

எழுந்தா

மே 2023

இதழ் 10

பதிப்பாளியர்

கணேசானந்தன் சசீவன்

ஆசிரியர் குழு

மாயழகு பவித்ரா

பரமசிவம் பவதாரணி

குரல் வடிவம்

பாலசுபன் கிருஷிகா

இராதாகிருஷ்ணன் தர்ஷினி

வளவாளர்கள்

இ. பத்மநாப ஐயர் - உசாத்துணை சேவை

கதிர் சயந்தன் - நூல் தயாரிப்பு

தபின் - கட்டுரை திருத்தம்

பா. சிவகுமார் - காணொலி எண்ணக்கரு

பரணீதரன் - காணொலி தயாரிப்பு

தி. கோபிநாத்

கனகலிங்கம் சுருமார்

- நூல் வரிசை

- உசாத்துணை சேவை

துறை சார் ஆலோசகர் குழு

கந்தையா ரமணிதரன்

மகேந்திரன் திருவரங்கன்

குமாரவடிவேல் குருபரன்

பரமு புஷ்பரட்சன்

இ. மயூநாதன்

- நீரியலும் கழற்பொறியியலும்

- மொழியும் இலக்கியமும்

- சட்டமும் சட்டமுறைமையும்

- வரலாறும் தொல்லியலும்

- கட்டடக்கலையும் வடிவமைப்பும்

பங்களிப்பாளர்கள்

கணேசலிங்கம் குகசுபன்

கருணானந்தன் சஞ்சயே

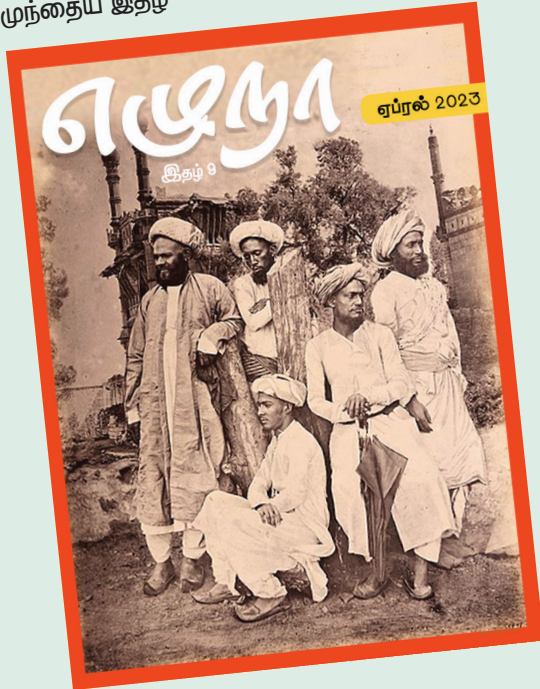
விநியோகத் தொடர்புகளுக்கு

நடராஜா முரளிதரன் - கனடா

எழுநூ

இதழ் 10

முந்தைய இதழ்

தொடர்பு முகவரி :

எழுநூ

63, சேர். பொன். இராமநாதன் வீதி
கலட்டி சந்தி, திருநெல்வேலி.

FOLLOW

எழுநூ

- <https://ezhunaonline.com/>
- <https://youtube.com/user/Ezhuna>
- <https://www.facebook.com/Ezhunax/>
- <https://twitter.com/Ezhuna>
- <https://www.instagram.com/ezhuna/>
- <https://www.tiktok.com/@ezhuna>
- <https://open.spotify.com/show/4Xn>
- <https://tinyurl.com/ykj8ru3f>
- <https://tinyurl.com/3zfkzxme>
- <https://tinyurl.com/2p83m8zj>
- <https://pca.st/swr6zomk>
- <https://radiopublic.com/6rX3L4>
- <https://tinyurl.com/bdeky92h>
- <https://anchor.fm/ezhuna>
- <https://www.clubhouse.com/club/ezhuna>
- <https://www.magzter.com/publishers/ezhuna>

மின்னஞ்சல்:

contact@ezhunaonline.com
ezhunamedia@gmail.com

உள்ளே...

பறிக்ஷடு போட்டு மீன்பிடித்தல் போய், பஸ் போட்டு மீன்பிடித்தல் சாத்தியமா?
- மரியநாயகம் நியூட்டன்

04

பிரஜாவுரிமைச்சட்டமும் இரண்டு வரலாற்றுத் தவறுகளும்
- இரா. சடகோபன்

12

தொழிலாளர் பலமும் பிரயோகிக்கத் தவறிய இலங்கை இந்திய காங்கிரஸும்
- இரா. சடகோபன்

16

தமிழர் கிராமங்கள் மற்றும் காணிகள் பற்றிக் கூறும் அநுராதபுரம் கல் தோணிக் கல்வெட்டு
- என். கே. எஸ். திருச்செல்வம்

20

தமிழரின் பௌத்தப் பள்ளி கூறும் வெஸ்ஸகிரி கற்பலகைக் கல்
- என். கே. எஸ். திருச்செல்வம்

25

வரலாற்றுக்கால யாழ்ப்பாணத்தில் நூலகங்கள்: ஒரு தேடல்
- நடராஜா செல்வராஜா

30

கதிரேசர் பெரியதம்பி: அமெரிக்காவில் மருத்துவ கலாநிதிப் பட்டம் (MD) பெற்ற முதல் இலங்கையர்
- பாலசுப்ரமணியம் துவாரகன்

38

யாழ்ப்பாணஅரசு தோன்ற முன்னர் வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பில் தமிழ் இராசதானி இருந்ததை உறுதிப்படுத்தும் குருந்தன்குள ஆலய அழிபாடுகள்
- பரமபுஷ்பரட்சன்

42

பிரித்தெடுக்கப்பட்ட தமிழரின் நிலம் பற்றிக் கூறும் ரன்கொத் விகாரை கல்வெட்டு
- என். கே. எஸ். திருச்செல்வம்

48

சாதிய வாழ்வியல்
- நடேசன் இரவிந்திரன்

52

கதிர்காம முருகன் : சூழலியல் பண்பாட்டுத் தொன்மையும் தொடர்ச்சியும்
- நாசலிங்கம் சண்முகலிங்கன்

59

இலங்கையில் தேயிலைத் தொழிலாளர்களுக்கான சமூகநலன் சேவைகளும் உற்பத்தித்திறனும்
- முத்துவடிவு சின்னத்தம்பி

63

'80/20' கொள்கையும் வாணிபத்தில் அதன் பாவனைகளும் தாக்கங்களும்
- கணபதிப்பிள்ளை ரூபன்

67

இது இன்னொரு போராட்டத்தின் கதை : பறைமேள இசை பல்கலைக்கழகத்துள் மெல்ல மெல்ல நுழைந்த கதை
- சின்னையா மௌனகுரு

70

யாழ்ப்பாணத்தில் சாதி, சமயம், சடங்கு
- கந்தையா சண்முகலிங்கம்

79

வடக்கு — கிழக்கு மாகாண பழப்பயிர் உற்பத்தியும் வாய்ப்புகளும்
- அமரசிங்கம் கேதீஸ்வரன்

89

கீழைக்கரைக்கான எழுத்துச் சான்றுகள்: நாடுகாட்டுப் பரவணிக் கல்வெட்டு III
- விவேகானந்தராஜா துலாஞ்சனன்

96

முஸ்லிம் குடிகள்
- எம். ஐ. எம். சாக்கீர்

103

கால்நடைகளைக் கொல்லும் சட்டவிரோத சிகிச்சையாளர்கள்
- சிவபாத சுந்தரலிங்கம் கிருபானந்தகுமரன்

108

பதார்த்த சூடாமணி — மிளகாய்
- பாஸ. சீவகடாட்சம்

114

நவீன விவசாயத்திற்கு மாறத் தயங்கும் இலங்கை
- கந்தையா பகீரதன்

118

பாலும், பால்சார்ந்த உணவுகளும்
- தியாகராஜா சுதர்மன்

126

'காட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட கடலும் கைவிடப்பட்ட மக்களும்' என்ற இந்தக் கட்டுரைத் தொடரா னது இலங்கையின் வடக்குக் கடற்பகுதி மீன்பிடி சமூகத்தினர் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினை களின் தோற்றம், வளர்ச்சி மற்றும் பரிமாணம் பற்றி ஆராய்கின்றது. இந்து சமுத்திரப் பிராந்திய கடல் அரசியலை விமர்சனப் பார்வையுடன் ஆராய்கின்ற இந்தத் தொடரானது, இலங்கையின் கடல் வளம் எவ்வாறு சர்வதேச சக்திகளால் கூறுபோடப்பட்டு சுரண்டப்படு கின்றது என்பதையும் அதன் பின்னணியிலுள்ள உள்ளூர் சக்திகளை ஆதாரங்களுடன் வெளிப்படுத்துவதாகவும் அமைகிறது. மேலும், இலங்கைத் தமிழ் கடல்சார் மக்களின் கடல் தொடர்பான இறைமை, அதில் அவர்கள் சுதந்திரமாக மீன்பிடித்து தமது வாழ்வாதா ரத்தை தேடும் உருத்து என்பவை தொடர்பிலும் இந்தக் கட்டுரைத் தொடர் பேசுவள்ளது.

● மரியநாயகம் நியூட்டன்

பறிக்கூடு போட்டு மீன்பிடித்தல் போய், பஸ் போட்டு மீன்பிடித்தல் சாத்தியமா?

சமூக ஆய்வாளர் மரியநாயகம் நியூட்டன் அவர்கள் 14 வயதில் ஈழத்திலிருந்து நோர்வே நாட்டுக்கு புலம்பெயர்ந்தவர். The Arctic University of Norway and NORD University Bod, Norway பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியல் துறையில் தனது பட்டப்படிப்பை நிறைவு செய்த இவர் இன்று வரை இலங்கை யின் அரசியல், சமூக விடயங்கள் சார்ந்து பல்வேறு செய்தித் தாள்களை முன்னெடுத்து வருகின்றார். நோர்வே மாநில மற்றும் நகராட்சி நிர்வாகங்களில் பல ஆண்டுகள் பணியாற்றியுள் ளார். தற்போது அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடுகளின் அரசி யல் பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுவருகின்றார்.

எ

னது அம்மாவின் தந்தையார், வைத்தியான் சந்தியாகு இறக்கும்வரை பறிக்கூடு (Fishing Trap) வைத்து மீன்பிடித்தார்.

பறிக்கூடுகளை கரையிலிருந்து ஒரு கிலோ மீட்டர் அளவான தூரத்தில் கொண்டு சென்று அங்குள்ள முருகை, சல்லி, பார் என்று எம்மவரால் அழைக்கப்படும் பவளப்பாறைகளுக்கு இடையில் வைத்து

விடுவார். அடுத்த நாள் வெயில் நன்றாக ஏறிய பின் பறிக்கூடுகளை மரக்கோலின் கொக்கியால் தோணிக்குள் எடுப்பார். மீன்களை பறிகளிலிருந்து எடுத்துவிட்டு, மறுபடியும் பறிக்கூடுகளை அதே இடத்தில் வைத்துவிட்டு வீடு திரும்புவார். நான் சிறுவயதாக இருந்த 1980களின் நடுப்பகுதி வரை, தீவகத்தை சேர்ந்த எனது உறவினர்கள் புத்தளம் தொடங்கி கற்பிட்டி வரை தாணயம் (தற்காலிக தங்குமிடம்) போட்டு, வருடத்தில் மாசி மாதம் தொடக்கம் ஆவணி மாதம் வரை இந்தத்தொழிலைச் செய்வார்கள்.

பிற்காலத்தில் மீன்பிடிப்பாடு குறைந்து போனது. மீன்களின் வாழ்விடம் அழியத் தொடங்கியதே இதற்கு முக்கியமான காரணமாகும். தற்போது இலங்கையைச் சுற்றியுள்ள கரையோரப் பிரதேசத்தில் மீன்களின் வாழ்விடங்களான பவளப்பாறைகளை மறு உருவாக்கம் செய்ய, தற்போதுள்ள இலங்கை அரசு (2021) நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. கடலில்

கடலிலிடப்பட்டுள்ள பேருந்துகள் இந்த அருகிப்போன Demersal Fish மீன்களையே அபிவிருத்தி செய்யும் என பஸ்களை கடலிலிட்ட கடலியல் விஞ்ஞானிகள் நம்புகின்றனர்.

திருகோணமலை கடற்பரப்பில் இறக்கப்பட்ட இ.போ.சு பழைய பேருந்துகள்

Image Source - www.newswire.lk

பேருந்துகளை போடுவதன் மூலம் இந்தச் செயற்பாடு முன்னெடுக்கப்படுகிறது. பேருந்துகளைக் கடலில் போடுதல் பற்றிய அரசியல் விவாதங்கள் குடுபிடித்துள்ளன. இந்நிலையில், அரசியல் சார்ந்த விவாதங்களுக்கு அப்பால், பேருந்துகளை கடலில் போட்டு மீன்பிடியை அபிவிருத்தி செய்யும் திட்டம் பற்றிய சில பக்கங்களை ஆராய்வதே இந்தச்சிறு கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கடலில் பேருந்துகளை போடுவதற்காக கூறப்படும் காரணங்கள்

மீன்களின் உற்பத்தி அதிகரிக்கும், கடலில் அடித்தள தாவர வளர்ச்சி அதிகரிக்கும், பவளப்பாறைகள் / முருகைக் கற்கள் வளர்ச்சியடையும், இதனடிப்படையில் மீனவர்கள் பயனடைவார்கள். என்ற நான்கு காரணங்களை இலங்கை அரசாங்கத்தின் மீன்வளத்துறை அமைச்சகம் கூறுகிறது.

மீன்பிடி அமைச்சர் டக்ளஸ் தேவானந்தாவின் 'சிந்தனையிலுதித்த' மேற்படி காரணங்களின் அடிப்படையிலும் அவர் விடுத்த ஆணையின் பேரிலேயுமே தாம் வடமராட்சி கடலில் பேருந்துகளை போட்டதாகவும் அத்துறை சார்ந்த அதிகாரிகள் கூறுகின்றனர். அத்துடன் இலங்கையின் இரு ஆய்வு நிறுவனங்களின் ஆய்வுகளின் முடிவின் அடிப்படையிலேயே

பேருந்துகளை கடலில் இறக்குவதற்கான முடிவு எடுக்கப்பட்டது என்றும் கூறப்படுகிறது.

மேலே கூறப்பட்ட காரணங்களை பார்த்தால் இதில் எந்தவிதமான தவறுகளும் நடந்ததாகவோ அல்லது பலர் விமர்சிப்பதுபோல, நமது கடலடித்தளத்தை அழிக்கத் திட்டமிட்டு செய்யப்பட்ட நடவடிக்கைகளாகவும் அது தெரியவில்லை.

கடலில் பேருந்துகளை போடும் திட்டத்தை உருவாக்கிய அறிவாளிகள் குழு, மேற்படி கூறப்பட்ட நான்கு நலன்களின் பெறுபேறுகள் கிடைக்கும் என்று உண்மையாகவே நம்பியதன் அடிப்படையிலேயே பேருந்துகளை கடலிலிட்டுள்ளனர்.

கடலுக்கும் மக்களுக்கும் முழுமையாக நன்மை பயக்கும் என்ற நம்பிக்கையிலேயே அமைச்சர் டக்ளஸ் தேவானந்தா, அறிவாளர்கள் குழுவின் சிபாரிசுகளை நடைமுறைப்படுத்த ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளார். அது மட்டுமல்லாமல் தென்கடலில் போடப்படவிருந்த மேற்படி பேருந்துகளை, அவர் தன் அதிகாரத்தை பயன்படுத்தியே வட கடலில் போட ஆவன செய்துள்ளார்.

Sinking abandoned buses in the sea area of Katchchativu

Image Source - dailythanthi.com

கடற்பார், தூண்டிக் கல்லு, சல்லி, முருகை, பவளப்பாறை

மேலே கூறப்பட்டுள்ள காரணங்கள் சரியானவையா என்பதை பார்ப்பதற்கு முன்பு இத்திட்டம் வெற்றியடைவதற்கு அடிப்படையாக உள்ள முருகை அல்லது பவளப்பாறைகள் பற்றி சில தகவல்கள் பார்ப்போம்.

கடற்பார், தூண்டிக் கல்லு, முருகை போன்ற சொற்கள் இலங்கையில் கடலோடிச் சமூகத்தில் உபயோகிக்கப்படும் மிகவும் வழமையான சொற்கள். சில வருடங்களுக்கு முன் இந்திய மொழியியல் சமூகம் சார்ந்த இணைய ஊடகங்கள் மூலம் பவளப்பாறை என்ற சொல் பாவனைக்கு வந்துள்ளது. ஆங்கில மொழியில் Coral என்ற சொல்லுக்கு பவளம், முருகை என்ற சொற்களையும் Coral Reef என்ற சொல்லுக்கு பவளப்பாறை, முருகைக்கல் தீடை, கடற்பார் என்கிற சொற்களும்

பயன்பாட்டில் உள்ளன.

நுண்ணிய உயிரியான முருகை / பவளம் பற்றி இணையத்தில் தேடினால், பல ஆயிரம் கட்டுரைகள் பல மொழிகளில் காணக்கிடைக்கும். ஆனால் தமிழில் பெருமளவில் அவை இல்லை. நேரமில்லாமை கருதியும் எனது தமிழ்மொழி கலைச் சொற்கள் சார்ந்த ஏழ்மை, மொழியியல் வறுமை காரணமாகவும், இங்கு பவளம் அல்லது முருகை என்றால் என்ன என்பதை பற்றிய கடல்சார் ஆய்வுகளை ஒற்றி, சரிபார்க்கப்பட்ட விக்கிப்பீடியா விளக்கத்தை பதிவிடுகிறேன்.

“பவளம்” அல்லது “பவழம்” (Coral) என்பது ஒருவகை கடல் வாழ் உயிரினமாகும். இவை நிதேரியா (Cnidaria) தொகுதியைச் சேர்ந்த, அந்தோசோவா (Anthozoa) வகுப்பைச் சேர்ந்தவையாகும். குழியுடலிகளைச் சேர்ந்த இவை, சல்லி வேர்கள் போன்ற ஏராளமான கால்களைக் கொண்டவை. நெருக்கமாக அடுக்கப்பட்ட குடியிருப்புகள் போன்ற தோற்றத்தைக் காட்டும் சேர்ந்திருப்பு/

சமூக அமைப்பை இவை கொண்டிருக்கும். அத்துடன் கடல் நீரில் உள்ள பல்வகை உப்புகளைப் பெருமளவில் பிரித்தெடுத்துத் தங்கள் உடலில் சேமித்து வைத்துக் கொள்ளும் இயல்புடையவை.

பவளப் பூச்சிகள் பெரும்பாலும் வெப்பநீர்க் கடல்களில் காணப்படுகின்றன. இதனால் வெப்பமண்டலம் கடலின் பவளப் பாறைகளின் உருவாக்கத்தில் முக்கியபங்கு வகிக்கும். இவை கடல் நீரிலுள்ள சுண்ணாம்புச் சத்தை உறிஞ்சி கல்சியம் கார்பனேற்றைச் சுரப்பதன் மூலம், கடினமான அடிப்படை (Base) ஒன்றைத் தோற்றுவிக்கும். இவை பல கிளைகளைக் கொண்ட மரங்களை ஒத்திருக்கும். இவற்றைப் பவளக் கொடிகள் என்றும் கூறுவர். இந்தப் பவளக் கொடித் திட்டுகள் சேர்ந்து இறுகிப் பாறையாகி தீவுகள் ஆகும். இவற்றைப் “பவளத்தீவு என்பர்.” பவளப் பூச்சிகள் கடலில் 24°செ. வெப்ப நிலையில் உள்ள 4050 மீ. ஆழப் பகுதிகளில் மட்டுமே செழித்து வளர்கின்றன. இவற்றால் 18°செ.க்கு குறைந்த வெப்ப நிலையில் வாழ முடியாது. இவற்றின் வளர்ச்சிக்கு சூரிய ஒளி பரவக்கூடிய தெளிவான கடல் நீர் அவசியம். கடல் நீரில் உப்பின் அளவு லீட்டருக்கு 35 கிராமுக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது.

பசுபிக் பெருங்கடல், இந்தியப் பெருங்கடல் ஆகியவற்றின் வெப்பப் பகுதிகளில் பவளப்பாறைகள் காணப்படுகின்றன. இப்பாறைகள், பவளப் பூச்சிகள் மற்றும் சில வகை ஆல்காக்கள் ஆகியவற்றின் சுண்ணச் சேர்மங்களான (Calcium Compounds) எலும்புக்கூடுகளாலும், எச்சங்களாலும் உருவாக்கப்படுகின்றன. பவளப் பூச்சிகள் கடலடியில் தனித்தனியாக இல்லாமல் தொகுப்புயிர்களாகவே வளர்கின்றன. இவற்றின் சந்ததிகள் தனியே பிரிந்து செல்லாமல் மரக் குருத்துகளைப் போன்று ஒன்றிணைந்தே தொடர்ந்து வாழ்கின்றன. இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றிற்குக் கிட்டுகின்ற இரையானது, தொகுப்புயிர்கள் எல்லாவற்றிற்குமே பயன்படுகிறது. பவளப் பூச்சிகளால் தண்ணீரில்லாமல் வெகுநேரம் உயிர் வாழ முடியாது. எனவேதான் பவளப் பாறைகளின் உயர எல்லை கடல் மட்டத்துடன் நின்று விடுகிறது. பவளத் தொகுப்புயிர்களில்

ஒருவகையான செம்பவளத் தொகுப்புயிர், கிளைகள் பல கொண்ட இளஞ்சிவப்பு அல்லது சிவப்பு நிறமுள்ள சுண்ணச் சட்டகத்தைக் கொண்டதாகும். இந்தச் சட்டகமானது தொகுப்புயிருக்கு ஆதாரமாக அமைவதுடன் தம்மை உண்ணவரும் எதிரி விலங்குகளிடமிருந்து காத்துக் கொள்ளவும் உதவுகிறது.

பவளப்பாறைகளாவன உலகின் மத்திய ரேகையை அண்டிய கடல் பிரதேசத்தில் பெரும்பான்மையாக காணப்படுகின்றன. பசுபிக் சமுத்திரம் தொடக்கம் இந்து சமுத்திரம் மற்றும் தென் அத்திலாந்திக் சமுத்திர பிரதேசங்களில் இவை பரந்துள்ளன. மிக அபூர்வமாக, நோர்வேஜியன் வட கடலின் North Sea சில பகுதிகளிலும் இவை காணப்படுகின்றன. இலங்கையில் வடகடல் தொடக்கம் மன்னாரின் தென் கடற்பகுதி வரையும் இவை காணப்படுகின்றன. இப்பிரதேசத்தில் காணப்படும் பவளப்பாறைகள் அபூர்வமானவையாகவும், கடல் அடித்தளத்தின் உயிரியல் வளர்ச்சிக்கு மிக முக்கியமானவையாகவும் ஆய்வுகளில் கண்டறியப்பட்டுள்ளன.

பவளப்பாறைகளின் அழிவு

இழுவைப்படகுத் தொழில், வெடிபோட்டு மீன்பிடித்தல், இரசாயன மாற்றத்தை உருவாக்கும் தாவரங்களை உபயோகித்து மீன்பிடித்தல், கடலடித்தள வலைகள் - தங்கூசி வலைகள் உபயோகித்தல், போன்ற மீன்பிடி முறைகள், பவளப்பாறைகளின் அழிவுக்கு நேரடிக் காரணிகளாக கண்டறியப்பட்டுள்ளன. இலங்கையைச் சுற்றியுள்ள கரையோர முருகைகளில் பெரும்தொகையானவை இவ்வகை தொழில்களினாலேயே அழிக்கப்பட்டன. அதேவேளை, தொழில் செயற்பாடுகளினால் அழிக்கப்படும் முருகைகள், தம்மை தாமே மாற்றுருவாக்கம் செய்வதினால் ஓரளவுக்கேனும், 1990ஆம் ஆண்டுவரை முற்றுமுழுதான அழிவிலிருந்து தம்மைக் காத்துக்கொண்டுள்ளன.

1990 பிற்பட்ட காலத்தில் செய்யப்பட்ட ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் உலகம் வெப்பமயமாதல் அதிகரித்து வருகிறது.

இதனால் கடல் மட்டம் உயர்தல், கடலில் வெப்பநிலை அதிகரித்தல், மனித செயற்பாடுகளால் உருவாகும் மாசடைதல் காரணமாக, கடலில் உயிர்வாயு - ஒக்சிசனின் அளவு குறைதல் போன்ற காரணிகள், கடலின் உயிரிகளையும் அதன் இயற்கைகளையும் அழிவுக்குள்ளாக்குவது அறியப்பட்டுள்ளது. காலநிலை மாற்றம் மற்றும் மாசுபாடு ஆகியவை ஆக்ஸிஜன் அளவைக் குறைப்பதுடன், வேறு வழிகளிலும் கடல் உயிரினங்களை சேதப்படுத்துகின்றன. கடலில் பிளாஸ்டிக் மாசுபாடு மிகப்பெரிய அளவில் ஆக்கிரமித்துள்ளது. மேலும் சில மதிப்பீடுகள் 2050 க்குள் கடலில் மீன்களை விட அதிகமான பிளாஸ்டிக் இருக்கலாம் என்று கூறுகின்றன. புவி வெப்பமடைதல் மற்றும் அதிகரித்து வரும் கடல் வெப்பநிலையானது, வெப்பமண்டல பவளப்பாறைகளுக்கு கடுமையான சேதத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. மேலும் சில தசாப்தங்களில் பெரும்பாலான பவளப்பாறைகள் அழிக்கப்படலாம் என்றும் விஞ்ஞானிகள் அஞ்சுகின்றனர்.

இத்தகைய பின்னணியில் நாம் பேருந்து களைக் கடலிலிடும் நடவடிக்கையை சிறிது ஆராய்வோம்.

கடலின் 'மழைக்காடுகளும்' - அந்நியப் பொருட்களும்

கடலின் 'மழைக்காடுகள்' என வர்ணிக்கப்படும் பவளப்பாறைகள் - முருகைகள் இலங்கையின் கடல் பிரதேசத்தில் பெரிதளவில்

இருந்தாலும், அதன் கரையோர பிரதேசத்தில் மேற்கூறிய காரணங்களினால் அவை அழிவை கண்டுவருகின்றன. இதை கட்டுக்குள் கொண்டு வந்து அழிவைச் சரிசெய்யவென்றே மேற்படி பேருந்துகளை கடலிலிடுவதாக இலங்கை மீன்வளத்துறை ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர். இப் பேருந்துகளை கடலிலிடும் வேளை அவற்றைச் சுற்றிப் பற்றிப் பிடித்து காலப்போக்கில் முருகைகள் - பவளப்பாறைகள் உருவாகத் தொடங்கும் என மீன்வளத்துறையினர் எதிர்பார்க்கின்றனர். இது எவ்வாறு நிகழ்கிறதென்பதை பார்ப்போம்.

ஒரு கடலடித்தள பிரதேசத்தில் ஒரு அந்நியப்பொருள் இடப்பட்டால், அதில் முதலில் செழும்பு (உயிரிகள் வாழத்தக்க சேறு) பிடிக்க தொடங்கும். அதனை தொடர்ந்து பவள உயிரிகள் அதில் குடிகொள்ள வருவார்கள். நாளடைவில் அந்த அந்நியப்பொருள் கடல் அடித்தள அசைவு மற்றும் இரசாயன மாற்றத்தினால் சிதலமடைந்து போகையில் பவள உயிரிகள் அப்பொருளை தமது கட்டுப்பாடுக்குள் கொண்டு வந்துவிடும். இன்றைய ஆய்வுகளின்படி, பிளாஸ்டிக், வாகன இறப்பர் சில்லுகள், இரசாயன பொருட்களை கொண்ட கலங்கள் போன்றவற்றை பவள உயிரிகள் அணுகுவதில்லை. இப்பொருட்கள் பவள உயிரிகளுக்கு நஞ்சாக அமைவதே இதற்கு காரணம். இவ்வாறு ஒரு அந்நியப்பொருளை, பவள உயிரிகள் மொய்த்து அதை தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரும்போது,

ஒரு கடலடித்தள பிரதேசத்தில் ஒரு அந்நியப்பொருள் இடப்பட்டால், அதில் முதலில் செழும்பு (உயிரிகள் வாழத்தக்க சேறு) பிடிக்க தொடங்கும். அதனை தொடர்ந்து பவள உயிரிகள் அதில் குடிகொள்ள வருவார்கள்.

வளர்ந்த முருகைகளில் பிடித்திருக்கும் சோழிகள், பைட்டோபிளாங்க்டன் (Phytoplankton) மற்றும் ஜூபிளாங்க்டன் (Zooplankton) போன்றவற்றை உண்ண மீன்வகைகள் வருகைதந்து, முருகைகளைத் தமது வாழ்விடமாக்கிக் கொள்கின்றன.

இந்த வகையில் பேருந்துகளை கடலிலிடுவதனால் பவளப்பாறைகளை உருவாக்கி, மீன்வளத்தை அதிகரிப்பதுடன் கடலடித்தள சூழலை வளப்படுத்தலாம் என்ற கண்டுபிடிப்பு பிழையான கோட்பாடு/ Theory அல்ல. குறைந்தது நூறு வருடங்களுக்கு மேலாக அனுபவ ரீதியிலும், 1980 வரையான ஆய்வுகளிலும் நடைமுறையில் பரீட்சிக்கப்பட்டு வெற்றியடைந்த கடற் சூழலியல் கோட்பாடு/ Theory இதுவாகும்.

இன்று இந்த கோட்பாடு இலங்கை கடலில் வெற்றியளிக்குமா?

இப்பதிவில் மேலே கூறியுள்ளது போல முருகைகள் தழைத்து வளர விசேடமான கடலியல் சூழல் தேவைப்படுகிறது. 18 24 செல்லியல் வெப்பநிலை மற்றும் இதமான இரசாயன நிலையுடன் கூடிய அளவான உப்பு செறிவுள்ள கடல் என்பனவே முருகைகள் வாழ்வதற்கான சரியான கடலியல் சூழலாகும். இலங்கையில் ஏற்கனவே காணப்பட்ட பவளப்பாறைகள் அழிந்து வருவதற்கும், அவை மீள்வளர்ச்சி கொள்ளாததற்கும் காரணம் அவற்றின் வளர்ச்சிக்கு தேவையான கடலடித்தள சூழலியலில் எதிர்மறை மாற்றங்கள் ஏற்பட்டதாகும்.

இந்த வகை சூழலியல் எதிர்மறையான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டதற்கான காரணங்களை பார்ப்போமெனில்,

- உலகில் பிளாஸ்டிக் பாவனையிலும் அதனை கடலில் காடாத்துவதிலும் ஐந்தாவது இடத்திலிருப்பது நமது நாடான இலங்கையாகும்.
- உலகத்தின் முக்கிய கடற்போக்குவரத்து தடமான இலங்கை கடலில், கப்பல் போக்குவரத்து சார்ந்த மாசடைவுகள் அதிகரித்து வருகின்றன. இதனால் இலங்கையை சூழவுள்ள கடலில்

கப்பல் போக்குவரத்து மற்றும் எரிபொருள் பாவனையால் உருவாகும் Nitric Acid and Sulfuric Acid போன்ற இரசாயனங்களின் கழிவுகள் கடற்கரை நீர் மற்றும் கடலடித்தளத்தில் பரவிக் காணப்படுகின்றன.

- வங்காள விரிகுடாவை கரையாக கொண்ட நாடுகள், தமது கழிவுகளை கடலில் செலுத்துதல் உட்பட கடலை மாசடைய வைக்கும் செயற்பாடுகளை அதிகரித்து வருகின்றன.

இவற்றுடன், உலகிற்கே பொதுவான பிரச்சினையான உலக வெப்பமயமாதல் என்ற காரணிமேற்கூறிய காரணங்களின் பாதிப்பை அதிகரிக்கும் ஊக்கியாச் செயற்படுகின்றது. இந்நிலையில், கடலிலிடும் பேருந்துகளைப் பற்றிப் பிடித்து - அவற்றை தன் வளர்ச்சிச் சூழலாகப் பயன்படுத்தி எவ்வாறு முருகைகள் / பவளப்பாறைகள் வளர்ச்சியடையும்?

புகையிரதப் பெட்டிகளை கடலில் போட்டு மீன்பிடிக்கும் அமெரிக்கர்களது முறை தவறானதாகும்.

70-80 ஆம் ஆண்டு காலகட்டத்தில், நியூயோர்க் உலகத்திலேயே பெரிய அளவிலான குப்பைகளை உருவாக்கும் நகரமாக இருந்து வந்தது. குப்பைகளை அகற்ற நிலப் பகுதியில் இடப்பற்றாக்குறை ஏற்பட்டதனால், கடலில் குப்பைகள் மற்றும் கழிவுகளை கொட்டி வந்தது. 80களின் இறுதியில் இது பாரிய கடல்சார் சூழல் பிரச்சினையை ஏற்படுத்தியது. சூழலியல் மற்றும் மீனவ செயற்பாட்டாளர்களின் போராட்டத்தினால் மத்திய அரசு குப்பைக் கிடங்காக கடலை உபயோகிப்பதனை நிறுத்தியது.

அப்படியிருந்தும் சட்டத்தின் சில ஓட்டைகளைப் பயன்படுத்தி 2010 வரை, கடலடித்தள சூழலை மேம்படுத்துகிறோம் என்று கூறிக்கொண்டு, வேறுவகையில் குப்பைகளை அகற்றுவதற்கு, பல கோடி டொலர் செலவை ஏற்படுத்தும் என கணிக்கப்பட செயற்பாட்டை, பெரிய செலவுகள் எதுவுமில்லாமல் ரயில் பெட்டிகளை கடலில் போட்டு சீர்செய்ய முனைந்தது. நியூயோர்க் மற்றும் அமெரிக்காவின்

காலநிலை மாற்றம், பவளப்பாறைகளின் அழிவு, கடல் நீர்மட்ட உயர்வு, தவறான மீன்பிடி முறைகள் போன்றவற்றினால் இன்று Demersal Fish கடலடித்தள மீனின மீன்பிடி அருகிவிட்டது.

வேறு பல மாநில அரசுகளால் தற்போது செய்யப்பட்டுள்ள ஆய்வுகளின் அடிப்படையில், போராட்டக்காரர்கள் கூறியதுபோல கடலிலிட்ட அந்த ரயில் பெட்டிகள் பெரிய அளவில் கடலடித்தளத்தில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தவுமில்லை, அதேவேளை மாநில அரசுகள் கூறியது போல ரயில் பெட்டிகள் கடலுக்கோ அதன் உயிரிகளுக்கோ அல்லது மீனவர்களுக்கோ பெரிய நன்மைகள் எதையும் தந்துவிடவுமில்லை. சில நூறு செப்பலி, பருந்தி மற்றும் சில மீன் வகைகளும் அங்கு வாழ்கின்றன. அந்தப் பெட்டிகளின் சூழலில் நேர்மறையான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு கடலடித்தள தாவரங்கள் வளரவில்லை. இந்த ரெயில் பெட்டிகள் இடப்பட்டுள்ள இடம் ஏற்கனவே மாசடைவினாலும் இழுவைப்படகு தொழிலினாலும் அழிந்து போன கடல் தளத்தைக் கொண்டிருந்தது இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டியது.

அந்த வகையில் பாசிகளை உண்டு வாழும் சில மீன்வகைகள் வாழ்வதற்கான இடமாக இப் பெட்டிகள் பயன்படுவதும், பெரிய பாதிப்பை கடலுக்கும் ஏற்படுத்தாததுவுமே இன்றுவரை நடந்துள்ள நன்மைகள். இந்த ரயில் பெட்டிகளைக் கடலிலிட்ட நிகழ்வு, மற்றும் சில இது போன்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கோள் காட்டி கடலில் போடப்பட்டுள்ள பேருந்துகள், நமது கடலுக்கும் அதுசார்ந்த மக்களுக்கும் நன்மை

பயக்குமென்பது சந்தேகமே என்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

கடலிலிட்ட பேருந்துகள் மீன்வளத்தை அதிகரிக்காதா?

பொதுவாக கடல்வாழ் மீனினத்தை இரண்டு வகையாக வகைப்படுத்துவர்.

- Pelagic Fish Species - கடலில் நடுவிலிருந்து மேற்பகுதியில் வாழும் புலமற்ற மீன்வகை
- Demersal Fish - குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தை வாழ்விடமாக கொண்ட நிலத்தடி மீன்வகை. இலங்கையில் கடல் பிரதேசத்தில் பெருமளவில் பிடிக்கப்படுவது Pelagic Fish Species அல்லது கடல் மேற்பகுதி சார்ந்த மீன் வகைகளாகும்.

இம்மீனினங்கள் கூட்டம் கூட்டமாக ஓரிடத்தில் தங்காமல் பாரிய கடற்பிரதேசத்தில் வலம் வந்துகொண்டிருப்பவை. சூரை, சூடை, பாரை, கும்பிளா, சீலா, கட்டா, சிறையா, கயல், ஊளி போன்ற மீன்கள் இதற்கு உதாரணம். கலவாய், திருக்கை, ஓரா, ஒட்டி, விளை, செப்பலி, பருந்தி, மசறி, மதணன், பூச்சை போன்றவை Demersal Fish - நிலத்தடி மீன்வகைகளுக்கு உதாரணமாகும்.

1970 களின் நடுப்பகுதியில் நவீன இயந்திர மயப்பட்ட மீன்பிடி இலங்கையில் உருவாகுவதற்கு முன்பு வடக்கின் மீன்பிடி சமூகம்,

பெரும்பாலும் குடாக்கள் கரைகளை அண்டிய பவளப்பாறைகள் சார்ந்த பகுதியில் வசித்த Demersal Fish மீன்களையே பிடித்து வந்தனர்.

கார்த்திகை தொடக்கம் மாசி மாத பருவகாலத்தில் மட்டும் கரையோரத்துக்கு வரும் Pelagic Fish Species அல்லது கடல் மேற்பகுதி சார்ந்த மீன்வகைகளை பிடித்தனர். 1970களின் நவீனமயப்பட மீன்பிடி முறைகளினால், பெரும்பான்மையாக Pelagic Fish Species அல்லது கடல் மேற்பகுதி சார்ந்த மீன்வகைகளை பிடிக்கும் தொகை அதிகரித்தது. 1980 ஆம் ஆண்டில் இலங்கையிலேயே அதிகளவிலான தொன் நிறைகொண்ட இவ்வகை மீன்களை வடபகுதி மீனவர்கள் பிடித்தார்கள்.

காலநிலை மாற்றம், பவளப்பாறைகளின் அழிவு, கடல் நீர்மட்ட உயர்வு, தவறான மீன்பிடி முறைகள் போன்றவற்றினால் இன்று Demersal Fish கடலடித்தள மீனின மீன்பிடி அருகிவிட்டது. அருகிவிட்டது என்பதை விட பெருமளவில் Demersal Fish மீன்வகைகள் எமது கரைகளில் அழிந்தே விட்டன. இந்நிலையில், கடலிலிடப்பட்டுள்ள பேருந்துகள் இந்த அருகிப்போன Demersal Fish மீன்களையே அபிவிருத்தி செய்யும் என பஸ்களை கடலிலிட்ட கடலியல் விஞ்ஞானிகள் நம்புகின்றனர்.

நிறைவாக, எனக்கு தெரிந்த ஆய்வுகள் மற்றும் அனுபவத்தில், Demersal Fish மீன்களின் வளர்ச்சிக்கு பெரிய மாற்றமொன்றையும் பேருந்துகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப் போவதில்லை. நியூயோர்க் ரெயில்ப் பெட்டிகளைப் போலவே, பாசிகளில் வசிக்கக்கூடிய சில மீன்வகைகள் பேருந்துகளை அண்டி உருவாகலாம். அவை பெரிய அளவில் மீனவர்களின் வாழ்வாதாரத்தையோ அல்லது கடலடித்தள நிலச் சூழலையோ வளப்படுத்தி விடப்போவதுமில்லை. எனது இந்த Conclusion/முடிவுக்கு மாறாக, பேருந்துகளைப் பற்றிக்கொண்டு முருகைகள் / பவளப்பாறைகள் உருவாகுமானால் இந்த திட்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது போலவே பாரிய நன்மை இயற்கைக்கும் மீனவ மக்களுக்கும் ஏற்படும் என்பதில்

சந்தேகமில்லை.

ஆனால், இன்றுள்ள பூகோள கடலியல் நிலை மற்றும் இலங்கையில் கடல் மாசடையும் வேகம் என்பவற்றை பார்க்கும்போது எனது முடிவு நிறைவேறுமென்றே அஞ்சுகிறேன். இலங்கை அரசும் அதன் அமைச்சுக்களும் (மீன்பிடி அமைச்சு மட்டுமல்ல), தேசத்தின் கரையோரங்களில் நவீனமுறையில், நவீன தொழில்நுட்பத்தின் மூலம், குறைந்த செலவில் பவளப்பாறைகளை மீளருவாக்கும் நடவடிக்கைகளை ஆரம்பித்து செயற்படுத்தல் வேண்டும்.

இன்று துருக்கி, அவுஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகள் நவீன தொழில்நுட்பத்தின் மூலம், குறைந்த செலவில் பவளப்பாறைகளை மீளருவாக்கம் செய்து மிகவும் சிறந்த பலனை கண்டுவருகின்றன. கடலில் பேருந்துகளைப் போடுவதற்கு பதிலாக, மக்களும் அரசும் இணைந்து கரையோர மாசடைதலை கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரும் முயற்சி, எடுக்கப்படுமானால் இயற்கையாகவே மறுபடியும் பவளப்பாறைகள் உருவாக்கமும், மீன்வள அதிகரிப்பும் நிகழ வழிவகுக்கலாம்.

பேருந்துகளை கடலிலிடுவதனால் பவளப்பாறைகளை உருவாக்கி, மீன்வளத்தை அதிகரிப்பதுடன் கடலடித்தள சூழலை வளப்படுத்தலாம் என்ற கண்டுபிடிப்பு பிழையான கோட்பாடு / Theory அல்ல. குறைந்தது நூறு வருடங்களுக்கு மேலாக அனுபவ ரீதியிலும், 1980-வரையான ஆய்வுகளிலும் நடைமுறையில் பரீட்சிக்கப்பட்டு வெற்றியடைந்த கடற் சூழலியல் கோட்பாடு / Theory இதுவாகும்.

இந்தியவம்சாவழி தொழிலாளர்களின் இலங்கை வருகை, அவர்களின் பிரஜாவுரிமை போன்ற பல விடயங்கள் தொடர்பேசப்பொருளாக அமைந்திருக்கின்றன. ஆனால் கோப்பி பயிர்செய்கைக்குப் பின்னரான இந்தியவம்சாவழித் தமிழரின் வாழ்க்கை சூழல் எவ்வாறு அமைந்ததென ஒரு சில ஆய்வுகளே வெளிவந்துள்ளன. "கண்டி சீமையிலே2 - சதிகளையும் சூழ்ச்சிகளையும் கடந்த வரலாறு என்ற இந்த வரலாற்றுத்தொடர் அந்த இடைவெளியை நிரப்புவதாக அமைகின்றது. இலங்கையில் கோப்பிப்பயிர்செய்கை முடிவற்று தேயிலை பயிர்செய்கைக்கான ஆரம்பத்தினை எடுத்துக்கூறுகின்றது. இந்தியாவில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்ட இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்கள் தேயிலை தோட்டங்களில் பட்ட இன்னல்களையும் இடர்களையும் எடுத்துரைப்பதாக அமைகின்றது. கண்டி சீமைக்கு அழைத்துவரப்பட்ட தொழிலாளர்களின் உண்மை நிலையினை வரலாற்றுப் பார்வையினூடாக ஆதாரங்களுடன் எடுத்தியம்புகின்றது. இது வெறுமனே மக்களின் வாழ்வியல் பிரச்சினைசார் விடயங்களை மாத்திரம் தெளிவுப்படுத்தாமல், தொழில்துறை, அரசியல், பொருளாதார, சமூகம் சார்ந்த பல்பரிமாண அம்சங்களினை வெளி கொணர்வதாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இரா. சடகோபன் என்று எழுத்து உலகில் அறியப்பட்ட இரா மையா சடகோபன் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் புவியியல் சிறப்பு பட்டதாரி ஆவார். அதன்பின் ஒரு சட்டத்தரணியாக தன்னை உயர்த்திக் கொண்ட இவர் இதுவரை பத்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவற்றில் மூன்று நூல்களுக்கு தேசிய சாகித்திய விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார்.

விஜய் சிறுவர் பத்திரிகையின் ஸ்தாபக ஆசிரியரான இவர், 'சுக வாழ்வு' சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியரும் ஆவார். இதனைத் தவிர மலையக மக்கள் மேம்பாடு தொடர்பாகப் பல்வேறு ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு நூல்களையும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளார். சடகோபன் ஊடகத்துறையில் ஆற்றிய பணிக் காகச் சிறந்த ஊடகவியலாளருக்கான ஜனாதிபதி விருதையும் பெற்றுள்ளார்

பிரஜாவுரிமைச் சட்டமும் இரண்டு வரலாற்றுத் துவறுகளும்

1948

ஆம் ஆண்டின் பிரஜாவுரிமைச் சட்டமானது ஒட்டுமொத்த இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களினதும்

பிரஜாவுரிமையைப் பறித்ததுடன், இந்திய - பாகிஸ்தானிய முஸ்லிம்கள், போரா, மேமன், பார்சி போன்ற ஏனைய இனத்தவர்களின் பிரஜாவுரிமையைக்கூட விட்டு வைக்கவில்லை. இது இலங்கையின் ஜனநாயக அரசியலில் ஒரு நெருக்கடி நிலையை உருவாக்கியது.

அத்துடன் பல்வேறு அழுத்தங்கள் காரணமாக அவசர அவசரமாக 1949

ஆம் ஆண்டின் இந்திய - பாகிஸ்தானியர் வதிவிடப் பிரஜாவுரிமைச் சட்டம் ஒன்றை நாடாளுமன்றத்தில் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய தேவை ஒன்று அன்றைய டி. எஸ். சேனாநாயக்க தலைமையிலான அரசாங்கத்துக்கு ஏற்பட்டது. இந்தச் சட்டத்தின் கீழ்

ஒரு நபரின் வதிவிடம், தொடர்ச்சியாக வாழ்ந்திருந்த காலம் என்பவற்றுக்கு மேலதிகமாக ஒருவர் பெறும் வருமானமும் பிரஜாவுரிமையைப் பெறுவதற்கான நிபந்தனைகளாக விதிக்கப்பட்டன.

இந்த மேலதிக நிபந்தனையான வருமான தகுதியைப் பயன்படுத்தி கணிசமான இந்திய வம்சாவளி வர்த்தகர்களும் முன்சொன்ன இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் அல்லாத ஏனைய வர்த்தக இனக் குழுவினரும் பிரஜாவுரிமைக்கு விண்ணப்பித்து பெற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது.

இந்தச் சட்டம் 1949 ஓகஸ்ட் 5 ஆம் திகதியில் இருந்து அமுலுக்கு வரும் வகையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அடுத்து வந்த இரண்டு வருட காலத்துக்குள் நபரொருவர் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் பிரஜாவுரிமைக்கு விண்ணப்பித்து மேற்படி நிபந்தனைகளைப் பூர்த்தி செய்து ஆவணங்கள்

சமர்ப்பிக்கப்பட்டால் விசாரணை ஒன்றின் பின் பிரஜாவுரிமை யைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று நிபந்தனை விதிக்கப்பட்டது.

இந்தச் சட்டத்தில் பின்வரும் நிபந்தனைகள் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தன :

பிரஜாவுரிமைக்கு விண்ணப்பிக்கும் நபர் ஒருவர் திருமணமானவராக இருந்தால் 1939 ஜனவரி மாதத்திலிருந்து தொடர்ந்து ஏழு வருடங்களுக்கு இந்த நாட்டில் தொடர்ச்சியான வதிவிடத்தைக் கொண்டிருந்தார் என்பதை நிரூபிக்க

வேண்டும். குறித்த நபர் திருமணம் முடிக்கவில்லையாயின் அவர் தொடர்ந்து 10 வருடங்களுக்கு நாட்டில் வதிவிடத்தைக் கொண்டிருந்தார் என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும்.

இதற்கு மேலதிகமாக மாதாந்தம் உறுதியளிக்கப்பட்ட ஒரு தொகையை அல்லது நியாயமானது என்று கருதப்படும் ஒரு தொகையை வருமானமாகப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

அவர்கள் இந்த நாட்டில் “நிரந்தரமாகக் குடியிருக்க வேண்டும்” என்ற நோக்கத்தையும், “நாட்டின் நலனில் அக்கறை கொண்டவர்கள்” என்றும் காட்ட வேண்டும். தொடர்ச்சியான வதிவிடத்தை கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையின் கீழ் குறித்த நபர் ஒரு சிறு காலப்பகுதிக்காவது இந்தியா சென்று விட்டு திரும்பி வந்திருந்தால் கூட அத்தகையவர்களின் பிரஜாவுரிமை விண்ணப்பப்படிவங்கள் அவர்கள் “தொடர்ச்சியாக நாட்டில் வசித்திருக்கவில்லை” என்ற காரணத்தின் பேரில் நிராகரிக்கப்பட வேண்டும் என்று

இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் ஒரு நபரின் வதிவிடம், தொடர்ச்சியாக வாழ்ந்திருந்த காலம் என்பவற்றுக்கு மேலதிகமாக ஒருவர் பெறும் வருமானமும் பிரஜாவுரிமையைப் பெறுவதற்கான நிபந்தனைகளாக விதிக்கப்பட்டன.

சுல்தான் - 10

Form 6A
K.T.F.C.12
(Shan Certificate Paper
12" x 17 1/2")

Serial No. _____

THE INDIAN AND PAKISTANI RESIDENTS (CITIZENSHIP)
ACT, No. 3 OF 1949

CERTIFICATE OF REGISTRATION ISSUED UNDER SECTION 16 (1) (b)
OF THE ACT

By virtue of the powers vested in me by section 16 (1) (b) of the Indian and Pakistani Residents (Citizenship) Act, No. 3 of 1949, I, _____, Commissioner for the Registration of Indian and Pakistani Residents, do hereby certify that the person specified in column I of the Schedule hereto was, on the date specified in the corresponding entry in column II of that Schedule, registered as a citizen of Ceylon in the register of citizens kept under section 16 (1) (a) of the Act.

Colombo, _____

Commissioner for the Registration of
Indians and Pakistani Residents.

Schedule	
I Name and address of person registered as a citizen of Ceylon	II Date of Registration

The oath/affirmation of citizenship has been taken before _____

on the _____ day of _____, 19_____

Signature and Designation of Officer
verifying that oath/affirmation
has been taken.

7-A citizenship certificate issued after registration
of Indian and Pakistani residents
image source: <https://www.nationthailand.com>

அறிவுறுத்தப்பட்டிருந்தது. இதனைத் தவிர இந்தப் பிரஜாவுரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் பிரஜாவுரிமைக்கு விண்ணப்பித்து இரண்டு வருடங்களுக்குள் விசாரணை நடத்தப்பட்டு பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும் என்றும் விதிக்கப்பட்டிருந்தது.

முதலாவது சட்டத்தின் வாயிலாக அப்பட்டமாக பிரஜாவுரிமை மறுக்கப்பட்டு நாடற்றவர்கள் ஆக்கப்பட்ட இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் இந்த இரண்டாவது சட்டத்தின் வாயிலாக பிரஜாவுரிமையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு மிகக் கடுமையான நிர்வாக நடைமுறை, சட்ட திட்டங்களைப் பின்பற்றுவதற்கு

1968 ஆம் ஆண்டு. பிரஜா உரிமைக்கு விண்ணப்பிக்க படம் பிடித்துக் கொள்வதற்காக நாாவப்பிட்டி நகரத்துக்கு சென்றிருந்த குடும்பம் ஒன்றின் புகைப்படம்

உட்படுத்தப்பட்டனர். இந்தச் சட்டம் நாடாளுமன்றத்தில் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்பட்ட போது பெடரல் கட்சியினதும் மற்றும் இடதுசாரிக் கட்சிகள் அனைத்தினதும் கடுமையான எதிர்ப்புக்கு மத்தியில் அரசாங்கத்தினதும், அதன் ஆதரவு கட்சிகளினதும் துணையுடன் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஏற்கனவே அரசாங்கத்தில் இணைந்து கொண்டு அமைச்சுப் பதவி வகித்த ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் மற்றும் அவருடன் இணைந்திருந்த ஏனைய தமிழ் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும் இந்தச் சட்டத்துக்கு ஆதரவாக வாக்களித்தனர்.

1949, ஏப்ரல் மாதம் இடம்பெற்ற சிலோன் இந்தியன் காங்கிரஸின் 9 ஆவது பேராளர் மாநாட்டில் “மேற்படி சட்டம் காட்டுமிராண்டித்தனமானது. அது சமூக விரோத கோட்பாடுகள், பாரபட்சம், மற்றும் சமூக அநீதியை உள்ளடக்கியது” என்று கண்டனம் தெரிவித்து கண்டித்து தீர்மானம் ஒன்றையும் நிறைவேற்றினார். இந்தத் தீர்மானம் ஊடகங்களில் பெரிய அளவில் பேசப்பட்டது. மேற்படி சட்டம் இலங்கையை வதிவிடமாகக் கொண்டுள்ள இந்தியர், பாகிஸ்தானியர் ஆகியவர்களுக்கு பிரஜாவுரிமை வழங்குவதற்காக கொண்டு வரப்பட்ட ஒரு

சட்டம் என்று கூறப்பட்ட போதும் அதில்

காணப்பட்ட கடுமையான சட்டதிட்டங்கள், நிபந்தனைகள் காரணமாக அது ஒரு போதும் இந்திய வம்சாவளித் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு பிரஜாவுரிமையைப் பெற்றுக் கொடுக்காது என்றும் பலரும் விமர்சித்தனர். பல்வேறு இந்திய, தமிழ்நாட்டு செய்தித்தாள்களிலும் இது தொடர்பில் விமர்சித்து செய்திகள் வெளியிடப்பட்டன. தமிழ்நாடு சட்டசபையிலும்

இதுதொடர்பில் கண்டனம் தெரிவித்து பிரேரணை ஒன்று கொண்டுவரப்பட்டது.

இவ்விதம் இந்த இரண்டாவது சட்டத்துக்கு எதிராக நாடாளுமன்றத்துக்கு உள்ளும் வெளியிலும் மற்றும் இந்தியாவிலும் தமிழ்நாட்டிலும் பல்வேறு கண்டன நடவடிக்கைகள் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருந்தபோது, இத்தகைய கெடுபிடிகளுக்கு மத்தியில் ஒரு நாட்டில் பிரஜையாக உரிமை இல்லாதவர்களுக்கு தேர்தல்களில் வாக்களிக்கும் உரிமையும் இருக்க முடியாது என்று மூன்றாவது சட்டமான 1949 ஆம் ஆண்டின் நாடாளுமன்றத் தேர்தலுக்கான திருத்தச் சட்டம் என்ற ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு, ஒட்டுமொத்த இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களின் ஜனநாயக உரிமையான தேர்தல்களில் தமக்கென ஒரு பிரதிநிதியைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளும் வகையில் வாக்களிக்கும் உரிமையும் இந்த மக்களிடம் இருந்து முற்றாகப் பறித்தெடுக்கப்பட்டது .

ஒரு ஜனநாயக நாட்டில், ஒரு ஜனநாயக அரசாங்கம் தம் நாட்டில் வாழுகின்ற ஒரு தொகுதி மக்கள் மீது எந்தவித தயவு தாட்சண்யமும் பார்க்காமல் அவர்களுக்கு இருந்த ஒட்டுமொத்த ஜனநாயக

உரிமைகளையும் பறித்தெடுத்து அவர்களை இந்த நாட்டில் வாழத் தகுதி இல்லாதவர்கள் ஆக்கிய அந்தக் கொடுஞ்செயல் இன்றுவரை அவர்களை அரசியல் அநாதைகள் ஆக்கி, தங்கள் அரசியல் உரிமைகளை மீண்டும் கொடுங்கள் என்ற தொனியில் பிச்சை பாத்திரம் ஏந்துபவர்களாக, புகை படிந்த கரிய இருட்டு காம்புராக்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்ற 8 அடிக்கு 8 அடி என்ற லயக் காம்பிராக்களுக்குள் கூனிக்குறுகி குந்தி அமரச் செய்து விட்டது. இத்தகைய நிலைமைக்கு இவர்களை ஆளாக்கியமைக்கு, அவர்களை ஆட்சி செய்த இனவாத ஞானகுனியங்களான தீர்க்கதரிசனமற்ற அரசியல் தலைவர்கள் மட்டுமல்லாமல் இந்த மக்களின் தலைவர்கள் என்று தங்களைப் பறைசாற்றிக் கொண்டு போலியான வீரத்தனத்துடன் மார்தட்டிக்கொண்ட அரசியல் தலைவர்களையும் சேர்த்தே குற்றவாளிக் கூண்டில் நிறுத்த வேண்டும்.

இதற்கு அடுத்ததாக மற்றுமொரு மாபெரும் வரலாற்றுத் தவறையும் அடுத்து வந்த குறுகிய காலத்தில் அவர்கள் செய்தார்கள். மேற்படி இந்தியா - பாகிஸ்தான் பதிவிட பிரஜாவுரிமைச் சட்டத்தின் வாயிலாக பிரஜாவுரிமை பெற்றுக்கொள்வதற்கு இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் யாரும் விண்ணப்பிக்கக்கூடாது என்றும், அதனைப் பகிஷ்கரிக்க வேண்டும் என்றும் கோரிக்கை விடுத்தனர். இவர்களின் இவ்விதக் கோரிக்கையின் அனர்த்தத்தை ஊகித்து உணர முடியாத அந்த அப்பாவி மக்களும் கூட அதனை நன்றாகக் காதில் வாங்கிக்கொண்டு, தம்மைத் தம் தலைவர்கள் காப்பாற்றுவார்கள் என்று நம்பிக்கொண்டு, அவர்களின் கோரிக்கையினை தலைமேற்கொண்டு செயற்பட்டனர். இதன் காரணமாக இதற்கு விண்ணப்பிக்க வழங்கப்பட்டிருந்த இரண்டு வருட காலத்தின் பெரும் பகுதி கழிந்து போய்க் கொண்டிருந்த நிலையில் இந்தச் சட்டத்துக்கு எதிராக சட்ட நடவடிக்கை எடுக்கத் தீர்மானித்தார்கள். ஆரம்பத்தில் மேல் நீதிமன்றத்தில் தொடரப்பட்ட வழக்கு அந்தச்சட்டம் ஒரு நாட்டின் குறித்த சமூகத்திற்கு எதிராக பாரபட்சமானது என்றும், சட்டக் கோட்பாடுகளும் ஜனநாயகக் கோட்பாடுகளும் சட்டங்கள் வாயிலாக தகர்த்து இல்லாதொழிக்கப்பட்டுள்ளன என்றும் மனித உரிமைகள் மீறப்பட்டுள்ளன என்றும் மேற்படி

சட்டம் சவாலுக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. அது மேன்முறையீட்டுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு உயர் நீதிமன்றம் மற்றும் அப்போது உச்ச நீதிமன்றமாக இருந்த காலனித்துவ நாடுகளுக்கான ஆங்கில நீதிமன்றமான பிரிவு கவுன்ஸில் (Privy Council) என்ற நீதிமன்றம் வரை வழக்கு தொடர்ந்து சென்றது.

நீதிமன்றங்கள் இவ் வழக்குகளின் சட்டபூர்வமான தன்மையை ஆராய்ந்ததுடன், நாடாளுமன்றம் எந்தவிதமான சட்டத்தையும் ஆக்குவதற்கு அதிகாரம் கொண்டதாக இருக்கின்றது என்றும் இவை இரண்டு தரப்புக்கும் இடையிலான பிரச்சினை என்பதால் அந்த இரண்டு தரப்பினருமே தமக்குள் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் கூறியதுடன், முதலாவது தரப்பினரான எதிர்த்தரப்பினர் இதனை முடிவுக்கு கொண்டு வரும் வகையில் தனது மனதை மாற்றிக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை என்பதனால் நீதிமன்றங்கள் மேற்படி வழக்குகளைத் தள்ளுபடி செய்தன.

நீதிமன்றங்கள் இவ்விதமாகத் தீர்ப்பினை வழங்கியபடியால் சட்டரீதியாக இந்தப்பிரச்சினைக்கு தீர்வினைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு எல்லாக்கதவுகளும் அடைக்கப்பட்டு விட்டன. ஆனால் மேற்படி இந்தியர் - பாகிஸ்தானியர் வதிவிடப் பிரஜாவுரிமைச் சட்டம் என்ற கதவு இன்னும் மூடப்படவில்லை என்றும், அது இன்னும் சில காலத்துக்கு திறந்துதான் இருக்கும் என்பதும் சட்டென அவர்கள் மனதுக்குப்பட்டது. அவர்கள் உடனடியாகவும் அவசரமாகவும் செய்த காரியம் என்னவென்றால் மேற்படி சட்டத்தை பகிஷ்கரிப்பு செய்யத் தீர்மானித்திருந்த முடிவை மீள்பரிசீலனை செய்வதாகவும், உடனடியாக மேற்படி பகிஷ்கரிப்பு கைவிடப்பட்டு இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் அனைவரும் இந்தச்சட்டத்தின் கீழ் பிரஜாவுரிமைக்கு விண்ணப்பிக்கலாம் என்றும், 1950, மே மாதம், இருபத்தி ஒன்றாம் திகதி சகலருக்கும் அழைப்பு விடுத்தனர். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பிரஜாவுரிமைக்கு விண்ணப்பிக்கக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த காலக்கெடு 1951, ஓகஸ்ட் 5 ஆம் திகதி என்பதை அடிக்கோடிட்டு மனதில் இருத்திக் கொண்டு பலரும் விண்ணப்பங்களைத் தேடி விரைந்து ஓடத் தொடங்கினர்.

(தொடரும்)

தொழிலாளர் பலமும், பிரயோகிக்கத் தவறிய இலங்கை இந்திய காங்கிரஸும்

உ

லக வரலாற்றில் தொழிற்சங்க இயக்கத்தினால் சாதிக்கப்பட்ட சாதனைகள் விரல் விட்டு எண்ண முடியாத அளவுக்கு

கணிசமானவைகளாக உள்ளன. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் பிரித்தானியாவிலும் அமெரிக்காவிலும் மற்றும் மேலும் சில மேற்குலக நாடுகளிலும் ஏற்பட்ட கைத்தொழில் புரட்சியும் வளர்ச்சியும் பெருமளவில்

உலகெங்கும் தொழிலாளர் படைகளைத் தோற்றுவித்தன. அதேபோல் மறுபுறத்தில் லாபம் என்ற ஒன்றை மட்டுமே மூல நோக்கமாகக் கொண்ட முதலாளித்துவப் பொருளாதாரங்கள் எழுச்சி பெற்றன. இவை இரண்டுக்குமான முரண்பாட்டின் போது தொழிலாளி - முதலாளி மோதல்களும் போராட்டங்களும் வெடித்தன. வழக்கம்போலவே முதலாளித்துவம் தம் இரும்புக் கால்களால் தொழிலாளர்களின் குரல்வளையை நசித்தபோது உலகெங்கும்

Industrial Revolution

Image Source : education.nationalgeographic.org

உள்ள பாட்டாளி வர்க்கம் வீறுகொண்டு எழுச்சி அடைந்தன. இக்காலத்தில் இலங்கையும் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தின் ஒரு காலனித்துவ நாடாக இருந்ததால் இலங்கையிலும் முதலாளித்துவம் ஆழக் கால்பதிக்கத் தவறவில்லை. இலங்கையில் வளர்ச்சி அடைந்த பெருந்தோட்ட விவசாய கைத்தொழில் மற்றும் ஏற்றுமதியை அடிப்படையாகக் கொண்டு இலங்கையின் துறைமுக வளர்ச்சி, பெருந்தெருக்கள் மற்றும் ரயில்வே போக்குவரத்து உட்கட்டமைப்பு வளர்ச்சிகள், கப்பல் போக்குவரத்து, இயந்திர மயமாக்கப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் என்பன பாரிய அளவில் வளர்ச்சி அடைந்தன. ஆரம்பத்தில் கொழும்பு மாநகரம் ஏனைய மற்ற சிறு நகரங்களிலும் இந்த விடயம் வளர்ச்சி கண்டாலும் இறுதியில் அது பெருந்தோட்டத் துறையையும் சென்றடையத் தவறவில்லை.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் முதற்கொண்டே கொழும்பு நகரத்தில் உருவாகியிருந்த பாரிய தொழிற்படையினை ஸ்தாபனப்படுத்துவதில் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் வெற்றி கண்டதுடன் பல போராட்டங்களை நடத்தி அவற்றால் பல உரிமைகளை வென்றெடுத்தது தொடர்பில் இந்தக்கட்டுரைத் தொடரின் ஆரம்ப அத்தியாயங்களில் குறிப்பிட்டிருந்தேன். அந்தத் தொழிற்சங்கப் படிப்படியாக வளர்ச்சி அடைந்து 1930களினை அடுத்து வந்த

ஒரு தொழிற்சங்கத்தின் வெற்றி அதற்கு இருக்கும் பேரம் பேசுகின்ற சக்தியிலேயே தங்கியிருக்கின்றது என்பது அடிப்படைக் கோட்பாடு. அது தமது கோரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்படாத பட்சத்தில் வேலைநிறுத்தம் ஒன்றில் ஈடுபட்டால் என்ன விளைவுகள் எல்லாம் ஏற்படும் என்பதை எதிர்த்தரப்பினருக்கு அறிவிக்கவேண்டும்.

வழக்கம்போலவே முதலாளித்துவம் தம் இரும்புக் கால்களால் தொழிலாளர்களின் குரல்வளையை நசித்தபோது உலகெங்கும் உள்ள பாட்டாளி வர்க்கம் வீறுகொண்டு எழுச்சி அடைந்தன.

தசாப்தத்தில் பெருந்தோட்டப் பகுதியில் ஆழக் காலூன்றி இருந்தன. அநேகமாக அவை இடதுசாரி கொள்கைகளைக் கொண்ட தொழிற்சங்கங்கள் ஆகவும் அதனை தவிர கோ. நடேசய்யரை தலைமையாகக் கொண்ட இலங்கை தோட்டத் தொழிலாளர் தொழிற்சங்க சம்மேளனமும் இலங்கை - இந்திய காங்கிரஸ்மாதும்.

இவர்கள் 1947 பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்னரான காலப்பகுதியில் பெருந்தோட்டப் பகுதியில் கணிசமான தொழிற்சங்க போராட்டங்களை நடத்தி பல கோரிக்கைகளை வென்றெடுத்த துடன் தொழிலாளர் மத்தியில் மிகுந்த நன்மதிப்பையும் ஆதரவையும் பெற்றிருந்தனர். இக்காலத்தில் இவர்கள் நடத்திய போராட்டங்களில், 1939ஆம் ஆண்டு பொகவந்தலாவைக்கு அருகிலிருந்த கொட்டியாகலை என்ற தோட்டத்தில் இடம்பெற்ற வேலைநிறுத்தப் போராட்டம், 1940 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் இடம்பெற்ற கண்டிக்கருகாமையில்,

Chatham Street Colombo Sri Lanka 1954

Image Source : in.pinterest.com/suresha_liyanag

கொள்கையாகவும் இருக்க வேண்டும். அன்று இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் தோட்டத் தொழிலாளர் சம்மேளனம் தனது நட்பு சக்திகளை அழைத்துக்கொண்டு மேற்படி பிரஜாவுரிமை பறிப்பு சட்டங்களுக்கு எதிராக பாரிய வேலைநிறுத்த போராட்டம் ஒன்றை முன்னெடுக்க முனைந்து இருந்தால் அவர்கள் வெற்றி அடைந்து இருக்க பின்வரும் காரணிகள் சாதகமாக அமைந்திருக்கும் என்று கூட்டிக் காட்ட முடியும் :

- அன்றைய இலங்கை பொருளாதாரம் தேயிலை உற்பத்தி, ஏற்றுமதி, அந்நியச் செலவாணி உழைப்பு என்பவற்றிலேயே முற்றிலும் தங்கியிருந்தது. ஒரு பத்து நாட்களுக்கு தேயிலை உற்பத்தி இடம்பெறாது போயிருந்திருந்தால் தேயிலை தோட்டங்கள், தொழிற்சாலைகள், தேயிலை உற்பத்தி கம்பெனிகள், அவர்களுக்கு கடன் கொடுத்த வங்கிகள், பாரிய ஏற்றுமதி வருமானம் அனைத்துமே முடங்கிப்போய் அரசாங்கம் ஆட்டம் கண்டிருக்கும்.
- முதலாளித்துவ உற்பத்தி உறவு முறைகள் முற்றிலும் இலாபத்தையும் சுரண்டலையும்

தொழிலாளர்களை கசக்கிப் பிழிந்து தொண்ணூற்று ஒன்பது சதவிகிதம் உச்ச பலனைப் பெறுவதையே முக்கிய நோக்கமாக கொண்டது. அவர்கள் இந்த பாரிய நடட்டத்தை ஒருபோதும் சகித்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். கட்டாயம் வேலை நிறுத்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வரும்படி அரசாங்கத்தை நெருக்குவார்கள்.

- அத்துடன் தேயிலை உற்பத்தி கம்பெனிகள் அனைத்துமே பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்திற்கு சொந்தமானவைகளாக இருந்தன. எனவே அவை நஷ்டமடைவது தொடர்பில் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியம் கரிசனை கொண்டு இலங்கை அரசு மீது அழுத்தங்கள் கொண்டு வந்திருக்கும்.
- தேயிலைச் செடிகளில் 7 நாட்களுக்கு ஒருமுறை கொழுந்து பறிக்காமல் விட்டால் அவை முற்றி வீணாகிப் போய் விடுமேயொழிய அவற்றை மீண்டும் பறிக்க முடியாது என்பது தோட்டக் கம்பனிகள் நன்கு அறிந்த விடயமே.
- கொழுப்புத் துறைமுகம் முற்றிலும் ஸ்தம்பிதம் அடையும். ஏற்றுமதி - இறக்குமதி செயற்பாடுகள் இடம்பெறாது தடுக்கப்படும்.

(தொடரும்)

இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு 2500 ஆண்டுகளுக்குக் குறையாத வரலாறு மற்றும் வழி பாட்டு பாரம்பரியம் உள்ளது. பண்டைய இலங்கைத் தமிழர் பற்றி இதுவரை பலரும் அறிந்திராத, இதுவரை வெளிச்சத்துக்கு வராத, அரிய உண்மைகளை வெளிக்கொணர வேண்டும் எனும் நோக்கத்தை அடிப்படையாக கொண்டதாக இலங்கையில் 'பிராமி மற்றும் சிங்கள கல்வெட்டுக்களில் தமிழர்' எனும் இவ்வாய்வு அமைகிறது. இலங்கையில் வாழ்ந்த தமிழர் பற்றிய முக்கிய சான்றாக விளங்குவது 2300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கற்குகைகளில் பொறிக்கப்பட்ட பிராமிக் கல்வெட்டுக்களாகும். இவ்வாறான ஐந்து பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் இலங்கையில் காணப்படுகின்றன. அந்த கல்வெட்டுக்களில் தமிழர்கள் தொடர்பில் குறிப்பிடப்பட்ட விடயங்களை இக்கட்டுரைத்தொடர் வெளிப்படுத்துகின்றது. அத்தோடு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆரம்பித்த ஒரு வேலைத் திட்டத்தில், இலங்கையில் காணப்படும், 1500 பிராமிக் கல்வெட்டுகளை மீள்வாசிப்பு செய்ததன் பயனாக வெளிக்கொணரப்பட்ட பல்வேறு அம்சங்களை ஆதாரங்களுடன் தெளிவுப்படுத்துவதாகவும் இத்தொடர் அமைகிறது. இவ் ஆய்வில் தமிழர் பற்றி கூறும் மேலும் பல பிராமிக் கல்வெட்டுகள் கண்டறியப்பட்டன. அத்துடன் சோழர் காலத்திற்கு முன்பு பொறிக்கப்பட்ட சுமார் 600 சிங்களக் கல்வெட்டுக்களையும் ஆராய்ந்து அவற்றிலும் தமிழர் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ள பல விபரங்கள் பற்றியும் இத்தொடர் கட்டுரை கூறுகிறது.

கடந்த 24 வருடங்களாக இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு, கல்வெட்டுகள், பாரம்பரியம், இந்து சமயம் என்பன தொடர்பாக ஆய்வுப் பணிகளில் ஈடுபடும் கலாபூஷணம் என்.கே.எஸ். திருச்செல்வம் அவர்கள் வரலாற்றுத்துறையில் இளமாணிப் பட்டத்தைப் பெற்றவர். தனது எழுத்துப்பணிக்காகப் பல விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார்.

இவர் இதுவரை பல உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச கருத்தரங்குகளில் தனது ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்துள்ளதுடன் 14இற்கும் மேற்பட்ட நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். இவர் எழுதிய நூல்களில் 'தென்னிலங்கையின் புராதன இந்துக்கோயில்கள்', 'புதையுண்ட புராதன இந்துக் கோயில்கள்', 'இந்து சமயம் ஓர் அறிவியல் பொக்கிஷம்', 'யார் இந்த இராவணன்', 'முன்னேன்வரம் தொன்மையும் வரலாறும்', 'பண்டைய தமிழ் நூல்களில் சிவன்' போன்றன குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

தமிழர் கிராமங்கள் மற்றும் காணிகள் பற்றிக் கூறும் அநுராதபுரம் கல் தோணிக் கல்வெட்டு

அ

நுராதபுரம் பண்டைய நகரில் உள்ள தூபராம தூபியின் கிழக்கில் உள்ள கல் தோணி (StoneCanoe) என்றழைக்கப்படும் இடத்தில் இந்தக்கல்வெட்டு காணப்படுகிறது. அழகாகச் செதுக்கப்பட்ட கற்பலகை ஒன்றில் கல்வெட்டுப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக்கல்வெட்டு பொ. ஆ. 956 முதல் 972 வரை இலங்கையை ஆட்சி செய்த 4 ஆம் மகிந்தன் காலத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

கற்பலகையில் 6 அடி 5 அங்குல நீளமும், 2 அடி 8 அங்குல அகலமும் கொண்ட மேற்பரப்பில் 49 வரிகளில் எழுத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. இந்தக்கற்பலகையில்

கல்வெட்டு உள்ளதை அறியாத சிலர் இதன் நடுப்பகுதியில் பொருட்களை வைத்து அரைத்து அல்லது தேய்த்து உள்ளதால் 10ஆவது வரி முதல் 46ஆவது வரி வரை உள்ள 37 வரிகளின் நடுப்பகுதியில் இருந்த எழுத்துக்கள் முற்றாக அழிந்து வாசிக்க முடியாத அளவிற்கு சேதமாகி உள்ளன.

இந்தக்கல்வெட்டில் குறிப்பிட்ட சில கிராமங்கள் மற்றும் நிலங்களை நிர்வகித்தல் தொடர்பான விபரங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்தக்கிராமங்கள் மற்றும் நிலங்களின் வரி இங்குள்ள தலதா மாளிகையைப் பராமரிக்க வழங்கப்பட வேண்டும் எனும் செய்தியை கல்வெட்டு கூறுகிறது. இந்தக்கல்வெட்டு

வேவல்கெட்டிய கற்பலகைக் கல்வெட்டு

குணசேகர முதலியாரால் பிரதி செய்யப்பட்டு பதிவு செய்யப்பட்டது. கல்வெட்டில் 46ஆவது வரியில் தமிழர் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது கல்வெட்டில் அழிந்து போயுள்ள வரிகளில் கடைசி வரியாகும். எனவே இவ்வரியின் நடுப்பகுதியில் உள்ள சொற்கள் முற்றாக அழிந்து போயுள்ளன. அதில் வாசிக்கக் கூடிய சொற்கள் பின்வருமாறு,

“தெமெழ் கம் பிம் கல் கொல் ஹி பெர சிரித்”

இதன் பொருள், நான்கு பக்கங்களிலும் உள்ள தமிழர் கிராமங்கள் மற்றும் காணிகளில் அறவிடப்படும் வரிகள் முன்பிருந்த வழக்கத்தின்படி இதற்காக (தலதா மாளிகையின் பாராமரிப்புக்காக) ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்பதாகும்.

தமிழ்ப் பண் கூலித் தொழிலாளிகள் பற்றிய அயிடிகவாவ தூண் கல்வெட்டு

அனுராதபுர நகரின் வடகிழக்கில் 40 கி.மீ தூரத்தில் அயிட்டி கெவாவ என்னுமிடம் அமைந்துள்ளது. இங்கு ஒரு தூண் கல்வெட்டு காணப்படுகிறது.

1892 ஆம் ஆண்டு இந்தக்கல்வெட்டை எச்.சி.பி. பெல், மார்ட்டின் விக்ரமசிங்கே ஆகிய கல்வெட்டாய்வாளர்கள் ஆய்வு செய்து படி எடுத்தனர். தூணின் நான்கு பக்கங்களிலும் எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. A பக்கத்தில் 18 வரிகளில் எழுத்துக்களும் அவற்றின் கீழே வட்ட வடிவமும், பக்கம் B யில் 20 வரிகளில் எழுத்துக்களும் அவற்றின் கீழே நாயின் உருவமும், பக்கம் C யில் 17 வரிகளில் எழுத்துக்களும் அவற்றின் கீழே அரிவாள் வடிவமும், பக்கம் D யில் 10 வரிகளில் எழுத்துக்களும் அவற்றின் கீழே சூரியன், சந்திரன், காகம் ஆகியவற்றின் உருவங்களும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தக்கல்வெட்டு பொ.ஆ. 898-914 காலப்பகுதியில் ஆட்சி செய்த 4ஆம் காசியப்பன் காலத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பகுதியில் இருந்த ஒரு நிலத்திற்கு கொடுப்பனவு வழங்க படைத்தளபதிக்கு தலைமை அதிகாரி கட்டளையிட்டது பற்றிய செய்தி கல்வெட்டில் கூறப்பட்டுள்ளது.

கல்வெட்டின் B பக்கத்தில் 7,8,9 ஆகிய வரிகளில் தமிழர் பற்றி பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

“லொஹொலுவில குலியெஹி
ஆவு தெமழின் ஹெட்டிஹயின்..”

இதன் பொருள், லொஹொலுவில
என்னுமிடத்தில் இருந்து வந்த தமிழ்ப்
பெண்குலித் தொழிலாளிகள் என்பதாகும்.

**தமிழர் மடாலயம் பற்றிய
வேவல்கெட்டிய கற்பலகைக் கல்வெட்டு**

அனுராதபுரம் நகரின் வடகிழக்கில் 34 கி.மீ
தூரத்தில் வேவல் கெட்டிய என்னுமிடம்
அமைந்துள்ளது. மதவாச்சியில் இருந்து
ஹொரவப்பொத்தானைக்கு செல்லும் வீதியில்
18 கி.மீ தூரத்தில் உள்ள ரத்மல் கஹுவெவ
சந்தியின் அருகில் இவ்விடம் காணப்படுகிறது.
இங்கு அமைந்துள்ள வேவல்கெட்டிய
குளத்தின் தென்மேற்குப் பக்கத்தில் உள்ள
காட்டுப் பகுதியில் இந்தக்கல்வெட்டு
காணப்படுகிறது.

இவ்விடத்திற்கு 1875 ஆம் ஆண்டு சென்ற
டாக்டர். கோல்ட் ஸ்மித் இங்கு ஒரு
கற்பலகையில் கல்வெட்டு உள்ளதாகத்
தகவல் வெளியிட்டார். அதன் பின்பு 1883
ஆம் ஆண்டு டாக்டர். எட்வர்ட் முல்லர்
இந்தக்கல்வெட்டை ஆராய்ந்து, பிரதி
எடுத்து அதன் விபரங்களைச் சுருக்கமாக
வெளியிட்டார். 1891 ஆம் ஆண்டு எச்.சி.பி.
பெல் இந்தக்கல்வெட்டை நன்கு ஆராய்ந்து
அதன் முழு விபரங்களை ரோயல் ஆசியா
கழகத்தின் அறிக்கையில் வெளியிட்டார்.

இந்தக்கல்வெட்டு ஆறு அடி
உயரமும், ஒன்றரை அடி அகலமும்
கொண்ட கற்பலகையில் 45 வரிகளில்
எழுதப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு வரியின் கீழே
கோடுகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. கல்வெட்டு
எழுதப்பட்டுள்ள கற்பலகை நிலத்தில் புதைந்து
சற்று சரிவான நிலையில் காணப்படுகிறது.
கல்வெட்டைச் சுற்றி இரும்புக் கம்பிவேலி
அடைக்கப்பட்டு, அதன் மேற்பகுதியில் கூரை
போடப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தக்கல்வெட்டு பொ. ஆ. 946-954
காலப்பகுதியில் ஆட்சிசெய்த 4 ஆம் உதயன்

அயிட்டிகெவாவ தூண் கல்வெட்டின் படியெடுக்கப்பட்ட பிரதி

காலத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில்
குறிப்பிட்ட ஒரு ஊருக்கு வழங்க வேண்டிய
பாதுகாப்பு பற்றியும், இங்கு குற்றச்
செயல்களில் ஈடுபடுவோருக்கு கொடுக்க
வேண்டிய தண்டனை மற்றும் தண்டப்பணம்
ஆகியவை பற்றியும், எந்தெந்த அதிகாரிகள்
இவற்றை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்
என்பது பற்றியும் மன்னன் இட்ட கட்டளை
கல்வெட்டாக பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.
கல்வெட்டின் 7 ஆம் வரியில் தமிழர் பற்றிய
குறிப்பு காணப்படுகிறது. அதன் விபரம்
பின்வருமாறு:

“தெமெழ் வெகர் பமனியென்
தச கமத் எகக்க..”

கல்வெட்டில் தமிழர் பற்றி
குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் “தெமெழ் வெஹர்”
எனும் சொல் உட்பட இவ்வரிகளுக்கான
மொழிபெயர்ப்பை இந்தக் கல்வெட்டுக்களைப்
பதிவு செய்த கல்வெட்டாய்வாளர் மார்ட்டின்
விக்கிரமசிங்க அவர்கள் பின்வருமாறு பதிவு
செய்துள்ளார்.

“Touching the Dasagam from amongst the

பொலநறுவை தூண் கல்வெட்டிலும், கொழும்பு தொல் பொருள்காட்சிச்சாலை தூண் கல்வெட்டிலும் குறிப்பிடப்பட்ருக்கும் கபல்ல எனும் சொற்பதத்தை வலதெமின் கினிகம் சொற்றொ டருடன் ஒப்பிடலாம். இது அரசின் சேவையில் இருந்த தமிழர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிலங்கள் எனப் பொருள்படுகிறது.

endowments to Demel Vehara (Tamil Monastery) at KibiNilam in Angam kuliya in the Northern Quarter, each headmen of these villages) as well as those headmen and householders who have given security for kibigam shall ascertain (the facts) when in any spot within these (district) murder or robbery with violence has been committed.”

இதன் பொருள், அங்கம் குழியவில் உள்ள கிபி நிலம் என்னுமிடத்தில் உள்ள தமிழர் மடாலயத்திற்கு இடைப்பட்ட பத்து ஊர்களில் உள்ள அதிகாரிகள் இவ்வூர்களில் கொலைகள் மற்றும் கொள்ளைகள் ஆகியவற்றில் இருந்து ஊர்களைப் பாதுகாப்பதை உறுதி செய்ய வேண்டும்.

இதில் “தெமழ் வெஹர்” எனும் சொற்களுக்கு “தமிழர் மடாலயம்” எனப் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தக்கல்வெட்டின் மூலம் தமிழர் மடாலயங்களை அமைத்து சமயப் பணி செய்துள்ளமை தெரிகிறது. இது தமிழர் அமைத்த சைவ சமய மடாலயமாக அல்லது பௌத்தப் பள்ளியாக இருக்கலாம்.

அரச சேவையில் இருந்த தமிழர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிலங்கள் பற்றிய பொலநறுவை நிஸ்ஸங்கமல்ல ராஜசபை மண்டபத் தூண் கல்வெட்டு

பொலநறுவையில் உள்ள தோப்பாவை (பராக்கிரம சமுத்திரம்) குளத்தின் அணைக்கட்டின் அருகில் உள்ள நிஸ்ஸங்க மல்லனின் ராஜசபை மண்டபத்தின் அருகில் இந்தக்கல்வெட்டு கண்டெடுக்கப்பட்டது. இரண்டு துண்டுகளாக உடைந்த ஒரு தூணில் இந்தக்கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தக்கல்வெட்டின் உடைந்த இரண்டு துண்டுகளும் பொருத்தப்பட்டு தற்போது அநுராதபுரம் தொல்பொருள் காட்சிச்சாலையில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. தூணின் பீடமும், தலைப்பகுதியும் உடைந்து விட்டன.

வேவல்கெட்டிய கற்பலகைக் கல்வெட்டின் முன்பக்க முழுமையான தோற்றம்

எஞ்சிய தூண் 5 அடி 9 அங்குல உயரமும், ஒரு பக்கம் 11 அங்குல அகலமும், அடுத்த பக்கம் 8 அங்குல அகலமும் கொண்ட சதுரத் தூண் வடிவில் காணப்படுகிறது.

பொலநறுவை நிஸ்ஸங்க மல்ல ராஜசபை மண்டபத் தூண் கல்வெட்டின் படியெடுக்கப்பட்ட பிரதி தூணின் நான்கு பக்கங்களிலும் எழுத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. A பக்கத்தில் 27 வரிகளிலும், B பக்கத்தில் 29 வரிகளிலும், C பக்கத்தில் 30

வரிகளிலும், D பக்கத்தில் 28 வரிகளிலும் எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்தக்கல்வெட்டு பொ. ஆ. 914- 923 வரை ஆட்சி செய்த 5ஆம் காசியப்பன் காலத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்தக்கல்வெட்டில் சில நிலங்கள் தொடர்பான பிணக்குகளைத் தீர்ப்பது தொடர்பான விபரங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

கல்வெட்டின் A பக்கத்தின் 22 ஆம், 23 ஆம் வரிகளில் தமிழர் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அது பற்றிய விபரங்கள் பின்வருமாறு,

“கொட்கெமெ தெமெழ் கெபெல்ல இசா மகருக்கேயே கேமபூர் கடவர் இசா மெஹி”

இதன் பொருள், “இந்தக் கிராமத்தில் தமிழரின் நிலங்கள் அல்லது வயல் நிலங்கள் ஆகியவற்றில் பிணக்குகள் ஏற்பட்டால் சபையின் தலைவர் அல்லது அவரின் பிள்ளைகள் அதில் தலையிட்டு பிணக்குகளைத் தீர்த்து வைத்தல் வேண்டும்” என்பதாகும்.

இந்தக்கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் “தெமெழ் கபல்ல” எனும் தமிழரின் நிலங்கள் பற்றிய விளக்கத்தினை கல்வெட்டாய்வாளர் மார்ட்டின் விக்ரம சிங்க பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“Demelat valademin, With this phrase may be compaired Demel Kinigam in EZVol.ii p.52, gama Demel kaballa in a pillar Inscription from

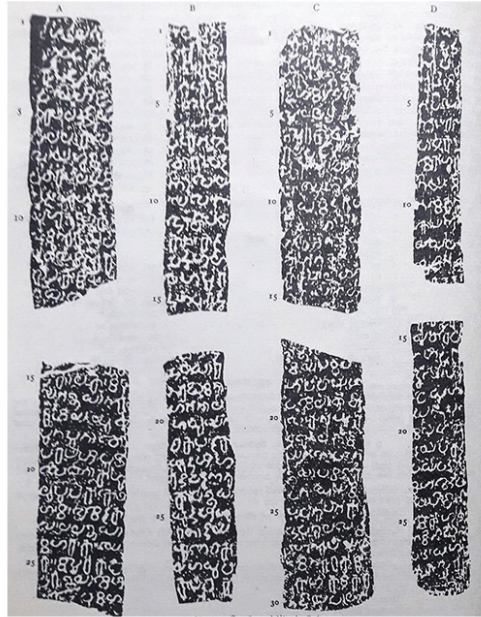

பொலநறுவையில் புராதன நகரில் உள்ள நிஸ்ஸங்க மல்லனின் ராஜசபை மண்டபத்தின் தோற்றம்

Polonnaruva and Demela kaballa in a pillar in the Colombo Museum. From a ‘Tamil kaballa’ there appears that there were lands set apart for the Tamils, probably those in the King’s service.

அதாவது, பொலநறுவை தூண் கல்வெட்டிலும், கொழும்பு தொல் பொருள்காட்சிச்சாலை தூண் கல்வெட்டிலும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் “தெமெழ் கபல்ல” எனும் சொற்பதத்தை “தெமெலத் வலதெமின்”, “தெமெழ் கினிகம்” ஆகிய சொற்றொடருடன் ஒப்பிடலாம். இது அரசரின் சேவையில் இருந்த தமிழர்களுக்காக

ஒதுக்கப்பட்ட நிலங்கள் எனப் பொருள்படுகிறது. இந்தக்கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்ட காலப்பகுதியில் அரசரின் சேவைப் பணிகளில் தமிழர்கள் பலர் இருந்துள்ளனர் என்பதும், அவர்களுக்கு அரசனால் நிலங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன என்பதும், இந்த நிலங்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகள் ஏதாவது ஏற்பட்டால் அவை இதற்கென அரசனால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் சபையினரால் தீர்த்து வைக்கப்பட வேண்டும் என்பதும் இந்தக்கல்வெட்டின் மூலம் நாம் தெரிந்து கொள்ளும் விடயமாகும். (தொடரும்)

பொலநறுவை நிஸ்ஸங்க மல்ல ராஜசபை மண்டபத் தூண் கல்வெட்டின் படியெடுக்கப்பட்ட பிரதி

தமிழரின் பௌத்தப் பள்ளி பற்றிக் கூறும்

வெஸ்ஸகிரி கற்பலகைக் கல்

அ

நூராதபுரம் பண்டைய நகரில் அமைந்துள்ள வெஸ்ஸகிரிய பகுதியில் ஓடும் மல்வத்து ஓயா ஆற்றின் மேற்குக் கரையில் இந்தக் கல்வெட்டு கண்டெடுக்கப்பட்டது. இது பொ. ஆ. 946-954 வரை இலங்கையை ஆட்சி செய்த 4 ஆம் உதயன் காலத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

மூன்று துண்டுகளாக உடைந்திருந்த கற்பலகை ஒன்றில் கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் கல்வெட்டின் இரண்டு துண்டுகள் மட்டுமே கிடைக்கப்பெற்றன. இவற்றில் பெரிய துண்டாகக் காணப்படுவது கல்வெட்டின் மேற்பகுதிக்குரிய துண்டாகும். இது 2 அடி 10 அங்குல உயரமும், 2 அடி 5 அங்குல அகலமும் கொண்டதாகும். இரண்டாவது துண்டு 8 அங்குல உயரமும், 2 அடி அகலமும் கொண்டதாகும். கிடைக்கப்பெறாத மூன்றாவது துண்டு இரண்டாவது துண்டின் இடது பக்கத்தின் ஓரத்தில் உள்ள துண்டாகும். இது சுமார் 6 அங்குல உயரமும் 2 அடி அகலமும் கொண்டதாகும். அந்த வகையில் இந்தக்கற்பலகை 4 அடி உயரமும், 2 அடி 5 அங்குல அகலமும் கொண்டதாக இருக்கவேண்டும் எனக் கூறப்படுகிறது. கல்வெட்டின் இரண்டு துண்டுகளும் பொருத்தப்பட்டு தற்போது அநூராதபுரம் தொல்பொருள் காட்சிச்சாலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தக்கல்வெட்டு மொத்தமாக 38 வரிகளைக் கொண்டதாகும். ஆனால் 26 ஆம் வரி முதல் 38 ஆம் வரி வரையான 13 வரிகளில் உள்ள விபரங்கள் கிடைக்கவில்லை. கல்வெட்டின்

7 ஆம், 8 ஆம் வரிகளில் தமிழர் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்தக்கல்வெட்டிலும் மழுவேயாய கல்வெட்டில் கூறப்பட்டுள்ள அதே விடயமே கூறப்பட்டுள்ளது. அதன் விபரம் பின்வருமாறு,

“பெர ஆத்மசி தசபக் தவஸ் தக்குன் பசி தெமெழ்..வெகர் பமனியன் தசகமத் எக்ககி நாயகயன் கிபிகம்..”

வெஸ்ஸகிரிய கல்வெட்டின் படி எடுக்கப்பட்ட பிரதி

தமிழர் மடாலயத்தில் பரம்பரைச் சொத்துக்களும், நிரந்தர மானியங்களும், பத்து ஊர்களுக்கு வழங்கப்படும் மானியங்களும் அந்த ஊர் அதிகாரிகளால் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதே கல்வெட்டில் கூறப்பட்டுள்ள விடயமாகும். கல்வெட்டில் கூறப்பட்டுள்ள தமிழர் மடாலயம் என்பது தமிழரின் பௌத்தப் பள்ளியாக இருக்க வேண்டும்.

தமிழர் பள்ளி பற்றிக் கூறும் மிஹாந்த வெவ கற்பலகைக் கல்வெட்டு

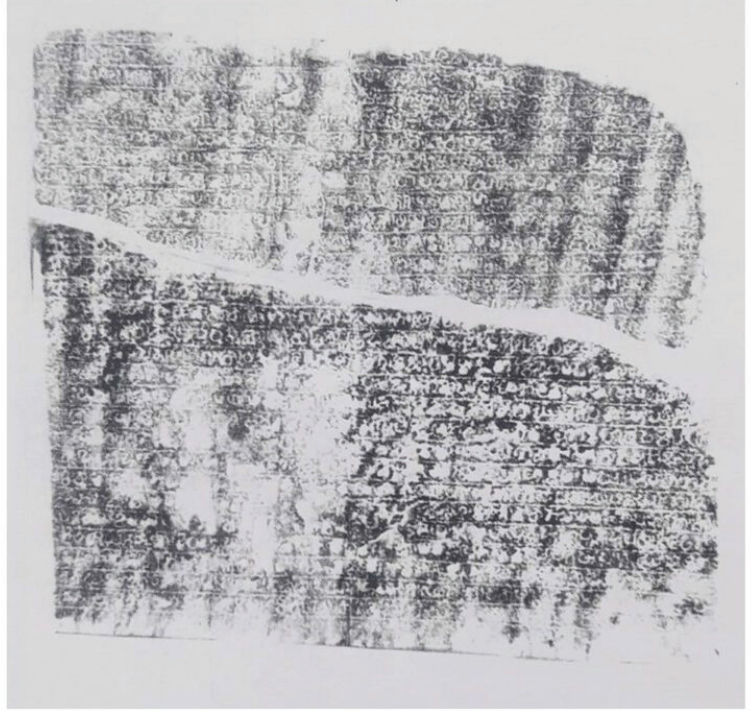
அனுராதபுரம் நகரின் கிழக்குப்பக்கத்தில் சுமார் 48 கி.மீ தூரத்தில், கெக்கிராவையில் இருந்து ஹல்மில்லாவைக்கு செல்லும் வீதியில் மிஹாந்த வெவ என்னுமிடம் அமைந்துள்ளது. இங்கு ஒரு கல்வெட்டு கிடைக்கப்பெற்றது. இந்தக்கல்வெட்டும் பொ. ஆ. 946 - 954 வரை இலங்கையை ஆட்சி செய்த 4 ஆம் உதயன் காலத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஒரு கற்பலகையில், சரி பாதியாக, இரண்டு துண்டுகளாக உடைந்த நிலையில் எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்ட இந்தக்கல்வெட்டு காணப்பட்டது. இவ்விரண்டு துண்டுகளும் பொருத்தப்பட்ட நிலையில் 3 அடி 9 அங்குல உயரமும், 3 அடி 3 அங்குல அகலமும் கொண்ட கல்வெட்டு கிடைத்தது.

கல்வெட்டில் மொத்தமாக 27 வரிகளில் அடிக் கோடிடப்பட்டு எழுத்துக்கள் எழுதப்பட்டிருந்தன. இதில் 4 ஆம் வரியில் ஏனைய கல்வெட்டுக்களில் உள்ளது பொல “தெமெழ் விகார்” எனும் தமிழர் மடாலயம் அல்லது தமிழர் பள்ளி பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

தமிழர் கூலி பற்றிய இரிபின்னியாவ தூண் கல்வெட்டு

அனுராதபுரம் மாவட்டத்தில் அனுராதபுரத்திற்கும், மதவாச்சிக்கும் இடையில் உள்ள ரம்பேவ சந்தியின் தென்

மிஹாந்தவெவ கல்வெட்டின் படி எடுக்கப்பட்ட பிரதி

மேற்கில் 5. கி.மீ தூரத்திலும், தித்தகோணாவ என்னுமிடத்தின் இருந்து 3 கி.மீ தூரத்திலும் இரிபின்னியாவ கிராமம் அமைந்துள்ளது. இந்தக்கிராமம் இங்குள்ள பெரிய தடாகத்திற்கு பெயர் போன இடமாகும்.

இங்கு 1892 ஆம் ஆண்டு 'கல்வெட்டு ஆய்வாளர்' மார்ட்டின் விக்ரமசிங்கவினால் இங்குள்ள தடாகத்தின் அருகில் ஒரு கல்வெட்டு கண்டெடுக்கப்பட்டது. தடாகத்தின் அருகில் சிதைந்த நிலையில் ஒரு தூபியும், அதன் அருகில் 7 அடி உயரமும், 1 அடி சதுரமும் கொண்ட 8 கற்கூண்களும் காணப்பட்டன. இவற்றில் ஒரு கற்கூணில் நான்கு பக்கங்களிலும் எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. தூணின் மொத்த உயரம் 9 அடி 10 அங்குலமாகும்.

இந்தத்தூணின் 2 அடி வரையான பகுதி நிலத்திற்குள் காணப்படுகிறது. உச்சிப் பகுதியில் 1 அடி உயரத்திற்கு கும்பக்கலசம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. எஞ்சிய 6 அடி 10 அங்குல உயரமும், 9 அங்குல சதுரமும் கொண்ட பகுதியில் கல்வெட்டுப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக்கல்வெட்டு

அபய சலாமேவன் எனும் மன்னனின் ஆட்சியில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இவன் பொ. ஆ. 898 முதல் 914 வரையான காலப்பகுதியில் இலங்கையை ஆட்சி செய்த 4 ஆம் காசியப்பன் என அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளான்.

தூணின் முதலாவது பக்கத்தில் 26 வரிகளிலும், இரண்டாவது பக்கத்தில் 29 வரிகளிலும், மூன்றாவது பக்கத்தில் 27 வரிகளிலும், நான்காவது பக்கத்தில் 34 வரிகளிலும் எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்தக்கல்வெட்டில் குறிப்பிட்ட ஒரு ஊருக்கும் அங்குள்ள பௌத்தப் பள்ளிக்கும் முக்கியமான சில சேனாதிபதிகள் அரசனின் ஆணைப்படி சில கொடுப்பனவுகளை வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. அதேசமயம் சில கூலித் தொகைகளைப் பெறக்கூடாது எனவும் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. கல்வெட்டின் மூன்றாம் பக்கத்தில் 6 ஆம், 7 ஆம் வரிகளில் தமிழர் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதன் விபரங்கள் பின்வருமாறு,

“ஹெல் குலி தெமழ் குலி கல் மிவுன் கம் கொன் பிலி பத்..”

கல்வெட்டில் தமிழர் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் “தெமழ் குலி” எனும் சொல் உட்பட இவ்வரிகளுக்கான மொழிபெயர்ப்பை இந்தக் கல்வெட்டுக்களைப் பதிவு செய்த கல்வெட்டாய்வாளர் மார்ட்டின் விக்ரமசிங்க அவர்கள் பின்வருமாறு பதிவு செய்துள்ளார்.

“That District headmen, or Keepers of District record books, should not appropriate the melatsin, the Sinhalese coolies or the Tamil coolies, the carts, the buffaloes or the village oxen gifts of bodies or raw rice, curdled or milk.. ..”

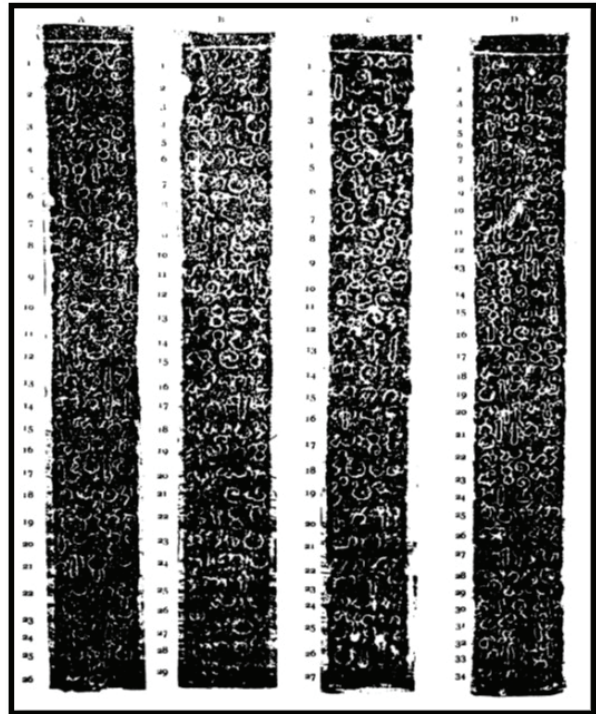
இந்தக்குறிப்பின் படி சிங்களவர்களின் கூலியையோ, தமிழர்களின் கூலியையோ குறிப்பிட்ட இந்த ஊருக்குப் பெற்றுக் கொடுக்கக் கூடாது எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து இரண்டு முக்கியமான விடயங்களைத் தெரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது.

முதலாவது விடயம், இந்தக்காலப்பகுதியில் அதாவது 9ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் சிங்களவர் மற்றும் தமிழர் எனும் இரண்டு இனங்கள் மட்டுமே வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். இரண்டாவது, இனவரி அல்லது கொடுப்பனவு பெறப்பட்டுள்ளது.

தமிழர் கூலி பற்றிக் கூறும் ரம்பேவ தூண் கல்வெட்டு

அநுராதபுரம் மாவட்டத்தில் அநுராதபுரத்திற்கும், மதவாச்சிக்கும் இடையில் உள்ள ரம்பேவ என்னுமிடத்தில் இந்தக்கல்வெட்டு கண்டெடுக்கப்பட்டது. தற்போது ரம்பாவெவ என்று அழைக்கப்படும் சங்கிலி குளத்தின் அணைக்கட்டில் 1891 ஆம் ஆண்டு எச்.சி.பி. பெல் இந்தக் கல்வெட்டைக் கண்டுபிடித்தார்.

5 அடி 10 அங்குல உயரமும், 12 அங்குல சதுர வடிவமும் கொண்ட ஒரு கற்றூணின் நான்கு பக்கங்களிலும் எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்டிருந்தன. A பக்கத்தில் 17 வரிகளிலும், B யில் 19 வரிகளிலும், C யில் 19 வரிகளிலும், D யில் 16 வரிகளிலும் கல்வெட்டு காணப்பட்டது.

இரிபின்னியாவ தூண் கல்வெட்டின் படியெடுக்கப்பட்ட பிரதி

விகாரேகம கல்வெட்டின் முழுமையான தோற்றம்

இந்தக்கல்வெட்டும் பொ. ஆ. 898 முதல் 914 வரையான காலப்பகுதியில் இலங்கையை ஆட்சி செய்த அபய சலாமேவன் எனும் 4 ஆம் காசியப்பன் ஆட்சியில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இரிபின்னியாவ கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்ட நாளில் இருந்து 5 வாரங்களுக்கு முன்பு இந்தக் கல்வெட்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. இரிபின்னியாவ கல்வெட்டு எழுதப்பட்டுள்ள அதே பாணியில் இந்தக் கல்வெட்டும் எழுதப்பட்டுள்ளது.

தமிழர் கூலி பற்றிக் கூறும் விகாரேகம தூண் கல்வெட்டு

குருநாகல் நகரில் இருந்து நீர்கொழும்புக்குச் செல்லும் வீதியில் நாரம்மல எனும் நகரம் அமைந்துள்ளது. இந்நகரின் வடக்கில் சுமார் 6 கி.மீ தூரத்தில் மலைப்பாறைகள் நிறைந்த காட்டுப்பகுதி ஒன்று காணப்படுகிறது. இம்மலைப்பாறைகளில் கற்புருவம் வெட்டப்பட்ட இயற்கையான கற்குகைகள் பல காணப்படுகின்றன. இந்தக்கற்குகைகளில் 5 பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் ஒரு கல்வெட்டில் சிவன் எனும் பெயர் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

விகாரேகமகல்வெட்டின்முழுமையானதோற்றம் 1930 ஆம் ஆண்டளவில் இந்தக்காட்டுப்பகுதியில் இருந்த சேனை ஒன்றில் இருந்து எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்ட ஒரு தூண் கண்டெடுக்கப்பட்டது. இந்தத்தூணின் அடிப்பகுதியும், தலைப்பகுதியின் ஒரு துண்டும் உடைந்திருந்தது. இந்தத்தூணின்

அனூராதபுரம் நகரின் கிழக்குப்பக்கத்தில் சுமார் 48 கி.மீ தூரத்தில், கெக்கிராவையில் இருந்து ஹல்மில்லாவைக்கு செல்லும் வீதியில் மிஹொந்த வெவ என்னுமிடம் அமைந்துள்ளது. இங்கு ஒரு கல்வெட்டு கிடைக்கப்பெற்றது. இந்தக்கல்வெட்டும் பொ. ஆ. 946-954 வரை இலங்கையை ஆட்சி செய்த 4 ஆம் உதயன் காலத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

நான்கு பக்கங்களிலும் கல்வெட்டுப் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. தற்போது இந்தக்கல்வெட்டு இங்குள்ள விகாரேகம ரஜமஹா விகாரை எனும் பௌத்த வழிபாட்டுத் தலத்தில் காணப்படுகிறது.

இந்தக்கல்வெட்டு பொ. ஆ. 914-923 காலப்பகுதியில் இலங்கையை ஆட்சி செய்த 5 ஆம் காசியப்பன் காலத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக்காலப்பகுதியில் இங்கு காணப்பட்ட ஒரு நிலத்தைப் பராமரிக்கும் சட்ட திட்டங்கள் பற்றிய செய்தி இக்கல்வெட்டில் எழுதப்பட்டுள்ளது. கல்வெட்டு உள்ள தூணின் உயரம் 2 அடி 7 அங்குலமாகும். அகலம் 10 x 10.5 அங்குல சதுரமாகும். கல்வெட்டின் அடிப்பகுதி உடைந்து விட்டதால் அந்தப்பகுதியில் எத்தனை வரிகள் இருந்தன என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. தற்போது A பக்கத்தில் 20 வரிகளில்

கல்வெட்டின் அடிப்பகுதியின் தோற்றம்

கல்வெட்டின் நடுப்பகுதியின் தோற்றம்

எழுத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. இருப்பினும் முதல் 5 வரிகளில் உள்ள எழுத்துக்கள் முற்றிலும் சிதைந்து வாசிக்க முடியாத அளவிற்கு அழிந்து போயுள்ளன. B பக்கத்தில் 6 வரிகளில் உள்ள எழுத்துக்கள் மட்டுமே வாசிக்கக் கூடியதாக உள்ளன.

ஏனையவை முற்றாக அழிந்து போயுள்ளபடியால் இந்தப் பக்கத்தில் எத்தனை வரிகள் உள்ளன என்பதையும் அறிய முடியாமல் உள்ளது.

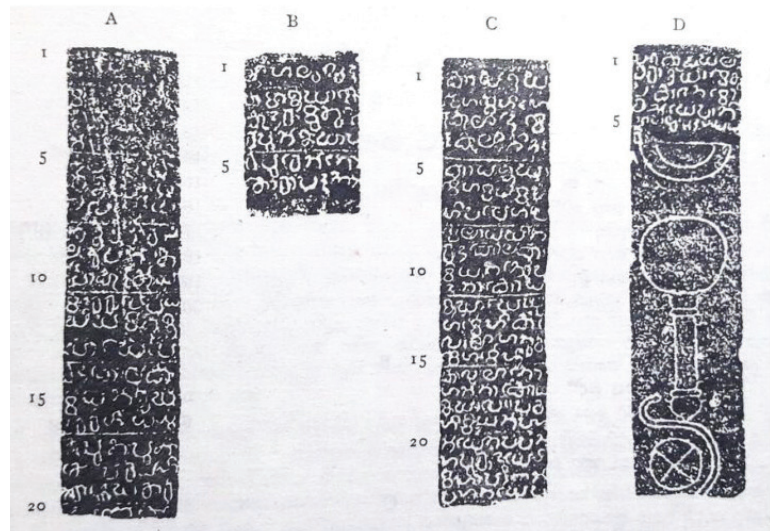
C பக்கத்தில் மொத்தமாக 23 வரிகளில் எழுத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. D பக்கத்தில் 5 வரிகளில் எழுத்துக்களும், அவற்றின் கீழே 10ஆம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் கல்வெட்டுக்களில் பொறிக்கப்படும் அடையாள வடிவங்களும் காணப்படுகின்றன.

இவற்றில் முதலாவதாக அரை வட்டமும், அடுத்ததாக ஆல வட்டமும், அடுத்ததாக அரிவாள் வடிவமும், அரிவாள் வடிவத்தின் உள்ளே வட்ட வடிவமும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. தூணின் அடிப்பகுதி உடைந்துள்ளதால் அரிவாளின் அடிப்பகுதியின் வடிவம் காணப்படவில்லை. மேலும் கல்வெட்டுக்களில் பொறிக்கப்படும் நாய் மற்றும் காகம் ஆகியவற்றின்

உருவங்கள் இந்தக்கல்வெட்டிலும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கலாம். இருப்பினும் தூணின் அடிப்பகுதி உடைந்து போயுள்ளதால் இவ்விரண்டு உருவங்களும் காணப்படவில்லை.

இந்தக்கல்வெட்டின் C பக்கத்தில் 3ஆம், 4ஆம் வரிகளில் தமிழர் பற்றி கூறப்பட்டுள்ளது. இரிபின்னியாவ, ரம்பேவ ஆகிய இடங்களில் உள்ள கல்வெட்டுக்களில் கூறப்பட்டுள்ளது போல் தமிழர்கூலி என்பதைக் குறிப்பிடும் “தெமழ் குலி” எனும் வாசகம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

(தொடரும்)

விகாரேகம தூண் கல்வெட்டின் படியெடுக்கப்பட்ட பிரதி

“யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் நூலகப் பாரம்பரியம் என்ற இத்தொடரானது, யாழ்ப்பாணத்தில் புராதன நூலக வரலாறு முதல் நவீன தனியார் நூலக வளர்ச்சி, பொது நூலக வளர்ச்சி, நூலகவியல் கல்வியின் அறிமுகம், நூலகத்துறையில் ஈழத்தமிழர்களின் முன்னோடி முயற்சிகளாக யாழ்ப்பாணத்தில் எழுந்த நூலகவியல்சார் நூல் வெளியீடுகள், நூலகவியல் துறைசார் சஞ்சிகைகளின் வெளியீடுகள், யாழ்ப்பாண கல்வியியல் வரலாற்றில் தடம் பதித்த நூலகங்களின் வரலாறு என்பவை உள்ளிட்ட விடயங்களை பற்றி பேச விழைகின்றது.

● நடராஜா செல்வராஜா

வரலாற்றுக்கால யாழ்ப்பாணத்தில் நூலகங்கள்: ஒரு தேடல்

லங்கையின் வரலாற்றுக் காலத்திலிருந்தே தமிழர்களும் சிங்களவர்களும் சமய நம்பிக்கை, மொழி, பண்பாடு, பொருளாதாரம், அரசியல் போன்ற பல்வேறு விடயங்களிலும் வேறுபட்ட இனங்களாகவே வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். இலங்கையில் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் தமிழர்கள் அதிகளவு வாழ்ந்த வேளையில் தென்னிலங்கையிலும், மேற்குப் பிரதேசங்களிலும் சிங்களவர் வரலாற்றுக் காலம் முதலாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். தென்னிந்திய மன்னர்களின் ஆக்கிரமிப்புகளின் காரணமாக இலங்கையின் சிங்கள இனத்தவர்களின் பார்வையில் தமது ஆக்கிரமிப்பாளர்களின் எச்சங்களே இங்குள்ள தமிழர்கள் என்ற காழ்ப்புணர்வு தொன்றுதொட்டு விதைக்கப்பட்டு புரையோடிப்போயுள்ளது. அது இன்று வரை தொடர்வது கண்கூடு.

வடக்கில் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் நிலைகொண்டிருந்த நிலையில், செழுமையான தனித்துவக் கலாசாரங்களோடு தமிழர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் வேரோடியிருப்பது என்னவோ தமது மண்ணில் அடாத்தாக தமது முன்னாள் ஆக்கிரமிப்பாளர்களின் எச்சங்கள்

நடராஜா செல்வராஜா, யாழ்ப்பாண இராமநாதன் பெண்கள் கல்லூரியில் நூலகராகவும், யாழ்ப்பாண, சர்வோதய சிரமதான சங்கத்தின் யாழ்ப்பாண நூலகப் பொறுப்பாளராகவும், இலங்கை உள்ளூராட்சி அமைச்சின் நூலகராகவும், இந்தோனேசியா, ஐக்கியநாடுகள் சபையின் கிராமிய பொது நூலக அபிவிருத்திப் பிரதிநிதியாகவும், ஈவ்வின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டியல் நிறுவனத்தின் ஆய்வு நூலகத்தின் பொறுப்பாளராகவும், கொழும்பு இனத்துவக் கல்விக்கான சர்வதேச நிலைய ஆய்வு நூலகப் பொறுப்பாளராகவும் பதவி வகித்துள்ளார்.

அயோத்தி நூலக சேவையின் ஸ்தாபகரும், நூலகவியல் காலாண்டுச் சஞ்சிகையின் தாபக ஆசிரியராகவும் செயற்பட்டார். ஊடகத்துறையிலும் பணியாற்றிவிட்டு, தற்போது ஐக்கிய இராச்சியத்தில் வசிக்கும் இவர், ரோயல் மெயில் தபால் நிறுவனத்தின் அந்நிய நாணயப்பிரிவில் அதிகாரியாக தற்போது பணியாற்றுகின்றார். இவர் நூலகவியல் பற்றி தொடர் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருவதுடன், நூலகவியல் பற்றியும் பல வெளியீடுகளை செய்துள்ளார்.

இன்னும் துடைத்தெறியப்படாமல் உள்ளதே என்ற ஆதங்கத்தை காலம்காலமாக சிங்கள இனத்தின் வரலாற்று மூலங்களான தீபவம்சம், மகாவம்சம், சூளவம்சம் ஆகியவை அந்த இனத்துவேஷத் தீயை அணைந்துவிடாதவாறு பொத்திப் பாதுகாத்து வந்துள்ளன. சிங்கள மக்களின் மகாவம்சம் பாகம் பாகமாக இன்றும் எழுதப்பட்டுக்கொண்டுதான் உள்ளது.

கி.மு.ஆறாம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி.3ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான கிட்டத்தட்ட 900 ஆண்டுகளுக்கிடையிலான நிகழ்வுகளின் தொகுப்பாக கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டில் (1100 ஆண்டுக்கால வரலாறாக) மகாநாம தேரர் மகாவம்சத்தை எழுதியிருக்கிறார். அதுவரை வழிவழியாக எழுதப்பட்டு வந்த பல்வேறு ஓலைச் சுவடிகளையும் வாய்மொழிக் கதைகளையும் கொண்டே அவர்

சக்யா மடாயை பிரதான மண்டபத்தின் பின்னால் இருந்த புதையல்.

Image Source- <https://preview.redd.it>

லங்கையின் வரலாற்றுக் காலத்திலிருந்தே தமிழர்களும் சிங்களவர்களும் சமய நம்பிக்கை, மொழி, பண்பாடு, பொருளாதாரம், அரசியல் போன்ற பல்வேறு விடயங்களிலும் வேறுபட்ட இனங்களாகவே வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். இலங்கையில் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் தமிழர்கள் அதிகளவு வாழ்ந்த வேளையில் தென்னிலங்கையிலும், மேற்குப் பிரதேசங்களிலும் சிங்களவர் வரலாற்றுக் காலம் முதலாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். தென்னிந்திய மன்னர்களின் ஆக்கிரமிப்புகளின் காரணமாக இலங்கையின் சிங்கள இனத்தவர்களின் பார்வையில் தமது ஆக்கிரமிப்பாளர்களின் எச்சங்களே இங்குள்ள தமிழர்கள் என்ற காழ்ப்புணர்வு தொன்றுதொட்டு விதைக்கப்பட்டு புரையோடிப்போயுள்ளது. அது இன்று வரை தொடர்வது கண்கூடு.

வடக்கில் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் நிலைகொண்டிருந்த நிலையில், செழுமையான தனித்துவக் கலாசாரங்களோடு தமிழர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் வேரோடியிருப்பது என்னவோ தமது மண்ணில் அடாத்தாக தமது முன்னாள் ஆக்கிரமிப்பாளர்களின் எச்சங்கள் இன்னும் துடைத்தெறியப்படாமல் உள்ளதே என்ற ஆதங்கத்தை காலம்காலமாக சிங்கள இனத்தின் வரலாற்று மூலங்களான தீபவம்சம், மகாவம்சம், சூளவம்சம் ஆகியவை அந்த இனத்துவேஷத் தீயை அணைந்துவிடாதவாறு பொத்திப் பாதுகாத்து வந்துள்ளன. சிங்கள மக்களின் மகாவம்சம் பாகம் பாகமாக இன்றும் எழுதப்பட்டுக்கொண்டுதான் உள்ளது.

கி.மு.ஆறாம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி.3ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான

கிட்டத்தட்ட 900 ஆண்டுகளுக்கிடையிலான நிகழ்வுகளின் தொகுப்பாக கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டில் (1100 ஆண்டுக்கால வரலாறாக) மகாவம்சத்தை எழுதியிருக்கிறார். அதுவரை வழிவழியாக எழுதப்பட்டு வந்த பல்வேறு ஓலைச் சுவடிகளையும் வாய்மொழிக் கதைகளையும் கொண்டே அவர் மகாவம்சத்தினை எழுதியிருந்தார். அத்துடன் மகாவம்சத்தின் கதை முற்றுப்பெறவில்லை. இன்று அது 2600 ஆண்டு காலப் பதிவுகளைக் கொண்டது. உலகில் ஒரு அரசே பொறுப்பேற்று இவ்வாறு நீண்டகால வரலாற்றை உத்தியோகபூர்வமாகப் பதிவுசெய்து வருகின்ற ஒரே நாடாக இலங்கையைக் குறிப்பிடலாம். வேறெந்த நாட்டிலும் அப்படி இல்லை என்று இறுதியாக 2018 இல் வெளிவந்த 6 ஆவது மகாவம்சத் தொகுதியின் முகவுரையில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. கலாசார அமைச்சின் கீழ் அதற்கென ஒரு தனியான அரச நிறுவனம் உருவாக்கப்பட்டு தனிச் சிங்கள பௌத்த அணியொன்றின் தலைமையில் அந்தப் பணிகள் அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேலாகத் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. (என்.சரவணன், 'மகாவம்சம்: அறிதல் புரிதல், தெளிதல்', எங்கட புத்தகங்கள், ஜூலை 2021: பக்கம் 3742).

பாளி மொழியிலும் சிங்கள மொழியிலும் மட்டுமே அது வெளியிடப்படுகின்றது. இதனால் தமிழர்களுக்கு அதில் எத்தகைய வரலாறு எழுதப்பட்டு வருகின்றதென்ற செய்திகள் தெரியவரும் வாய்ப்பில்லை. மகாவம்சப் புனைவின் மனநிலை வெளிப்பாடே எமது தமிழ் மண்ணில் நூலகங்களின் எரிப்பும், இன்றைய வவுனியா வெடுக்குநாறி மலை ஆதிசிவன் ஆலய இடித்தழிப்பும்.

இலங்கையில் பௌத்த மதம் பிரதான மதமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இங்கு எழுத்துக் கலை நெடுங்காலமாக அறியப்பட்டிருந்த போதிலும் புத்தரின் போதனைகள் வாய்மொழி

மூலமே போதிக்கப்பட்டுவந்துள்ளன. ஏடுகளை எழுதுவதில் சிரமம் எதிர்நோக்கப்பட்டமையாலும், ஏடுகள் அளவிலே பெரியனவாகவும் அவற்றைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதில் பல்வேறு பிரச்சினைகள் மடாலயங்களால் எதிர்கொள்ளப்பட்டமை காரணமாகவும் சுவடிகளில் தங்கியிருப்பதிலும் பார்க்க வாய்மொழியான மத போதனையில் ஈடுபடுவதிலேயே பௌத்த துறவியர் நாட்டம் கொண்டிருந்தனர். ('இலங்கையில் கல்வி: நூற்றாண்டு விழா மலர்' பாகம்1. 1969.)

பௌத்த சமயம் தொடர்பில் வாய்மொழியாக நிலவி வந்த கருத்துக்கள் கி.மு முதலாம் நூற்றாண்டில் பாளி மொழியில் எழுத்துருவம் பெறத் தொடங்கியது. பௌத்த மதச் சிந்தனைகள் எழுதப்பட்ட ஓலைச் சுவடிகள் பௌத்தத் துறவியர் தங்கி வாழும் இடங்களான விகாரைகளில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டன.

விகாரைகள் பலவும் சுவடிகளைச் சேகரித்துப் பாதுகாக்கும் சுவடிகள் காப்பகங்களாகச் செயற்பட்டுவந்துள்ளன. இலங்கையில் முதலில் தோன்றிய இத்தகைய காப்பகமாக மாத்தளையில் அமைந்துள்ள 'அலுவிகாரை' (Aluvihare) மடாலயத்தைக் குறிப்பிடலாம். கி.மு. முதலாம் நூற்றாண்டில் அனுராதபுரத்தை ஆட்சி செய்த வட்டகாமினி அபயன் என்ற சிங்கள அரசன் புத்த சமய நூலாகிய திரிபீடகத்தை (Tripitaka) இந்த அலுவிகாரை நூலகத்தில் எழுதி வைத்துப் பாதுகாத்ததாக அறிய முடிகின்றது.

தமிழகத்திலும் புராதன காலத்தில் இத்தகைய ஆவணக்காப்பகங்கள் கோவில்களில் வைத்துப் பேணப்பட்டுள்ளன. 'முதலாம் இராசராசனது ஆட்சிக் காலத்திலே (9851014) இதுவரைக்கும் சரஸ்வதி பண்டாரங்களிலே வகைப்படுத்தப்படாது சேமித்தும், பாதுகாத்தும் வைக்கப்பெற்றிருந்த ஏட்டுச்சுவடிகள் எல்லாவற்றையும்

சரஸ்வதி மஹால் நூலகம் (இந்தியா)

Image Source- <https://cultureandheritage.org>

பட்டியலாக்கம் (Catalogue) செய்யும் பொறுப்பினை அக்காலத்திலே திருநாரையூர் நம்பியாண்டார் நம்பி என்பவரிடம் மாமன்னன் இராசராசனாலேயே ஒப்படைக்கப்பட்டது. இசை, இலக்கியத்திலும் நன்கு புலமை கொண்டிருந்த நம்பியாண்டார் நம்பி, தில்லையம்பலத்திலே பல்லவராட்சிக்காலம் தொடக்கம் சேமித்துப் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டிருந்த தேவாரத் திருப்பதிக ஏடுகளை மிகவும் நுணுக்கமாக வகையீடு செய்து, அவற்றினை Author catalogue என்பதன் அடிப்படையிலே 12 திருமுறைகளாக வகுத்து மாணவர்களும் மக்களும் பாவிப்பதற்கென சரஸ்வதி பண்டாரங்களிலே ஒழுங்குபடுத்தி வைப்பதற்குரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். இவ்வாறு பல ஆண்டுகட்கு முன்பே சைவ மன ஆர்வ மாட்சிமையாக வளர்ந்த இலக்கியம் இராசராசன் காலத்தில் உயிர் துலக்கம் பெற்று வாழும் இலக்கியமாக, வளர்கின்ற இலக்கிய உணர்வுக்கு வழிசமைத்தமை போன்று ஒரு நூலக வடிவினைப் பெற்றது. அவ்வகையில் நம்பியாண்டார் நம்பி ஒரு நூலகருக்குரிய

கோட்டை
இராசதானியில்
இருந்து யாழ்ப்பாண
இராசதானி மீது
படையெடுத்து
வந்த கோட்டை
இராசதானியின்
சேனாதிபதி சப்புமல்
குமாரயா நான்
நாயன்மார்க்புடில்
அமைந்திருந்த
யாழ்ப்பாண
இராசதானியின் தேசிய
நூல் நிலையமாகிய
சரஸ்வதி நூலகத்தை
தீயினால் அழிந்தான்
என்பதும் பழைய
வரலாறு.

”

தொழிற்பாட்டினையும் ஆற்றினார் எனக் குறிப்பிடலாம்”. (“சோழர் காலத் தமிழகத்திலே நூலக நடவடிக்கைகள்”, செ.கிருஷ்ணராஜா, நூலகவியல், செப்டெம்பர் 1985).

பண்டைய பிரதான சைவ, பௌத்த மடாலயங்கள் பெரும்பாலானவற்றில் ஓலைச் சுவடிகளைக் கொண்ட நூல் நிலையங்கள் இருந்தன. பௌத்த சமய நூல்கள் இங்கு கவனமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டன.

புராதன பௌத்த மன்னரின் வரலாற்றைக் குறிப்பிடும் தீபவம்சம், மகாவம்சம், சூளவம்சம் என்பவற்றைப் போல தமிழ் மன்னர்களின் புராதன வரலாற்றைக் கூறும் நூல்களாகக் கைலாயமாலை (கி.பி 16), யாழ்ப்பாண வைபவமாலை (கி.பி 18), யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி (1918) முதலான நூல்களைக் கருதுவர்.

இலக்கியங்களான இந்த நூல்கள் தரும் குறிப்புக்கள் மூலம் அக்கால இலக்கிய வளர்ச்சி நிலைமைகளை அறிய முடிகின்றது.

சரஸ்வதி மகாலயம்

‘பதினமூன்றாம் நூற்றாண்டளவில் சரஸ்வதி

மகாலயம் என்ற பெயரிலமைந்த நூலகம் யாழ்ப்பாணத்தில் நல்ல நிலையில் செயற்பட்டது. இந்த நூலகத்தில் இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட பழைய நூல்கள் காணப்பட்டன. தற்போது நாயன்மார்கட்டு என அழைக்கப்படும் இடமே முன்னர் சரஸ்வதி மகாலயம் இருந்த இடமென அறியப்படுகின்றது”. (க.சி குலரத்தினம் ‘பொன்விழா பொலிவு காணும் பொதுசன நூலகம்” யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகத் திறப்பு விழா மலர், பக்.57).

கி.பி பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டில் முத்துக் கவிராயர் எழுதிய ‘கைலாயமாலை” என்னும் நூலில் இந்நூலகம் பற்றிய செய்தி பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. “யாழ்ப்பாணத்து அரசன் வரோதய செகராசசேகரன் காலத்தில் வைத்தியம், சோதிடம் என்பன தொடர்பான நூல்கள் எழுதப்பட்டன. இவை இந் நூலகத்தில் வைத்துப் பாதுகாக்கப்பட்டன.”

கைலாயமாலையின் வழி நூலாகக் கருதப்படுகின்ற யாழ்ப்பாண வைபவமாலை நூலில் , ‘கி.பி 1215 முதல் 1441 வரையான காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் சுதந்திரமான தமிழ் இராச்சியம் நடைபெற்றிருக்கின்றது. இக்காலப்பகுதியில் ஆட்சி செய்த விஜயகாலிங்க ஆரியச் சக்கரவர்த்தி என்னும் மன்னன் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் கல்வி வளர்ச்சி வசதிகளை உருவாக்கும் நோக்கில் இம் மன்னனால் சரஸ்வதி மகாலயம் நூலகம் உருவாக்கப்பட்டது.’ என்றுள்ளது. (விவியன் சத்தியசீலன், ‘யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பகால நூலகங்கள்”, யாழ் பார்வை இணையம், 24.10.2013)

‘சோழ ராஜனால் அனுப்பப்பட்ட அவனது புதல்வனான ஒருவன் சிங்கை ஆரியச் சக்கரவர்த்தி என்னும் பெயரோடு முடிசூடப்பெற்று அரசாண்டான். அவன் தனது இராசதானியாகிய நல்லூருக்குத் தன் நாட்டிலிருந்தும் பிற இடங்களில் இருந்தும் பண்டிதர்களை அனுப்பி வைத்து ஒரு கிராமத்து வயல் நிலங்களையும் விடுவித்தான். இக்கிராமம் இப்போதும் சங்குவேலி என்னும் பெயரோடு விளங்குகின்றது. இப்பண்டிதர்கள் ஆக்கிய நூல்கள் யாவும் சரஸ்வதி மகாலயம் என்னும் நூலகத்தில் வைக்கப்பட்டன. அது சிங்கள அரசன் ஒருவனால் தீ வைக்கப்பட்டது

என்று சரித நூல் கூறுகின்றது. அதனால் போலும் அவர்கள் செய்த நூல்களாயினும் செய்யுள்களாயினும் எமக்குக் கிடைத்தில.” என்று சி.கணேசையர் குறிப்பிடுகிறார். (சி. கணேசையர், ‘ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம்”, யாழ்ப்பாணம் 1939. பக்.6) கோட்டை இராசதானியில் இருந்து யாழ்ப்பாண இராசதானி மீது படையெடுத்து வந்த கோட்டை இராசதானியின் சேனாதிபதி சப்புமல்குமாரயா தான் நாயன்மார்கட்டில் அமைந்திருந்த யாழ்ப்பாண இராசதானியின் தேசிய நூல் நிலையமாகிய சரஸ்வதி நூலகத்தை தீயினால் அழித்தான் என்பதும் பழைய வரலாறு.

பின்னாளில் செகராசசேகர மன்னனின் தம்பியாகிய பரராசசேகரன் என்னும் மன்னன் யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்சிசெய்த காலத்தில் அழிந்து போன நூலகம் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டது என்னும் தகவலை சி.கணேசையர் மற்றும் செ.இராசநாயகம் (செ.இராசநாயகம். யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் யாழ்ப்பாணம், 1933. பக்.17) ஆகியோர் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இவ்வாறான கருத்துகளின்படி நோக்கும்போது யாழ்ப்பாணத்திலே பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டு மற்றும் அதனையடுத்த காலப்பகுதிகளில் நூலகங்கள் கல்வி வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப நல்ல நிலையில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன என அறிய முடிகின்றது.

பெளத்த மரபின் வரலாற்றினை நோக்கும் போது கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட காலப்பகுதியிலிருந்து ஏடுகளும் நூல்களும் பெளத்த சமயப் பின்னணியில் காலங்காலமாகப் பேணப்பட்டமை போன்ற ஒரு வரன்முறையான சுவடிகள் பாதுகாப்பு முறை தமிழ் மரபில் அல்லது யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் காணப்பட்டதா இல்லையா என்பதனை அறிவதற்கான புராதன சான்றுகள் இதுவரை இல்லை. ஏட்டுச் சுவடிகள் சுவடிக் கூடங்களில் அல்லது வழிபாட்டு இடங்களில் பாதுகாக்கப்படாத காரணத்தினால் பெரும்பாலும் தனியார் வீடுகளில் ஆங்காங்கு காணப்பட்டிருக்கின்றன எனக் கருத இடமுண்டு. (விவியன் சத்தியசீலன், ‘யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பகால நூலகங்கள்”, யாழ் பார்வை இணையம், 24.10.2013)

தென்னிந்திய வரலாற்றில் 'சரஸ்வதி பண்டாரங்கள், சரஸ்வதி மகாலயங்கள் ஆகிய சொற்கள் கல்வெட்டுக்கள், சாசனங்கள் எனப் பலவிடங்களிலும் விரவிக் காணப்படுகின்றன.

'சாசன ஆவணங்களிலே அடிக்கடி இடம்பெறுகின்ற சரசுவதி பண்டாரம் அல்லது சரசுவதி பண்டாரங்கள் என்ற பதப்பிரயோகங்களானவை சோழர்காலத் தமிழகத்திலே காணப்பட்டிருக்கக்கூடிய நூலகங்களையே குறிப்பிட்டு நின்றன எனக்கொள்ளலாம். இந்திய மரபின்படி சரஸ்வதி கல்விக்குரிய கடவுளாக உருவகிக்கப்பெற்று வழிபடப்பெற்று வருவதனை நாமறிவோம். அந்த வகையில் சரஸ்வதி பண்டாரங்கள் எனக் குறிப்பிடப்பட்டவை தஸ்தாவேஜுகளையும் ஏட்டுச்

பதினமூன்றாம் நூற்றாண்டு வரை இலங்கையின் வடக்கு-கீழ்க்கு தமிழர் பிரதேசங்களில் காணப்பெற்ற நூலகங்களின் வரலாற்றை குறிப்பிடக்கூடிய ஆதாரங்கள் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. பௌத்தமதம் இலங்கைக்கு வந்த காலப்பகுதியிலிருந்து வரலாற்றுப் பதிவுகளை பேணும் பெரும்பணியை பௌத்த விகாரைகளும் வழிபாட்டுத் தலங்களும் தொடர்ந்து செய்து வந்துள்ளன என்ற வரலாற்று உண்மையை நாம் சீரணித்தே ஆகவேண்டும்.

சுவடிகளையும் ஒருங்கே கொண்டுள்ள நூலகங்களையே கருதின எனக்கொள்ளலாம். சில வேளைகளில் தற்காலத்தில் நாங்கள் குறிப்பிடும் நூலகர் என்ற பொருளினையும் சரசுவதி பண்டாரம் என்ற பிரயோகம் குறித்திருக்கக்கூடிய வாய்ப்புண்டு. 'சமய நூல்கள் அல்லாமல், சிறப்பு மிக்க இலக்கண இலக்கியங்களின் சுவடிகளும் கோயிலில் இருந்த சரசுவதி பண்டாரங்களால் போற்றிக் காக்கப்பட்டன' என்று ஒரு குறிப்பு வரும்போது அங்கே பதவிக்குரிய ஒரு பெயராகவே அப்பிரயோகம் அமைவதனைக் காணமுடிகின்றது.

('சோழர் காலத் தமிழகத்திலே நூலக நடவடிக்கைகள்', செ.கிருஷ்ணராஜா, நூலகவியல், செப்டெம்பர் 1985).

'சரஸ்வதி பண்டாரம்: கோவில்களிலும் மண்டபங்களிலும் நூல்நிலையங்கள் இருந்தன என்பது சில கல்வெட்டுக்களால் தெரிகின்றன. இத்தகைய நூல்நிலையங்கள் இருந்திராவிடில், இன்று நாம் காணும் பழந்தமிழ் நூல்கள் பாதுகாக்கப்பட்டிரா அன்றோ? தஞ்சையை ஆண்ட நாயக்க மன்னர்கள் பேணி வளர்த்த நூல்நிலையமே அவர்க்குப் பின் வந்த மகாராட்டியர்களால் வளர்க்கப்பட்டது. அதுவே இன்று தஞ்சை அரண்மனையிலுள்ள சரஸ்வதி மகாலில் இருக்கும் பெரிய நூல்நிலையமாகும். (இராசமாணிக்கனார், மா. கல்வெட்டுக்களில் அரசியல், சமயம், சமுதாயம். பக். 109, 1977).

சைவர்களின் கல்வித் தெய்வமான சரஸ்வதியைக் குறியீடு செய்வதால் அவை நூலகங்களாகவோ, சுவடிகள் காப்பகங்களாகவோ இருக்கலாம் என்று கருத வாய்ப்புண்டு.

இந்திய மொழியியல் அகராதிகளின்படி Sarasvati - bhandara ஸ்ரீ, a library எனவும், Sarasvati - bhandarika ஸ்ரீ, librarian எனவும் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. (Sircar, D.C., Indian Epigraphical Glossary, P. 301).

பதினமூன்றாம் நூற்றாண்டு வரை இலங்கையின் வடக்குகீழ்க்கு தமிழர் பிரதேசங்களில் காணப்பெற்ற நூலகங்களின் வரலாற்றை குறிப்பிடக்கூடிய ஆதாரங்கள் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. பௌத்தமதம் இலங்கைக்கு வந்த காலப்பகுதியிலிருந்து வரலாற்றுப் பதிவுகளை பேணும் பெரும்பணியை பௌத்த விகாரைகளும் வழிபாட்டுத் தலங்களும் தொடர்ந்து செய்து வந்துள்ளன என்ற வரலாற்று உண்மையை நாம் சீரணித்தே ஆகவேண்டும். சிங்கள வரலாற்றை இடையறுந்து போகாமல் பதிவதில்

தீவம்சம், மகாவம்சம் போன்ற நூல்கள் இப்பணியை செவ்வனே நிறைவேற்றியுள்ளன. ஆனால் கைலாயமாலை எழுதப்பட்ட காலம் வரை தமிழ்ப் பிரதேசம் சார்ந்த வரலாற்றைக் கூறும் ஆதாரங்கள் இதுவரை கிடைக்கவில்லை என்பது வேதனைக்குரியதாக உள்ளது.

யாழ்ப்பாணத்தின் ஆரம்பகால நூலகங்கள் பற்றிய சிறியதொரு ஆய்வினை மேற்கொண்டுள்ள யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் சித்தவைத்தியத்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் கலாநிதி விவியன் சத்தியசீலன் அவர்கள் தனது ஆய்வின் இறுதியில் பதிவுசெய்துள்ள பின்வரும் கருத்துக்கள் கவனத்துக்குரியன.

புராதன காலத்துச் சிங்கள இராச்சியப் பிரதேசங்களில் வலிமையானதும் நீடித்து நிற்கக் கூடியதுமான கருங்கற்கள் போதியளவு இருந்தன. கருங்கற்களைக் கொண்டே அரசர்கள் தமது மாளிகைகளையும் பௌத்தத் துறவியர்கள் தமது விகாரைகள் முதலான கட்டடங்களையும் அமைத்தனர். இந்தக்கற்களிலேயே அரச சபையின் சாசனங்கள் முதலானவற்றையும் செதுக்கினர். ஏறத்தாழ ஆயிரம் வருடங்கள் கழிந்த பின்னரும் கூடப் பாறைகளிலும் கற்றுண்களிலும் எழுதப்பட்ட வரலாற்று ஆதாரங்கள் யாவும் சிங்கள பௌத்த மரபின் உண்மைகளைத் தொகுப்பதற்குரிய சான்றினைத் தருவனவாக அமையலாயின.

இலங்கையின் வடக்கு கிழக்குப் பகுதிகளில் பௌத்த நிலவுருவ அமைப்புப்படி இத்தகைய கருங்கற்கள் பெரும்பாலான இடங்களில் இல்லை. சுண்ணாம்புக் கற்களே அதிகம் காணப்படுகின்றன. இவற்றைப் பயன்படுத்தியே இந்தப் பகுதியில் புராதனக் கட்டடங்களும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். சிங்கள மக்கள் புராதன காலத்தில் எழுதவும், கட்டடங்கள் அமைக்கவும் பயன்படுத்திய கற்கள் போன்று வலிமை பொருந்தியனவாக சுண்ணாம்புக் கற்கள் இருப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. (ஆ.சிவநேசச் செல்வன் 'மாவிட்டபுரம் ஆதீன சுவடிச்சாலையும் ஏட்டுப் பிரதி களும்' பூர்வகலா மலர், (1973) பக் 4244)

புராதன இலங்கையில் அரசியல் வரலாற்றை நோக்கும் போது அங்கு அடிக்கடி போர்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அதிகளவு அழிவுகள்

ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நல்லாட்சிகள் பல அடியோடு அழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அதிகளவு பொருட்கள் நிலத்தின் கீழ் புதையுண்டு போவதற்கு வாய்ப்புக்கள் உண்டு. எனினும் கட்டட இடிபாடுகள், கல்வெட்டுகள், பழைய நாணயங்கள் முதலான புராதன காலத்து நூலக வரலாற்றை கூறக்கூடிய தொல்பொருட் சின்னங்களோ அல்லது கல்வெட்டு முதலான தொல்லியல் ஆதாரங்களோ இதுவரை கிடைக்கவில்லை. அத்தகைய நோக்கில் அமைந்த ஆய்வுகளும் இடம் பெறவில்லை.

தொல்லியல் சான்றாதாரங்கள் இல்லாமைக்கான பிரதான காரணம் பொதுவாகவே புராதன காலத்து அரசர்கள் வாழ்ந்த தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் அகழ்வாராய்ச்சிகள் விரிவான அளவில் இதுவரை மேற்கொள்ளப்படவில்லை. அரசர்கள் பலரும் இந்தப்பிரதேசத்தை சிறப்பாக ஆண்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. இவர்கள் தமது

புராதன காலத்துச் சிங்கள இராச்சியப் பிரதேசங்களில் வலிமையானதும் நீடித்து நிற்கக் கூடியதுமான கருங்கற்கள் போதியளவு இருந்தன. கருங்கற்களைக் கொண்டே அரசர்கள் தமது மாளிகைகளையும் பௌத்தத் துறவியர்கள் தமது விகாரைகள் முதலான கட்டடங்களையும் அமைத்தனர். இந்தக்கற்களிலேயே அரச சபையின் சாசனங்கள் முதலானவற்றையும் செதுக்கினர்.

ஆட்சியின் நடவடிக்கைகளைக் கல்வெட்டுகள் முதலானவற்றில் பொறித்திருப்பார்கள். ஆனால் கடந்த காலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட வரன்முறையான ஆய்வுகள் இதுவரை மேற்கொள்ளப்படாமையால் இத்தகைய வரலாற்று ஆதாரங்கள் கிடைக்கவில்லை. இதுபோன்ற பல்வேறு காரணங்களால் பண்டைய காலத்து நூலக நிலைமைகளைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

இந்தப்பிரதேசங்களில் விரிவான புதைபொருள் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்பது வரலாற்றுத் துறைசார்ந்த ஆய்வறிஞர்களின் ஒருமித்த கருத்தாக உள்ளபோதிலும் ஏறத்தாழ 1950 களின் பின்னர் இலங்கையில் மிக மோசமான நிலையில் தீவிரமடைந்துவிட்ட சிங்களவர் தமிழர் என்ற இன முரண்பாட்டுச்

சூழ்நிலை இத்தகைய ஆய்வு களில் ஆய்வாளர்கள் ஈடுபடாமையும் அல்லது ஆர்வங்காட்டாமையும் பிரதான காரணங்களாக உள்ளன. தற்போதைய சூழலில் வடக்கு - கிழக்குப் பகுதிகளில் வரலாறு சார்ந்து ஆய்வு மேற்கொள்வது சிக்கலான விடயமாகும். இதனால் ஆராய்ச்சியாளர்கள் தயங்கினர் அல்லது தவிர்த்தனர். இவ்வாறான காரணத்தாலும் புராதன வரலாறு பற்றிய ஆய்வுகள் துலக்கம் பெறாமல் உள்ளன.

காலங்காலமாக வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் பதிவு செய்யப்படாமையால், பௌதீகச் சூழலில் நலிவான தன்மைகள், புதைபொருள் ஆய்வுக்கான சூழல் இன்மை, ஒல்லாந்தர், போர்த்துக்கேயர் முதலான அந்நியர் ஆட்சியின் அழிவுகள் என்பவற்றால் இலங்கையின் வடக்கு - கிழக்குப் பிரதேசத்தின் வரலாற்று மூலாதாரங்கள் இல்லாது ஒழிக்கப்பட்டன. எனினும் இவ்வாறான இடங்களின் மத்தியில் 18 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்ட பெறுமதி வாய்ந்த ஆவணங்களைக் கொண்ட யாழ்ப்பாணப் பொதுநூலகம் 1981 இல் எரிந்து போனதனால் அண்மைக்கால வரலாற்று ஆதாரங்களைக் கூட பெற்றுக் கொள்ள முடியாத சூழ்நிலை காணப்படுகின்றது. இவ்வாறான தன்மைகளால் பௌத்த மதத்தின் சமய விடயங்கள் காலங்காலமாக அடுத்த தலைமுறையினருக்கு கையளிக்கப்பட்ட முறைகளையே இலங்கை முழுமைக்குமான நூலக வரலாறாக கூறும் மரபு தொடர்ந்து காணப்பட்டு வருகின்றது.

இந்நாட்டினுடைய புராதன நூலகங்கள் பற்றிய நீண்ட வரலாற்றிலே ஆரம்பத்திலிருந்து 13 ஆம் நூற்றாண்டு வரையான காலப்பகுதியில் வடக்கு - கிழக்கு பிரதேசத்தின் நூலகங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் இடம்பெறவில்லை என்பதனால், இந்தப்பிரதேசங்களில் நூலகங்கள் இருக்கவில்லை எனக் கருதுவது பொருத்தமற்றது. நூலகங்கள் பற்றிய வரலாறு மட்டுமல்ல இந்தக்காலகட்டத்தில் இந்தப்பிரதேசங்களின்

அரசியல் மற்றும் சமூக பொருளாதார வாழ்வியற் செய்திகளும் கூட கிடைக்கவில்லை. எனவே தற்போது குறிப்பிடப்படுகின்ற இலங்கையின் புராதன நூலக வரலாற்றையே இந்நாட்டின் முழுமையான நூலக வரலாறாக கருதும் போக்கும் உள்ளது. இது மறு பரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டிய கருத்தாகும்.

முன்னர் போரினால் அழிவுகள் ஏற்பட்டுள்ளன. தொல்லியல் சான்றுகள் இதுவரை கிடைக்க வில்லை. அகழ்வாராய்ச்சிகள் செய்யக்கூடிய அரசியல் சூழ்நிலையும் நீண்ட காலமாக இல்லை. மேல்நாட்டவரது ஆட்சிக்காலத்திலும் பல்வேறு மாறுதல்களும் அழிவுகளும் ஏற்பட்டுள்ளன. ஆரம்ப மற்றும் மத்தியகால நூலக நிலமைகளை அறிந்து கொள்ள முடியாமையால் இத்தகைய பல காரணங்கள் தடையாக உள்ள நிலையில் மாற்று வழிமுறைகளைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டியது துறைசார் அபிவிருத்திக்கு அவசியமாக உள்ளது.

(தொடரும்)

ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சியால் இலங்கைக்கு கிடைத்த சில பேறுகளில், மேலைத் தேச மருத்துவமுறையின் உள்நுழைவும் ஒன்றாகும். அதுவரை தனியே சுதேச மருத்துவத்தையே நம்பியிருந்த இலங்கை மக்கள், மேலைத்தேய மருத்துவத்தின் அறிமுகத்தோடு தீர்க்கப்படமுடியாத பல நோய்களையும் குணப்படுத்த முடிந்தது. இறப்புவிதம் பெருமளவுக்கு குறைந்தது. இவ்வாறான மேலைத்தேய மருத்துவத்துறையை இலங்கையில் குறிப்பாக வடபகுதியில் வளர்த்தெடுக்க, அமெரிக்க மருத்துவ மிஷனிகள் மேற்கொண்ட பணிகள் அளப்பரியவை. அவ்வாறு மேலைத்தேய மருத்துவத்தை இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் வளர்த்தெடுக்க தம் வாழ்வையே அர்ப்பணித்த மருத்துவர்களையும், அவர்களது பணிகளின் தனித்துவத்தையும், இலங்கையின் வடபகுதியில் மேலைத்தேச மருத்துவத்துறை 1820 முதல் இப்போதுவரை வளர்ந்து வந்த முறைமைகளையும் தொகுத்து தருவதாக 'யாழ்ப்பாண மருத்துவ வரலாறு' என்ற இந்தக் கட்டுரைத் தொடர் அமைகின்றது.

பாலசுப்ரமணியம் துவாரகன்

பாலசுப்ரமணியம் துவாரகன் அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கணிதத்துறையில் விஞ்ஞானமாணிப் பட்டம் பெற்றவர். 2005 2008 காலப்பகுதியில் சுகாதார அமைச்சில் கடமையாற்றியுள்ளார். இக்காலப்பகுதியில் 10 இற்கும் மேற்பட்ட பல்வேறு துறைசார் ஆளுமைகளை நேர்காணல் செய்து கனடாவிலிருந்து வெளிவரும் 'வைகறை' வாரப்பத்திரிகையிலும் 'காலம்' சஞ்சிகையிலும் பிரசுரித்துள்ளார். கலாநிதி. சிவத்திரு க. வைத்தீசுவரர்க்கு ருக்கள் நூற்றாண்டு மலரின் பதிப்பாசிரியர்.

கடந்த 14 வருடங்களாக யாழ்ப்பாண மருத்துவமனையில் அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தராகப் பணியாற்றும் துவாரகன் 2018 இல் யாழ்ப்பாண மருத்துவமனையில் உருவாக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண மருத்துவ அருங்காட்சியகத்தில் மேலைத்தேச மருத்துவ வரலாற்றை ஆவணப்படுத்தியுள்ளார். இவர் மருத்துவ அருங்காட்சியகத்துக்குப் பொறுப்பு அலுவலராக விளங்குவதுடன் மருத்துவமனைப் பணிப்பாளர் மருத்துவர் த. சத்தியமூர்த்தி அவர்களது வழிகாடலில் யாழ்ப்பாணத்தில் தனித்துவமான மருத்துவ அருங்காட்சியகம் உருவாக்க காரணமானவர். இங்குள்ள தொலைமருத்துவப் பிரிவில் பன்னாட்டு மருத்துவ வல்லுநர்கள், பேராசிரியர்கள் வாரந்தோறும் கலந்துகொள்ளும் இணையவழி தொலைமருத்துவக் கருத்தமர்வுகளின் இணைப்பாளராகவும் செயற்படுகின்றார்.

கதிரேசர் பெரியதம்பி: அமெரிக்காவில் மருத்துவ கலாநிதிப் பட்டம் (MD) பெற்ற முதல் இலங்கையர்

யா

யாழ்ப்பாணத்தில் வசித்த மருத்துவர் கிறீனுக்கு 1865 ஆம் ஆண்டு 2 ஆவது பெண் குழந்தை கிடைத்தது. பத்து வயதிலே தாயை இழந்த கிறீன் சிறுவயது முதல் தன்னை அரவணைத்து வளர்த்த லூசி என்னும்

மூத்த சகோதரியின் பெயரைத் தனது 2 ஆவது குழந்தைக்குச் சூட்டினார். இந்த ஆண்டு 88 வயதான தனது தந்தை மசாசுசெட்சில் மறைந்த செய்தியை அமெரிக்காவிலிருந்து ஏறத்தாழ 3 மாதங்களுக்குப் பின்னர் கிடைத்த கடிதம் மூலம் கிறீன் அறிந்து கொண்டார். கிறீன் தனது சகோதரர்கள், சகோதரிகள் அனைவருக்கும் தந்தையின் இழப்புக் குறித்து ஆறுதல் வார்த்தைகளைக் கடிதத்திலே எழுதி அனுப்பினார்.

தந்தையின் மறைவுச் செய்தி கேட்டு கிறீன் தனது மூத்த சகோதரர் அன்ருவுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் இடம்பெற்ற அன்பின் மொழிகள் சில இவ்வாறிருந்தன:

”மாட்சிமை தாங்கிய வணங்கத்தக்க ஒரு புதல்வன் பலவருடங்களாகத் தந்தைக்கு அருகேயிருந்து பெருந்தன்மையோடும் கனிவோடும் ஆற்றிய அருந்தொண்டானது அளவிடற்கரியது.

மருத்துவர் ஜோசுவா இடன்போர்த் (கதிரேசர் பெரியதம்பி)

Dr. Joshua Danforth

Image Source-jaffna medical mauseum

University-vagelos-college/ -Columbia University Vagelos College of Physicians and Surgeons (P&S)

Image Source- www.drnajeeblectures.com

வட்டுக்கோட்டையிலே தெருவோரம்
நீண்ட தூரத்துக்கு பரவி நின்ற
ஒரு ஆலமரத்தின் பரந்த அடிமரம்
சிதைவடைந்து மண்ணிலே இருந்த
பிடிப்பை விட்டபோது அதன் அருகே
கிளைத்து வளர்ந்த 2 ஆவது தண்டு -

மருத்துவர் ஜோசுவா இடன்போர்த்

பெரியதம்பி என்னும் பெயருடைய
ஜோசுவா இடன்போர்த் மருத்துவர்
கிறீனது விருப்பத்துக்குரிய ஒரு மாணவர்.
தனது சிறந்த மாணவர்களில் ஒருவர்
என்று இடன்போர்த்தைக்
குறித்துப் பெருமையுடன்
கிறீன் பாராட்டியுள்ளார்.

மருத்துவர் ஜோசுவா இடன்போர்த் கிறீனது
வேண்டுகோளை ஏற்று துருவிதர் (Druitt) மற்றும்
எறிக்சர் (Erichsen) ஆகியோரது சத்திரசிகிச்சைக்
கலைநுட்ப நூல்களைத் தமிழாக்கம் செய்து
தொகுத்த “சூரண வைத்தியம்” என்னும்
நூலை கையெழுத்துப் பிரதியாக
1866 ல் உருவாக்கியிருந்தார்.

மருத்துவர் ஜோசுவா
இடன்போர்த்
ஆபத்துக்குதவும் நண்பர்கள்
கழக வைத்தியசாலையில்
சத்திரசிகிச்சை நிபுணராகவும்
(Resident Surgeon) சிரேஷ்ட
டிஸ்பென்சராகவும்
கடமையாற்றியவர்.
பின்னாளில் வவுனியா
விளாங்குளத்திலும்

விழுது - மரத்தை விழவிடாது காற்றிலே
அசையும் கிளைகளைத் தாங்குவதைப்
போன்றது தாங்கள் தந்தைக்கு
அருகேயிருந்து ஆற்றிய பணி.”

மருத்துவராகக் கடமையாற்றினார்.
மருத்துவர் ஜோசுவா இடன்போர்த்
கிறீனது வேண்டுகோளை ஏற்று துருவிதர்
(Druitt) மற்றும் எறிக்சர் (Erichsen)
ஆகியோரது சத்திரசிகிச்சைக் கலைநுட்ப

நூல்களைத் தமிழாக்கம் செய்து தொகுத்த “இரண வைத்தியம்” என்னும் நூலை கையெழுத்துப் பிரதியாக 1866 இல் உருவாக்கியிருந்தார். மருத்துவர் கிறீன், இடன்போர்த் செய்த தமிழாக்கத்தில் வேண்டிய திருத்தங்களைச் செய்து 504 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நூலின் அச்சுப்பிரதியை 1867 இல் மானிப்பாயிலுள்ள அச்சுக் கூடத்தில் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்.

தமிழில் வெளிவந்த முதலாவது மேலைத்தேய சத்திரசிகிச்சை நூலாக இது கொள்ளப்படுகிறது. இந்நூலுக்கு கிறீன் தமிழிலும்

ஆங்கிலத்திலும் நான்முகம் எழுதியிருந்தார். 150 வருடங்களுக்கு முன்னர் கிறீன் தமிழில் எழுதிய நான்முகம் அக்காலத் தமிழ் வசனநடையையும் ஐரோப்பிய மருத்துவ நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்த கிறீனது நோக்கத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

இரணவைத்திய நூலுக்கு மருத்துவர் கிறீன் எழுதிய நான்முகம்:

இப் புத்தகத்தை மொழிபெயர்த்தவர், துருவிதர் என்னும் வைத்தியர் இயற்றிய இரணவைத்திய சாத்திரப் புத்தக ஒழுங்கின்படி இதை வரிசைப்படுத்தியிருக்கிறார். இதில் அடங்கிய காரியங்களைச் சேர்ப்பதற்கோ ஒரு புத்தகத்தோடு மாத்திரம் நில்லாமல் துருவிதர், எறிக்சர் என்பவர்கள் இயற்றிய புத்தகங்கள் இரண்டிலும் இருந்தெடுத்து அதிகமாகச் சேர்த்திருக்கிறார். இப்புத்தகம்

மருத்துவர் கிறீன், இடன்போர்த் செய்த தமிழாக்கத்தில் வேண்டிய திருத்தங்களைச் செய்து 504 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நூலின் அச்சுப்பிரதியை 1867 இல் மானிப்பாயிலுள்ள அச்சுக் கூடத்தில் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்.

”

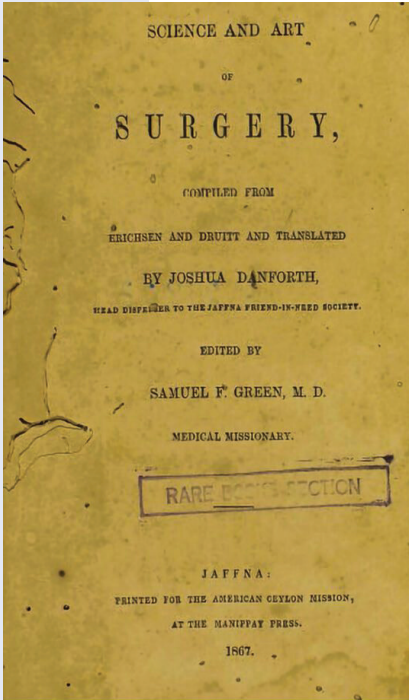
தமிழ்ப்பாஷையில் இருக்கிறது. எவ்வளவு தேவையோ அவ்வளவாய்த் தமிழ்த்தேச வழக்கங்களுக்கும் ஏற்றதாக இருப்பது அவசியம் என்று எண்ணி, தன் சொந்த அப்பியாசத்தில் நல்லதென்று கண்ட சிலவற்றையும் இடைக்கிடை சேர்த்தார்.

இந்நூல் எளிதில் விளங்கும் பொருட்டுச் சரீர உறுப்புக்களையும் அவ்வவற்றின் தொழில்களையும் பற்றி முதலிற் சொல்லப்படும். அரும்பதங்கள் இந்நூலிறுதியில் விளக்கப்படும்.

இப்புத்தகம் ஐரோப்பிய இரணவைத்திய சாத்திரங்களைக் கற்றறிந்தவரின் கீழ் வைத்தியங் கற்கும் மாணாக்கருக்கு உபயோகமாகச் செய்யப்பட்டதாயிருந்தும், தமிழ்ப் பாஷையைக் கற்றறிந்த எவர்க்கும் இது தெளிவாய் விளங்கும் என்பதே துணிவு.

இதில் வழங்கிய பரிபாசைச் சொற்களுள் தமிழ் அதிகம். அது ஒவ்வாதவிடத்து ஆரியமொழிகள் வரும். சில இடங்களில் தமிழ் எழுத்தில் இங்கிலிஷ் மொழிகளும் வரும்.

திருவாளங்கோட்டில் இருக்கும் கனம் பொருந்திய லோ வைத்தியரும் மற்றுஞ் சிநேகிதரும் இதற்குச் செய்த அரிய உதவியை இதைப் பரிசோதித்து அச்சிற் பதிப்பிக்கிறவர் அதிக நன்றியறிதலுடன் கீர்த்திக்கிறார். பில்லைதெல்பியா நகரிலுள்ள பிளாஞ்சர், லீயர் என்னும் தயாளர் இதிற் காணும் படங்களின்

இரணவைத்தியம் Science of Art Surgery
Image Source- jaffna medical museum

அச்சுக்களைக் கொடுத்ததுக்காக நன்றி சொல்வது தகும்.

நோயாளிக்கும் வைத்தியனுக்கும் திருச்சகாயரான இயேசுநாதர் இப்புத்தகத்தைத் தமிழ்ச் சனங்களுக்குக் கிருபையாய் ஆசீர்வதிப்பாராக.

ச.பி.கி /யாழ்ப்பாணம், ௧௮௬௭ (1867)

மருத்துவர் இடன்போர்த் இரண வைத்தியத்தை தமிழில் மொழிமாற்றம் செய்தமை மருத்துவர் கிறீனுக்கு பேருவகையை ஏற்படுத்தியது. இடன்போர்த் அவர்களது திறமைக்கு மதிப்பளித்து அவருக்கு கௌரவ மருத்துவ கலாநிதி பட்டத்தை வழங்குவதற்கு வேண்டி கொலம்பிய பல்கலைக்கழகத்தின் மருத்துவ மற்றும் சத்திரசிகிச்சை வல்லுநர்கள் கல்லூரியின் அப்போதைய அதிபரான மருத்துவர் எட்வேட் டெலபிட்ட் அவர்களுக்கு கிறீன் விரிவான ஒரு கடிதம் வரைந்தார்.

கிறீனது கடிதத்தை ஏற்று கொலம்பியப் பல்கலைக்கழகத்தின் மருத்துவ வல்லுநர்கள் சத்திரசிகிச்சைக் கல்லூரி மருத்துவர் இடன்போர்த் அவர்களுக்கு மதிப்புறு மருத்துவ கலாநிதி (MD) பட்டத்தை வழங்கிச் சிறப்பித்தது. அமெரிக்க மருத்துவப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றில் மருத்துவ கலாநிதிப் பட்டத்தை பெற்ற முதலாவது இலங்கையர் கதிரேசர் பெரியதம்பி (Padeatamby) என்ற பெயரால் அறியப்பட்ட மருத்துவர் ஜோசுவா இடன்போர்த் அவர்களே.

இவர் கிறீனிடம் மருத்துவம் பயின்ற முதல் அணி (1848 - 1851) மாணவர்கள் மூவரில் ஒருவர். கிறீனது மாணவர்கள் என்ற புகழ்பெற்ற புகைப்படத்தில் உள்ள மருத்துவர் ஜோசுவா இடன்போர்த் தவிர மற்றைய அனைவரும் கிறீனது 2ஆவது அணி (1850 1853) மாணவர்களே, என்பது இங்கு மீளவும் நினைவூட்டத்தக்கது.

மருத்துவர் கிறீனும் கொலம்பியா மருத்துவ மற்றும் சத்திரசிகிச்சை வல்லுநர்கள் கல்லூரியிலே மருத்துவ கலாநிதிப் பட்டத்தை பெற்றவர். 1767 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இக்கல்லூரியின் பெயர் 2017 இல் கொலம்பிய பல்கலைக்கழக வஜலோஸ் மருத்துவ மற்றும் சத்திரசிகிச்சை வல்லுநர்கள் கல்லூரி என்று பெயர் மாற்றப்பட்டது.

மருத்துவர் கிறீனது 7 ஆவது அணி மாணவர்கள் (1867 - 1870)

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து 1867 இல் வெளிவந்த உதயதாரகை பத்திரிகையில் தமிழ்மொழி மூலமான 2 ஆவது அணி மருத்துவ மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கான விண்ணப்பம் கோரப்பட்டது.

மருத்துவம் பயில 36 பேர் விண்ணப்பித்தனர். 24 பேர் அனுமதிப் பரீட்சைக்குத் தோற்றினர். 13 பேர் மருத்துவம் பயிலத் தகுதிபெற்றனர். இருவர் பயிற்சிக் காலத்தில் வெளியேறினர். அந்த அணியில் இடம்பெற்றிருந்தோர் விபரம்

ஏ. அப்பாப்பிள்ளை
ஏ. அப்புக்குடி
ஆறுமுகம்
எஸ். சரவணமுத்து
வி. சீனிவாசகம்
எஸ். சாமிநாதர்
எஸ். கந்தவனம்
எட்வேட் லோவல்
வி. வன்னித்தம்பி
விசுவநாதன்
எஸ். வினாசித்தம்பி

பேர்சிவல் ஒக்லண்ட் டைக்கீன் மறைவு

சேர். பேர்சிவல் ஒக்லண்ட் டைக் அவர்களது சிந்தனையில் 1850 இல் உருவான யாழ்ப்பாண போதனா மருத்துவமனையை நாடி, இன்று வடபகுதியிலிருந்து மட்டுமன்றி கிழக்கு மாகாணத்திலிருந்தும் புத்தளம், சிலாபம் முதலான இடங்களிலிருந்தும் பொதுமக்கள் சிகிச்சை பெறுவதற்காக வருகின்றனர். யாழ்ப்பாண மக்களால் நேசிக்கப்பட்ட மருத்துவர் கிறீனும் அரசு அதிபர் டைக்கும் நல்ல நண்பர்களாக விளங்கினர். 1867.10.09 அன்று டைக்கீன் மறைவின் போது அஞ்சலி நிகழ்வில் 2 ஆவதாக இரங்கலுரையாற்றுவதற்காக மருத்துவர் கிறீன் அழைக்கப்பட்டார். ஒக்லண்ட் டைக்கீன் பூதவுடல் சுண்டிக்குழியிலுள்ள சேமக்காலையில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது.

1867 ஆம் ஆண்டு மானிப்பாயிலுள்ள டிஸ்பென்சரியில் 1316 பேருக்கும் யாழ்ப்பாண நகரிலிருந்த ஆபத்துக்கு உதவி வைத்தியசாலையில் 5887 பேருக்கும் சிகிச்சை வழங்கப்பட்டது.

(தொடரும்)

இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில், தமிழர்களின் தொன்மையான வரலாறு இன்னும் மகாவம்ச இருளால் மூடப்பட்டிருக்கும் சூழலில், இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் அண்மைக்காலத்தில் இடம்பெற்ற தொல்லியல் ஆய்வுகள் இலங்கையில் பூர்வீகமாக வாழ்ந்த தமிழ் மக்களின் இருப்பியல் தகவல்களை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளன. அந்தவகையில் 'இலங்கையின் அண்மைக்கால தொல்லியல் ஆய்வுகள்' என்ற இத்தொடர் சமகாலத்தில் இலங்கையில் குறிப்பாக வடக்கு - கிழக்குப் பகுதிகளில் இடம்பெற்றுவரும் தொடர் அகழாய்வுகளில் கண்டறியப்பட்ட தொல்லியல் ஆதாரங்களின் அடிப்படையில், பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுக் காலத்தில் இலங்கைத் தமிழ் மக்களிடம் நிலவிய நாகரிகம், அவர்களின் கலாச்சார பண்பாட்டு அம்சங்கள், பொருளாதார சமூக நிலவரங்கள், வெளிநாட்டு உறவுகள், உறவுநிலைகள், சமய நடவடிக்கைகள் போன்ற அம்சங்களை ஆதாரபூர்வமாக வெளிக்கொணர்வதாக அமைகின்றது.

யாழ்ப்பாண அரசு தோன்ற முன்னர் வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பில் தமிழ் இராசதானி இருந்ததை உறுதிப்படுத்தும் குருந்தன்குள ஆலய அழிபாடுகள்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் சிரேஷ்ட பேராசிரியரான பரமு புஷ்பரடணம் அவர்கள், தனது இளமாணி மற்றும் முதுமாணிப் பட்டத்தை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும், கலாநிதிப் பட்டத்தைத் தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழகத்திலும் பெற்றுக்கொண்டார்.

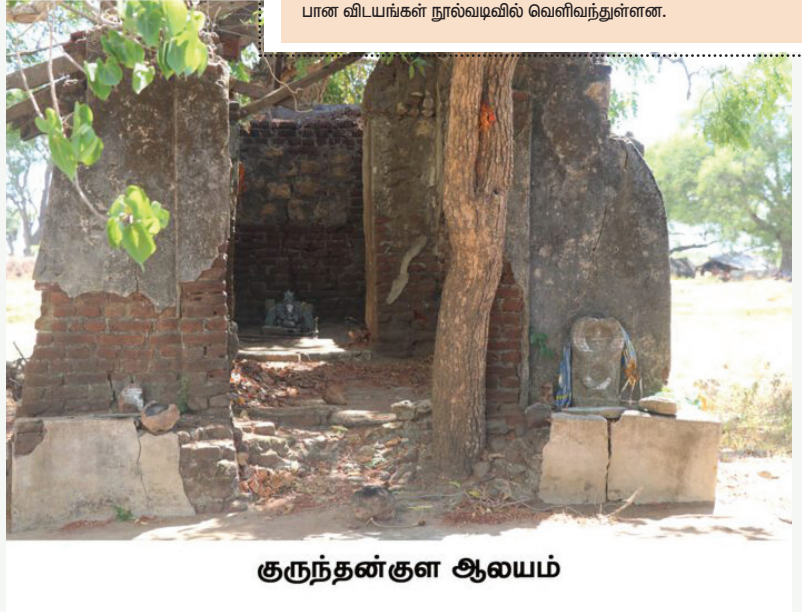
இவர் எழுதிய பதினைந்து நூல்களில் நான்கு நூல்கள் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும், மூன்று நூல்கள் மாகாண சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும் பெற்றன. இவர் 82இற்கும் மேற்பட்ட தேசிய, சர்வதேச ரீதியிலான ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளதடன், இதுவரை 55 சர்வதேச மற்றும் தேசிய கருத்தரங்குகளில் பங்குபற்றியுள்ளார்.

வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் 18 இடங்களில் இவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகளில் மூன்று அகழ்வாய்வுகள் தொடர்பான விடயங்கள் நூல்வடிவில் வெளிவந்துள்ளன.

இலங்கையில் வரலாற்றுப் பழமை வாய்ந்த பிராந்தியங்களில் வன்னிப்பிராந்தியமும்

ஒன்றாகும். பிரித்தானியர் ஆட்சியில் இந்தப்பிராந்தியத்தில் அரச அதிகாரிகளாகக் கடமையாற்றிய லுயிஸ், பாக்கர் போன்ற அறிஞர்கள் தமது நிர்வாக நடவடிக்கைகளின் போது கண்டறிந்த, அழிவடைந்து காணப்பட்ட அரச மாளிகைகள், ஆலயங்கள், வழிபாட்டுச் சின்னங்கள், குளங்கள், கால்வாய்கள் மற்றும் கல்வெட்டுக்கள், நாணயங்கள் முதலான வரலாற்றுச் சின்னங்கள் உள்ள இடங்களைக் கட்டுரைகள், நூல்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தியிருந்தனர். அவற்றுள் செட்டிகுளம், கட்டுக்கரைக்குளம், பனங்காமம், அரசபுரம், கனகராயன்குளம், குருந்தலூர், குருந்தன் குளம் முதலான இடங்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. இருந்த போதிலும் இவ்விடங்களில் பெரும்பாலானவை பிற்காலத்தில் மக்கள் குடியிருப்புக்கள்

குருந்தன்குள ஆலயம்

அற்ற பெருங்காடுகளாக மாறியிருப்பதால் அவற்றின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வெளியே தெரியவரவில்லை. வேட்டையில் ஈடுபடுவோர், மரம் வெட்டுவோர், மண் அகழ்வோர் இவ்விடங்களில் காணப்பட்ட பழமையான கட்டட எச்சங்கள் பற்றி

அவ்வப்போது பொதுமக்களிடையே தெரிவித்துவந்திருந்தாலும் அவ்விடங்களுக்கு தொல்லியல், வரலாற்று ஆர்வலர்கள் சென்ற பார்வையிடுவதில் பல இடர்பாடுகள் காணப்படுகின்றன.

அழிவடைந்த ஆலயம் மீளூருவாக்கம் செய்யப்பட்டு பராமரிக்கப்படவில்லை. அழிபாடுகளிடையே காணப்பட்ட சில சமயச் சின்னங்கள் அங்கு சென்று வரும் ஒரு சிலரால் வழிபடப்பட்டு வருவதாகத் தெரிகின்றது. 1830 களில் கர்ப்பக்கிரகத்திற்கு மேல் விமானம் இருந்த இடத்தில் மட்டும் ஓடுகளைப் பயன்படுத்தி தட்டையான கூரை போடப்பட்டதற்கான ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன.

இந்நிலையில் 2009 ஆம் ஆண்டிலிருந்து எமது பல்கலைக்கழக தொல்லியல் சிறப்புக்கலை மாணவர்கள் மேற்குறிப்பிட்ட வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களில் காணப்படும் தொல்லியற் சான்றாதாரங்களை ஆவணப்படுத்தி வருகின்றனர். அவற்றுள் மாந்தை மேற்கில் உள்ள தொல்லியற் சின்னங்களை 2017 ஆம் ஆண்டு ஆவணப்படுத்திய தொல்லியல் மாணவன் திரு. தர்மிகனால குருந்தன்குளப்பகுதியில் அழிவடைந்த ஆலயஅழிபாடு முக்கிய மரபுரிமைச் சின்னமாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. அவ்விடத்திற்குச் சென்ற எமது பல்கலைக்கழக மொழிபெயர்ப்புக் கற்கை நெறி மாணவர்களும் இவ்வாலய அழிபாடுகள் பற்றிய புகைப்படங்களை எமது துறை ஆசிரியர் திரு. கிரிகரனுக்கு அனுப்பியிருந்தனர். அவ்வாலய அழிபாடு காணப்பட்ட இடம் கி.பி.13 ஆம் நூற்றாண்டில் பாளி சிங்கள மொழியில் குருந்தி என அழைக்கப்பட்ட இடம். இது தமிழரிடையே பழக்கத்திலிருந்து வரும் குருந்தன்குளம் என்பதை உறுதிப்படுத்திய நாம் அவ்விடத்திற்கு தொல்லியல் ஆசிரியர் திரு. கிரிகரன், தொல்லியல் மாணவர்களான திரு. கஜிந்தன், திரு. வைகுந்தவாசன் ஆகியோருடன் சென்று பார்வையிட்டோம்.

இவ்வாலய அழிபாடு வெள்ளாங்குள பிரதான வீதியிலிருந்து தென்மேற்காக 13 கிலோமீற்றர் தொலைவில் குருந்தன் குளக்கட்டிற்கு தென்மேற்காக உள்ளது. பிரதான வீதியிலிருந்து ஆணைக்கட்டுவரை பெருங்காடாக இருப்பதினால் மிகுந்த அச்சத்துடனேயே பயணிக்க வேண்டும். ஆயினும் ஆலயம் அமைந்த பிரதேசத்தில் ஏறத்தாழ 100 ஏக்கர் நிலப்பரப்பு வயல் வெளியாகக் காணப்படுகிறது. இவ்வயல் நிலம் ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் வைரவப்பிள்ளை உடையாருக்கு நன்கொடையாக வழங்கப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது. அந்தக்காணி நன்கொடையாக வழங்கப்பட்ட காலத்திலேயே இவ்வாலயம்

அழிவடைந்த நிலையில் இருந்துள்ளது. தற்போது அருணாசலம் உடையாரின் எட்டாவது தலைமுறையினர் துணிச்சலுடன் இவ்வயற்காணியில் நெற்பயிர்ச் செய்கையில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். ஆயினும் அழிவடைந்த ஆலயம் மீளூருவாக்கம் செய்யப்பட்டு பராமரிக்கப்படவில்லை. அழிபாடுகளிடையே காணப்பட்ட சில சமயச் சின்னங்கள் அங்கு சென்று வரும் ஒரு சிலரால் வழிபடப்பட்டு வருவதாகத் தெரிகின்றது. 1830 களில் கர்ப்பக்கிரகத்திற்கு மேல் விமானம் இருந்த இடத்தில் மட்டும் ஓடுகளைப் பயன்படுத்தி தட்டையான கூரை போடப்பட்டதற்கான ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. ஏறத்தாழ 31 அடி நீளமும் 16 அடி அகலமும் கொண்ட இவ்வாலயம் கர்ப்பக்கிரகம் (5 x 5அடி), அந்தராளம் (5 x 7அடி), முன்மண்டபம் (16 x 15அடி), பலீடம் என்பவற்றைக் கொண்டிருந்ததற்கான அழிபாடுகளை அடையாளம் காணமுடிந்தது. இவ்வாலயச் சுவர்கள் ஏறத்தாழ ஒன்றரை அடி தடிப்புடையன. சிறிய விமானம், முன் மண்டபம் முற்றாகச் சிதைவடைந்து அவற்றின் எச்சங்கள் ஆலயத்தைச் சுற்றிவர குவியலாகவும், சிதறுண்டும் காணப்படுகின்றன. இவ்வாதாரங்கள் இவ்வாலயம் பெரிதாகக் கட்டப்பட்டிருந்ததை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

இவ்வாலய வழிபாட்டில் இருந்திருக்கக்கூடிய சிலைகள், சிற்பங்கள், சமயச் சின்னங்கள் என்பவற்றை உறுதிப்படுத்தும் சான்றுகள் மிக அரிதாகவே காணப்படுகின்றன. தற்போது உடைந்த நிலையில் கர்ப்பக்கிரகத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் விநாயகரது செப்புத் திருமேனி இவ்வாலயக் காலத்திற்கு உரியதாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆயினும் அதன் காலத்தை உறுதிப்படுத்தக் கூடிய சாசனப் பதிவுகள் எவற்றையும் செப்புத் திருமேனியில் காணமுடியவில்லை. ஆயினும் ஆலயத்திற்கு வெளியே காணப்படுகின்ற எலி வாகனமும், பலிபீடத்தின் கட்டட எச்சங்களும்

குருந்தன் குளப்பகுதியில் அழிவடைந்த ஆலய அழிபாடு முக்கிய மரபுரிமைச் சின்னம்

கார்ப்பக்கிரகம், அந்தராளம், முன்மண்டபம் என்பவற்றில் உள்ள அரைத் தூண்கள் ஒன்றரைத் தடிப்பில் சுதைகொண்டு செதுக்கப்பட்டுள்ளன

இவ்வாலயத்தின் தோற்றகாலத்தைச் சேர்ந்தவையாக உள்ளன. தற்போது ஆலய முன்வாசல் பகுதியில் வைக்கப்பட்டிருக்கு நாகக் கல் சிற்பம் இவ்வாலயத்தின் பழமையை எடுத்துக்காட்டும் முக்கிய சான்றாகக் காணப்படுகின்றது. சதுரமாகச் வடிவமைக்கப்பட்ட கருங்கல்லில் நாக பாம்பின் உருவம் செதுக்கப்பட்டு அதன் மேல் பகுதியில் ஆவுடையுடன் கூடிய சிவலிங்கத்தின் சிற்பம் இடம் பெற்றிருப்பது முக்கியமான அம்சமாகும். கார்ப்பக்கிரகத்துடன் இணைந்த கோமுகியின் பிரளாள அமைப்பும், கலைமரபும் இவ்வாலயத்தின் தொன்மையைக் காட்டுகின்றன.

இவ்வாலயம் அமைந்துள்ள பகுதியில் கருங்கற்கள் போதிய அளவு காணப்படுகின்ற போதும் இவ்வாலயம் முழுக்க முழுக்க செங்கல், வெள்ளைக்கல், சுதை, சுண்ணாம்பு கொண்டு

கட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த அம்சங்கள் இலங்கையில் ஆகம மரபில் ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டதன் தொடக்க காலத்தை நினைவுபடுத்துவதாக உள்ளன. இவ்வாலயக் கட்டுமானத்தில் உபானம் முதல் உத்திரம் வரை பின்பற்றப்பட்டிருக்கும் ஆகம மரபு புராதன ஆலய அமைப்பை நினைவுபடுத்துகின்றன. கார்ப்பக்கிரகம், அந்தராளம், முன்மண்டபம் என்பவற்றில் உள்ள அரைத்தூண்கள் ஒன்றரைத் தடிப்பில் சுதைகொண்டு செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் அலங்காரத்தில் இடம்பெற்றிருக்கும் போதிகை, வீரகண்டம், பலகை, பத்மம் என்பன திராவிடக்கலை மரபின் ஆரம்ப வளர்ச்சி நிலையை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. கார்ப்பக்கிரகத்துடன் இணைந்த கோமுகி சுவருக்கு வெளியே இரண்டு அடி நீளத்திற்கு நீண்டு, ஒரு அடி நீளத்திற்கு நிலத்தை நோக்கி வளைந்து காணப்படுகின்றது. வெள்ளைக்

கல்லில் செதுக்கப்பட்டுள்ள இந்தக்கோமுகியின் வடிவம், தொழில் நுட்பத் திறன் என்பன இவ்வாலயக் கட்டுமானத்தில் பின்பற்றப்படடிருக்கக் கூடிய கலைமரபை அடையாளம் காண உதவுகின்றது. இவ்வாலயத்தின் கட்டடக்கலைமரபு தமிழகத்தில் பல்லவர், சோழர், பாண்டியர் காலத்தில் தோன்றி வளர்ந்த கலை மரபுகள் பலவற்றைப் பிரதிபலித்து நின்றாலும் சில அம்சங்கள் இலங்கைக்குரிய தனித்துவமான

அம்சமாகவும் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக ஆலய முன் முகப்பின் வடிவம் மேற்பகுதியில் ஏழரை அடி அகலத்தில் சற்சதுரமாக கட்டப்பட்டு, முகப்பின் நடுமையத்தில் அதன் அகலம் வளைந்த நிலையில் அதிகரித்து கீழ் முகப்பில் அதன் அகலம் பத்தரை அடி அகலத்தில் சதுரமாக கட்டப்பட்டிருப்பதைக் குறிப்பிடலாம்.

இவ்விடத்தில் இவ்வாலயத்தின் கலைமரபு, தொன்மை பற்றி ஆய்வு செய்த முன்னாள் தமிழகத் தொல்லியற் திணைக்கள சிரேஷ்ட கல்வெட்டறிஞர் கலாநிதி இராஜகோபால் அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்: “அதிட்டானம், பித்தி முதலான கட்டுமான அமைப்புக்களும், அபிஷேத் தீர்த்தம் வெளிவர கல்லால் அமைக்கப்பட்டுள்ள பிரளாள அமைப்பும் தொன்மைக் கோயில் அமைப்பைக் காட்டுகின்றன.

கருவறை, அர்த்த மண்டபம், வெளிமண்டப அமைப்புக்களும் முறையான வழிபாட்டிலில் இருந்த கோயில் என்பதைக் காட்டுகின்றன. குளம் என்ற பின்னொட்டுச் சொல்லுடன் ஊர்ப் பெயர் உள்ளமை விளைநிலங்களும், உழுசூடிகளும் இருந்தமைக்கும் செழிப்புக் காரணமாக வழிபாடு, விழாக்கள் பொருட்டு தொன்மையான ஆலயம் அமைவதற்கும் நல்ல சான்றாகும்”.

குருந்தன் குளப்பகுதியில் அழிவடைந்த ஆலயஅழிபாடு முக்கிய மரபரிமைச் சின்னம்

குருந்தன் குளத்தின் வரலாற்றுப் பின்னணி

குருந்தம் என்பது ஒரு வகை மரத்தைக் குறிக்கும் பெயராகும். வன்னியின் பல இடப்பெயர்கள் மரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றியதற்கு ஆதாரங்கள் உண்டு. இதற்கு மருதம்குளம், பூவரசம்குளம், ஆலங்குளம் முதலான இடப்பெயர்களைக் குறிப்பிடலாம். இதனால் குருந்தன்குளம் என்ற பெயரின் தோற்றம் குருந்த மரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றியதெனக் கூறமுடியும். பாளி, சிங்கள மொழியில் அவற்றின் மொழிக்கு ஏற்ப இவ்விடம்

குருந்தி என அழைக்கப்படுகின்றது. சூளவம்சம் என்ற பாளி இலக்கியம் பதினேழன்றாம் நூற்றாண்டில் தமிழர்கள் வாழ்ந்த இடமாக இக்குருந்தி மாவட்டத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது. பேராசிரியர் சுதர்சன் செனிவரட்டா இலங்கையில் குளத்தை மையப்படுத்திய கிராமக் குடியிருப்புக்கள் தோன்றுவதற்கு தென்னிந்தியாவிலிருந்து பரவிய பெருங்கற்காலப் பண்பாடே காரணம் எனக் கூறுகின்றார்.

கலிங்கமாகன் இலங்கையில் நீண்ட காலம் ஆட்சி செய்த மன்னனாகப் பாளி, சிங்கள இலக்கியங்கள் கூறினாலும் அவன் யார்? எந்த வம்சத்தைச் சேர்ந்தவன்? அவனது பூர்வீகம் எங்கிருந்தது? அவனுக்கும் இலங்கை அரசவம்சங்களுக்கும் இடையிலான உறவு என்ன? போன்ற கேள்விகளுக்கான விடைகள் இன்றுவரை கண்டறியப்படவில்லை. மேலும் அவன் ஆட்சியில் வெளியிடப்பட்டதாகக் கூறக்கூடிய கல்வெட்டுக்களோ, நாணயங்களோ, அவனது ஆட்சிக்காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட ஆலயங்களோ இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. இதனால் இவனது ஆதிக்கம் பொலநறுவையிலும், வடஇலங்கையிலும் இருந்ததெனக் கூறுவதற்கு அப்பால் அவன் வரலாற்றையும், வரலாற்றுச் சாதனைகளையும் கூறமுடியாதிருக்கிறது.

கலிங்கமாகனது அரசு வடஇலங்கையில் இருந்தபோது சந்திரபானு என்னும் சாவக இளவரசன் தம்பதெனிய அரசு மீது படையெடுத்து இரண்டாம் பராக்கிரமபாகுவிடம் தோல்வியடைந்ததாகத் தெரிகிறது (இந்திரபாலா இளங்கதிர் 21 மலர் :22). ஆயினும் இவன் கலிங்கமாகனிடம் அடைக்கலம் பெற்றோ அல்லது அவன் ஆதரவைப் பெற்றோ கலிங்கமாகனின் பின்னர் வடஇலங்கையில் ஆட்சி செய்ததாகத் தெரிகிறது (மேற்படி:33). சூளவம்சம் இவன் சிங்கள அரசுக்கு எதிராகப் படையெடுக்க முன்னர் தென்னிந்தியாவிலிருந்து சோழ, பாண்டியப்படைகளுடன் மாதோட்டத்தில்

பாளி, சிங்கள மொழியில் அவற்றின் மொழிக்கு ஏற்ப இவ்விடம் குருந்தி என அழைக்கப்படுகின்றது. சூளவம்சம் என்ற பாளி இலக்கியம் பதினமூன்றாம் நூற்றாண்டில் தமிழர்கள் வாழ்ந்த இடமாக இக்குருந்தி மாவட்டத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது.

வந்திறங்கி பதி, குருந்தி (குருந்தலூர்) மாவட்டங்களில் உள்ள மக்களை தன்னுடன் இணைத்துக் கொண்டதாகக் கூறுகிறது. இவன் இரண்டாவது தடவை தம்பதெனிய அரசு மீது படையெடுத்த போது வடஇலங்கையின் மன்னனாக இருந்தே படையெடுத்திருக்கலாம் என்பதற்கு தென்னிந்தியக் கல்வெட்டு ஒன்றில் ஆதாரம் காணப்படுகிறது. இது பற்றி தென்னிந்தியாவில் பாண்டியர் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் உள்ள 1262 ஆம் ஆண்டுக்குரிய குடுமியாமலைக் கல்வெட்டு பின்வருமாறு கூறுகிறது:

இந்தக்கல்வெட்டில் கூறப்பட்ட வரலாற்றுச் செய்திகளின் முக்கியத்துவத்தைப் பேராசிரியர் பத்மநாதன் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

வீரபாண்டியன் இலங்கைக்குப் படையெடுத்துச் சென்று, அங்குள்ள அரசனொருவனைப் போரிலே கொன்றான். போரில் மாண்ட

மன்னனின் அரசு சின்னங்களான அரியாசனம், முடி, வாள், கொடி, குடை முதலானவற்றையும் சீனவடம், நாகத்தோடு முதலான பெறுமதி மிக்க அணிகலன்களையும் அவனது படையிலுள்ள யானை, குதிரைகளையும் பாண்டியரின் படை கைப்பற்றிவிட்டது. வீரபாண்டியன் தானடைந்த வெற்றியின் அடையாளமாக இணைக்கயல்களின் உருவங்களை திருகோணமலையிலும் திரிகூடகிரியிலும் பொறித்தான். திருகோணமலையிலே பாண்டியரசன் தங்கியிருந்த சமயத்தில் முன்பு அடங்காது, பகைமை கொண்டு போர் புரிந்த சாவகனின் மைந்தன் பணிந்து வேண்டிக் கொண்டதால், தந்தையினுடைய இராச்சியம் மகனுக்குரியமையாகும் என்பது அரசியல்நெறி என்ற உணர்வினால் அவனுக்கு வீரபாண்டியன் ஆட்சியதிகாரம் வழங்கினான். அவனுக்கு அரசருக்குரிய சின்னமான வீரக்கழலினை

அணிந்து, அவனை யானை மேல் ஏற்றி, ஊர்வலம் செய்வித்து அதன் பின்பு அவனுடைய ஊருக்குச் செல்லுமாறு அனுப்பினான்.

வீரபாண்டியன் போர் முடிந்த பின் செய்த ஏற்பாடு திருகோணமலையிலே நடைபெற்றது என்று சாசனக் குறிப்பால் உணரப்படும். அந்நாட்களிலே திருகோணமலை சாவக மன்னனின் தலைநகராக அமைந்திருத்தல் கூடும். இலங்கை அரசன் ஒருவனிடமிருந்து வீரபாண்டியன் ஆணைகளைத் திறையாகப் பெற்றான். அவன் இரண்டாம் பராக்கிரமபாகுவாதல் வேண்டும் என்பது ஒரு ஊகமாகும்.

இந்தக்கல்வெட்டில் இருந்து 13 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி அளவில் இலங்கையில் இரு அரசுகள் இருந்ததையும், சாவக மன்னன் படையெடுப்பிற்கு அஞ்சிய சிங்கள அரசின் அமைச்சன் ஒருவன் பாண்டிய மன்னனிடம் உதவி கேட்டதன் பேரில் வடஇலங்கைமீது படையெடுத்த பாண்டியரின் படைகள், அடிபணிந்து திறை வழங்க சாவக மன்னனைப் பணித்த போது, அதற்கு அவன் மறுத்ததால் அவனின் மைந்தனை ஆட்சியில் அமர்த்தினர் என்ற உண்மை தெரிகிறது.

இந்தக்கல்வெட்டு சாவக மன்னனின் மைந்தனை ஆட்சியில் அமர்த்தியதாகக் கூறிய போதும் அவனது பெயரைக் குறிப்பிடவில்லை.

இருப்பினும் யாழ்ப்பாணத்தில் நல்லூரைத் தலைநகராகக் கொண்ட இராசதானி தோன்றுவதற்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வெளியே சாவகன் அவனின் மைந்தன் ஆகியோரின் அரசு இருந்தமை தெரிகிறது. இவ்வரசின் மையம் அல்லது தலைநகர் எந்த இடத்தில் இருந்ததெனப் பாளி, சிங்கள இலக்கியங்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை.

மாறாகக் கலிங்கமாகனது படைகள் நிலைகொண்டிருந்த பெரும்பாலான இடங்களே சாவக மன்னனின் ஆதிக்கம் நிலவிய இடங்களாகக் குறிப்பிடுகின்றன. இவ்விடங்களுக்கு இடையிலான ஒற்றுமைகள் கலிங்கமாகனுக்குப் பின்னர் ஆட்சிக்கு வந்த சாவக மன்னன் கலிங்கமாகனின் ஆதரவுடன் அல்லது அவனிடம் அடைக்கலம் பெற்று ஆட்சிக்கு வந்திருக்கலாம் என்ற

பேராசிரியர் இந்திரபாலா கூறும் கருத்தை உறுதிப்படுத்துவதாக உள்ளது.

14ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய “திரிசிங்கள கடயம்பொத்” என்ற நூலில் இருந்து சாவகனின் அரசு யாழ்ப்பாணத்திலும், வன்னியிலும், திருகோணமலையிலும் ஏற்பட்டிருந்ததை அறியமுடிகிறது. இந்த இராச்சியத்தின் எல்லையிலே தமிழ்ச் சாசனங்கள் நாட்டப்பட்டிருந்ததாகவும் இந்நூல் மேலும் கூறுகிறது. பேராசிரியர் பத்மநாதன் யாழ்ப்பாணத்தில் சாகவனது ஆட்சி ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்பதற்கு இங்கு புழக்கத்திலிருக்கும் சாவன்கோட்டை, சாவாங்கோட்டை, சாவகச்சேரி முதலான இடப்பெயர்களை ஆதாரமாகக் காட்டுகிறார் (பத்மநாதன் 1992:32). பாளி, சிங்கள இலக்கியங்களில் சாவக மன்னர்களது ஆதிக்கம் நிலவிய இடங்களில் சில திருகோணமலை, யாழ்ப்பாண மாவட்டங்களில் இருந்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டாலும் பெரும்பாலான இடங்கள் வன்னிப்பிராந்தியத்தில் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. இதனால் அவர்களின் ஆதிக்க மையம் வன்னிப்பிராந்தியத்தில் இருந்ததாகச் சிந்திக்க இடமுண்டு. அவ்வாறு கருதுவதற்கு வேறும் சில ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன.

(தொடரும்)

குருந்தம் என்பது ஒரு வகை மரத்தைக் குறிக்கும் பெயராகும். வன்னியின் பல இடப்பெயர்கள் மரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றி யதற்கு ஆதாரங்கள் உண்டு. இதற்கு மருதம்குளம், பூவரசம்குளம், ஆலங்குளம் முதலான இடப்பெயர்களைக் குறிப்பிடலாம். இதனால் குருந்தன்குளம் என்ற பெயரின் தோற்றம் குருந்த மரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றியதெனக் கூறமுடியும்.

இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு 2500 ஆண்டுகளுக்குக் குறையாத வரலாறு மற்றும் வழிபாட்டு பாரம்பரியம் உள்ளது. பண்டைய இலங்கைத் தமிழர் பற்றி இதுவரை பலரும் அறிந்திராத, இதுவரை வெளிச்சத்துக்கு வராத, அரிய உண்மைகளை வெளிக்கொணர வேண்டும் எனும் நோக்கத்தை அடிப்படையாக கொண்டதாக இலங்கையில் 'பிராமி மற்றும் சிங்கள கல்வெட்டுக்களில் தமிழர்' எனும் இவ்வாய்வு அமைகிறது. இலங்கையில் வாழ்ந்த தமிழர் பற்றிய முக்கிய சான்றாக விளங்குவது 2300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கற்குகைகளில் பொறிக்கப்பட்ட பிராமிக் கல்வெட்டுக் களாகும். இவ்வாறான ஐந்து பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் இலங்கையில் காணப்படுகின்றன. அந்த கல்வெட்டுக்களில் தமிழர்கள் தொடர்பில் குறிப்பிடப்பட்ட விடயங்களை இக்கட்டுரைத்தொடர் வெளிப்படுத்துகின்றது. அத்தோடு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆரம்பித்த ஒரு வேலைத் திட்டத்தில், இலங்கையில் காணப்படும், 1500 பிராமிக் கல்வெட்டுகளை மீள்வாசிப்பு செய்ததன் பயனாக வெளிக்கொணரப்பட்ட பல்வேறு அம்சங்களை ஆதாரங்களுடன் தெளிவுப்படுத்துவதாகவும் இத்தொடர் அமைகிறது. இவ் ஆய்வில் தமிழர் பற்றி கூறும் மேலும் பல பிராமிக் கல்வெட்டுகள் கண்டறியப்பட்டன. அத்துடன் சோழர் காலத்திற்கு முன்பு பொறிக்கப்பட்ட சுமார் 600 சிங்களக் கல்வெட்டுக்களையும் ஆராய்ந்து அவற்றிலும் தமிழர் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ள பல விபரங்கள் பற்றியும் இத்தொடர் கட்டுரை கூறுகிறது.

● என். கே. எஸ். திருச்செல்வம்

கடந்த 24 வருடங்களாக இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு, கல்வெட்டுகள், பாரம்பரியம், இந்து சமயம் என்பன தொடர்பாக ஆய்வுப் பணிகளில் ஈடுபடும் கலாபூஷணம் என்.கே.எஸ். திருச்செல்வம் அவர்கள் வரலாற்றுத்துறையில் இளமாணிப் பட்டத்தைப் பெற்றவர். தனது எழுத்துப்பணிக்காகப் பல விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார்.

இவர் இதுவரை பல உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச கருத்தரங்குகளில் தனது ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்துள்ளதன் 14இற்கும் மேற்பட்ட நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். இவர் எழுதிய நூல்களில் 'தென்னிலங்கையின் புராதன இந்துக்கோயில்கள்', 'புதையுண்ட புராதன இந்துக் கோயில்கள்', 'இந்து சமயம் ஓர் அறிவியல் பொக்கிஷம்', 'யார் இந்த இராவணன்', 'முன்னேள்வரம் தொன்மையும் வரலாறும்', 'பண்டைய தமிழ் நூல்களில் சிவன்' போன்றன குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

பொலன்னறுவ ரங்கொத் விகாரை தூபி

பிரித்தெடுக்கப்பட்ட தமிழரின் நிலம் பற்றிக் கூறும்

ரன்கொத் விகாரை
கல்வெட்டு

ம

பொலநறுவை பண்டைய

நகரில் உள்ள ரங்கொத்

விகாரையின் அருகில் 1905

ஆம் ஆண்டு இந்தக்கல்வெட்டு

கண்டெடுக்கப்பட்டது. அப்போது இதன்

அடியில் உள்ள பீடப்பகுதி உடைந்த

நிலையில் இரண்டு தூண்டுகளாகக்

காணப்பட்டது. பின்பு இக்கல்வெட்டு

பொருத்தப்பட்டு, அனுராதபுரம்

தொல்பொருள் காட்சிச்சாலையில்

வைக்கப் பட்டுள்ளது.

இக்கல்வெட்டு பொ.ஆ. 914923

வரையான காலப்பகுதியில் ஆட்சி

செய்த 5 ஆம் காசியப்பன் காலத்தில்

பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கல்வெட்டு

பிதர்வட்டு குழிய எனும் கிராமத்திற்கு

கொடுப்பனவுகள் வழங்கப்படுவது மற்றும்

அதைக் கண்காணிப்பதற்கு அதிகாரிகளை

நியமிப்பது தொடர்பான செய்தியைக்

கூறுகிறது.

பொண்ணறுவ ரங்கொத் விகாரைக் கல்வெட்டு

5 1/2 அடி 11 அங்குலம் உயரமும், 9 அங்குல சதுரமும் கொண்ட கந்தூணில் கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. எழுத்துக்களின் கீழே கோடுகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு கோட்டுக்கும், அடுத்த கோட்டுக்கும் இடையில் 3 அங்குலம் இடைவெளி விடப்பட்டுள்ளது. தூணின் மூன்று பக்கங்களில் எழுத்துக்களும், ஒரு பக்கத்தில் சில உருவங்களும் காணப்படுகின்றன. பக்கம் A யில் 17 வரிகளிலும், B யில் 21 வரிகளிலும், C யில் 16 வரிகளிலும் எழுத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. பக்கம் D யில் சூரியன், பிறைச்சந்திரன், ஆலவட்டம், காகம் ஆகியற்றின் வடிவமும், காகத்தின் கீழே சிதைந்த நிலையில் நாயின் வடிவமும் காணப்படுகின்றது.

கல்வெட்டின் A பக்கத்தில் 10 ஆம், 11 ஆம் வரிகளில் தமிழர் பற்றிய குறிப்புக்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. அதன் விபரங்கள் பின் வருமாறு,

“தெமெலின் பஹ துன் பதும் ..”

இதன் விபரம் ஆங்கில மொழியில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

“Ranagama situated in Bidervatukuliya of the Eastern Quarter, which had been set apart out of the Demala

(land) for the Senevirath Privena..”

இதன் பொருள், “குறித்த ஒரு பௌத்த பிரிவெனா பள்ளிக்குரிய ரணகம எனும் பெயருடைய நிலம் தமிழரின் நிலத்திலிருந்து தனியாகப் பிரித்து வைக்கப்பட்டுள்ளது” என்பதாகும். இதன்படி இப்பகுதியில் இருந்த ஒரு பெரிய நிலப்பகுதி தமிழர்களுக்கு சொந்தமானதாக இருந்துள்ளது. இதிலிருந்து ஒரு பகுதியை பௌத்தப் பள்ளிக்காக பிரித்து எடுத்துள்ளனர். பிற்காலத்தில் இது தொடர்பான பிணக்குகள் ஏதாவது ஏற்படாமல் இருக்க இவ்விடயத்தைக் கல்வெட்டில் பொறித்துள்ளனர்.

தமிழ் கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் குறிப்பிட சில கிராமங்களுக்கு வரக்கூடாது எனக் கூறும் பொலநறுவை அரசமாளிகை கல்வெட்டு

பண்டைய பொலநறுவை நகரில் பராக்கிரமபாகு மன்னனின் அரண்மனை என அடையாளம் காணப்பட்ட கட்டடத்தின் அருகில் இத் தூண் கல்வெட்டு கண்டெடுக்கப்பட்டது. தற்போது இக்கல்வெட்டு அநுராதபுரம் தொல்பொருள் காட்சிச்சாலையில் உள்ளது. இக்கல் வெட்டு பொ.ஆ. 956972 வரை ஆட்சி செய்த 4 ஆம் மஹிந்தன் காலத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இக்கல்வெட்டில் குறிப்பிட்ட சில கிராமங்களுக்கு மானியங்கள் வழங்கும் பொருட்டு சில அதிகாரிகளுக்கு அந்தப்பணியை நிறைவேற்ற அரசனால் விடுக்கப்பட்ட கட்டளை எழுத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

6 அடி உயரமும், 9.5x8 அங்குல சதுரமும் கொண்ட தூணின் மூன்று பக்கங்களில் எழுத்துக்களும், ஒரு பக்கத்தில் சில அடையாள உருவங்களும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. பக்கம் A யில் 40 வரிகளிலும், B யில் 42 வரிகளிலும், C யில் 36 வரிகளிலும் எழுத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. D பக்கத்தில் சூரியன், பிறைச்சந்திரன், ஆலவட்டம், அரிவாள், காகம், நாய் ஆகியவற்றின் உருவங்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. கல்வெட்டின் B பக்கத்தில் 27 ஆம் வரியில் தமிழரின் கிராமங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவ்வரி பின்வருமாறு,

“தெமெழ் கினிகம் லத் பிரலக்கம் மே கமத் வெட குலி..”

பொலநறுவை கிரி விகாரை வளாகம்

கல்வெட்டில் தமிழ்க் கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் மானியங்கள் வழங்கப்பட்ட கிராமங்களுக்கு வரக் கூடாது எனவும் அங்குள்ள கூலிகளைக் கூட்டிக் கொண்டு செல்லக்கூடாது எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

தமிழர் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொலநறுவை மேற்கு தலைவாசல் தூண் கல்வெட்டு

பண்டைய பொலநறுவை நகரில் மேற்கு தலைவாசல் அருகில் சுமார் 100 வருடங்களுக்கு முன்பு இத்தூண் கல்வெட்டு கண்டெடுக்கப் பட்டது. இக்கல்வெட்டு பொ.ஆ. 898914 வரை ஆட்சி செய்த 4ஆம் காசியப்பன் காலத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

1901 ஆம் ஆண்டு எச்.சி.பி. பெல் இக்கல்வெட்டைப் பிரதி செய்தார். 6 அடி உயரம் கொண்ட கற்கூண்டின் மூன்று பக்கங்களில் எழுத்துக்களும், ஒரு பக்கத்தில் வழக்கமாகப் பொறிக்கப்படும் வடிவங்களும் காணப்படுகின்றன. இக்கல்வெட்டும் இப்பகுதியில் உள்ள சில கிராமங்களுக்கு மானியங்கள் வழங்குவது தொடர்பான விபரங்களைப் பதிவு செய்கிறது. கல்வெட்டின் A பக்கத்தில் 29 வரிகள் உள்ளன. இவற்றில் 1 முதல் 13 ஆம் வரி வரையும், 19 முதல் 21 ஆம் வரி வரையும் உள்ள எழுத்துக்களும், 29 ஆம் வரியில் உள்ள எழுத்துக்களும் முற்றிலும் சிதைந்து போய் வாசிக்க முடியாத அளவிற்கு அழிந்து விட்டன. B பக்கத்தில் 31 வரிகள் உள்ளன. இவற்றில் 2 முதல் 7 வரையான வரிகளில் உள்ள எழுத்துக்கள் முற்றாக அழிந்து விட்டன. 19 முதல் 26 வரையான வரிகளில் உள்ள எழுத்துக்கள் பாதி அழிந்த நிலையில் உள்ளன.

C பக்கத்தில் மொத்தமாக உள்ள 29 வரிகளில் உள்ள எல்லா எழுத்துக்களும் நல்ல நிலையில் காணப்படுகின்றன. D பக்கத்தில் எழுத்துக்கள் எதுவும் காணப்படவில்லை. மாறாக சூரியன், பிறைச்சந்திரன், ஆலவட்டம், அரிவாள், காகம், நாய் ஆகியவற்றின் உருவங்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. கல்வெட்டின் A பக்கத்தில் 25 ஆம் வரியில் “தெமழ்” எனும் சொல் பின்வருமாறு பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

“மெஹி மே ஆவு தெமெழ்..”

இதன் பொருள் ‘இங்கு வந்த தமிழர்கள்’ என்பதாகும்.

தமிழ் எதிரிகள் பற்றிக் கூறும் பொலநறுவை கிரி விகாரை தூண் கல்வெட்டு

பொலநறுவை பண்டைய நகரில் அமைந்துள்ள கிரி விகாரைப் பகுதியில் இக்கல்வெட்டு கண்டெடுக்கப்பட்டது. பொ.ஆ. 956972 வரையான காலப்பகுதியில் இலங்கையை ஆட்சி செய்த 5 ஆம் மகிந்தன் காலத்தில் இக்கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மன்னனின் ஆட்சிக் காலத்தின் போது தான் சோழர் இலங்கைக்குப் படையெடுத்து வந்து இலங்கையின் ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றி, மகிந்தனையும் சிறைப்பிடித்துச் சென்றனர்.

இக்கல்வெட்டு சதுர வடிவமுள்ள உயரமான கற்கூண்டில் எழுதப்பட்டுள்ளது. தூணின் மூன்று பக்கங்களில் மட்டுமே எழுத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. நான்காவது பக்கத்தில் பொறிக்கப்பட்டிருந்த எழுத்துக்கள் மற்றும்

உருவங்கள் முற்றாக அழிந்து விட்டன. கல்வெட்டில் குறிப்பிட்ட சில கிராமங்களுக்கு மானியங்கள் வழங்கப்படுவது தொடர்பான செய்தி பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

முதலாவது பக்கத்தில் மொத்தமாக 39 வரிகளில் எழுத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் 1 முதல் 8ஆவது வரி வரையான எழுத்துக்கள் முற்றாக அழிந்து விட்டன. 10, 20, 21, 22, 36, 37, 38, 39 ஆகிய வரிகளின் முற்பகுதியில் உள்ள எழுத்துக்களும் சிதைந்து விட்டன. இரண்டாவது பக்கத்தில் மொத்தமாக 37 வரிகளில் எழுத்துக்கள் உள்ளன. இவற்றில் 1 முதல் 7 ஆம் வரிகளிலும், 37 ஆம் வரியிலும் உள்ள எழுத்துக்கள் முற்றாக அழிந்து விட்டன. 8 முதல் 19 வரையும், 26 முதல் 37 வரையும் உள்ள வரிகளின் பிற்பகுதியில் உள்ள எழுத்துக்களும் சிதைந்து விட்டன. மூன்றாவது பக்கத்தில் 38 வரிகளில் எழுத்துக்கள் உள்ளன. இவற்றில் 1 முதல் 7 வரையான வரிகளில் உள்ள எழுத்துக்கள் முற்றாக அழிந்து விட்டன. 8, 9, 12, 13, 14, 25, 26, ஆகிய வரிகளில் சில சொற்கள் சிதைந்துள்ளன.

கல்வெட்டின் முதலாவது பக்கத்தில் 18 ஆம், 19 ஆம் வரிகளில் தமிழர் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. இதன் விபரம் பின்வருமாறு,

“லக் அம்புரென் தெமெழ் ருடி அந்துர ஹெர ச..”

இதன் பொருள், ‘தமிழ் எதிரிகளால் இருள் மாயமாகி இருந்த இலங்கையை ஒளி பெறச்செய்த மன்னன்’ என்பதாகும். மேலும் மூன்றாவது பக்கத்தில் 23 ஆம் வரியில் “தெமெழ் குலி” எனும் பதமும் காணப்படுகிறது. இது ‘தமிழர் கூலி’ எனப் பொருள்படுகிறது.

தமிழர் பகுதியின் தலைமை அதிகாரி பற்றிக் குறிப்பிடும் மழுவேயாய கல்வெட்டு

தம்புள்ள நகரின் தென்கிழக்குப் பக்கமாக நக்கிள்ஸ் மலைத் தொடருக்கும், வஸ்கமுல காட்டுக்கும் இடையில் ஹெட்டிப்பொல ஊடாக மகியங்கனைக்கு ஒரு பாதை செல்கிறது. இப்பாதையில் சுமார் 30 கி. மீ தூரத்தில் மழுவேயாய என்னுமிடம் அமைந்துள்ளது. இவ்விடத்தில் 1911 ஆம் ஆண்டு எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்ட கற்பலகை ஒன்று கண்டெடுக்கப்பட்டது. 3 பெரிய

துண்டுகளாகவும், பல சிறிய துண்டுகளாகவும் உடைந்த நிலையில் இது காணப்பட்டது. இவற்றை ஒன்றாகப் பொருத்தியபோது 5 அடி உயரமும், 4 அடி அகலமும் கொண்ட கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்ட கற்பலகை கிடைத்தது. இதில் அடிக்கோடிடப்பட்ட 30 வரிகளில் கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. இதன் எழுத்துக்கள் பல இடங்களில் சிதைந்து காணப்பட்டன.

இக்கல்வெட்டு பொ.ஆ. 946984 வரை இலங்கையை ஆட்சி செய்த 4 ஆம் உதயன் காலத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இதில் வேவல் கெட்டிய கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது போல், குறிப்பிட்ட ஒரு ஊருக்கு வழங்க வேண்டிய பாதுகாப்பு பற்றியும், இங்கு வழிப்பறிக் கொள்ளையர்கள், திருடர்கள் மற்றும் குற்றச் செயல்களில் ஈடுபடுவோருக்கு கொடுக்க வேண்டிய தண்டனை பற்றியும், எந்தெந்த அதிகாரிகள் இவற்றை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்பது பற்றியும் மன்னன் இட்ட கட்டளை கல்வெட்டாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. கல்வெட்டில் தமிழர் பற்றி இரண்டு இடங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கல்வெட்டின் 4 ஆம் வரியிலும், 28 ஆம் வரியிலும் இந்தக் குறிப்புகள் உள்ளன. இவை பற்றிய விபரங்கள் பின்வருமாறு,

4 ஆம் வரியில் உள்ள வாசகங்கள்,

“தெமெழ் வெகர் பமனியன் தசகமத் எஹெகி நாயக..”

இதில் ‘தமிழர் மடாலயத்தில் பரம்பரை சொத்துக்களும், நிரந்தர மானியங்களும், பத்து ஊர்களுக்கு வழங்கப்படும் மானியங்களும் அந்த ஊர் அதிகாரிகளால் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்’ எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

28 ஆம் வரியில் உள்ள வாசகங்கள்,

“மாதபியன் இசா மெஹி ம தெமெழ் அதிகார கிரா மாதபியன் மெகாப்பர் வடகாமி..”

கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் பத்து ஊர்களைப் பாதுகாக்கும்படி அரசனால் கட்டளையிடப்பட்ட 6 உயர் அதிகாரிகளில் ஒருவரான தமிழர் பகுதியின் தலைமைஅதிகாரி பற்றி இவ்வரியில் கூறப்பட்டுள்ளது.

(தொடரும்)

**இன்றுவரையான சமூக முறைமை மீது அதிக தாக்கம்
செலுத்துவதான சாதிபேதம் வலுப்பட்டதில், நிலப்பிரபுத்துவ
மேலாதிக்கம் ஏற்பட்ட பின்னரான கால வளர்ச்சியின்
மாற்றப்போக்குக்குரிய தொடர்பின் நீடிப்பை அவதானிக்க இயலும்.**

முறைமையை உருவாக்கி இருந்தது; அவ்வாறு மேலாதிக்கத்தை ஏற்படுத்தியதன் வாயிலாக நிலவுடைமையைப் பெற்றிருந்த கிழார்கள் ஏனைய திணைகளுக்குரிய மக்கள் சக்தியைச் சுரண்டும் வகையில் அமைந்த உற்பத்தி உறவைத் தகர்க்கும் வண்ணம் வரலாற்று மாற்றம் கி.பி. 2 ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்டது. அந்த மாற்றத்தில் வணிக நலன் பேணும் அரசு முறை சாத்தியப்படுவதற்கு சமணபௌத்த மதங்கள் வகித்த பங்கு பாத்திரம் பற்றியும் அலசி இருந்தோம். முன்னதாகச் சமத்துவ ஊடாட்டம் நிலவிய காலத்தின் தமிழ் வணிகர்களது மதமாக இருந்த ஆசீவகம் மற்றும் ஏற்றத்தாழ்வான காலத்தில் வலுப்பட்ட பௌத்தம் ஆகியவற்றைவிடவும் கூடுதல் ஆதரவைப் புதிய மாற்றக் காலகட்டத்தின் பிற்கூறில் வணிக மேலாதிக்கச் சக்திக்கான அங்கீகாரத்தை சமண மதம் பெற்றுக்கொண்டது. சமணம் ஏனைய இரு அவைதிக மதங்கள் போலவே பிராமணப் புனிதத்தை ஏற்காத போதிலும் அவற்றைவிடவும் அதிகளவில் வர்ணாசிரமக் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் சமூகத்தை விளக்கும் கண்ணோட்டத்தைப் பெற்றிருந்தது.

களப்பிரர்களது ஆட்சிக் காலத்தின் இறுதிக் கட்டங்களிலேயே ஆசீவகம், பௌத்தம் ஆகியவற்றைவிடவும் சமணம் மேலாண்மையைப் பெற்றுவிட்டது. கி.பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டைத் தொடர்ந்து வட தமிழகத்தில் பல்லவர்கள் என்ற புதிய ஆட்சியாளர்களது பேரரசு எழுச்சி பெறத் தொடங்கியது - தென் தமிழகத்தில் பாண்டியப் பேரரசின் மீளெழுச்சியும் விருத்தியடையத் தொடங்கியது. அவ்விரு பேரரசு வம்சத்தினரும் கூட வணிகச் சமூக சக்தியின் மேலாண்மைக்குரிய சமண மத ஆதரவாளர்களாக இருந்த நிலையில் கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டில் பக்திப் பேரியக்க எழுச்சி உருப்பெற்று வளரத் தொடங்கி இருந்தது; சமூக மாற்றத்துக்கான அந்தப் போராட்டம் வணிக மேலாதிக்கத்தை முறியடித்து நிலப்பிரபுத்துவச்

சாதிகளது அரசதிகாரம் கோலோச்ச வழிசமைத்திருந்தது. பல்லவ மன்னனும் பாண்டிய மன்னனும் அந்தப் பக்திப் பேரியக்கத் தொடக்குநர்களான ஞானசம்பந்தராலும் நாவுக்கரசராலும் சைவ சமயத்துக்கு மாற்றப்பட்ட பின்னர் 19 ஆம் நூற்றாண்டு வரை நிலப்பிரபுத்துவச் சமூகத்துக்கான வைதிக நெறியே ஆட்சியுரிமை பெற்றுத் திகழும் வரலாறு தொடர்ந்தது.

இன்றுவரையான சமூக முறைமை மீது அதிக தாக்கம் செலுத்துவதான சாதிபேதம் வலுப்பட்டதில், நிலப்பிரபுத்துவ மேலாதிக்கம் ஏற்பட்ட பின்னரான கால வளர்ச்சியின் மாற்றப்போக்குக்குரிய தொடர்பின் நீடிப்பை அவதானிக்க இயலும்.

வரலாற்றுத் தொடக்க ஆரம்ப நிலையில் இருந்து சமத்துவ ஊடாட்டத்துடனேயே அக்காலத்துக்குரிய உயர் பண்பாட்டு விருத்தியைப் பெற்று முன்னேற இயலுமாக இருந்த தமிழர் வாழ்வியலில், படி நிலை இறக்கத்துடன் மக்களைப் பேதப்படுத்தும் சாதியம் ஊடுருவியது எப்படி? வெளியே இருந்து வந்த பிராமணச் சதிதான் சாதியம் மேலோங்க இடமளித்ததா? சாதி அடிப்படையிலான சமூகக் கட்டமைப்பு வேறு எத்தகைய மாற்றங்களுக்கு அடிகோலியது?

1. ஆணாதிக்கம்

சாதியத்தின் கருத்தியலை வடிவமைக்கும் பிராமணியம் பிராமணரை அதியுச்சப் புனிதத்தில் வைத்துத் தமக்கான பாதுகாப்பை வழங்கும் சத்திரியர்களையும் பொருட்களைப் பரிமாறும் வணிகத்துக்குரிய வைசியர்களையும் உழைப்பாளர்களான சூத்திரர்களையும், படி வரிசைப்படி இறங்கு வரிசையில் உரிமை மறுப்புகளுக்கும் கடின உழைப்புக்கும் உரியவர்களாக வகைப்படுத்தி உள்ளது; இந்த வர்ணப் படிநிலைக்கும் அப்பாலான

அவர்ணர்களாக பஞ்சமர் எனும் தீண்டாமைக்கு ஆட்படுத்தப்பட்டவர்களாக கணிசமான தொகை மக்களை (ஐந்திலொன்று அல்லது ஆறிலொரு பங்கு விகிதாசாரத்தினரை) ஆக்கிவைத்துள்ளது.

பிராமணப் பெண்கள் பெற்றெடுக்கும் ஆண் மகனுக்கு இரு பிறப்புகள் உள்ளன; ஆண்களுக்கு மட்டுமேயான அந்த இரண்டாம் பிறப்பில் தீட்சை பெற்றுப் பூணூல் தரித்து பிராமண வர்ணக் கடமையைப் பொறுப்பேற்பார். இத்தகைய இரண்டாம் பிறப்பு பிராமணப் பெண்களுக்கு மறுக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் அடுத்தவொரு பிறப்பில் ஆணாகப் பிறந்து கதி மோட்சம் காணும்பொருட்டு இந்தப் பிறப்பில் மாடாக உழைத்து விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும்; அந்தவகையில் பெண்ணாகப் பிறந்த பிராமணப் பிறவியும் சூத்திர நிலையில் அணுகப்படும் (மிகமிகக் கடின உழைப்பும் உரிமை மறுப்புக்கும் உரிய) 'இழி பிறப்புக்கு' உரியவன் தான். 'மாதத் தீட்டுக்கு' உரிய மூன்று நாட்களில் 'வீட்டுக்கு விலக்காக' தனியிடத்தில் இருந்து தீண்டாமைக் கொடுமையை அனுபவிக்கும் அவர்ணர்களுக்கு உரிய அனுபவமும் பிராமணப் பெண்களுக்கு விதிக்கப்பட்டு இருந்தது (வீட்டுக்கு விலக்காகும் இந்த 'மாதவிடாய்' காலம் அனைத்துப் பெண்களுக்கும் கட்டாயமாக்கப்பட்டு 'பெண்மைக்கான சாதி கடந்த சமத்துவம்' அனுமதிக்கப்பட்டது).

வீரயுகத்தின் மேலாதிக்கத் திணை உருவாக்கித் தந்த சமூக சக்தி கிழார்கள், தாம் வென்றெடுத்திருந்த மேலாதிக்கம் காலாகாலத்துக்கும் ஏற்புடையதாக்கப்படும் பொருட்டே வடக்கில் இருந்து வந்த பிராமணர்களுக்கு நிலம் வழங்கி ஆதிக்கச் சாதிப் படிநிலைக்குரிய உயர் பீடம் தமக்கானது என்ற தகுதி நிலையைக் கருத்தியல் வடிவில் வருவித்துக் கொண்டனர். சில நூற்றாண்டுகளின் பின்னர் நிலவுடைமையினதும் ஆட்சியுரிமையினதும் ஆதிக்க உச்சம் பெற்று வெள்ளாளர் என மாற்றம்பெற்ற கிழார்கள் அவ்வகையிலான சாதிப் பிரிவாக சமூக மேலாண்மையைப் பெறுவதற்காகவே தம்முடன் சரியாசனம் வழங்கப்பட்டவர்களாக பிராமணர்களைத் தொடர்ந்தும் அனுசரித்து வளர்த்து வந்தனர். தமிழின் மேலாதிக்கத் திணையாக வீரயுக யுத்த களத்தின் வாயிலாகத் தாம் இரத்தம் சிந்திப் பெற்ற வள வாழ்வில் பிராமணர்களைப் பங்குதாரர்களாக வரவேற்றுக் குடியமர்த்திக்

கொண்ட எமது ஆதிக்க சாதிக்குரியோரது நலன் எவ்வகையில் பேணப்பட்டது என்பது எமக்கான சுவாரசியமிக்க தனிவகை வரலாறாகும். கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலும் கூட வெள்ளாளர்களை மேவிவிடாதவர்களாகவே பிராமணர்கள் இயங்கி வந்தனர். பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் பிற்கூறில் வெள்ளாளப்பிராமணர் முரண் வெளிப்பட்டதற்கான வரலாற்றுக் காரணி கவனங்கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்று. இத்தகைய மாற்றப் போக்குகளை இந்த இரண்டாம் பகுதியில் அலசுவோம்!

கிழார்களப்பிராமணர் எனும் சமூக சக்திகள் இடையே கூட்டு உருவாகும்போதே தமிழின் இயற்கை வழிபாடும் பிராமண மதமும் கலப்படைந்த வடிவில் வர்ணபேதம் பேசுபொருளாக ஆகியிருந்தது. அது வலுப்பெறு முன்னர் வணிகத் திணை மேலாதிக்கம் (கி.பி. 2 - கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டுகள்) ஏற்பட்டிருந்தது. இந்த மாற்றக் காலத்தில் பிராமணியம் ஆதிக்க நிலையை இழந்திருந்த போதிலும் சமண, பௌத்த மதங்கள் எம்மிடையே வலுப்பட்டு வந்த ஏற்றத்தாழ்வு வாழ்வியலை விளக்குவதற்கு வர்ணக் கோட்பாட்டை பயன்படுத்தும் நிர்ப்பந்தம் இருந்தது. வெள்ளாளப்பிராமணர் ஒன்றுபட்ட தலைமையில் அனைத்துச் சாதிப் பிரிவினைரையும் அணிதிரட்டி வணிகத் திணை மேலாதிக்கத்தைத் தகர்க்கும் பக்திப் பேரியக்கம் முன்னெடுக்கப்பட்ட போது 'சாதிச் சமூகங்களுக்கு' எதிரான போர்க்குரல் முன்வைக்கப்பட்டது. வர்ண பேதத்தை வலுவுடையதாக்கிச் சுரண்டலை மோசமாக்கப் போகும் பிற்கால நிலையை அந்தக் கால உழைக்கும் மக்கள் கற்பனையிலும் கண்டிருக்க மாட்டார்கள்.

நிலவுடைமைத் திணை அதனது அதிகாரத்தை இழந்திருந்த காலத்தின் (கி.பி. 2 - 7 ஆம் நூற்றாண்டுகள்) வணிக மேலாண்மைக்கான அரசு, விவசாய விருத்திக்கான ஈடுபாடுகளைத் தவிர்த்து வணிகர்களுக்கான அரசியலில் அக்கறை கொண்டிருந்தது. அதன்பேறாக விவசாயம் நலிந்து பஞ்சம், பட்டினி, நோய் என்பன பல்கிப்பெருகி அழிவுக்காலம் வலுத்தபோது வணிகத் திணை மேலாதிக்கத்தை முறியடிப்பதற்கு அனைத்துத் தரப்பினரும் ஒன்றுபட வேண்டியிருந்தது. விவசாய நலனை மேன்மைபெறச் செய்யும் 'சிவன் மீதான பக்தி' எனும் பதாகையின் கீழ் அத்தகைய ஒன்றுபடலுக்கான வித்து கி.பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டில் ஊன்றப்படுவதற்குக்

காரணியாக இருந்தவர் வணிகச் சாதியைச் சேர்ந்த காரைக்காலம்மையார் எனப்படும் பெண் ஆளுமையாகிய புனிதவதியார் என்பதான நகை முரண், மிகுந்த கவனிப்புக்கு உரியது.

கொற்றவையை முதல் நிலையில் வைத்தும் கொற்றவை மைந்தனாகவே முருகனை வழிபடுவதாகவும் இருந்த தமிழின் ஆரம்பக் கட்ட (வீர யுக) இயற்கை வழிபாட்டின் விருத்திக்கு உரிய மதம் 'பேய் மகளிர்' எனப்படும் பெண் பூசகர்களின் சடங்குகள் ஊடாகவே இயங்கியது. அத்தகைய தாய்வழிச் சமூக - பண்பாட்டு வரலாற்றுத் தடத்தை மாற்றி சிவன் எனும் நிலப்பிரபுத்துவச் சமூக முறைக்குரிய ஆண் தெய்வத்தின் பூசகர்களாக, பெண்மையைப் புனிதக் கேடாகக் கருதும் பிராமணர்களிடம் கையளிக்கும் கைங்கரியத்தைப் புனிதவதியார் எனும் வணிகச் சாதிக்குரிய பெண் தொடக்கிவைத்த வரலாற்றுப் பின்னணியை எவ்வாறு விளங்கிக்கொள்வது? அது பற்றி இந்த இரண்டாம் பகுதியில் தேடுதலை மேற்கொள்வோம்!

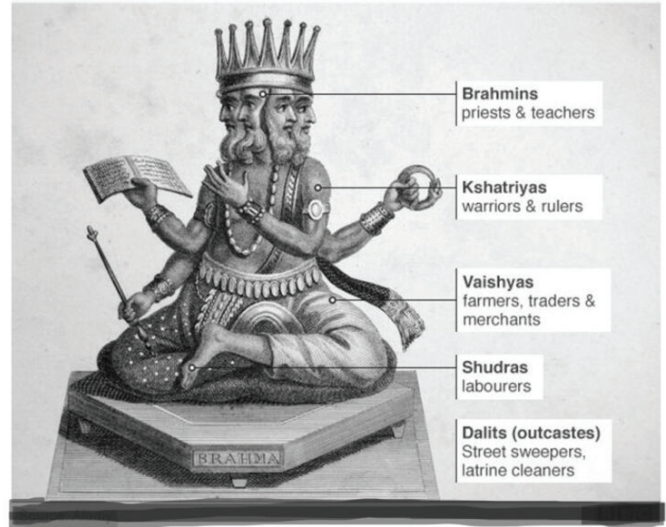
II . சற்கூத்திரர்களது பதி

வணிக மேலாதிக்கச் சமூக முறைமையானது வாழ்வியல் சிதைவுகளை ஏற்படுத்திய போது அன்றைய அந்த ஆதிக்கச் சாதியைச் சேர்ந்தவரான காரைக்காலம்மையார் முற்போக்கான திசை வழியில் சமூக மாற்றம் ஏற்படுவதைத் தொடக்கி வைத்தார். அதன் வாயிலாக சாத்தியப்பட்ட மாற்றச் செல்நெறியில் உலகின் முதல் நிலை நாட்டுக்கான உச்சத்தைத் தமிழகம் பெற இயலுமாயிற்று. வணிகச் சாதியின் மேலாதிக்கத்தைத் தகர்த்து அரசதிகாரத்தைக் கையகப்படுத்திய நிலப்பிரபுத்துவச் சாதிப் பிரிவினாக்கும் வணிகத் தரப்பாருக்கும் இடையேயான உறவு தொடர்ந்தும் பகை முரணுக்குரியதாக இயங்கி வரவில்லை. இந்நோனேசியா, வியட்நாம், மலேசியா போன்ற தூர தேசங்களுடனான வர்த்தக ஊடாட்டத்தில் தமிழ் வணிகர்களது நலனைப் பேணும் பொருட்டாகவே சோழப் பேரரசு அந்தப்பகுதிகள் மீதான பெரும் கப்பல் படையெடுப்பை மேற்கொண்டிருந்தது.

ஐரோப்பாவில் நிலப்பிரபுத்துவச் சமூக எழுச்சிக்கான ஆட்சி மாற்றத்தை

சாத்தியப்படுத்திய அடிமைப் புரட்சி ஆண்டான்கள் - அடிமைகள் என்ற இரு தரப்பாரையும் இல்லாமலாக்கிப் புதிய சமூக முறைமைக்கான நிலப்பிரபுத்துவ - பண்ணையடிமை (விவசாய) வர்க்கங்கள் எனும் வேறு பிரிவினரை வரலாற்று அரங்குக்கு வழங்கியிருந்தது. தமிழர் வீர யுகத்தில் கிழார்களிடம் நிலங்களை இழந்து உருவான இடைநிலை, கைத்தொழில், அடிநிலை எனப் பல்வேறு தொழிற்பிரிவுகளுக்கான சாதிகள் என்பவை பின்னதாக வணிகச் சாதி மேலாதிக்கம் பெற்ற அறநெறிக் காலத்திலும் நீடித்தன; மீண்டும் நிலவுடைமைச் சாதிகள் நிலப்பிரபுத்துவப் பொருளுற்பத்தி உறவுக்குரிய பிரமாண்டமான விருத்தியுடன் எழுச்சியுற்ற போதும் முந்திய சாதிகள் நீடித்தன.

Brahma and the origins of caste

வரணாசிரமக் கோட்பாடு

Image Source - expatlifeinthaailand.com

ஐரோப்பாவில் பழைய வர்க்கங்கள் அழிந்து சமூக மாற்றத்துடன் புதிய வர்க்கங்கள் தோன்றுவதைப் போலத் திணை மேலாதிக்கச் சமூக சக்தியின் மாற்றத்தோடு சமூக அமைப்பு மாற்றத்துக்கு ஆட்பட்ட போதிலும் வேறான புதிய சாதிகள் தோன்றுவதில்லை!

அந்தவகையில், காரைக்காலம்மையாரது பணி வணிகச் சாதிக்குத் துரோகமிழைப்பதாக அமையவில்லை - நிலப்பிரபுத்துவ ஆட்சிக் காலம் ஏற்படுத்தித் தந்த வாய்ப்புடன் வணிகச்

சாதியினரில் கணிசமானோர் சைவ சமயத்தைத் தழுவினும் இருந்தனர். அதேவேளை, ஒரு பெண் ஆளுமையால் ஏற்பட்ட மாற்றம் என்ற போர்வைக்குள் பெண்களுக்கு எதிரான புதிய மேலாதிக்க ஒடுக்குமுறைகள் வளர்ந்தமையும் கவனிப்புக்கு உரியது.

அவ்வாறேதான், சோழப் பேரரசர் காலம் வரை (13 ஆம் நூற்றாண்டு முற்பகுதி வரை) தமிழ் நிலப்பிரபுத்துவச் சாதியின் மேலாதிக்கத்துக்குத் துணைச் சக்தியாக இயங்கி வந்த பிராமணர் தரப்பு ஆந்திரப் பிரதேச விரிவாக்கமாகப் படர்ந்த விஜயநகரப் பேரரசுக் காலத்தைத் தொடர்ந்து சூத்திரர்களை இழிவுபடுத்தியவாறு தமக்கான ஆன்மீகப் புனிதங்களை முனைப்பாக்கித் தமது மேலாதிக்கம் நோக்கிய கருத்தியல் வீச்சுகளை வளர்க்க முற்பட்டனர்.

தமிழ் நிலப்பிரபுத்துவச் சாதியானது 'பிந்தி வந்த கொம்பு செவியை மேவி வளர முற்பட்ட போது' விழிப்படைந்து அதனது ஆன்மீக மேலாண்மையை நிலைநிறுத்தும் பொருட்டு தனக்கேயான மடங்களை விரிவுபடுத்தியதோடு திராவிடத் தொன்மையில் இருந்து (ஆகமங்கள் ஊடாக) தமக்குரிய தனித்துவத் தத்துவமான சைவசித்தாந்தத்தை 13 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து வெளிப்படுத்தி விருத்தியுறச் செய்தது. சூத்திரர்களில் உடலுழைப்பில் ஈடுபடுவோரை விடவும் மேலானவர்களாக ஆதிக்கச் சாதியின் நிலவுடைமையைப் பெற்றிருந்த தரப்பினர் தம்மை வேறுபடுத்தும் வகையில் 'சற்கூத்திரர்' எனப் புனிதப்படுத்திக் கொண்டனர்.

பிராமணர்களைப் போலவே உடலுழைப்பை இழிவானதாகக் கருதிய சைவமட ஆதினங்களின் பிரபுக்களும் சாதியத்துக்கான அடித்தளத்திலேயே இயங்கினர். பிராமணர்கள் முன்னிறுத்திய வேத வேதாந்தம் மற்றும் பிராமணியத் தரிசனங்களைக் காட்டிலும் முந்திய திராவிட மூலங்களாகவுள்ள ஆகமம், ஆசீவகம், சாங்கியம் போன்ற தத்துவ வீச்சுகளை உள்வாங்கி விருத்தி செய்த வடிவில் முன்வைக்கப்பட்ட சைவசித்தாந்தத்தின் பதிக் கோட்பாடு கடவுள் பற்றிய கருத்துருக்களில் மிக உச்சமான தெளிவை எட்டியிருந்தது!

பலதரப்பட்டோரையும் ஒன்றுபடுத்திப் போராடியவாறு வளர்ந்து வந்த தமிழர் வரலாறு சோழப் பேரரசர் ஆட்சியின் உச்ச நிலையுடன் முடிவுக்கு வந்துவிட்டது. சாதிய

மேலாதிக்கம் அதனது புனிதத்தை முன்னிறுத்தி ஒடுக்குமுறையை வலுப்படுத்திய பின்னர் அனைவரையும் ஒன்றிணைத்து முன்னேறும் வரலாறு படைத்தல் சாத்தியமற்றதாகியது. சற்கூத்திரர்களது பதியானது தனித்துவமானதும் உச்ச வடிவிலான கடவுள் கோட்பாடு என்பதும் கவனங்கொள்ளப்படும் அதேவேளை அவர்களது மேலாதிக்கத்தின் சமூக அங்கீகாரத்துக்கான அடையாளம் அது என்பதும் புரிந்துகொள்ள வேண்டிய ஒன்று. வேதாந்தத்தின் பிரமம், பிராமண மேலாதிக்கத்தின் அடையாளமாக இருப்பதனை வைத்து ஆன்மீகத் தளத்தில் சற்கூத்திரர்களும் இரண்டாம் நிலைக்கு ஆட்படுத்தப்பட்டனர்; அதனை முறியடிக்கும் வகையில் தன்னிகரில்லா சக்தியாக முன்னிறுத்தப்பட்ட பதி இவர்களது ஆன்மீக உயர்பீடத்தை உத்தரவாதப்படுத்திய போது சாதிய வடிவத்தினூடாகவே அந்த

சாதியப் புனிதம் சார்ந்த இந்த இடைவெளிக்குள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஊடுருவிய பிரமணத் தரப்பால் மேலாதிக்கப் புனிதப் பீடத்தில் உச்ச இடம் நோக்கி முன்னேற இயலுமாயிற்று!

மேலாதிக்கத்தைத் தக்கவைக்க முயன்றனர். சாதியப் புனிதம் சார்ந்த இந்த இடைவெளிக்குள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஊடுருவிய பிரமணத் தரப்பால் மேலாதிக்கப் புனிதப் பீடத்தில் உச்ச இடம் நோக்கி முன்னேற இயலுமாயிற்று!

III. சமரச முரண்

பெரிய புராணம், சைவசித்தாந்தம் என்பன தொட்டு, தமிழிசை, நடனக்கலை வரையான தமிழகச் செழுமைகள் அனைத்தும் சமஸ்கிருதத்துக்கு மடைமாற்றப்பட்டன. காலப்போக்கில் சமஸ்கிருதத்தில் இருந்தே அவையனைத்தும் தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டன என்பதாக நம்பவைக்கப்பட்டன. பதினேழாம் நூற்றாண்டில் சைவசித்தாந்தத்துக்கு விருத்தியுரையை "சிவஞான மாபாடியம்" என விளக்கியுரைத்த சிவஞான முனிவர், 'சமஸ்கிருதத்தில் இருந்து மெய்கண்டதேவர் முதலியோரால்

தமிழ்ப்படுத்தப்பட்ட சைவசித்தாந்தம்' என்பதாகவே கருத்துரைத்திருப்பதனைக் காணலாம். இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்கூறிலேயே, 'தமிழின் ஆக்கமாகத்தான் சைவசித்தாந்தம் உருவாக்கம்பெற்றது, பின்னரே சமஸ்கிருத மொழிபெயர்ப்பு ஏற்பட்டது' எனும் உண்மை வெளிக்கொணரப்பட்டது!

சாதிய மேலாதிக்கத்தின் வாயிலாக தமிழின் ஆதிக்க சாதியானது சுரண்டலைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளும்போது சாதியப் புனிதத்தில் தமக்கான அதியுச்சத்தைக் கட்டமைத்து வைத்திருக்கும் பிராமணரை ஓரங்கட்டிவிட இயலுவதில்லை. வேதவேதாந்தத்துக்கும் மேலானது சைவசித்தாந்தம் என்று தமது மேலாதிக்கத்தைச் சற்கூத்திரர்கள் நிலைநிறுத்த முற்பட்டபோது ஓரீரு நூற்றாண்டுகளுக்குள்ளாக சமஸ்கிருத மூலமாகவே சைவசித்தாந்தங்கூட வெளிப்பட்டது என மாற்றிப் புனைந்துரைகளைக் கட்டமைப்பதற்கு பிராமண மேலாதிக்கத்தால் இயலுமாகிவிட்டது. இந்த மாற்றத்தைச் செய்த வண்ணம் வேதாந்தசித்தாந்த சமரச சன்மார்க்கத்தை ஏற்படுத்தும் வரலாற்று இயக்கமும் சாத்தியமாகியது. தாயுமான சுவாமிகளது சமரச சன்மார்க்க நெறி இந்து மதத்தினுள் பேதங்களைக் களையும் பெருமுயற்சி; தமிழியலின் மீது அது ஏற்படுத்திய தாக்கம் காரணமாக, இரண்டு நூற்றாண்டுகளில் வள்ளலார் வாயிலாக மதங்கள் கடந்த பெரு நெறியாக 'சுத்த தமரச சன்மார்க்கம்' எனப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்கூறில் விரிவாக்கம் பெற்றிருந்தது!

பிராமண மேலாதிக்கம் அதனை நிலைநிறுத்துவதற்கான தனி முயற்சியே சமரச சன்மார்க்கம் எனக் கருதிவிட இயலாது. கூடவே தமிழின் ஆதிக்கச் சாதி நலனைப் பேணும் பொருட்டு மேலாதிக்கத்துக்குரிய அவ்விரு தரப்பாரும் ஒன்றிணைந்து மேற்கொண்ட முயற்சியே சமரச சன்மார்க்க

இயக்கம். இவ்வகையிலான வேதாந்த சித்தாந்த இணக்கப்பாட்டு முயற்சி மேற்கொள்ளாத சமகாலத்தில் (முன் பின்னாகவும்) அருணகிரிநாதர், குமரகுருபரர் ஆகியோரது முருக வழிபாட்டை முன்னிறுத்திய இரண்டாம் பக்தி இயக்க எழுச்சியும் இயங்கு நிலையைப் பெற்றிருந்தது.

விஜயநகரப் பேரரசின் ஆட்சி மதமாக வைணவமே இருந்தது; தொடர்ந்த நாயக்கராட்சிக் காலத்திலும் வைணவமே ஆட்சியாளரால் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்ட போது தமது நலிவடைதலைத் தவிர்க்கும் பொருட்டாக வெள்ளாள - தமிழ்ப் பிராமண மேலாதிக்கத்துக்கான சைவ சமயிகள் முருகனை

களப்பிரர் ஆட்சியில் தமிழகம்

Image Source - ta.wikipedia.org

முன்னிறுத்த நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். வெகுஜனத் தளத்தில் சிவனது மைந்தனாக வழிபடப்படும் முருகன் தத்துவார்த்தத் தளத்தில் சிவனின் மூர்த்தமாகக் காட்டப்படுபவர். வைணவ மதப் பரம்பொருளான (முழுமுதற் கடவுளான) விஷ்ணு முருகனது தாய் மாமாவெனப் புராணங்கள் முன்னிறுத்துகிற நிலையில் ஆட்சியாளர்களது மதத்துடன் தமிழர் சமூக மேலாதிக்க சக்தியான சைவநிலப்பிரபுத்துவத்

திணை பதினேழாம் நூற்றாண்டில் முன்னெடுத்த
சமரச முயற்சியே முருக வழிபாட்டு
(இரண்டாம்) பக்தி இயக்கம்.

வைணவ - சைவ முரண்பாடாயினும்
பிராமணவெள்ளாளர் எனும் நிலப்பிரபுத்துவச்
சாதிகள் இடையேயான பிணக்குகளாயினும்
சரி, அவை ஒரே உற்பத்தியுறவுக்குரிய
மேலாதிக்கத் திணையின் இரு தரப்பார்களுக்கு
இடையிலானவை. விஜயநகரப் பேரரசு
தமிழகத்தில் ஆட்சி மேற்கொண்ட போது
தமிழ் நிலப்பிரபுக்களது நிலங்களை
அபகரித்ததில்லை; ஆட்சியாளருடன் வந்து
நிலப்பிரபுக்களாகப் பரிணமித்தோர் தமக்கான
நிலங்களைக் காடழித்துப் பெற்றுக்கொள்வதில்
ஆட்சியாளரின் அனுசரணைக்கு உரியாராக
இருந்தனர். தமிழ் நிலப்பிரபுக்கள் ஆட்சியாளரின்
நேரடி ஆதரவை இழந்திருந்த நிலையில்
தமிழிலக்கியம் குறவஞ்சி - பள்ளு இலக்கிய
வடிவங்கள் வாயிலாக அடிநிலை மக்களைப்
பேசுபொருளாக்கியதைப் போலவே இரண்டாம்
நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட தமிழ்க் கடவுளான
முருகனும் ஆதிக்கச் சாதிப் பரம்பொருளின்
மூர்த்தமெனப் பதவியுயர்வு பெற வாய்த்தது.

முன்னதாகப் பக்திப் பேரியக்கத்தில்,
சமண - சைவ மோதல் என்பது வணிக
ஆதிக்கத்துக்கானதாக இயங்கி வந்த
உறவைத் தகர்த்து நிலவுடைமையாளரின்
மேலாண்மைக்குரிய புதிய உற்பத்தி உறவை
ஏற்படுத்துவதற்காக முன்னெடுக்கப்பட்டது;
பகை முரணுக்குரிய அந்தப் போராட்டத்தில்
தோற்கடிக்கப்பட்ட சமணர்கள்
கழுவேற்றப்பட்டனர். வணிக - நிலப்பிரபுத்துவத்
திணைகள் இடையேயான மேலாதிக்கத்தைத்
தக்கவைக்கவும் - வென்றெடுக்கவுமான
மோதலின் கருத்தியல் தள வெளிப்பாடாக
அந்தப் பண்பாட்டுப் புரட்சி அமைந்திருந்தது.
வெற்றி பெறுவதற்காக நிலப்பிரபுத்துவக்
கருத்தியலுக்குரிய சைவமும் வைணவமும்
தமக்குள்ளேயுள்ள முரண்களை ஓரங்கட்டி
வைத்து ஒன்றுபட்டு போராடின; பல்வேறு
சாதிப் பிரிவுகளையும் ஒன்றிணைத்த வெள்ளாளர்
- பிராமண தலைமைச் சாதிகள் இடையே
சில நூற்றாண்டுகளின் பின்னர் ஏற்பட்ட
முரண், முந்திய நிலவுடைமை - வணிகத்
திணைகள் இடையே இருந்த பகை முரண்பாடு
போன்றதல்ல. இது நேச முரண்; இலகுவில்
சமரசங்களைக் கண்டடைந்த பிணக்கு. ஒரே

**முன்னதாகப் பக்திப் பேரியக்கத்தில்,
சமண - சைவ மோதல் என்பது
வணிக ஆதிக்கத்துக்கானதாக
இயங்கி வந்த உறவைத்
தகர்த்து நிலவுடைமையாளரின்
மேலாண்மைக்குரிய புதிய உற்பத்தி
உறவை ஏற்படுத்துவதற்காக
முன்னெடுக்கப்பட்டது; பகை
முரணுக்குரிய அந்தப் போராட்டத்தில்
தோற்கடிக்கப்பட்ட சமணர்கள்
கழுவேற்றப்பட்டனர்.**

வாழ்வியல் மேலாண்மையின் இரு ஆதிக்கத்
தரப்பாளர்களது நலனைப் பங்கிடுவதில்
வந்தமைந்த சர்ச்சை.

தமக்குள் சமத்துவத்துடன் இயங்கிய திணை
வாழ்வைத் தகர்த்துக் கொண்டு மருதத் திணை
மேலாதிக்கம்பெற இயலுமாகியது என்பது பிறர்
எவரதும் சதியால் அல்ல; யுத்த சன்னதத்தோடு
முன்னேறித் தாக்கி, ஏனைய திணைகளை
ஆக்கிரமிக்க ஏற்ற பெரும் படைக்கு உணவளிக்க
ஏற்ற அளவில் நெல்லுற்பத்தி விரிவாக்கம்
மருதத்திணைக்கு வாய்த்த போது வரலாற்று
இயக்குவிசை உந்தலுடன் அந்த மேலாதிக்கம்
ஏற்பட்டது. வேளாண்மைத் திணையாகப் பிறர்
மீது ஆதிக்கம் செலுத்தும் வல்லமையுடன்
வெள்ளாளர் சாதியைப் பரிணமிப்பதற்கான
கருத்தியலை வழங்க முன்வந்த பிராமணருடன்
காலப்போக்கில் முரண்பாடு தோன்றிய
போதிலும், அவ்வப்போது கூர்மைப்பட்டாலும்
தவிர்க்கவியலாத ஓத்த நலனைப் பேணும்
பொருட்டு உடன்பாட்டுக்கு வருவதுமான
வாழ்வியலைக் கொண்டிருந்தது அந்த ஆதிக்கச்
சாதியப் பிணைப்பு!

இந்த இரண்டாம் பகுதி அத்தகைய
சாதிய வாழ்வியலின் தொடக்கத்தையும்
வளர்ச்சிகளையும் ஒன்பது தலைப்புகளின்
கீழ் பேசும். பத்தொன்பதாம், இருபதாம்
நூற்றாண்டுகளுக்கு உரிய “சாதியத் தகர்ப்புக்
கருத்தியல்கள்” பற்றிப் பின்னர் மூன்றாம்
பகுதியில் அலச இயலும்.

(தொடரும்)

ஆரம்ப காலங்களில் கதிர்காமம்
Image Source - roar.media

● நாகலிங்கம்
சண்முகலிங்கன்

கதிர்காம முருகன் :

சூழலியல் பண்பாட்டுத் தொன்மையும் தொடர்ச்சியும்

லங்கையின் தனித்துவ வழிபாட்டிடமாக கதிர்காம முருகன் ஆலயம் விளங்குகின்றது. வேடர்கள், இந்துக்கள், பௌத்தர்கள், இஸ்லாமியர்கள் என அனைத்து மக்களினமும் சங்கமமாகத் திகழும் கதிர்காமத்தின் தோற்ற மூலமானது வரலாற்றுத் தொன்மையுள் அமிழ்ந்துள்ளது. கடவுளரின் வரலாறானது குறித்த சமூக வரலாற்றுடனும் சூழலியல் சார் பண்பாட்டுடனும் இரண்டறக் கலந்துள்ளது என மானிடவியலாளரான Pettezzoni (1956) குறிப்பிடுவார். இந்த வகையில் கதிர்காம முருகன் ஆலயத்தின் சூழலியல் பண்பாட்டுத்தொன்மையும் தொடர்ச்சியும் பற்றிய ஒரு சமூக மானிடவியல் தரிசனமாக இந்தக்கட்டுரை அமைகின்றது.

கதிர்காமம் தொடர்பான எனது ஆர்வம் என் இளமைக் காலத்திலேயே என் பெற்றோர் வழி என்னைப்பற்றிக்கொண்டது. தந்தையின் தோள் மீதிருந்து சுவாமி தரிசனம் செய்தது, மொட்டை அடித்து - நேர்த்திக்காவடி எடுத்தது முதல் பின்னர் சமூக மானிடவியல் மாணவனாக, ஆய்வு உதவியாளராக பேராசிரியர் கணநாத் ஒபயசேகர அவர்களுடன் மேற்கொண்ட ஆய்வுத்

நாகலிங்கம் சண்முகலிங்கன் யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகத்தின் சமூகவியல் பேராசிரியரும், முன்னாள் துணைவேந்தருமாவார். அத்துடன் எழுத்தாளர், ஆக்க இசைக் கலைஞர் என பன்முக ஆளுமை கொண்ட இவர், நாடகம், திரைப்படம், இலத்திரனியல் ஊடகம், நுண்சமூகப்பொறிமுறையியல் போன்றவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வழங்கியவர். சமயத்தின் சமூகவியல், பண்பாட்டு மானுடவியல், ஊடகக் கல்வி, செயல் முறைவழிவிலான நுண் சமூகப் பொறிமுறையியல் என்பன இவரது சிறப்பு ஆய்வு ஆர்வங்களும் ஆய்வுப்புலமும் ஆகும். மரபுகளும் மாற்றங்களும், சமூகவியல் கட்டுரைகள், 2001, சமூக மாற்றத்தில் பண்பாடு, சமூகவியல் கட்டுரைகள், 2000, பண்பாடழன் சமூகவியல், சமூகவியல் கட்டுரைகள் 2002, தொல்சீர் சமூகவியல் சிந்தனையாளர் 2002, இலங்கை இந்திய மானிடவியல், சமூகவியல் மானுடவியல் கட்டுரைகள் 2004, சமூகவியல் கோட்பாட்டு மூலங்கள் அமைப்பும் இயங்கியலும், கட்டுரைகள் 2008, Cult Murukan in Eastern Sri Lanka, ஆய்வு நூல் 2003, A New Face of Durga, Kalin ga Publications போன்ற பலநூல்களை எழுதியுள்ளார்.

கதிர்காமம்
Image Source - www.thinakaran.lk

தரிசனங்கள் (Gombrich & Obeyesekere,1990) என தொடரும் காலத்து ஒரு சமூக மானிடவியல் பேராசிரியனாக கண்ட ஆய்வனுபவத் தேடல்கள் யாவும் இந்த ஆக்கத்தின் தரவு மூலங்களாகும். வழிபாட்டிடங்களில் சூழலியல் பண்பாட்டின்

பாத யாத்திரை

Image Source - murugan.org

செல்வாக்குத் தொடர்பான இன்றைய ஆய்வுகளில் முதன்மை பெறும் புனித புவியியல், புனித நிலவுரு என்ற கருத்தாக்கங்கள், கதிர்காமம் தொடர்பான இந்தத் தேடலிலும் முக்கிய இடம் பெறும். தீவின் தென் கிழக்குக்கரையில், ஊவா மாகாணத்தின் புத்தள பிரிவினா உள்ள 'தியனகம்' காட்டின் மத்தியில் கதிர்காமம் அமைந்துள்ளது.

கதிர்காமத்தின் சூழலியல் பண்பாட்டுத் தொன்மை, தொடர்ச்சி தொடர்பான இன்றைய கருத்தாடல்கள் இடப்பெயர் ஆராய்ச்சியுடனேயே தொடங்கி விடுகின்றதெனலாம். தத்தமது இனத்துவ அடையாளங்களை நிறுவும் முயற்சியாகவே இவை அமைந்தாலும் சூழமைவின் இயற்கையுடன் கொண்ட தொடர்பு இவற்றிடை துலங்கக் காணலாம். செந்தினைக் கதிர்கள் நிரப்பிவைத்த கமம், கதிர்+கமம் என்பதே கதிர்காமமானது என்பது அ. சி. சிவம்(1954:5) தரும் விளக்கமாகும்.

“கதிர்காமம் என்பது சிங்கள மொழிச் சொல்லின் மரூஉவாய்த் தமிழ் மொழியின் கண் திசைச் சொல்லாய் பிற்காலத்தில் வழக்கில் வந்ததென்பதே எமது கொள்கை. அக்கொள்கைக்கேற்ப, கதிரு மரங்களையுடைய ஊர் எனப் பெயர்க் காரணம் கூறுவதே பொருத்தமாகத் தோன்றுகிறது” என்பார் குல. சபாநாதன் (1965:24).

“தமிழ் மக்கள் குறிஞ்சி நிலத்திலே, குறிஞ்சி நில வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டிருந்த பண்டைப் பழங்காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட

திருக்கோயிலே கதிர்காமம் எனல் வேண்டும். சமஸ்கிருத மணமின்றி, மக்கள் வழிபாடியற்றும் முறை இன்றும் அத்திருக்கோயிலிலே வழக்கில் உள்ளது.

தொல்காப்பியத்தில் குறிப்பிடப்படும் 'கந்தவழி' வழிபாடே அது எனலாம்” என்பார் மு.கணபதிப்பிள்ளை (1967).

தேசத்தில் நிகழும் நவீனமயமாக்க பாய்ச்சலிடையேயும் இயற்கையுடன் இயைந்த கதிர்காம ஆலயத்தின் எளிமையான தோற்றமும் ஆண்டுதோறும் திருவிழாக்காலத்து வன இலை குழைகளால் வேயப்படும் அதன் முகப்பும் கதிர்காமச் சூழலியல் தொடர்ச்சியின் அடையாளக் குறிகாட்டிகள் எனலாம்.

உண்மையில், கதிர்காமத்தின் தொன்மையும், அது சிங்கள - தமிழ் உரிமை உணர்வுகளுக்கு அப்பால் பொதுப் பண்பாட்டு மையமாக நின்று நிலைப்பதன் பின்னணியும், வேடர்களின் தெய்வமாக, அவர்களின் வழிபாட்டு மரபுகளின் மூலமாகக் கதிர்காமம், இன்னமும் விளங்குதலின் வழிதான் புரிந்துகொள்ளப்படலாம். தத்தமது இனத்துவ வட்டங்களுக்குள் கதிர்காமத்தை அடக்கும் முயற்சிகளிடையேயும், ஏனையோர் 'கதிர்காம - வேடர்' உறவினை ஏற்றுக்கொள்ளுவதும் இங்கு சிறப்பான கவனத்திற்குரியது.

கதிர்காம மலைத்தொடர்கள் அமைந்திருக்கும் பான்மையில் இது சப்பிரகாம மாகாணத்தைச் சேர்ந்த பிரதேசமாகும் என்பது அறிஞர் கருத்தாகும். 'சப்பிரகாமம்' என்பது சபரர்

கிராமம் என்பதன் திரிபாகும் எனக்காட்டி, சபரர் என்பார் வேடசாதி வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு கிளையினர் எனவும் அவர்களுடன் தொடர்புபட்டெழுந்ததே இத்தலம் எனவும் நிறுவுவார் வ. குமாரசாமிப்பிள்ளை (1935).

இன்றைய கதிர்காம ஆலயத்திலிருந்து 3.5 கிலோமீற்றர் தூரத்து அமைந்துள்ள தொன்மையான மலை அல்லது வேடர்களின் மலைஎன் நம்பப்படும் கதிர்மலையே ஆதிக் கதிர்காமம் என்ற கருத்தாக்கம் எம் கவனத்திற்குரியது. மலைகளை, மலைத் தொடர்களை, வழிபடும் ஆதி இயற்கை வழிபாட்டின் தொடர்ச்சியாகவே இன்றைய கதிர்காம ஆலயமும், புதிய ஆலயத்தின் தோற்றத்தின் பின்னரும் நூற்றாண்டுகாலமாகத் தொடரும் கதிர்மலைகதிர்காம மலைக்கான புனித யாத்திரையின் முக்கியத்துவத்தினைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இந்தவகையில் வேடர் தலைவன் மகள் வள்ளியைக் களவு மணம் புரிந்த, இடமாக கதிர்காமத்தைக்காணும் இலங்கை மக்களின் ஐதீகமும் குறிப்பிடத்தக்கது. “வள்ளி எனது அக்கா, கந்தன் எனது மைத்துனன். வள்ளிபரம்பரையில் வந்தவர்கள் நாங்கள். அக்காவை மணமுடித்த கந்தனுக்கு வருடந்தோறும் எடுக்கப்படும் பெருவிழாவில் கலந்து கொள்வது எமது கடமை” எனக் கூறும் வேடர் தலைவர் பண்டில ஹெத்தோவின்(1997) உணர்வுகளிடையே கதிர்காமத்துடனான வேடர்களின் ஈடுபாடு துல்லியமாக வெளிப்படக்காணலாம்.

“வனமுறை வேடர் அருளிய பூஜை மகிழ் கதிர்காம முடையோனே”

எனப் பின்னாளில் அருணகிரிநாதர் பாடுவார். இன்றைய பூசுக்களான கப்புராணமார் தம்மை வள்ளியின் வழித்தோன்றல்களாக சொல்லிக் கொள்வதும் கதிர்காம முருகன் ஊர்வல வேளையில் ஆரத்தி எடுத்து வரவேற்கும் முறைமை வேட்டுவப்பெண்களிடமே இன்றுவரை உள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆலயத்திருவிழா வேளையில் வள்ளியம்மனுக்கே முக்கியத்துவம் தரப்படக் காணலாம். அன்றாட

விழாக்கால வீதியுலா வள்ளியம்மன் சந்நிதியை நோக்கியே செல்வதும் தீர்த்தத்திற்கு முதல் நாள் இரவு முருகன் வள்ளியம்மன் சந்நிதிதானத்தில் சில பொழுது தங்கிவருகின்றமையையும் முருகன் - வள்ளி நெருக்க இணைவினை குறியீட்டு ரீதியாய் உணர்த்தி நிற்பன. இவற்றுக்கு அப்பால் இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இலங்கையின் வன வேடர்கள் தொடர்பான ஆய்வுகள் வெளிப்படுத்தும் வேடர்களின் பிரதான வழிபாடு தெய்வமான ‘கலேயக்க’, வடக்குக்கரை தமிழ் வேடரின் மலையன், மலையசாமி யாவுமே கதிர்காம இயற்கை வழிபாட்டினை ஒத்தனவே. மலையினைப் போலவே இயற்கை வளம் கொழிக்கும் ஆறுகளும் தென்னாசிய சமயங்களில் பெறும் முக்கியத்துவமும் இங்கு எம் கவனத்துக்குரியது. கதிர்காம ஆலயத்தின் மருங்கிலே புனித தீர்த்தமாய் பாயும் மாணிக்க கங்கைச் சூழமைவும்

வேடர்களின் மலை

Image Source - amazinglanka.com

கதிர்காம வழிபாட்டு மரபின் தொடர்ச்சியிலே கொண்ட இடம் குறிப்பிடத்தக்கது.

மாணிக்க கங்கையின் மாசுபடு நிலை பற்றிய இன்றைய சூழலியலாளர்களின் கவலை கவனிப்புகளில் மத்தியிலும் அதன் புனித தீர்த்த மகத்துவம் குறைந்ததில்லை. இதனையொத்த வழிபாட்டு நடைமுறைகளை கதிர்காமத்துடன் தொடர்பான மட்டக்களப்பு ஆலயங்களிலும் காணமுடியும்.

சின்னக்கதிர்காமம் எனப்படும் மண்டுர்க் கந்தசுவாமி கோயில், உகந்தை முருகன் கோயில் என்பன இந்தவகையில் குறிப்பிடத்தக்கன.

உகந்தை முருகன் கோயிலில் வள்ளியம்மனுக்கு தனி ஆலயம் உள்ளமையும் தெய்வயானையம்மனுக்கு இடம் தரப்படாமையும் இங்கு கவனத்திற்குரியவை. யாழ்ப்பாணத்து தொண்டமானாற்றங்கரை செல்வச்சந்நிதி முருகன் ஆலயம் வரை இயற்கையுடன் இசைந்த இந்தத் தொன்மை வழிபாட்டு மரபின் தொடர்ச்சியைக் காணலாம்.

இந்தவகையில் வருடந்தோறும் நடைபெறும் கதிர்காமத்துக்கான 'கரையாத்திரையும்' கவனத்துக்குரியது. வடக்கு யாழ்ப்பாணத்தின் செல்வச் சந்நிதியில் ஆரம்பித்து கதிர்காமம் வரையான பிரதான புனித ஆலயங்களின் நிலவுருவினை ஊடறுத்த புனித புவியியல் யாத்திரையாக 'கரையாத்திரை' இன்றுவரை முக்கியத்துவம் பெறும்.

யாத்திரை மேற்கொள்ளமுடியாத வேளைகளில் சின்னக் கதிர்காமங்கள் என கதிர்காம சூழமைவைக் கட்டமைத்துக் கொண்டாடுதலும் கவனத்துக்குரியது. யானை இல்லாத யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் சின்னக்கதிர்காமத் திருவிழா ஊர்வலத்தில் நிஜ யானையை ஒத்த மரயானைப் பவனி இடம் பெறுகின்றமையை எடுத்துக்காட்டாகக் குறிப்பிடலாம்.

வேட்டுவ பெண்கள் ஆரத்தி
Image Source - kataragama.org

கதிர்காமத்தில் வேடர்கள்
Image Source - kataragama.org

இயற்கைச் சூழமைவின் இந்தத் வழிபாட்டுத் தொடர்ச்சியுடன் அவ்வப்போது ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், மேலாண்மை இடர்களைத் தாண்டிய மக்கள் சமயம் என்ற பரந்ததோர் உணர்வுச் சூழமைவில் அனைத்துப் பண்பாடுகளையும் இசைவாக்கி, தானே ஒரு தனித்துவ சூழலியல் - பண்பாட்டுத் தொகுதியாய் கதிர்காமம் விளங்குகின்றதெனலாம்.

கதிர்காமத்தின் தொன்மையும், அது சிங்கள தமிழ் உரிமை உணர்வுகளுக்கு அப்பால் பொதுப் பண்பாட்டு மையமாக நின்று நிலைப்பதன் பின்னணியும், வேடர்களின் தெய்வமாக, அவர்களின் வழிபாட்டு மரபுகளின் மூலமாகக் கதிர்காமம், இன்னமும் விளங்குதலின் வழிதான் புரிந்து கொள்ளப்படலாம்.

உகந்தை முருகன் கோயில்

Image Source - www.thinakaran.lk

மலையக சமூகத்தினரது சமூகநல விடயங்களையும், உயர்கல்வி மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்வி குறித்த விடயங்களையும், தொழிற்சங்கம், அரசியல் மற்றும் மலையக மக்களின் வாக்குரிமை பிரச்சினைகளையும், தோட்ட தொழிலாளர்களின் வேதன மாற்றங்கள், அது குறித்த கொள்கைகள், கூட்டு ஒப்பந்த நடவடிக்கைகள் போன்ற விடயங்களையும், வீட்டுரிமை, உணவுப் பாதுகாப்பு போன்ற பிரச்சினைகளையும் மையப்படுத்தியதாக 'மலையகம் : சமூக - பொருளாதார அரசியல் பரிமாணங்கள்' இந்தத்தொடர் அமைகின்றது. அத்தோடு இந்தத்தொடர் மலையத்தில் தேயிலை கைத்தொழில் மற்றும் சமூக மேம்பாடு தொடர்பான கொள்கை முன்மொழிவுகள், தொழிலாளர்களின் வறுமை, பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் போன்ற விடயங்களையும் வளர்ச்சிப் போக்கு கண்ணோட்டத்தில் ஆராய்ந்து, அவற்றுக்கான தீர்வுகள் எவ்வாறு அமையலாம் என்பதற்கான பொறிமுறைகளையும் முன்வைக்கின்றது.

● **முத்துவடிவு
சின்னத்தம்பி**

இலங்கையில் தேயிலைத் தொழிலாளர்களுக்கான சமூகநலன் சேவைகளும் உற்பத்தித்திறனும்

முத்துவடிவு சின்னத்தம்பி அவர்கள் 1965ஆம் ஆண்டு பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொருளியல் துறையில் சிறப்புப் பட்டத்தைப் பெற்று அதே பீடத்தில் உதவி விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றி இரண்டு வருடங்களில் நிரந்தர விரிவுரையாளராகினார். 1969இல் இங்கிலாந்தின் மன்செஸ்டர் பல்கலைக்கழகத்தில் பொருளியல் முதுமாணிப் பட்டத்தைப்பெற்றார்.

1993ஆம் ஆண்டு பேராசிரியராகப் பதவி உயர்வு பெற்ற முத்துவடிவு சின்னத்தம்பி 2006ஆம் ஆண்டு ஓய்வு பெற்றார். இவர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகக் கலைப்பீடத்தை அலங்கரித்த மலையகத்தின் முதலாவது பேராசிரியர் என்ற சிறப்புக்குரியவர்.

தோ

ட்டக் கம்பெனிகளுக்கும் தொழிற்சங்கங்களுக்குமிடையே 1998 ஆம் ஆண்டில் தொழிலாளரின் நாளாந்த வேதனம் தொடர்பாக செய்துகொள்ளப்பட்ட

கூட்டுஒப்பந்தத்தின் கீழ், தொடர்ந்துவந்த காலப்பகுதியில் இரண்டு வருடங்களுக்கு ஒருமுறை இருதரப்பு பேச்சுவார்த்தைகளின் ஊடாக நாளாந்த வேதனம் உயர்த்தப்பட்டுவந்தது. 2011 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் கைச்சாத்தான ஒப்பந்தத்தின்படி, நாளாந்தவேதனம் ரூபா 515.0 ஆகவும், தொடர்ந்து 2012 ஆம் ஆண்டு பேச்சுவார்த்தைகளின் பின்னர் ரூபா 620.00 ஆகவும் உயர்த்தப்பட்டது. மேலே கூறியவாறு, நாளாந்த வேதனம் உயர்த்தப்பட்டபோது ஊழியர் சேமலாபநிதியம், ஊழியர் நம்பிக்கைநிதியம், ஊழியர் சேவைக்காலக் கொடுப்பனவு என்பன தொடர்பான கொடுப்பனவுகளும் ரூபா 81.00 ஆல் அதிகரித்ததால் வேதனத்தின்

மொத்தப்பெறுமதி ரூபா 701.00 ஆக அதிகரித்ததாக கூறப்படுகின்றது.

கடைசியாகக் கைச்சாத்திடப்பட்ட 2013 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தம் 2015 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் முடிவிற்கு வந்தபோது அதனை மீளாய்வு செய்வதற்கு பல மாதங்களாக இடம் பெற்றுவந்த பேச்சுவார்த்தைகளில் எந்தவித தீர்க்கமான முடிவுகளையும் எட்டமுடியாத நிலையில் வேதனநிர்ணயம் இப்பொழுது இழுபறிநிலையில் உள்ளது. தொழிற்சங்கங்கள் நாளாந்தவேதனமாக ரூபா 1000 ஐக் கோரியநிலையில், தோட்டக்கம்பனிகள் தேயிலையின் ஏற்றுமதிவிலையில் ஏற்பட்டிருந்த வீழ்ச்சிப்போக்கினால் தாம் நடட்டத்தில் செயற்படுவதாகக்கூறி வேதன அதிகரிப்பை வழங்குவதெனினும் பின்வாங்கின. அத்துடன், எதிர்காலத்தில் வேதனஉயர்வு ஊழியத்தின் உற்பத்தித்திறனோடு பிணைக்கப்பட்டதாக இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்தையும் அவை

முன்வைத்தன. இவ்வாறானதொரு சூழ்நிலையில், ஊழியத்தினது உற்பத்தித்திறன் என்பது எதனைக் குறிக்கின்றது, அதனை உயர்த்துவதற்கு மேற்கொள்ளப்படவேண்டிய நடவடிக்கைகள் யாவை என்பன பற்றி ஆராய்வது பொருத்தமானதாகும். மேற்படி விடயங்களே இச்சிறுகட்டுரையில் ஆராயப்பட்டுள்ளன.

ஊழியத்தின் உற்பத்தித்திறன் என்பது, அதன் வழமையான கருத்தில், ஊழிய உள்ளீட்டில் எவ்வித அதிகரிப்பும் இல்லாமலே உற்பத்தி அதிகரிப்பதைக் குறிக்கும். இலங்கையின் தேயிலைத் தொழிலில் உற்பத்தித்திறனானது அதன் போட்டி நாடுகளுடன் ஒப்பீட்டு ரீதியில் குறைவாகவே இருப்பதை அது தொடர்பான புள்ளிவிபரங்கள் காட்டுகின்றன. இலங்கையில் தேயிலைச்செடிகளின் வயதுமுதிர்ச்சி, வினைத்திறன்கொண்ட தொழிலாளருக்கான தட்டுப்பாடு போன்ற காரணங்களால் தேயிலையின் உற்பத்திச்செலவு உயர்வாக உள்ளது. இது தொழிலினது இலாபத்தன்மையைப் பாதிப்பதோடு, தேயிலைத்தொழிலின் நீண்டகால நிலைத்திருக்கும் தன்மைக்கும் பாதகமாக உள்ளது.

விவசாயத்தைப் போன்றே தேயிலைத்தொழிலிலும் இலாபத்தன்மையும், தொழிலின் நீடித்து நிலைத்திருக்கும் தன்மையும் அதில் கையாளப்படும் நிலம், ஊழியம் என்பவற்றின் உற்பத்தித்திறன், உள்ளீடுகளுக்கான செலவுகள், உற்பத்தி செய்யப்படும் இறுதிப்பொருளின் தரம் என்பவற்றிலேயே தங்கி இருக்கும். இவற்றுள் முதல் இரண்டும் உற்பத்திச்செலவை நிர்ணயிக்கும் அதேவேளையில், மூன்றாவதான இறுதிப்பொருளின் தரமானது சந்தையில் தேயிலையின் போட்டித்தன்மையையும், சந்தைவிலையையும் நிர்ணயிப்பதில் முக்கியமானபங்கு வகிக்கும். போட்டி நாடுகளோடு ஒப்பிடும்போது, தேயிலை உற்பத்தியில் இலங்கையில், ஊழியத்தினதும் நிலத்தினதும் உற்பத்தித்திறன் குறைவாக உள்ளது. நாளொன்றிற்கு ஒரு தொழிலாளி பறிக்கும் தேயிலைத் தளிரின் அளவு, போட்டிநாடுகளான கென்யா, இந்தியா, வியட்னாம் என்பவற்றோடு ஒப்பீட்டுரீதியில் குறைவாகவே உள்ளது.

கென்யாவில் 3035 கிலோவாகவும், இந்தியாவில் 25 கிலோவாகவும், வியட்னாமில் கிலோவாகவும் இருக்கும் அது இலங்கையில் 1220 கிலோவாக உள்ளது. அதேபோன்று, கென்யாவில் 2300 கிலோவாகவும், தென்னிந்தியாவில் 2240 கிலோவாகவும் இருக்கும் ஒரு ஹெக்டயருக்கான தேயிலை விளைச்சல் இலங்கையில் 1688 கிலோவாக குறைந்தமட்டத்தில் உள்ளது. 500

Estate workers

Image Source : www.natureodyssey.com

கிலோவிற்கும் குறைந்த விளைச்சலைக் கொண்ட தோட்டங்களும் இங்கு கணிசமான அளவு உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. நிலத்தினதும், ஊழியத்தினதும் குறைந்தஉற்பத்தித்திறன் காரணமாக ஒரு கிலோ தயாரித்த தேயிலைக்கான உற்பத்திச்செலவு இங்கு உயர்வாக உள்ளது. கென்யாவில் ஒரு டொலராகவும், இந்தியாவில் 1.25 டொலராகவும், வியட்னாமில் 0.75 டொலராகவும் இருக்கும் உற்பத்திச்செலவு, இலங்கையில் 1.75 டொலராக உயர்வாக உள்ளது. மேற்படிக் காரணிகளால் இலங்கையின் தேயிலைத்தொழில் ஏனைய போட்டிநாடுகளோடு ஒப்பிடும்போது இலாபத்தன்மை குறைந்த ஒன்றாக இருக்கின்றது. போட்டிநாடுகளினது போன்றே இலங்கையினது தேயிலைத் தொழிலின் இலாபத்தன்மையும் தேயிலையின் உலகசந்தை விலைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், உற்பத்திச்செலவு என்பவற்றில் தங்கி இருக்கும். கென்யா, இந்தியா, வியட்னாம் போன்ற குறைந்த செலவினைக் கொண்ட நாடுகளின் போட்டி காரணமாக, உயர்வானதும்

**தாம் செய்யும் வேலை தொடர்பாக
ஊழியர் கொண்டிருக்கும்
மனப்பாங்குகளும் உற்பத்தித்திறனை
நிர்ணயிப்பதில் முக்கியமான பங்கு
வகிக்கும் என்பது இப்பொழுது
உணரப்பட்டுள்ளது.**

கட்டுப்படுத்த முடியாததுமான மேந்தலைச் செலவுகளைக் கொண்ட எமது பெருந்தோட்டக் கம்பெனிகள் இலாபம் உழைப்பதில் பெரும் சிரமத்தை எதிர்நோக்குகின்றன.

இலங்கையின் பெருந்தோட்டத்துறையில் ஊழியத்தின் உற்பத்தித்திறன் குறைவாக இருப்பதற்கு பல காரணங்கள் கூறப்பட்டபோதும், தோட்டத் தொழிலாளரின் தரங்குன்றிய வாழ்க்கைநிலையே இதற்கான ஒரு முக்கியமான காரணி எனக்கூறலாம். தோட்டத்துறையில் ஆரம்பகாலந்தொட்டே ஊழியமானது அபிவிருத்தி செய்யப்படவேண்டிய ஒரு உற்பத்திச் சாதனமாக கருதப்படாது வெறுமனே அது ஒரு உற்பத்திச் செலவாகமட்டுமே கருதப்பட்டு ஊழியத்தின் நலனின்மீது செலவிடுவது இயன்றமட்டும் குறைக்கப்பட்டு வந்தது. மலிவானதும், கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடப்பதும், கட்டுண்டதுமான ஊழியம் வேண்டியமட்டும் கிடைக்கக்கூடியதாக இருந்தமையாலேயே அவர்களது சமூகநலனை மேம்படுத்துவதன் முக்கியத்துவம் உணரப்படவில்லை எனக் கூறுவதில் உண்மை உள்ளது.

வேதனஉயர்வை மட்டுப்படுத்தி, உற்பத்திச் செலவினைக் கட்டுப்படுத்துவதிலேயே கவனம் செலுத்தப்பட்டது. ஊழியத்தினது நலனை உயர்த்தும் வகையான செலவுகளை மேற்கொள்வதன் முக்கியத்துவம் கவனத்தில் எடுக்கப்படவில்லை. தோட்டத்துறையில் காலப்போக்கில் நலன்சார்ந்த நடவடிக்கைகளுக்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட செலவுகளும் மனிதாபிமானக் காரணங்களுக்காகவே மேற்கொள்ளப்பட்டதாகத் தெரியவருகின்றது. நோய், நொடிகள் காரணமாக ஊழியத்தின் வேலைவரவில் பாதிப்பு ஏற்படக்கூடாது என்பதைக் கவனத்தில்

கொண்டே அவ்வித செலவுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பதே உண்மையாகும். தொழிலாளருக்கு ஆகக்குறைந்த சுகாதாரவைத்தியவாழ்க்கை வசதிகளே செய்துகொடுக்கப்பட்டன. தோட்டத்துறையில் காணப்படும் மோசமான இருப்பிடவசதிகள், முறையான குடிநீர் வழங்குதல், சுகாதாரவசதிகள் என்பன இல்லாமை தோன்றவற்றால் தொழிலாளர் அடிக்கடி சுகயீனமுறுதல், தொழிலாளரிடையே அதிலுங்குறிப்பாக, பெண்களிடையே போஷாக்கின்மை, மந்தபோஷணை போன்ற பிரச்சினைகள் தோன்றுவதற்கு இவையே முக்கிய காரணமாயிற்று. அடிக்கடி சுகயீனம் அடைவோரின் விசிதாசாரம் தோட்டத்துறையிலேயே உயர்வாக உள்ளதாக இது தொடர்பான புள்ளிவிபரங்கள் காட்டுகின்றன. இதனால் வேலை வழங்கப்படும் நாட்களில் சுகயீனம் காரணமாக வேலைக்கு சமூகமளிக்காது விடுவோரின் விசிதாசாரமும் தோட்டத்துறையிலேயே உயர்வாக உள்ளது.

உற்பத்தி நிறுவனங்களின் இலாபத்தன்மைக்கு மட்டுமன்றி, தொழிலாளரதும் அவர்களது குடும்பத்தாரதும் சுபீட்சத்திற்குங்கூட, ஊழியத்தினது உற்பத்தித்திறன் அதிகரிப்பது முக்கியமானதாகும். தொழிலாளரது உற்பத்தித்திறனை நிர்ணயிப்பதில் வேலைத்தளத்தில் உற்பத்திச் செயற்பாடுகளுக்காக அவர்களுக்கு செய்துகொடுக்கப்படும் வசதிகளும், ஊழியத்திற்கு செலுத்தப்படும் ஊதியமும் முக்கியமான காரணிகளாகும். அதேவேளையில், தாம் செய்யும் வேலை தொடர்பாக ஊழியர் கொண்டிருக்கும் மனப்பாங்குகளும் உற்பத்தித்திறனை நிர்ணயிப்பதில் முக்கியமான பங்கு வகிக்கும் என்பது இப்பொழுது உணரப்பட்டுள்ளது.

எந்த ஒரு தொழிலிலும் அதன் உரிமையாளர் (அல்லது முகாமையாளர்) தொழிலாளருக்கு பல்வேறு நலன்சார்ந்த நடவடிக்கைகளை செயற்படுத்துவது ஊழியர்கள் தாம் செய்யும் தொழிலைப் பற்றிய சரியான மனப்பாங்குகளை உருவாக்கிக் கொள்வதற்கு பெரிதும் உதவும் எனலாம். தொழிலாளருக்கு செலுத்தப்படும் வேதனங்களுக்குப் புறம்பாக, அவர்களது சமூகநலனையும் சேமநலனையும் மேம்படுத்தும்

முகமாக மேற்கொள்ளப்படும் எல்லாவித நடவடிக்கைகளும் இதில் அடங்கும்.

தொழிலாளர் தொழில்புரியும் களநிலைமைகளைக் கவனத்திலெடுத்து அவற்றை சீர்ப்படுத்தல், தொழிலில் சமூகநலனை உறுதிசெய்தல், தொழிலாளருக்கும் அவர்களது குடும்பத்தாருக்கும் ஏற்படக்கூடிய வேலையின்மை, நோய்கள், விபத்துக்கள், என்பவற்றிற்கெதிராக காப்புறுதிகளை ஏற்படுத்தல், வேறு சமூகநலன்சார்ந்த சேவைகளை வழங்குதல் போன்றவற்றை இங்கு குறிப்பிடலாம். இவ்வித நடவடிக்கைகள் தொழிலாளரது உடல்நீதியானதும், உளநீதியானதும், உணர்வுநீதியானதுமான நலனை மேம்படுத்தி, தாம் செய்யும் தொழிலின் மீது அவர்களது ஆர்வத்தையும் ஈடுபாட்டையும் மேலோங்கச் செய்யும். ஊழியத்தின் உற்பத்தித்திறனை நிர்ணயிப்பதில் இது முக்கிய பங்கு வகிக்கும்.

கம்பெனி உரிமையாளரும் முகாமையாளரும் தமது நலனில் அக்கறை கொண்டிருப்பதாக

Line in tea estate

Image Source : www.lankaweb.com

தொழிலாளர் உணரும்போது தாம் செய்யும் தொழில் மீதான அவர்களது ஈடுபாடும், நிறுவனத்தின் மீதான அவர்களது விசுவாசமும் மேம்படுவதால் அவர்கள் முழு அக்கறையுடனும் மிகுந்த ஆர்வத்துடனும் வேலைசெய்வதால் உற்பத்தித்திறன் அதிகரித்து இறுதியாக, கம்பெனியின் இலாபங்கள் அதிகரிக்கும். ஊழியரது உற்பத்தித்திறனை

KANDY: GERAGAMA tea factory

Image Source : lesterlost.com

அதிகரிப்பதில் கம்பெனிகளுக்கு கணிசமான பங்கு உண்டு என்பதை இது குறிக்கின்றது என்பதும் இங்கு வலியுறுத்தப்பட வேண்டும். தொழிலாளரின் சமூகநலனையும் சுகநலனையும் மேம்படுத்தும் நோக்கில் மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகளுக்கும் அவர்களது உற்பத்தித்திறனுக்கும் இடையிலான தொடர்பினை அளவீடு செய்வது இலகுவானதாக இல்லாவிடினும், அவை இரண்டிற்கும் இடையே நேர்மறையான தொடர்பு இருப்பதை எவரும் மறுக்கமுடியாது.

தொழிலாளருக்கு நல்ல இருப்பிடவசதிகளை அமைத்துக் கொடுத்தல், கல்விதொழிற்பயிற்சி என்பவற்றிற்கான வசதிகளையும் வாய்ப்புகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல், குடும்பத்திட்டமிடல் சேவைகளை வழங்குதல் போன்றன இதிலடங்கும். குறிப்பாக, வளரும் நாடுகளில் இவை முக்கிய நலன்சார்ந்த நடவடிக்கைகளாக கருதப்படுகின்றன. இவ்வித நடவடிக்கைகளினூடாக தொழிலாளரின் உற்பத்தித்திறனை உயர்த்தமுடியும் என்பது இப்பொழுது பொதுவாக ஏற்கப்படுகின்றது.

தேயிலைத்தொழிலைப் பொறுத்தவரை, உற்பத்தித்திறனை நிர்ணயிப்பதில் பயிர்செய்யப்படும் நிலத்தின் செழிப்புத்தன்மை, முறையான பசளை உபயோகம், தேயிலைச்செடிகளின் முறையான பராமரிப்பு, தேயிலைச்செடிகளின் வயது (தேயிலையின் முறையான மறுநடுகை) என்பவற்றோடு காலநிலைத்தன்மையும் முக்கிய பங்குவகிக்கும் என்பதும் இங்கு கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டும்.

குறிப்பு : 2015 இற்கு முன் எடுக்கப்பட்ட தரவுகளை அடிப்படையாக கொண்ட ஆய்வு.

திரை கடலோடி திரவியம் தேடியவர்கள் தமிழர்கள். உலக வணிகத்துறையில் மிகமுக்கியமான இடம் தமிழர்களுக்கு இருந்தது. ஆனால் அவையெல்லாம் இன்றோ பழங்கதைகளாகிவிட்டன. வணிகம் என்றாலே, தமக்கும் அதற்கும் சம்பந்தமில்லாதது போலவும், தம்மால் ஒருபோதும் வணிகத்துறையில் சாதிக்கவே முடியாதென்பது போலவும் நம்மவர்கள் ஒதுங்கி, ஒடுங்கிக் கொண்டுள்ளனர். உண்மையில் இத்தகைய முற்கற்பிதங்கள் தான் வணிகத்துறையில் அவர்கள் நுழைவதற்கும், சாதிப்பதற்கும் தடைக்கற்களாக இருக்கின்றன. அவற்றைக் களைந்து, சரியான படிமுறைகளுக்கடாக, உலகின் எதிர்காலத்துக்குப் பொருத்தமான வணிகத்தில் காலடி எடுத்து வைத்தால், நம்மாலும் சாதிக்க முடியும். இவை வெறுமனே மேம்போக்கான வார்த்தைகள் அல்ல. ஈழத்தில், புலோலி என்ற கிராமத்தில் பிறந்து, அமெரிக்காவின் சிலிக்கன் பள்ளத்தாக்கில் வணிகத்துறையில் சாதித்த பின்னர் வெளிவருகின்ற கட்டுரையாளரது பட்டறிவின் மொழிதலே இது. 'ஈழத்திலிருந்து சிலிக்கன் வலி வரை' என்ற இக்கட்டுரைத்தொடர் உலகில் மிகப்பிரபலமான தொழில் நுட்பதாரிகளைப்பற்றியும் அவர்களது ஆரம்ப நிலை தொழில் நிறுவனங்களை (Startup Companies) அமைக்கும் போது எதிர் கொண்ட சில முக்கியமான நுணுக்கங்களை (Nuances) அடிப்படையாகக் கொண்டும், கட்டுரையாளரின் வணிகரீதியான சாதிப்பு அனுபவங்களைப் பகிர்வதாக அமைகிறது.

● கணபதிப்பிள்ளை ரூபன்

கந்தரூபன் (ரூபன்) கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் யாழ் மாவட்டத்தின் புலோலியைச் சேர்ந்தவர். போர் காரணமாக ஆபிரிக்காவுக்கு இடம்பெயர்ந்து பின் அங்கிருந்து ஐக்கிய அமெரிக்கா விற்கு சென்று இளமாணி, முதுமாணிப் பட்டங்களை இயந்திர வியலில் பெற்றுள்ளார்.

கடந்த மூன்று தசாப்தங்களில் பல புதிய தொழில் நிறுவனங்களை உருவாக்கி பல கோடி டொலருக்கு விற்றுள்ளார். மேலும் இவர் "Accidental Entrepreneur by Ruban என்ற தலைப்பில் நூற்றிற்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகளை தன்னுடைய அனுபவங்களை உள்ளடக்கி ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ளார்.

'80/20' கொள்கையும் வாணிபத்தில் அதன் பாவனைகளும் தாக்கங்களும்

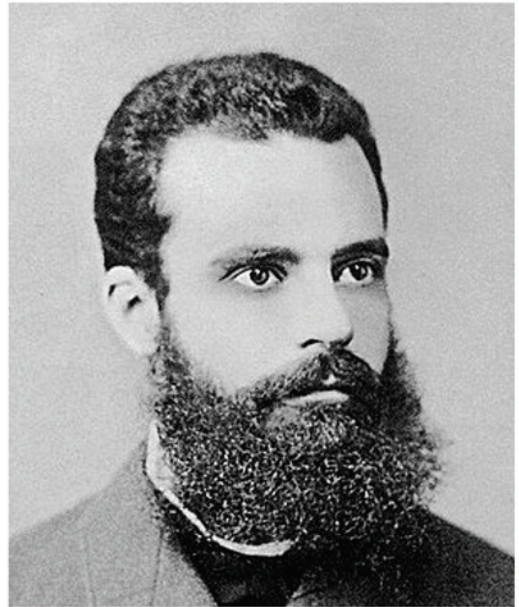
“செயற்கரிய செய்வார் பெரியார் சிறியார்
செயற்கரிய செய்கலா தார்” - திருக்குறள் (26)

மு.வரததாசனார் விளக்கம்

செய்வதற்கு அருமையான செயல்களை செய்ய வல்லவரே பெரியோர்.
செய்வதற்குஅரிய செயல்களைச் செய்யமாட்டாதவர் சிறியோர்.

ந்த உலகையே மாற்றும் எண்ணங்களுடன் பலரும் வருவார்கள். அவர்களது நோக்கம் நன்றாக இருந்தாலும்கூட, அவர்களது செயல்முறை மற்றும் திட்டங்கள் என்பன அவ்வாறான காரியங்களை நிறைவேற்றத் தடையாக மாறிவிடுகின்றன. இதுவரை வெற்றியடைந்த ஆரம்ப நிறுவனங்கள் பலவற்றையும் உருவாக்கியவர்களின் (கட்டுரையாளர் உட்பட) அனுபவங்களை நோக்கினால், அவர்கள் எல்லோருமே வெற்றியடையக்கூடிய யோசனைகள்(திட்டங்கள்), புதிய உற்பத்திகள் அல்லது ஆக்கங்கள், புத்தாக்கச்

இத்தாலிய பொருளாதார வல்லுநர்
வில்பர்ரெடோ பரேட்டோ

Image Source : www.johndcook.com

சிந்தனை, சில முக்கியமான நுணுக்கங்கள் போன்றவற்றைத் தமது வாழ்க்கையிலும் வணிகத்திலும் பாவித்திருந்தார்கள். அதில் ஒன்று தான் '80/20' என்ற கொள்கை. '80/20' கொள்கையென்பது எந்தச் செயலையும் இரண்டாக பிரித்து என்பது வீதத்தை ஒரு பக்கமும் மிஞ்சிய இருபது வீதத்தை இன்னொரு பக்கமும் போடுவது. அதன்பின் இரண்டு பகுதியாக பிரித்த செயல்களை கவனமாக அணுகி அவற்றைச் சரியாக செய்துமுடிப்பதாகும்.

முதலில் அந்தக் கொள்கையை எப்படி அணுகுவது என்றும் அதன்மூலம் பயனுள்ள முடிவுகளை எவ்வாறு எடுப்பதென்றும் இந்தக் கட்டுரையில் ஆராயலாம்.

நிறுவனங்களைத் தொடங்கும்போது அதில் உருவாக்கப்படும் பொருட்களை பல சிறந்த வாடிக்கையாளர்களை அணுகி விற்பதன் மூலம் நிறுவனங்களின் நிலைத்த தன்மையைப் பேணமுடியும். நிறுவன உற்பத்திகளுக்கு பல வாடிக்கையாளர்கள் கிடைத்தாலும் சிலரே அந்தப் பொருட்களை விற்பதற்கு உதவி செய்வார்கள்.

ஆக்கங்களின் அம்சங்கள் (Product Features):

ஒரு பொருளை உருவாக்கும் படிமுறையில் பல சிறு அங்கங்கள் உள்ளடங்கி இருக்கும். அவையெல்லாம் ஒன்றாகச் சேரும்போது அந்தப் பொருள் முழுமையாக உருவமெடுக்கும். ஆனால் அதிலிருக்கும் அனைத்து அம்சங்களுக்கும் ஒரே அளவான முக்கியத்துவம் இருப்பதில்லை. அதில் முக்கியமான விடயங்களைக் கண்டறிந்து, அதற்கு நிறுவனத்தின் வைப்பீட்டையும் ஆட்பலத்தையும் பாவிப்பது தான் இந்த '80/20' கொள்கையின் பிரதான பயன்பாடு. முக்கியமாக இருபது

வீதமான அம்சங்கள்தான் நிறுவனத்தின் உற்பத்தியை வித்தியாசமாக மாற்றி வெற்றியைத் தரக்கூடியவை. அவற்றில் கவனம் செலுத்துவதன் மூலமும், அவற்றை நன்றாகச் செய்வதன் மூலமும் பொருட்களை விரைவாக உற்பத்தி செய்து சந்தைக்குக் கொண்டுவர முடியும்.

தொழிலாளர்களின் உற்பத்தித்திறன் (Employee Productivity): நிறுவனங்களில் தொழிலாளர்களை

வேலைக்கு அமர்த்தும்போது, அந்த நிறுவனத்தினரது நோக்கமாக அனைத்துத் தொழிலாளர்களும் ஒரே மாதிரி பங்களித்து வேலை செய்வார்களென்பதே இருக்கும். ஆனால் நடைமுறையில் அவ்வாறிருப்பதில்லை. இருபது வீதமான தொழிலாளர்கள் கூடுதலான, ஏறக்குறைய என்பது வீதமான வேலையை, பொறுப்பெடுத்து செய்வார்கள். அதைக் கவனித்து முகாமையாளர்கள் அப்படிப் பொறுப்பெடுத்து வேலை செய்பவர்களுக்கு உரியவகையிலான ஊக்குவிப்பை வழங்க வேண்டும். அத்தோடு எஞ்சிய என்பது வீதமானோரையும் இனங்கண்டு, அவர்களையும் பணியில் அதிகமாக ஈடுபட வைப்பதன் மூலம் ஆக்கத்திறனைக் கூட்டமுடியும்.

சிக்கல் தன்மையும் நேர அடவணையும் (Complexity and Timeline):

நிறுவனத்தின் உற்பத்திப் பொருட்களின் முக்கியமான அம்சங்களை அடையாளம் கண்டபின், அதை உருவாக்கத் தொடங்குமுன் அதில் மிகச் சிக்கலான வேலையெது? சிக்கல் குறைந்த வேலை எது? என்று அடையாளம் காண்பது முக்கியம். அவ்வாறு அடையாளம் காண்பதன் மூலம் அதற்குத் தகுந்த ஆளை வேலைக்கு அமர்த்துவதுடன், அந்த வேலைக்குத்தேவையான நேரத்தையும் ஒதுக்க வேண்டும். இதற்கும் '80/20' கொள்கையைப் பிரயோகித்து திட்டமிடப்படாத தாமதங்களைக் குறைக்கலாம். இதில் ஒரு சுவாரசியமான விடயம் என்னவென்றால் கடைசி 20% வேலையை முடிக்க ஏறக்குறைய 80% நேரம் எடுக்கும். அதற்கு நான் பின்பற்றிய யுக்தி, முதல் என்பது வீதமான வேலைகளை அதி விரைவாகச் செய்துவிட்டு, அதன்மூலம் சேமிக்கும் நேரத்தை மிஞ்சிய இருபது வீதமான வேலைக்குச் செலவிடுதல் என்பதாக இருந்தது.

வாடிக்கையாளர்களும் பராமரிப்பு நேரமும் (Customers and Support):

நிறுவனங்களைத் தொடங்கும்போது அதில் உருவாக்கப்படும் பொருட்களை பல சிறந்த வாடிக்கையாளர்களை அணுகி விற்பதன் மூலம் நிறுவனங்களின் நிலைத்த தன்மையைப் பேணமுடியும். நிறுவன உற்பத்திகளுக்கு பல வாடிக்கையாளர்கள் கிடைத்தாலும் சிலரே அந்தப் பொருட்களை விற்பதற்கு உதவி செய்வார்கள். எனது அனுபவங்களின்படி இதிலும் '80/20' கொள்கை தலை நீட்டும். இருபது வீதமான வாடிக்கையாளரே என்பதுக்கும் மேலான வருமானத்திற்கு மூலகாரணமாக இருப்பார்கள். மற்ற என்பது வீதமானவர்கள் நிறுவனத்தின் பராமரிப்பு மற்றும் தொழில்நுட்பவியலாளர்களின்

நேரத்தை வீணாக்கிவிடுவர். எனவே வருமானப் பட்டியலைப்பார்த்து எவரோடு நேரத்தைக் கழிப்பது நிறுவன வளர்ச்சிக்கு உகந்தது என்பதை நிர்வாகிகள் திட்டமிட்டு செயற்படுத்த வேண்டும்.

வடிவமைப்புப் பிழைகளும் கவனிப்பும் (Product Bugs and Focuses):

பொருட்களை உருவாக்கும்போது அதில் பிழைகள் வருவது சகஜம். கூடுதலான பிழைகளை தொடக்கத்திலேயே கண்டுபிடித்து பிழை செய்தவர்கள் திருத்திவிடுவார்கள். ஆனால் பொருட்களின் சிக்கல் தன்மையால், சில பிழைகளை ஆரம்பத்தில் கண்டறிவதும் கடினம். அப்படியான சம்பவங்களைக் குறைப்பதற்காக இப்போது வடிவமைப்பு ஆய்வு விமர்சனம் (Design Review) மற்றும் “அஜைல் செயல்முறை” (Agile Process) என்பவற்றை அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் கடைசியில்வரும் என்பது வீதமான பிழைகள் இருபது வீதமான இடங்களிலிருந்தே வரும். அதற்கேற்ப திட்டமிட்டு உற்பத்தி செய்வது அவசியம்.

‘80/20’ கொள்கையை “பறெரோ” கொள்கை (Pareto Principle) என்று சொல்வார்கள். அதன்படி பார்த்தீர்களென்றால் எந்த நிகழ்வுக்கும் பல காரணங்கள் இருந்தாலும், அந்தக் காரணங்களின் ஒரு சிறிய துணைக்குமே முடிவுக்கு பெரும்பாலும் காரணமாகும். இது ஒரு விஞ்ஞானரீதியான விதி இல்லையென்றாலும், இதைப்பற்றி அறிந்திருப்பதும், ஆரம்ப நிறுவனங்களில் இப்படியான கொள்கைகளைப் பாவிப்பதன்மூலமும் பெரும் பிழைகள் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்கலாம்.

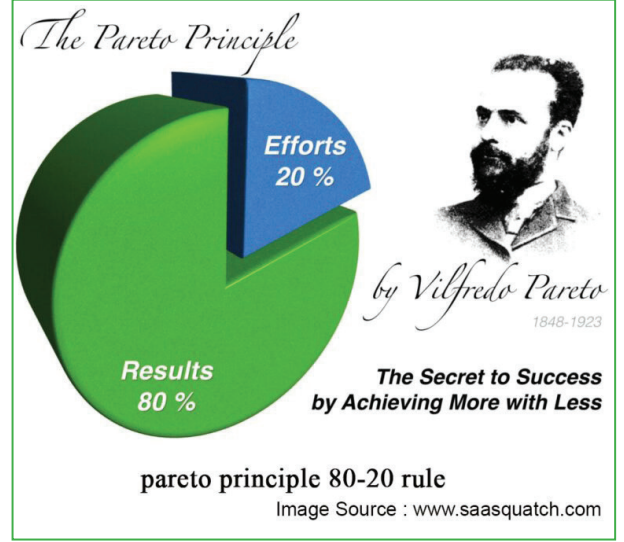
இப்படியான 80/20 ‘கொள்கை கூடுதலான நேரங்களில் வந்தாலும், அதன் விளைவுகளைக் குறைப்பதன் மூலம் உற்பத்திவீதத்தை கூட்டமுடியும். அதற்கான சில வழிமுறைகள்:

திட்டமிடல்:

- ஆரம்பத்தில் குழு உறுப்பினர் எல்லோரும் சேர்ந்து திட்டமிடல்
- தொடர்ந்து ஆராய்ந்து இடை இடையில் மீளத் திட்டமிடல்
- பொருள் செய்துமுடிந்தபின் ஏற்பட்ட பிழைகளை ஆய்வது

முக்கியமான குறி:

- செய்யும் பொருளின் முக்கியமான அம்சங்களை எழுத்துமூலம் பகிர்வது

- முக்கியமான குறியைத் தொடர்ந்து கவனிப்பது
- முக்கியமான குறியை வாடிக்கையாளர்களுடன் தொடர்ந்து சரிபார்ப்பது

ஆட்களை கவனிப்பது:

- இருக்கும் வேலைகளை எல்லோருடனும் பகிர்வது
- பொறுப்புக்களை மாற்றி/சுழற்சிமுறையில் கொடுப்பது

பகுப்பாய்வு:

- சிக்கலான வழி தேவை தானா என அலசி ஆராய்வது
- சிக்கலான பிரச்சினைகளுக்கு சுலபமான வழி காண்பது

நேர மேலாண்மை:

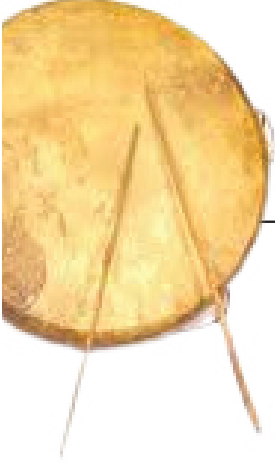
- வாடிக்கையாளர்களிற்கு கொடுக்கவேண்டிய நேரத்தை அறிவது
- திட்டமிடும்போது திட்டமிடாத செயல்களுக்கும் நேரம் ஒதுக்குவது

இந்தக் கட்டுரையில் எவ்வாறு ‘80/20’ கொள்கை ஒரு நிறுவனத்தை தாக்கக்கூடுமென்றும் அதன் விளைவுகளை தவிர்க்க சில நுணுக்கங்களையும் கூறியுள்ளேன். அதை உரியவகையில் பயன்படுத்துவதன் மூலம் நான் பல இடையூறுகளை தவிர்த்தேன். அதேபோல் நீங்களும் வெற்றிபெற என் வாழ்த்துகள்!

(தொடரும்)

சின்னையா மௌனகுரு அவர்கள் இலங்கையின் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த பேராசிரியர். அரங்க ஆய்வாளர், பயிற்சியாளர், இயக்குநர், பிரதி உருவாக்குநர், நடிகர், கூத்துக் கலைஞர் என்று பல தளங்களில் இன்றும் இயங்கிவருபவர். ஈழத்து அரங்கத்துறையின் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட சிலரில் மௌனகுரு குறிப்பிடத்தக்கவர். 'இராவணேசன்', 'சங்காரம்' முதலிய புகழ்பெற்ற கூத்து நாடகங்கள் மௌனகுருவுக்கு தனியான அடையாளத்தை வழங்கின. இவர், 20ம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத்தமிழ் இலக்கியம் 1984, சடங்கில் இருந்து நாடகம் வரை 1985, மௌனகுருவின் மூன்று நாடகங்கள் 1985, தப்பி வந்த தாடி ஆடு 1987, பழையதும் புதியதும் நாடகம் அரங்கியல் 1992, சுவாமி விபுலானந்தர் காலமும் கருத்தும் 1992, சங்காரம் ஆற்றுக்கையும் தாக்கமும் (நாடகம்) 1993, ஈழத்து தமிழ் நாடக அரங்கு 1993, கால ஓட்டத்தினூடே ஒரு கவிஞன் நீலாவணன் 1994, கலை இலக்கிய கட்டுரைகள் 1997, சக்தி பிறக்குது நாடகம் 1997, பேராசிரியர் எதிர்வீர சரத்சந்திராவும் ஈழத்து நாடக மரபும் 1997, ஈழத்து நாடக அரங்கு 2ம் திருத்திய பதிப்பு 2004, தமிழ்க் கூத்துக்கலை - வடமோடி ஆட்டப்பயிற்சிக்கான கைந்நூல் 2010, கூத்த யாத்திரை 2021, கூத்தே உன் பன்மை அழகு 2021 போன்ற பலநூல்களை எழுதியுள்ளார்.

● சின்னையா
மௌனகுரு

இது இன்னொரு போராட்டத்தின் கதை :

பறைமேள இசை பல்கலைக்கழகத்துள் மெல்ல மெல்ல நுழைந்த கதை

பறை பற்றி பலரும் பேசும் காலம் இது. இதற்கு ஒரு வரலாற்றுப்பின்னணியும் சமூகப் பின்னணியும் உண்டு.

தமிழகத்துள் 1950 களில் ஊடுருவிய பெரியார், அம்பேத்கார், மார்க்சிச சிந்தனைகளும் தொடர்ந்து வந்த அயோத்திதாசர், இரட்டைமலை ரீதிவாசன் சிந்தனைகளும் பின்னாளில் எழுந்த தமிழ்த் தேசியச் சிந்தனைகளும், தலித்திய சிந்தனைகளும் பறை இசைப்போர் சமூகத்துக்கு ஒரு விசை வேகம் தந்தன. அத்தோடு இச்சிந்தனைகளினால் பறையைத் தம் வாழ்வாதாரமாகக் கொண்ட பறை இசைக்கும் சமூகத்தையும் தாண்டி பறை இசை பற்றி தமிழ் மக்கள் பலரும் சிந்திக்கலாயினர், பேசலாயினர்.

பறை தமிழரின் பண்டைய இசை எனவும், எமது முப்பாட்டன் இசைத்த இசை எனவும் மேடையில் பலர் உணர்ச்சிகரமாக முழக்கமிடவும் ஆரம்பித்தனர். சினிமாவில் பறை இசையைச் சிலர் கொணர்ந்தனர். இது பறையை இன்னும் பரவலாக்கியது. கடந்த காலங்களில்

தமிழகத்தில் பெண்களும் பறை இசைத்து ஆடத் தொடங்கினர்.

சக்தி கலைக்குழு, ரங்கராஜன் குழு என்பன அறியப்பட்ட குழுக்களாயின. அண்மைக்காலமாக மணிமாறனின் புத்தர் பறை இசைக்கலைக் குழு தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் பறை இசையைப் பயிற்றுவித்து வருகிறது. தமிழகத் தலைவர்களான திருமாவளவனும், சீமானும் பறை பற்றிக் கூட்டங்களில் அது தமிழர் அடையாளம் எனப்பேசி வருகின்றனர். கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் நடத்தும் இலக்கிய மாநாடுகளில் பறை இசை, ஆரம்ப இசையாக இடம் பெறவும் செய்கிறது. பறை இசைக்கலைஞர்களை அனைவரும் திரும்பிப் பார்க்க ஆரம்பித்தனர்.

விளிம்பு நிலை மக்கள் சம்பந்தமான கற்கை நெறிகள் பல்கலைக் கழகங்களுக்குள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. அதனடியாக உருவான சிந்தனையாளர்கள் ஆய்வாளர்கள் பறையை ஒரு புலமைத்துவப் பின்னணியில் நோக்கினர்.

பறையை பற்றிப் பலரும் பேசும் சூழ்நிலை உருவானது.

தமிழகத்தில் இன்று நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த வரலாற்று நிகழ்வுகள் 1960 களிலிருந்து ஏறத்தாழ அரை நூற்றாண்டு காலத்துக்கு முன்னர் இலங்கைத் தமிழர் மத்தியில் உருவாகி வளர்ந்து பறையைப் பல்கலைக்கழகம் வரை கொண்டுவரும் செயல்களும் நடைபெற்றுள்ளன என்பதனைப் பலர் அறியார். ஈழத்தில் நடைபெற்ற அந்நிகழ்வுகளைப் பதிய முயற்சிக்கும் ஓர் அறிமுகக் கட்டுரையே இதுவாகும்.

ஈழத்தில் பறைமேளம்

சுவாமி விபூசனந்த அழகியற்கற்கைகள் மாணவர்கள்

ஈழத்தில் பறைமேளம் அதை இசைக்கும் சாதி குழுமத்துள் மாத்திரமே வழக்கில் இருந்தது. அச்சமுகத்தின் ஆண்களின் வருமானம், வாழ்வாதாரமே இதுதான். ஈழத்தின் தமிழ்ச்சமுகம் சாதிகளாகப் பிரிந்து கிடந்தது, கிடக்கிறது.

அடித்தளமாகும். கள்ளைக் குடித்துவிட்டு வெறியில் வருபவர்களாக, கல்வி அறிவில்லாதவர்களாக, உலக அனுபவம் இல்லாதவர்களாகவே அவர்கள் அவற்றில் சித்தரிக்கவும் பட்டனர்.

ஓவ்வோர் சாதிக்கும் அல்லது குறிச்சிக்கும் செத்த வீடு, சாமத்தியவீடு, திருமணவீடுகளில் விதிக்கப்பட்ட சடங்குகளைச் செய்யவும் பொதுவான ஊர்ச் செய்திகளைப் பறை அறைந்து பிரசித்திப்படுத்தவுமான பணிகள் இச்சமுகத்தினரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது. கோவில் கடமைகள் சிலவும் இவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றிற்கும் ஊதியங்கள் வழங்கப்பட்டன. பெரிய மனிதர்களின் வரவேற்புக்கு பறை வாசிக்கவும் இவர்கள் அழைக்கப்பட்டனர். கோவில்களுக்குள் நுழைய இவர்களுக்கு அனுமதி தரப்படவில்லை. கோவில் வெளியிலேயே நின்று கொண்டு அவர்கள் பறை இசைத்தனர். கூத்துக்களில், நாடகங்களில் அவர்கள் தாழ் நிலையிலுள்ள பாத்திரங்களாகச் சித்தரிக்கப்பட்டனர்.

மட்டக்களப்பின் சிறு தெய்வக்கோவில்களிலும், பறை வாசிக்கப்படும் ஏனைய சில இடங்களிலும் இவ்வழக்கம் உண்டு. கோவில்களில் வாசிக்கப்படும் பறை இசை வேறு, செத்த வீடுகளில் வாசிக்கப்படும் பறை இசை வேறு. முன்னையது மங்கலப் பறை எனவும், பின்னையது அமங்கலப் பறை எனவும் அழைக்கப்பட்டது.

மட்டக்களப்புக் கூத்துக்கள் சிலவற்றில் கூத்துப் பிரதியில் இல்லாத உரையாடல் ஒன்று பறை அறைவிப்போனுக்கும் அண்ணவியாருக்குமிடையில் நடைபெறும். இது நகை உணர்வு தோற்றுவிக்கும் ஒரு நிகழ்வு. பறை அறிவோனின் அறியாமையும் அவனது வெகுளித்தனமுமே இந்நகையுணர்வின்

எனினும் பெரும்பாலும் பறை இசை மரணவீட்டுடன் இணைத்தே பார்க்கப்பட்டது. அதை இசைத்த சமுகம் ஒருவகையில் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டது. சாதிப் படிமுறையில் மிக கீழான இடத்தில் அவர்கள் வைக்கப்பட்டார்கள். மற்றவரில் தங்கிவாழ்பவர்களாக அவர்கள் இருந்ததனால் அவர்கள் எதிர்த்துக் கேள்வி கேட்க முடியாத நிலையில் இருந்தனர். எனினும் அவர்கள் மத்தியில் செழுமையான பண்பாடொன்று இருந்தது. மந்திரங்களில் அவர்கள் வல்லவர்களாக இருந்தார்கள். பறை இசைப்பதில், குழலுதுவதில் ஆடலில், பாடலில் அவர்கள் வல்லவர்களாக இருந்தார்கள். வைத்தியர்களாக, சோதிடர்களாக, பெயர் பெற்ற உளவியல் மருத்துவர்களாக கூட அவர்களின் சிலர் இருந்துள்ளனர். கோழாவில் பறை இசைச் சமுகத்தின்

மந்திரவாதிகளின் மந்திரம் மட்டக்களப்பில் பெரும்மந்திரமாகக் கணிக்கப்பட்டது. தீர்க்க முடியாத சில நோய்களைத் தீர்ப்பவர்களாக அவர்கள் இருந்தமையை நான் அன்று கேள்விப்பட்டுள்ளேன்.

மட்டக்களப்பில் ஆடப்படும் மகிடிக்கூத்துக்களில் புன்னைக்குளத்தில் ஆடப்பட்ட இச்சமுக்கத்தின் மகிடிக்கூத்து மிக விசேடமானதாய் இருந்தது. அதனை நான் 1978 இல் பார்த்துள்ளேன். தமிழ்க் குறவஞ்சி நாடகம் பண்டு எப்படி ஆடியிருப்பார்கள், அதற்கான மேடை எப்படி இருந்திருக்கும் என்பதை எனக்கு உணர்த்திய மேடை ஆற்றுகை அது. மகிடிக்கூத்துக்கள் பலவகையின. எழுத்துப்பிரதி இல்லாதவை.

அவற்றுள் ஒரு வகை மகிடிக்கூத்துக்களை ஏடு இவர்களிடம் மாத்திரமேயுண்டு, மகிடி ஆடும் அரங்கு இரண்டு பாகங்களாகப் பிரிக்கப்படும். ஒரு பாகத்தில் ஆட்ட நிகழ்வு ஏட்டில் உள்ளபடி நடைபெறும். மறு வெளியில் ஏட்டில் இல்லாத உரையாடலில் அமைந்த நிகழ்வு நடைபெறும். நவீன கல்வியும், நவீன சிந்தனைகளும் அவர்களின் வாழ்வியலிலும் சிந்தனைகளிலும் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின. விழிப்புணர்வடைந்த அச்சமுகத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் உயர் சாதியினர் எனக்கருதப்பட்டவர்களுக்கு பறை தட்டிச்சேவகம் செய்வதை விரும்பவில்லை.

விழிப்புணர்வு கொண்ட சமூகம்

சமூக எற்றத்தாழ்வுகளையும் புறக்கணிப்பினையும் கண்ட இளம் தலைமுறை பறைகொண்டு சேவகம் புரிந்த பலரை அச்சேவகம் செய்யவேண்டாமெனத் தடுத்தனர். பறை எனும் வாத்தியம் கொண்டு தமது சமூகத்தை மற்றவர் இனம் காண்பதை வெறுத்த சில இளைஞர்கள் பறைகளினை உடைத்தனர், நெருப்பிலுமிட்டனர். தம் சாதியத்தார் பிறருக்குப் பறைதட்டச் செல்லக்கூடாது என தடுத்தனர். முதிய தலைமுறைக்கும் இளம் தலைமுறைக்குமிடையே முரண்பாடுகள் உண்டாயின. பழமையில் வாழ்வே பழம் தலைமுறை விரும்பியது. தமக்குரித்தான் இந்த இசையையும், இசைக்கருவியையும் விட்டுவிட அவர்கள் விரும்பவில்லை. பறையை அவர்கள் தமது சமூகத்தின் அடையாளமாகக் கொண்டனர். இந்தப்பின்னணியை புரிந்து கொள்வது நல்லது.

சுவாமி விபுலானந்த அழகியற்கற்கைகள் மாணவர்கள்

கழுதாவளை வையமூப்பன் ஆணைக்குட்டியும் பறை இசைக்கலைஞர்களும்

இந்நிலையில்தான் 1960 களில் கழுதாவளையைச் சேர்ந்த வையமூப்பன் ஆணைக்குட்டி எனும் பறை இசைக்கும் சமூகக்குழுவின் தலைவரின் கீழ் இயங்கிய பறைஇசைக்குழு இனம் காணப்பட்டது.

அவர்களை இனம் கண்டவர், கழுதாவளைக் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவரான காலம் சென்ற இரா. பத்மநாதன். பத்மநாதன் கழுதாவளையைச் சேர்ந்தவர், முற்போக்காளர், அன்றைய தமிழரசுக்கட்சியின் தீவிர ஆதரவாளர், செயற்பாட்டாளர். பெரியார், அண்ணாதுரை ஆகியோர்களின் பகுத்தறிவுக் கருத்துக்களால் ஈர்க்கப்பட்டவர். அக்காலகட்டத்தில் சிங்கள இனம் தனக்கான தேசிய அடையாளங்களைக் கட்டமைக்க ஆரம்பித்திருந்தது. கண்டிப் பெரஹராவில் வாசிக்கப்பட்ட பறை பொது வைபவங்களிலும் வாசிக்கப்படலாயிற்று. அந்தப்

சுவாமி விபூசனந்த அழகியற்கற்கைகள் மாணவர்கள்

பறையை வாசித்த இசைக்கலைஞர்களின் ஆடை அணிகளை மேலும் அழகுபடுத்தினர். சிங்கள ஓவியர்களும் சிற்பிகளும், அந்தப்பறை இலங்கையின் தேசிய வாத்தியமுமாகியது. விழாக்களிலும், வைபவங்களிலும் அது இடம் பெறலாயிற்று

பறை சிங்களத் தேசிய வாத்தியமாக மாறிய பின்னர்தான் நமது தமிழ்த்தலைவர்களும் அறிஞர்களும் இலங்கைத் தமிழர் மத்தியில் வழக்கிலிருந்த பறை மேளம் பற்றிச் சிந்திக்க ஆரம்பித்தனர். கோவில் சடங்குக்குள் முடங்கிக் கிடந்த பறையை பொது வெளியிலும் ஒலிக்கச் செய்தனர். அப்பறை இசைகலைஞர்களுக்கு ஊக்கமும், உதவியும் கொடுத்து பறை இசையைத் தமிழரின் பண்டைய தோல் வாத்திய இசை மரபின் தொடர்ச்சியாகக் கட்டமைத்தனர். இதற்கான பலத்த எதிர்ப்புகளும் அன்று இருந்தன.

பேராதனைப்பல்கலைக்கழகத்தில் ஒலித்த பறை மேள இசை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இப்படிச் சிந்தித்த பல்கலைக்கழக முன்னோடிகளும் முக்கியமானவர் பேரா. கணபதிப்பிள்ளை. அதனைச் செயற்படுத்தியவர் அவரது மாணவனான பேராசிரியர் வித்தியானந்தன். 1960 களில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கற்றுக்கொண்டிருந்த சிங்கள மாணவர்களுக்கு,

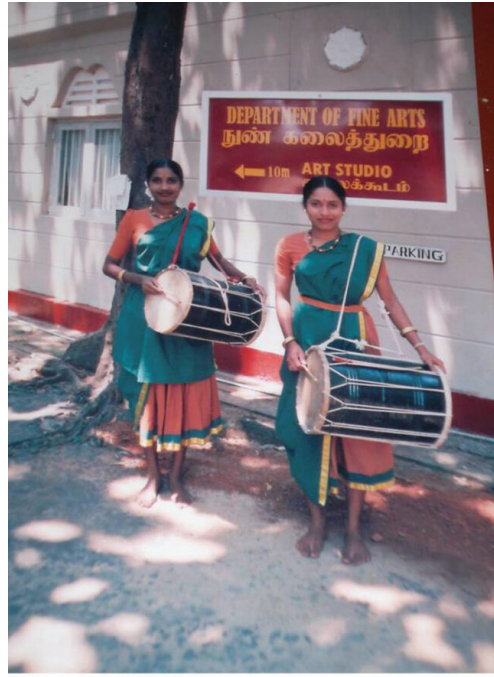
இலங்கைவாழ் தமிழர்களிடமும் தமது பறைபோல ஒரு வாத்தியம் இருக்கிறது என அறிய வைக்க எண்ணினார் வித்தியானந்தன். பத்மநாதனின் உதவியை வித்தியானந்தன் நாடினார்.

1960 இல் நடைபெற்ற பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ் விழாவில் பல்கலைக்கழகத் திறந்த வெளி அரங்கில் கழுதாவளைப் பறை இசைக்குழுவினரின் பறை இசையும் ஆட்டமும் தமிழ் மரபிசை என்ற பெயரில் நிகழ்த்திக் காட்டப்பட்டது. அது சிங்கள மக்களுக்கு மாத்திரமல்ல தமிழ் மாணவர்களுக்கும் தமிழர் இசையின் முக்கியமான இசை பறை இசை என உரத்துச் சொன்ன நிகழ்ச்சியாகும்.

ஈழத்துத் தமிழிசை இசைத்தட்டில் பறை இசை

1980 களில் ஈழத்துத் தமிழ் இசை என்ற தலைப்பில் ஒரு இசைத்தட்டு வெளியிட இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் முடிவுசெய்கிறது. இதற்கான பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டவர் அன்று ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன இசைப்பகுதிக்குப் பொறுப்பாளராக இருந்த நவராஜகுலம் முத்துக் குமாரசாமி. இதற்கான ஆலோசனைகளை அவர் பெற யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் வருகிறார். இவருக்கு பேரா. வித்தியானந்தனும், பேரா. சிவத்தம்பியும்

உதவுகிறார்கள்.
அப்போது தமிழ்த்துறைத்
தலைவராக இருந்த
பேராசிரியர்
சண்முகதாஸையும்,
நுண்கலைத் துறை
விரிவுரையாளராக
இருந்த என்னையும்
இப்பணியில் இணைத்துக்
கொண்டார்கள். கர்நாடக
இசையை மாத்திரமன்றி
ஈழத்துத் தமிழர்களின்
நாட்டார் இசை,
சடங்கிசை, கூத்திசை
என்பனவற்றுடன்
பறை இசையையும்
இவ்விசைத்தட்டில் இடம்
பெறவைக்க வேண்டும்
எனத் தீர்மானிக்கிறார்கள்.

சுவாமி விபுலானந்த அழகியற்கற்கைகள்
மாணவர்கள்

ஒரு நாள் பிற்பகலில்
கோம்பையன் மணல்
மைதானத்திற்கு பறை இசைக்கலைஞர்களை
வரவழைத்து அவ்விசையை பேரா. வித்தியானந்தன்
தலைமையில் அதனை ஒலிப்பதிவு செய்தமை
பசுமையாக ஞாபகம் இருக்கிறது. நான்
பேராசிரியர் வித்தியானந்தனிடம் “ஏன் சேர்
இப்பறை இசையை அவர்களின் இருப்பிடம்
சென்று ஒலிப்பதிவு செய்திருக்கலாமே?” என்று
கேட்டேன்.

பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் சாதிப்பாகுபாடு
காட்டாத மிகப் பெரும் மனிதர். அவர் கூறிய
பதில் இதுதான் “நாம் மரண வீட்டில் ஒலிக்கும்
பறை இசையைத்தான் அறிமுகம் செய்கிறோம்.
இங்கு பதிவு செய்தால் இந்த மயானச் சூழலுக்குள்
அவர்கள் வந்து அந்த உணர்வைப் பறை இசையில்
கொணர்வார்கள், நம்பகமாகவும் இருக்கும்.”
அப்போது எனக்கு இது புரியவில்லையாயினும்,
அவர் இவ்விசையின் நம்பகம், உண்மைத்தன்மை
என்பனவற்றில் எவ்வளவு அவதானமாக
இருந்தார் என்பது இப்போது புரிகிறது.
பேராசிரியர் வித்தியானந்தனுக்கும் பேரா.
சிவத்தம்பிக்கும் பறை, தமிழரின் புராதன இசை
என்ற கருத்திருந்தது. பறை இசையால் அவர்கள்
ஈர்க்கப்பட்டனர். கரவெட்டியில் நடக்கும்
விழாக்களிலும், மரண வீடுகளிலும் எவ்வாறு பறை
இசைக்கலைஞர்கள் பறை வாசிப்பார்கள் என்பதை
சுவைத்துச் சுவைத்துக்கூறுவார் பேராசிரியர்

சிவத்தம்பி. எனினும் அவர்கள்
காலச்சூழல் யாழ்ப்பாணப்
பல்கலைக்கழகத்துள் பறையைப்
புக விடவில்லை.

அவர்களால் அதனைப்
பிரதான நீரோட்டத்துள்
கொணர முடியவில்லை. யாழ்
பல்கலைக்கழக பட்டமளிப்பு
விழாக்களில் தவில்,
நாதஸ்வரமே ஊர்வலத்துக்குப்
பயன்படுத்தப்பட்டன.
1980 களில் யாழ்ப்பாணப்
பல்கலைக்கழகத்தில் நான்
பேராசிரியர் கைலாசபதியின்
மேற்பார்வையில் எனது
கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வை
மேற்கொள்கிறேன். மட்டக்களப்பு
மரபுவழி நாடகங்கள் என்பது
ஆய்வின் தலைப்பு. கூத்துக்களை
மாத்திரம் ஆராயப் புகுந்த
என்னை கூத்துக்கள் அல்லாத

ஆற்றுகைகளையும், ஆற்றுகைத் தன்மை
பொருந்திய சடங்குகளையும் ஆய்வுக்குள்
எடுக்குமாறு வழிப்படுத்தினார் கைலாசபதி.

அவர் இறந்துவிட ஆய்வின் மேற்பார்வையாளராக
பேரா. சிவத்தம்பி நியமிக்கப்பட்டார். அவர்
இந்த கருத்துருவை மேலும் அகட்டினார். இது
நான் பறை இசைக்கலைஞர்களைத் தேடிச் செல்ல
ஒரு வழியைத் திறந்து விட்டது. அப்போதுதான்
மட்டக்களப்பில் வாழ்ந்த அச்சமுகம் பற்றியும்
அதன் தன்மைபற்றியும், பறை இசைபற்றியும்
அதன் நுட்பங்கள் பற்றியும் அறியும் வாய்ப்புக்
கிடைத்தது.

பி. எச். டி. ஆய்வுப் பொருளின் ஒரு பகுதியாகப் பறை இசை

வெல்லவூர்க் கோபால் என்றழைக்கப்படும்
வெல்லாவெளியைச் சேர்ந்த கோபாலசிங்கம்
என்னை அழைத்துக்கொண்டு கழுதாவளை
சென்றார். அங்குதான் எனக்கு பறை
இசைக்கலைஞர்களின் தொடர்பு கிடைக்கிறது.
வெல்லவூர்க்கோபால் முற்போக்கு எண்ணம்
கொண்ட தீவிரமான இளைஞராக அன்று
இருந்தார். மட்டக்களப்பின் மாபெரும்
பறை இசைக்கலைஞரும் சொர்ணாளிக்
கலைஞருமான வையமூப்பன் ஆணைக்குட்டியை

நான் கழுதாவளையில் முதன் முதலில் 1979 ஆம் ஆண்டு சந்தித்தேன். சொர்ணாளி என அழைக்கப்படும் சிறிய ஊது குழலை அவர் லாவகமாக இசைத்துக்காட்டினார். அவரே அந்த ஊரில் வாழும் பறை இசைக்கும் சமூகத்தின் தலைவராகவும் அவர் கருதப்பட்டார்.

அப்போதுதான் இளைஞர்களாக ஆனைக்குட்டி அவர்களின் இசைக்குழுவில் இருந்த பரசுராமன், உம்முணி போன்றோருக்கும் அறிமுகமானேன். எனது பி. எச். டி பட்ட ஆய்வில் இரண்டாம் அத்தியாயத்தில் பறை இசைக்கலைஞர் சமூகமும் அதன் அமைப்பும், பறை இசைக்கப்படும் முறை, அதற்கான தாளங்கள், ஆடல்முறைகள் பறையின் வகைகள் என்பன தரப்பட்டுள்ளன. அவர்கள் பாவிக்கும், பெரும் பறை, சிறு பறை, தம்பட்டம், சொர்ணாளி முதலான பறை இசைக்கருவிகள் பற்றிப் படத்தோடு அதில் விபரித்துள்ளேன். ஏற்கனவே மட்டக்களப்புத் தமிழகம் எனும் ஓர் அரிய நூலை பண்டிதர் வீ. சீ. கந்தையா எழுதியிருந்தார். அதில் மட்டக்களப்பின் கலை வளம் பற்றிப்பேசும் அவர் மட்டக்களப்புத் தமிழர் கலைகளின் ஓர் அம்சமான பறை இசைக் கலை பற்றி தனது நூலில் யாதும் குறிப்பிட்டிருக்கவில்லை. அத்தோடு அக்கலைஞர்கள் மிகச் சிறப்பாக நடத்தும் மகிழ்ச்சி பற்றியும் குறிப்பிடவில்லை. ஒரு வேளை அவர் இவற்றை அறியாதிருந்திருக்கலாம். அல்லது அறிந்தும் இதைப்பற்றி பெரிய அபிப்பிராயம் இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். முதன் முதலாக இலங்கைப் பல்கலைக்கழக ஆய்வுக்குள் தமிழர் மத்தியிலுள்ள பறை இசை பேசப்பட்டது 'மட்டக்களப்பு மரபு வழி நாடகங்கள்' எனும் எனது அந்த ஆய்வேட்டில்தான் என நினைக்கிறேன். தேற்றாத் தீவில் வாழ்ந்த தேனூரான் போன்ற கவிஞர்களும் அக்காலகட்டத்தில் கழுதாவளையில் வாழ்ந்த இரா. பத்மநாதன் போன்ற முற்போக்காளர்களும் பறை இசை பற்றி, பறைமேளக் கூத்து பற்றி பத்திரிகைகளில் சிற் சில கட்டுரைகள் எழுதினர்.

யாழ்ப்பாண வீதி நாடகத்தில் பறை இசை

1980 களின் நடுப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வியின்றிகொண்டிருந்த தமிழ் மாணவர்கள் இனவிடுதலை, சமூக விடுதலைக் கருக்கள் கொண்ட வீதி நாடகங்கள் போட ஆரம்பித்தபோது அவர்கள் தமது கரங்களில் பறையைத் தூக்கினர். முக்கியமாக விடுதலைக் காளி என்றொரு வீதி நாடகம்

பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. முகத்தை துணியால் மறைத்துக்கொண்டே அவர்கள் வந்தனர். ஆட்களை மட்டிட முடியவில்லை. பறை அறைந்து நாடக விளம்பரம் செய்தனர். பறை அறைந்து சனத்தைக்கூட்டினர். பறையை நாடகத்தில் பயன்படுத்தினர். இதனைத் தொடர்ந்து வீதி நாடகங்களுக்குப் பறையைப் பயன்படுத்தும் போக்கு ஒன்று யாழ்ப்பாணத்தில் உருவானது.

மண்கமந்த மேனியர் நாடகம் 1980 களின் நடுப்பகுதியில் வெற்றிகரமாக மேடையேறியது. யாழ்ப்பாணத்தின் பட்டி தொட்டிகளில் எல்லாம் இது மேடையேறியது. அதிலே பறை இசை வாத்தியத்தைப் பயன்படுத்தினர். குழந்தை சண்முகலிங்கம், சிதம்பரநாதன், இசை அமைப்பாளர் கண்ணன் இதில் முக்கியமானவர்கள். பின்னால் தனது உயிர்த்த மனிதர் கூத்து எனும் நாடகத்திலும் பல்கலைக்கழகத்தில் சிதம்பரநாதன் பறையைப்பயன்படுத்தினார். இவற்றைத் தொடர்ந்து பறை தமிழரின் பாரம்பரிய இசை என்ற உரையாடல்களும் நடைபெறலாயின.

எனினும் பறை பிரதான நீரோட்டத்துள் யாழ்ப்பாணத்தில் அன்று புக முடியவில்லை. இத்தனைக்கும் பறை அங்கு ஆகமம் சாராக் கோவில்களில் இசைக்கப்பட்டது. நல்லூர்க் கந்தசாமி கோவிலுக்குள் முரசம் எனும் பறை ஒலி ஒலிக்கப்படுகிறது. எனினும் பறை இசையைப் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகச் சமூகம் தமிழர் இசையாக ஏற்கவில்லை. பறை இசை மரண வீட்டோடும், ஒரு சாகியத்தோடுமே சேர்த்துப்பார்க்கப்பட்டது. இந்நிலையில் தமிழ் இன்னிய அணியினை உருவாக்கும் முயற்சிகளில் சில பாடசாலைகள் இறங்கின. அவையும் பறையைத் தமது இன்னிய அணி வாத்தியங்களுடன் இணைத்துக் கொள்ளவில்லை. பல்கலைக்கழகத்தாலேயே முடியவில்லை. பாடசாலைகள் எம்மாத்திரம்? இப்பின்னணியில் கிழக்குப்பல்கலைக்கழகத்தின் பணி மிக முக்கியமானதாக அமைகின்றது.

கிழக்குப்பல்கலைக்கழகமும் பறை இசையும்

கிழக்குப்பல்கலைக்கழகத்தில் நுண்கலைத்துறை உலக நாடக தின விழாவை நடத்த ஆரம்பித்தது. அது 1996 இல் என நினைக்கிறேன். 1998 இல் இதனை திங்கள் தொடக்கம் வெள்ளி வரையிலான பெரு விழாவாகப் வடிவமைத்தோம்,

இதில் மிக முக்கிய பங்கு பாலசுகுமாருக்கு இருந்தது. அந்நாடக தின விழாவின் தொடக்கத்தைப் பறை ஓசையுடன் ஆரம்பிப்பது என முடிவு செய்தோம். பாலசுகுமாரே இந்த ஆலோசனையை வழங்கியதுடன் எனக்கு வலக்கரமாகவும் செயற்பட்டார். என்னை நன்கு புரிந்துகொண்ட மாணவரும் நண்பருமான சிவரத்தினம் அப்போது விரிவுரையாளராக இருந்தார், அவர் கழுதாவளையைச் சேர்ந்தவர். அவர் பறைமீதும், பறை வாசிக்கும் சமூகம் மீதும் விருப்பமும் அனுதாபமும் கொண்டவர்.

அச்சமுகம் சம உரிமை பெற வேண்டும் என்பதில் ஆர்வம் கொண்ட முற்போக்கான இளைஞர், அவருக்கு ஊரில் நல்ல செல்வாக்கு இருந்தது. அவரே கழுதாவளை பறையை நாடக விழாவுக்கு ஒழுங்கு செய்து தந்தார். முதல் நாடக விழாவில் பெரியவர் வையமூப்பன் ஆணைக்குட்டியையும் அவரது சக கலைஞர்களும் சீடர்களுமான உம்முணி, பரசுராமன் ஆகியோரையும் அழைத்துவர பல்கலைக்கழகம் வாகனம் அனுப்பியது. வாகனத்தில் வந்த பறை இசைக் கலைஞர்கள் பல்கலைக்கழகத்தில் இறங்கினர். மிக நீண்ட நாடகங்களின் பின் - ஏறத்தாழ 20 ஆண்டுகளின் பின் - பெரியவர் ஆணைக்குட்டியைச் சந்திக்கிறேன். அவர் சற்றுத் தளர்ந்து போய் இருந்தார், என்றாலும் அந்தக் கிண்டலும், கணீரென்ற வெண்கலக்குரலும் மாறவேயில்லை. என்னை இனம் கண்டுகொண்டு ஆனந்தமாக உரையாடினார். அன்று அவரே சொர்ணாளி வாசித்தார், பரசுராமன் பிரதான பறையை இசைத்தார்.

அன்றைய பல்கலைக்கழக உலக நாடக தின விழா அவர்களின் பறை ஒலி, சொர்ணாளி இசையுடன் ஆரம்பமானது. பல்கலைக்கழகத்துள் அதுவும் ஒரு விழா ஆரம்பத்தில் பறை ஒலியும் சொர்ணாளி இசையும் ஒலித்தமை பலரை ஆச்சரியத்துக்கும் அதிர்ச்சிக்கும் உள்ளாக்கியது. எனினும் யாரும் வெளிப்படையாக எதிர்க்கவில்லை. சிலர் முகத்தைச் சுளித்துக்கொண்டனர்.

அன்று பறைமேளம் இசைத்த அந்தக்கலைஞர்கள் வினோதமான ஒரு நிகழ்வையும் அன்று நிகழ்த்தினர். அவர்களுள் ஒருவரின் கண்கள் கறுப்புத் துணியினால் கட்டப்படும், ஓர் இடத்தில் ஒரு பொருளை மறைத்து வைப்பார். அப்பொருள் இருக்கும் இடம் கறுப்புத் துணியினால் கண்கள் கட்டப்பட்டவருக்கு தெரியாது. ஆனால் ஊதப்படும் சொர்ணாளி

எனும் குழல் ஓசை அவரை வழி நடத்தும், இசைமூலம் வழிநடத்தப்படும் அவர் அதன் வழி நடந்து சென்று அப்பொருளைக் கண்டுபிடித்து எமக்குக் காட்டுவார். கண்கள் கட்டப்பட்டபடியே இருக்கும் பறைமேளக்கலைஞர்களின் இந்த ஆற்றுகை அன்று மாணவர்கள் மத்தியில் பெரும் வியப்பை ஏற்படுத்தியதுடன் அக்கலைஞர்கள் மீது ஓர் மதிப்பையும் ஏற்படுத்திவிட்டது. திறன் கண்டு மயங்காதோர் யாருளர்? இதன்பின் வருடம் தோறும் பறை ஓசையுடன் நுண்கலைத்துறை நடத்தும் உலக நாடக தின விழா ஆரம்பிப்பது வழமையாகிவிட்டது. அப்போதுதான் நாம் நாடக விழாவுக்கு வரும் கலைஞர்கள் விருந்தினர்களை அழைத்து வர ஓர் இன்னிய அணியை ஆரம்பிப்பது என முடிவு செய்தோம்.

ஏற்கனவே என் மனதை உறுத்திக்கொண்டிருந்த சிங்கள மக்களின் கண்டிப் பெரஹரா அணி போன்ற ஓர் அணியை உருவாக்கும் காலமும் கனிந்தது. பறை மத்தளம், உடுக்கு, சவணிக்கை, எக்காளம், தாளம், றபான் முதலான வாத்தியங்களைக் கொண்டதாக இவ்வின்னிய அணியை வடிவமைத்தோம்.

பத்து மத்தளம், நான்கு பறைகள், பத்து உடுக்கு, ஆறு றபானம் என்பன இதில் பயன்படுத்தப்பட்டன. இதன் முக்கியத்துவத்தை அறிந்து இதற்கான உதவிகள் வழங்கிய பல்கலைக்கழக அதிகாரிகள் மூவர் இங்கு நினைவுகூரப்பட வேண்டியவர்கள். ஒருவர் அன்று பல்கலைக்கழக பதில் உபவேந்தராகக் கடமை புரிந்த யுவி தங்கராஜா. இவர் ஒரு சமூகவியல் மானிடவியல்காரர். அதனால் இதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்திருந்தார்.

மற்றவர் நிதியாளராக இருந்த பிரேமசந்திரா, அவர் மிருதங்கம் பயின்றவர். முற்போக்காளர். அவரும் இதன் அவசியத்தை உணர்ந்தார். அடுத்தவர் பதிவாளராக இருந்த ஹரீஸ் அவர்கள். சிலாபத்தைச் சேர்ந்த கிறிஸ்தவரான இவரும் உள்ளூர்க்கலைமீது பற்றுக்கொண்டவர். இவர்கள் எமக்கு 50,000 ரூபாய் அன்று தந்து இதனை ஆரம்பிக்குமாறு கூறினர். இன்னிய அணியின் பிரதான வாத்தியங்களுள் ஒன்றாக பறையும் இடம் பெறலாயிற்று. அடுத்து இந்தப்பறையை அடிப்பது யார் என்ற பிரச்சினை எழுந்தது. இதுவரையும் பறையை அதனை வாசிக்கும் சமூகத்தினரே பொது வெளியில் அடித்தனர். இப்போது பல்கலை மாணவர்கள் அடிக்க வேண்டியதாயிற்று.

சுவாமி விபுலானந்த அழகியற்கற்கைகள் மாணவர்கள்

கிழக்குப்பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் பறை பயிற்றமை

மாணவர்கள் பறைமேளம் வாசிக்கும் பயிற்சியினை அவர்களுக்கு வழங்க நாம் ஆணைக்குட்டி குழவினரை அழைத்திருந்தோம். பயிற்சிதர அவர்களும் பல்கலைக்கழகம் வந்தனர். ஆனால் அவர்களிடம் பறை இசை பழகுவதிலும் பறையினைத் தூக்குவதிலும், முக்கியமாக அதனைத் தூக்கிகொண்டு ஊர்வலத்தில் வருவதிலும் மாணவர்கள் பலர் தயக்கம் காட்டினர். இத்தயக்கத்தைப் போக்க நாம் இரண்டு வழிகளைக் கையாண்டோம். முதலாவதாக கருத்தியல் ரீதியாக அவர்களுக்கு பாரம்பரியக் கருவியான பறை பற்றிப் போதித்தமை. இவ்வகையில் பறை பற்றியும், அது எவ்வாறு பண்டைக்காலத்தில் தமிழர் மத்தியில் ஒரு பிரதானமான வாத்தியமாக ஊர்வலங்களில் பாவிக்கப்பட்டது என்பதை வரலாற்று ரீதியாக விளக்கி வகுப்புகள் எடுத்தோம்.

இரண்டாவதாக நடைமுறையில் நாமே அவ்வாத்தியங்களை மேடையில் இசைத்துக் காட்டினோம். 1999 இல் நடைபெற்ற இன்னிய அணியில் ஜெயசங்கர் நட்டுவமேளம் அடித்துக்கொண்டு மாணவர்களுடன் அணியில் வந்தார். 2002 இல் மேடை கண்ட கிழக்கிசையில் நான் மேடையில் மாணவர்களுடன் இணைந்து உடுக்கு வாசித்தேன், விமல்ராஜ் பறை வாசித்தார், மோஹனதாசன் பறை வாசித்தார், பாலசுமார் பறை வாசித்தார்.

விரிவுரையாளர்கள் முன்னுதாரணங்களாகத் திகழ மாணவர்களும் அவர்களைப் பின்

தொடர்ந்தனர் கழுதாவளையைச் சேர்ந்த பார்த்திபன் என் ஞாபகத்திற்கு வருகிறான். பாரம்பரிய மரபுகளை அழுத்தமாகப் பேணும் கிராமமான களுவாஞ்சிக்குடி மாணவன் இவன், களுவாஞ்சிக்குடி கழுதாவளைக்கு அயற் கிராமம். அதில் இருந்து வந்த அவன், பறையுடன் இணைந்த தப்பட்டையை முழக்கிக்கொண்டு இன்னிய அணியின் முன்னால் அவர்களை வழி நடத்தி வந்தான். பெண் பிள்ளைகளான சுகன்யா, உமா, சுபத்திரா ஆகியோரும் துணிந்து பறைதூக்கி இன்னிய அணியில் வர ஆரம்பித்தனர். பெண்கள் பறை இசை ஒலித்தபடி இன்னிய அணியில் வருவதைக் கண்டு கிழக்குப் பல்கலைக்கழகச் சமூகம் மூக்குமீது விரலை வைத்தது. இது என்ன புதினம்? பெண்கள் பறை அடிப்பதா? துணிவோடு பெண்கள் ஆண்களுக்குச் சமமாகப் பறையுடன் பவனியில் வந்தனர்.

மேளப்பேச்சு

வையமூப்பன் தளர்ந்து போயிருந்தார், அவர் சீடரான பரசுராமரை பல்கலைக்கழகம் வரவழைத்தோம். அவர் மாணவர்களுக்குப் பறை இசைப் பயிற்சி அளித்தார். அவரிடம் பலரும் பறை பழகினர். தாளக்கட்டுகளை அடிக்கும் முறையினை, ஆடல் அசைவுகளைக் கற்றுக்கொண்டனர். மோகனதாசனும் பார்த்திபனும், சந்திரகுமாரும், தயாபரனும் மிகக்கெதியாக அவரிடம் பறை இசை நுட்பங்களைக் கற்றுக்கொண்டனர். 2005 இல் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறை சார்பில் நான் ஒரு நிகழ்ச்சி தயாரித்தேன். அதன் பெயர் மேளப்பேச்சு மேடையில் பறையையும் மத்தளத்தையும் பேச வைத்தேன்.

மத்தளம் ஒலிக்கும் கூத்துத்தாளக்கட்டுகளை பறையும் தன் ஓசையில் அப்படியே ஒலிக்கும். அதன்பின் இரு வாத்தியங்களும் தத்தம் இசைகளால் பேசிக்கொள்ளும் இந்நிகழ்வில் பார்த்திபன் பறையைத் தூக்கினார். மோஹனதாசன் மத்தளத்தைத் தூக்கினார். பறையும், மத்தளமும் அழகாகப் பேசிக்கொண்டன. அதன் பின்னால் 2006 இல் தயாரித்த லயம் எனும் ஒரு நிகழ்ச்சியில் மிருதங்கம், மத்தளம், பறை, உடுக்கு ஆகிய தோல் வாத்தியங்களைப் பேச வைத்தோம்.

அந்நிகழ்விலே அன்று மாணவர்களாக இருந்த இன்றைய நுண்கலைத்தலைவர் சந்திரகுமார், விவேகானந்தராஜா, மோகனதாசன், தயாபரன் ஆகியோரும் இன்னும் பலரும் பறை இசைத்தனர். மத்தளத்தின் கூத்துத் தாளக்கட்டுகளைப் பேசிய பறை வாத்தியம் இப்போது மிருதங்கத்தில் ஒலித்த பரத ஜதிக்கட்டுகளையும் பேச ஆரம்பித்தது. இதில் மிருதங்க வித்துவான் காலம் சென்ற ரீதரன் மிருதங்கத்தில் ஜதிக்கட்டுகளை வாசித்தார். மோகனதாசன் மத்தளத்தில் அதற்குப் பதில் தந்தார்.

பறை பழகிய மாணவர்களான சந்திரகுமார் (இன்றைய கிழக்குப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறைத் தலைவர்), தயாபரன் (இன்று அசிரியர்), தயூப் (இன்றைய ஆசிரியர்), பறையில் அந்த ஜதிகளை வாசித்தனர். பறையானது மத்தளம், மிருதங்க ஆகியவற்றுடன் சரிக்குச் சரியாகச் சமமாக நின்றுது. பறை உலக நாடக தின விழாவின் ஆரம்பத்தில் ஒலிக்கிறது, பறை இன்னிய அணியில் இசைத்தபடி வருகிறது, பறை மத்தளம் கூறும் கூத்து ஜதிக்கட்டை அழகாக வாசிக்கிறது, பறை மிருதங்கம் கூறு பரத ஜதியைக் கூறுகிறது. பறை ஏனைய தோல் வாத்தியங்களுடன் சரிசமமாக நிற்கிறது. ஆம், பறையை அனைத்து தோல் வாத்தியங்களுடன் சமமாக வைத்தோம். அதற்கான சகல தகுதிகளும் அதற்கிருந்தது. பறை பற்றிய தயக்க மயக்கங்கள் மாணவர்கள் மத்தியில் மெல்ல மெல்ல விலக ஆரம்பிக்கின்றன. இந்த நேரம் தான் நான் இராவணேசன் தயாரித்துக்கொண்டிருந்தேன். யுத்தக்காட்சிகளுக்கு பறையை ஒரு முக்கிய இசை வாத்தியமாகப் பயன்படுத்தும் எண்ணம் உருவானது. பயன்படுத்தினேன், நாடகம் இன்னும் வேகம் கண்டது.

பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் இசைத்த பறை இசை

2003 உலக நாடக தின விழாவை எமது நுண்கலைத்துறை மாணவர்களே பறைமேளம் வாசித்துத் தொடக்கி வைக்கும் நிலை

ஏற்பட்டிருந்தது. அதில் ஆரம்ப உரையைப் பாலசுகுமார் நிகழ்த்த பார்த்திபன் அந்த நிகழ்ச்சியை அறிமுகம் செய்து ஆரம்பித்து வைத்து பிரதான பறை இசைக்கலைஞனாக மேடையில் நின்று பறை இசைத்தார். அதில் கௌரீசன், சந்திரகுமார், மோகனதாசன், தயாபரன் போன்றோர் பறை ஒலி எழுப்பி உலக நாடக தின விழாவை ஆரம்பித்து வைத்தனர். சந்திரகுமார், தயாபரன், மோகனதாசன் ஆகிய விரிவுரையாளர்கள் வாசித்த பறை நிகழ்வை பாரம்பரிய பறை வாசிக்கும் சமூகம் வாசித்த பறை நிகழ்வு எனப் பத்திரிகைகள் படத்துடன் வெளியிட்டிருந்தமை இவ்வவிடத்தில் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. ஒரு சமூகம் வாசித்த பறை இசை வாத்தியம் பல்கலைக்கழக மாணவ சமூகம் வாசிக்கும் விதமாக வளர்ந்த கதை இது. பறை இசையோடு பவனிவந்த இன்னிய அணியின் அழகில் மயங்கி அதனை தனது பல்கலைக்கழகப் பட்டமளிப்பு விழாவின் உத்தியோகபூர்வ அணியாக பல்கலைக்கழக மூதவையும் (senate) பேரவையும் (Council) ஏற்றுக்கொண்டபோது அது அறிஞர் அங்கீகாரமும், உலக அங்கீகாரமும் பெற்றது எனக்கொள்ளலாம்.

அண்மையில் தமிழ் நாட்டில் இருந்து இங்கு பறை இசைக்கலைஞர் மணிமாறன் தனது குழுவினருடன் இங்கு வந்திருந்தார். அவரைக்கொண்டு பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்குப் தமிழ் நாட்டுப்பறை இசைப்பயிற்சி தரப்பட்டது. தமிழ் நாட்டுப்பறை இசைக்கலைஞர்களும், மட்டக்களப்புப் பறை இசைக்கலைஞர்களும் மேடையில் ஒன்றாகத் தோன்றிப் பறை இசைமுழக்கிய காட்சி அனைவரின் மனதையும் கவர்ந்தது. நிறுவக மிருதங்க இசைக்கலைஞரான சர்மாவும் ஒரு பெரும்பறையைத் தூக்கி அவர்களுடன் அந்நிகழ்வில் கலந்துகொண்டார். பல்கலைக்கழகத்துள் பறை புகுந்ததாயினும் இன்னும் அது பாட விதானத்துள் புகவில்லை, அதனை முறையாகப் பயிலும் ஒரு பாடத்திட்டம் இன்னும் தயாரிக்கப்படவில்லை. தயாரிக்கப்படும் என்று நம்புவோமாக. பறை, தமிழரின் பாரம்பரிய இசை என முழங்கி முன்வருவோரும் பறைதானே எனக்கூறி இதில் ஒன்றுமில்லை என அனுங்கி ஒதுங்குவோருமென இரு வகைப்பட்ட அல்லது இரு நிலைப்பட்ட மாணவர்களை இன்றும் கிழக்குப்பல்கலைக்கழக வளாகத்துள்ளும், விபுலானந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகத்துள்ளும் காண்கிறோம்.

பல்கலைக்கழகத்துள் பறை இசை நிலைக்குமா? இல்லையா? என்பதனை காலம் தான் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

(முற்றும்)

'யாழ்ப்பாணத்துச் சாதியம் - ஆய்வுகள்' என்ற இத்தொடர் யாழ்ப்பாணத்தில் 19ஆம், 20ஆம் நூற்றாண்டுகளில் யாழ்ப்பாணத்தில் சாதியக் கட்டமைப்பின் இருப்பியலையும், சாதிமுறையின் இறுக்கமான பின்பற்றுக்கைகளையும் பற்றிய ஆங்கில ஆய்வுக்கட்டுரைகளை மொழி பெயர்த்து வழங்குவதாக அமைகின்றது. இதன்படி, பட்டறிவுசார் அனுபவப் பதிவுகள், அரசியல் மேடைப்பேச்சுகளின் உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகள் போன்றவற்றுக்கு அழுத்தம் கொடுக்காத புறநிலைத் தன்மையுடைய நேரிய பகுப்பாய்வு தன்மைகளாக அமையும் ஆய்வுக்கட்டுரைகளின் ஊடாக யாழ்ப்பாணத்தின் சமூக கட்டமைப்பு, சாதியம் வர்க்கமும் சமயமும், சமய சடங்குகளும் சாதியமும், குடும்பம் திருமணம் ஆகிய சமூக நிறுவனங்களும் சாதியமும் ஆகியன இந்தத் தொடரில் வரலாற்று நோக்கில் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது. சாதியத்துக்கு எதிரான மக்கள் எழுச்சிகள், கிளர்ச்சிகள் போராட்டங்கள் என்பவற்றை வரலாற்று நோக்கில் விபரிப்பதாகவும் இந்தத்தொடர் அமைகிறது.

● **கந்தையா
சண்முகலிங்கம்**

புராதன யாழ்ப்பாணம்

Image source - www.sundaytimes.lk

கட்டுரைக்குள் நுழைய முன்னர்...

'Caste, Religion and Ritual in Ceylon' என்ற தலைப்பில் 1965 ஆம் ஆண்டு *Anthropology Quarterly* என்னும் பருவ இதழில் (1965.38(4): 218-227) ஆய்வுக்கட்டுரையொன்றினை றொபேர்ட் எஸ். பேரின்பநாயகம் ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்டார். இவ்வாய்வில் கூறப்படும் கருத்துக்களைத் தழுவிடும், சுருக்கியும் இந்தக்கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆங்கில மூலத்தில் 'இலங்கை' (Ceylon) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளபோதும், கட்டுரையாசிரியர் யாழ்ப்பாணத்தைப் பற்றியே பேசுவதால் தமிழில் கட்டுரையின் தலைப்பை 'யாழ்ப்பாணத்தில் சாதி சமயம் சடங்கு' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளோம். றொபேர்ட் எஸ். பேரின்பநாயகம் யாழ்ப்பாணம் மாணிப்பாய் கிராமத்தில் பிறந்தவர். 1950களின்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்ற இவர், இலங்கை நிர்வாக சேவையில் பணியாற்றிய ஓய்வுநிலை அரசு பணியாளர். கல்வி அமைச்சின் செயலாளராக விளங்கிய சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மிகச்சிறந்த மொழி பெயர்ப்பாளருமாவார். இவர் மொழிபெயர்த்த 'இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம்' என்ற நூல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான பரிசை பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'நவீன அரசியல் சிந்தனை', 'கருத்தியல் எனும் பனிமூட்டம்', 'இலங்கையின் இனவரைவியலும் மானிடவியலும்' ஆகியவை இவரின் ஏனைய நூல்களாகும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் சாதி, சமயம், சடங்கு

முற்பகுதியில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியலைச் சிறப்புப் பாடமாக கற்று பட்டம் பெற்றவர். பேராசிரியர்கள் க. கைலாசபதி, கா. சிவத்தம்பி ஆகியோருடன் சமகாலத்தில் மாணவராகப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி கற்றவர். முற்போக்குச் சிந்தனையுடைய அறிவாளியான இவரின் ஆக்கங்கள் ஆங்கிலத்திலேயே எழுதப்பட்டன. இதனாற்போலும் தமிழுலகம் இவர் பற்றி அறியாதுள்ளது. கட்டுரையின் தமிழாக்கத்தை படிப்பதற்கு முன்னர் வாசகர்கள் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டிய சில குறிப்புக்களைக் கூறுவது பொருத்தமுடையது.

Photographic Print of Tamil Musicians, Sri Lanka

Image source - www.prints-online.com

- தமிழாக்கத்தில் சாதிப்பெயர்கள் குறிப்பிடப்படுதல்
இயன்றளவிற்குத் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது. 'சாதி' என்ற சொல்லிற்கு பதிலீடாக 'சமூகம்' 'சமூகக்குழு' ஆகிய சொற்கள் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளன.
- யாழ்ப்பாணத்தில் 1965 காலத்தில் சமயம், சடங்கியல் என்பனவற்றில் முக்கியமான வகிபாகத்தைப் பெறுவனவாக 10ற்கும் உட்பட்ட சாதிகளையே கட்டுரையாசிரியர் அடையாளம் காண்கிறார். ஆகையால் யாழ்ப்பாணத்தின் சாதிக்கட்டமைப்பைப் பற்றிய முழுமையான சித்திரத்தை இந்தக்கட்டுரை தரவில்லை. அவ்வாறான சித்திரத்தை தருவது கட்டுரையாசிரியரின் நோக்கமாகவும் இருக்கவில்லை என்றே கருதலாம்.
- இவ்வாய்வில் காட்டப்படும் கிராமம் யாழ்ப்பாணக் கிராமங்களின் முக்கியமான கூறுகளைக் கொண்டதான கற்பனை மாதிரி (IDEAL TYPE) ஆகும். ஸ்தூலமாக புறநிலையில் இருப்புடைய ஒரு கிராமமாக இதனைக் கொள்ளக்கூடாது. இனி கட்டுரைக்குள் செல்வோம்.

அறிமுகம்

சாதியமைப்பு, சமயம், சடங்குகள் என்ற மூன்று விடயங்களும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை. இவற்றுக்கிடையிலான தொடர்புகள் பற்றிப் பல அறிஞர்கள் கருத்துரைத்துள்ளனர். கோகார்ட் என்ற அறிஞர், தொழில் அடிப்படையிலான வேலைப்பகுப்பின்படியே சமூகக்குழுக்களின் சடங்குகள் (rituals) பிரித்தளிக்கப்படுகின்றன எனக் குறிப்பிட்டார் (HOCART, 1938). இதனைக் கொண்டு சாதிமுறையின் தோற்ற மூலத்தைக் கூறுதல் ஊசத்தின் படியானதாகவே அமைய முடியும். நாம் இங்கு முன்வைக்கும் வினா வேறு வகைப்பட்டது. சமயத்துக்கும் சடங்குகளுக்கும் உள்ள தொடர்பு யாது? என்பதே நாம் முன்வைக்கும் ஆய்வு வினா. நுண்ணிலை அவதானிப்பின் மூலமே இதற்கான விடையைப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய தரவுகளை அடையலாம். இலங்கையின் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழும் தமிழர்கள் ஒருமைத் தன்மையுடையதான பண்பாட்டை உடைய சமூகமாக உள்ளனர்

(RYAN, 1953). இந்தப்பண்பாட்டில் சாதியமைப்பு, சமயம், சடங்கு என்பவை சமூக ஒருங்கிணைவிற்கும் கிராமத்தின் ஐக்கியப்பட்ட செயற்பாட்டிற்கும் எவ்வாறு துணைபுரிகிறது என்பதும் இவ்வாய்வில் எடுத்துக்காட்டப்படும்.

யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் இந்து சமயத்தினர் அவர்கள் தமிழ்மொழியைப் பேசுபவர்களாகவும் உள்ளனர். இதனால் இந்தியத் தமிழர்களுடன் நெருக்கமான உறவைப் பேணிவந்துள்ளனர். வரலாற்றில் காலத்திற்கு காலம் தென்னிந்தியாவில் இருந்து வந்து குடியேறினர். இதனால் இலங்கைத் தமிழர்களின் சமூக நிறுவனங்கள் தென்னிந்தியச் சமூக நிறுவனங்களின் நீட்சியாகவே அமைந்துள்ளன. ஆயினும் இந்நிறுவனங்களில் யாழ்ப்பாணத்திற்குரிய தனித்துவ அம்சங்களும் உள்ளன. யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் தமது பண்பாட்டினை இன்றும் கூடத் தமிழக உறவினால் வளர்த்து வருகின்றனர். இலக்கியம், இசை, ஏனைய கலைகள் என்பவற்றில் இவ்விரு பகுதியினருக்கும் இடையே பொதுவான விடயங்கள் நிறைய உள்ளன. தென்னிந்தியாவின் கோவில்களுக்கு யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் தலயாத்திரை செய்துவந்துள்ளனர். ஆயினும் இலங்கை அரசு இப்பண்பாட்டு உறவை ஆதரிக்கும் பதிற்குறியை வெளியிடுவதில் தாமதத்தை காட்டிவந்துள்ளது. இலங்கைத் தமிழர்கள் இந்து சமயத்தவர்கள் என்று கூறப்பட்ட போதும், இது அவர்கள் பற்றிய சரியான வரையறையாக அமையவில்லை. இலங்கைத் தமிழர்களில் 12% த்தினர் கிறிஸ்தவர்களாக மதம் மாறியுள்ளனர். இந்தக்கிறிஸ்தவர்களை நீக்கிய எஞ்சிய தமிழர்களின் சமயம் இந்து சமயத்தின் பெருநெறி (Great tradition), நாட்டார் சமயம் என்னும் இருசமய மரபுகளை உள்ளடக்கியதாய் உள்ளது. சிவன், விநாயகர், சுப்பிரமணியர், விஷ்ணு, காளி ஆகிய தெய்வங்களுக்கான கோவில்கள் பெருநெறி சார்ந்தவை. இந்தக்கோவில்களில் சமஸ்கிருத நெறிப்பட்ட (சிறினிவாஸ், 1952) ஆகம முறைப்படியான சடங்குகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. இச்சடங்குகளையும், பூசைகளையும் பிராமணர்கள் நிகழ்த்துவர். நாட்டார் தெய்வக் கோவில்களில் பிராமணர்கள் பூசை செய்வதில்லை. இவை சிறிய கோயில்களாக உள்ளன. வைரவர், முனி, தாய்த்தெய்வத்தின் பல்வேறு வடிவங்களான தெய்வங்கள் இந்தக்கோவில்களில் வழிப்படப்படுகின்றன. இந்தக்கோவில்களின் முக்கியமான சடங்குகளாக ஆடு, கோழி, ஆகிய மிருகங்களைப் பலியிடுதல்,

பழங்கள், உணவு வகைகள் ஆகியவற்றைப் படையல் செய்தல், பொங்கல் இட்டுப் படைத்தல் ஆகியன இடம்பெறுகின்றன. இறைச்சி, மீன் ஆகிய அசைவ உணவுகளை உண்ணுதலைத் தவிர்த்தல் இந்து சமயத்தின் உயர் வழக்காக அமைந்து வரும் இன்றைய சூழலில் நாட்டார் தெய்வக் கோயில்களில் மிருகபலி சடங்குகள் நடைபெறுவதை அவதானிக்கமுடிகிறது (CARTMAN,1958).

முதலாவது வகையான சிவன், விநாயகர், சுப்பிரமணியர் முதலிய ஆகமவழிபாட்டுக் கோயில்களின் உடைமையாளர்களாக யாழ்ப்பாணத்தின் மேலாதிக்க சாதியான வேளாளர் உள்ளனர் (Banks 1960). இரண்டாவது வகையான நாட்டார் தெய்வங்களின் கோயில்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் வதியும், பிற சாதியினரின் கோயில்களாக உள்ளன. ஒரு குறிப்பிட்ட கிராமத்தில் வதியும் ஒவ்வொரு சாதிக்கும் ஒரு கோயிலாவது உடைமையாக இருப்பதைக் காணலாம். ஒரு சாதியின் குடியிருப்புப் பகுதிக்குள் பல நாட்டார் தெய்வக் கோயில்களும் இருப்பதுண்டு. தனித்தனி சாதிக்குரியனவாக விளங்கும் நாட்டார் தெய்வக் கோயில்களின் மிருகபலி போன்ற சடங்குகளில் பிற சாதியினரும் கலந்துகொள்வதுண்டு. இவ்வாறு கிராமத்தின் கோயில்கள் யாவற்றிலும் (பெருநெறிக் கோயில்கள், சிறுநெறிக் கோயில்கள்) கிராமத்துச் சாதிகள் அனைத்தும் பங்குகொள்வது கிராமத்தின் ஐக்கியத்தைப் பேணுவதற்கு உதவியிருப்பதை காணலாம்.

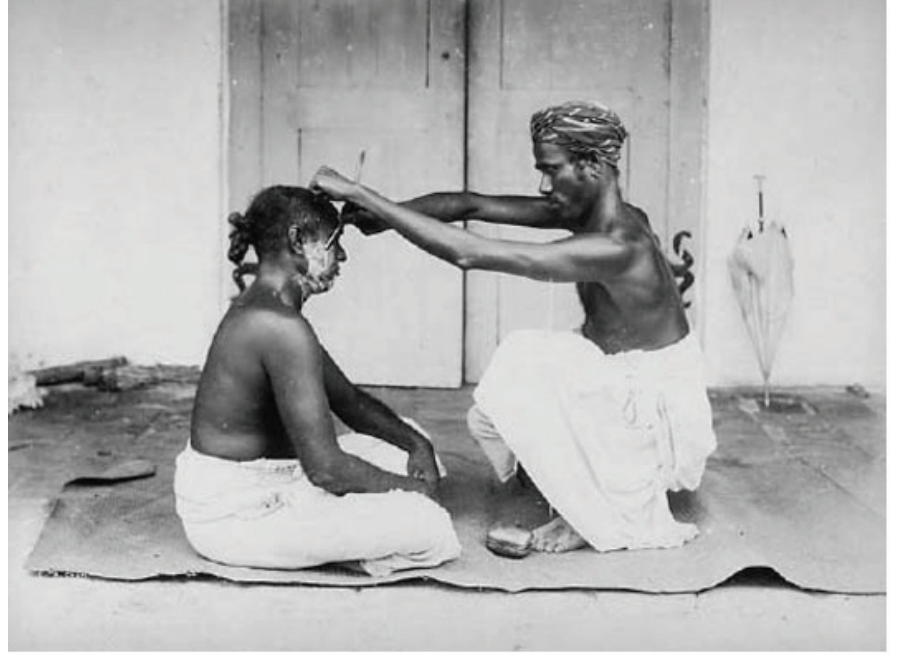
சாதியமைப்பு

யாழ்ப்பாணத்தின் சாதியமைப்பை விபரிப்பதற்காக கற்பனையான மாதிரி கிராமத்தை பற்றி நாம் பேசவிருக்கின்றோம். இம்மாதிரி கிராமத்தில் (Ideal type) சமயம், சடங்குகள் என்ற இரண்டிலும் முக்கியமான வகிபாகத்தைப்பெறும் முக்கிய சாதிகள் யாவும் (8 - 10) இருப்பதாக காட்டவேண்டும். ஆனால் உண்மையில் அப்படியான கிராமங்களை யாழ்ப்பாணத்தில் காண்பது அரிது. சாதியமைப்பின் புரிதலுக்கு இத்தகைய மாதிரி (Ideal type) தேவை. இன்னொரு விடயத்தையும் கூறிவிடுதல் பொருத்தம் உடையது. யாழ்ப்பாணத்தின் சாதியமைப்பை அந்நியர் ஒருவர் ஆராய்வதற்கு கள ஆய்வுமுறையைத் தேர்ந்து கொள்வார். கள ஆய்வுமுறைக்கு தேர்ந்தெடுத்த கிராமத்தில் ஓரிரு ஆண்டுகள் வாழ்ந்து பங்கேற்பு அவதானிப்பு (participant observation) முறையில் ஆய்வாளர் ஆய்வினைச் செய்வார். நான் அப்படியான ஆய்வுகள் எதனையுமே செய்யவில்லை. நான்

யாழ்ப்பாணத்திலேயே பிறந்து வளர்ந்தவன். என் அனுபவத்தில் கண்டும், கேட்டும் அறிந்தவற்றையும் நேரடியான பங்கேற்பு அவதானிப்பு அறிவையும் கொண்டு நான் சாதி, சமயம், சடங்கு பற்றி எழுதுகிறேன். கிராமத்தின் குடியிருப்புகள் பல வட்டாரங்களாகப் பிரிப்பட்டுள்ளன. கிராமத்தின் பெரும்பான்மையான வட்டாரங்களில் பெரும்பான்மையான சாதியான வேளாளரின் குடியிருப்புகள் உள்ளன. இவற்றையடுத்து இரண்டொரு வட்டாரங்களில் வேளாளர்களுடன் நெருங்கிய உறவுடைய இன்னொரு சமூகக்குழுவின் (கோவியர்) குடியிருப்புகள் உள்ளன. இந்தச் சமூகக்குழுவின் வேளாளர் குடும்பங்கள் சிலவற்றின் வீட்டுப்பணியாளர்களாகவும், அவர்களின் காணிகளில் உழுதுபயிரிடும் வேலையைச் செய்பவர்களாகவும் உள்ளனர். பொருளாதார நிலையில் பணியாளர் உறவுடையவர்களான இச்சமூக குழுவினர் சமூக அந்தஸ்தில் வேளாளர்களுக்குச் சமதையானவர்களாக உள்ளனர். இந்தச் சடங்கியல் நிலை சமத்துவம் இவர்களுக்கு உண்டு (Banks, 1960).

அடுத்ததாக கைவினைத் தொழில்களைச் செய்வோரான மூன்று சமூகக்குழுக்களின் (தச்சர், கொல்லர், பொற்கொல்லர்) குடியிருப்புகள் அமைந்துள்ள வட்டாரங்களைக் காணலாம். இதுவரை குறிப்பிட்ட சமூகக்குழுக்களை நாம் உள்ளக சாதிகள் என்று ஹட்டன் (Hutton) குறிப்பிடும் வகைக்குள் சேர்த்துப் பார்ப்பது சமூகக்குழுக்களின் இடையூடாட்டத்தை புரிந்துகொள்ள உதவும். கோவில்களில் பூசகர் பணிக்கு உதவியாளர்களான வீரசைவர்களும் 'உள்ளக' என்ற வகைக்குள் சேர்க்கப்படவேண்டியவர்களாவர். இவ்வாறே கோயில் சடங்குகள், திருமணம் ஆகியவற்றில் சடங்கியல் முறையில் மேளம், நாதஸ்வரம் என்னும் மங்கல இசையைப் பொழியும் சமூகக்குழுவினரும் 'உள்ளக' வகையினரே. முடிதிருத்துவோர் சமூகக்குழுவும் 'உள்ளக' வகையினரே. ஆயினும், அவர்களுக்கு கோயிலுக்குள் அனுமதி வழங்கப்படுவதில்லை. மாறாக யாழ்ப்பாணத்தில் சலவைத்தொழில் செய்வோர் வேளாளர்

வீடுகளுக்கும், கோயில்களுக்கும் நுழைவு அனுமதி உடையவர்களாக 'உள்ளக' சமூகக்குழுவில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். 'உள்ளக' சமூகக்குழுக்களில் கட்டுப்பட்டவர்கள் (Bound) என்ற பிரிவினரைத் தெளிவாகக் கண்டுகொள்ளலாம். கைவினைச் சமூகக்குழுக்களும், மீன்பிடித் தொழில் செய்வோரான சமூகக்குழுக்களும் உள்ளகக் குழுக்களே என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆயினும் இந்தக்குழுக்கள் எவ்வகையிலும் வேளாளர்

முடி திருத்துபவர்

Image source - www.namathumalayagam.com

குடும்பங்களுடன் 'கட்டுப்பட்டவர்களாய்' இருப்பதில்லை, அந்தக்குழுக்கள் சுதந்திரமான இருப்பை உடையன என்பது கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டியது. யாழ்ப்பாணத்தின் சாதிமுறையில் 'புறச்சமூகம்' (out caste) என்ற வகைக்குழுக்கள் இருப்பதைக் காண்கின்றோம். சமய நடவடிக்கைகளிலும், சமயச்சடங்குகளிலும், அகச்சமூகக்குழுக்களான 'உள்ளக' (Interior) குழுக்களின் வகிபாகம், புறக்குழுக்களின் வகிபாகத்தில் இருந்து வேறுபடுவதை அடுத்துக் காண்போம். பெருநெறிக்கோயில்களின் திருவிழாக்கள், நாட்டார் தெய்வக்கோயில்களின் வேள்வி அல்லது மிருகபலிச் சடங்குகள், வீட்டுச்சடங்குகள் (domestic rituals) என்பன அடுத்து விபரிப்புக்கும், பகுப்பாய்வுக்கும் உட்படுத்தப்படும்.

கிராமத்தின் ஒவ்வொரு சாதிக்கும் அவ்வச் சாதிகளின் வட்டாரத்தில் குறைந்தது ஒரு நாட்டார் தெய்வக்கோயிலாவது இருக்கும். பொதுவாக நாட்டார் தெய்வக்கோயில்கள் சமூகக் குழுவின் பொறுப்பில் இருக்கும். அங்கு பூசை செய்பவர், அச்சமூகக்குழுவின் உறுப்பினராக இருப்பார். ஒரு சமூகக் குழுவின் வட்டாரத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நாட்டார் தெய்வக்கோயில்களும் காணப்படும்.

பெருநெறிக் கோயில்களின் ஆகமுறைப்படியான சடங்குகளும் விழாக்களும்

ஆகம முறைப்படியான சடங்குகளும் விழாக்களும் சிவன், விநாயகர், சுப்பிரமணியர், காளி முதலிய பெருநெறித் தெய்வங்களுக்கான கோயில்களிலேயே இடம்பெறும். இவ்வகைக் கோயில்கள் பொது உடைமையான கோயில்களாக இருப்பதில்லை. செல்வாக்குள்ள வேளாளக் குடும்பம் ஒன்றின் உடைமையாக இவ்வகைக்கோயில் ஒன்று இருக்கும். இக்குடும்பத்தின் மூதாதையர் ஒருவர் இக்கோயிலை கட்டியிருப்பார். பிற எல்லா உடைமைகளும் பரம்பரைவழி எப்படி உரிமை கொள்ளப்படுகின்றனவோ அவ்வாறே கோயிலும் அதனைக் கட்டியவரின் பரம்பரையினரின் உடைமையாக இருக்கும். குறித்த கோயில் பிரசித்தமான கோயிலாக இருப்பின் அதற்கு நிறைய வருமானம் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கும். அவ்வருமானத்தைப் பெறுவதும், நிர்வகித்து முகாமை செய்வதும் உடைமையாளர்களின் பொறுப்பாக இருக்கும். கோயில் தனியுடமையாக இருப்பினும் அது ஒரு சமூக நிறுவனமும் ஆகும். சமூக நிறுவனம் என்ற வகையில் கோயிலை வழமைச் சட்டங்களின் விதிப்புரைகளின்படி நடத்தும் கடப்பாடு கோயில் உடைமையாளர்களுக்கு உள்ளது. இவ்வழமைச் சட்டங்கள் சமய அற நியமங்களும் ஆகும். கிராமத்தின் ஒவ்வொரு சாதிக்கும் அவ்வச் சாதிகளின் வட்டாரத்தில் குறைந்தது ஒரு நாட்டார் தெய்வக்கோயிலாவது இருக்கும். பொதுவாக நாட்டார் தெய்வக்கோயில்கள் சமூகக் குழுவின் பொறுப்பில் இருக்கும். அங்கு பூசை செய்பவர், அச்சமூகக்குழுவின் உறுப்பினராக இருப்பார். ஒரு சமூகக் குழுவின் வட்டாரத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நாட்டார் தெய்வக்கோயில்களும் காணப்படும். ஒரு கிராமத்தில் காணப்படும் பெருந்தெய்வக்கோயில்களை விட நாட்டார்

தெய்வக்கோயில்களின் எண்ணிக்கை பல மடங்கு அதிகமாக இருக்கும். பெருநெறிக் கோயில்கள் பெரியவனாக இருக்கும், அவற்றின் கட்டடங்கள் தென்னிந்தியக் கோயில் கட்டடக்கலைப்பாணியில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். நாட்டார் தெய்வக்கோயில்கள் சிறியன. தென்னோலையால் வேயப்பட்ட கூரையைக்கொண்டவை.

ஈழ நாட்டார்த தெய்வ வழிபாடு

Image Sourc : twitter.com/kryes/status

பெருநெறிக் கோயில்களின் பூசைகளும், சடங்குகளும் சமஸ்கிருதநெறிப்படியான புனித நூல்களில் கூறப்பட்ட விதிமுறைகளின்படி பிராமணர்களால் நிகழ்த்தப்படும். இப்புனித நூல்களில் கூறப்பட்ட விதிமுறைகள் சமஸ்கிருத அறிவுடைய பிராமணர்களுக்கு மட்டுமே தெரிந்த விடயமாகும். ஏனையோர் அவ்விடயம் பற்றிய அறிவுடையவர்களல்லர். கோயில் கருவறைக்குள் சென்று பூசை செய்தல் பிராமணர்களுக்கு உரிய

நாட்டார் தெய்வக் கோயில்களில் படையல்

Image Sourc : twitter.com/mrpaluvets/status

“

பெருநெறிக் கோயில்களின் ஆண்டுத் திருவிழாக்கள் முக்கியமானவை. வெவ்வேறு கோயில்களில் வெவ்வேறு மாதங்களில் ஆண்டுத் திருவிழாக்கள் நடைபெறும். ஆண்டுத்திருவிழா ஏறக்குறைய 20 நாட்கள் நடைபெறும். ஆண்டு திருவிழாக்களில் பக்தர்களாக வழிபடுவோர் விழா உபயக்காரர்கள், (குறித்த நாளில் பூசைக்குரிய செலவையும், விழாச்செலவையும் பொறுப்பேற்பவர்) அமைப்பாளர்கள் என்போர் பங்குபற்றுவர்.

உரிமையாகும். பிற ‘உள்ளக்’ சமூகக் குழுக்கள் கோயிலுக்குள் சென்று வழிபடும் அடியார்களாக இருப்பார். அவர்கள் கருவறைக்குள் செல்வதற்கு அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. புறச்சமூகக் குழுக்களைச் சேர்ந்தோர் கோயிலுக்கு வெளியே நின்றபடி வழிபடுவதற்கு மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவர். பெருநெறிக் கோயில்களில் காலை, மதியம், மாலை என மூன்று வேளைகளிலும் பூசை இடம்பெறும். இப்பூசைகளில் வழிபடுவோர் கலந்துகொள்வதில்லை. விதிவிலக்காக ஓரிருவர் பூசைநேரம் வந்து வழிபட்டுச் செல்வதுண்டு. வாரத்தின் புனித நாளான வெள்ளிக்கிழமைகளில் விசேட பூசைகள் நடைபெறும். அத்தினத்தில் காலையிலும், மாலையிலும் பலர் கலந்துகொள்வதுண்டு. பெருநெறிக் கோயில்களின் ஆண்டுத் திருவிழாக்கள் முக்கியமானவை. வெவ்வேறு கோயில்களில் வெவ்வேறு மாதங்களில் ஆண்டுத் திருவிழாக்கள் நடைபெறும். ஆண்டுத்திருவிழா ஏறக்குறைய 20 நாட்கள் நடைபெறும். ஆண்டு திருவிழாக்களில் பக்தர்களாக வழிபடுவோர் விழா உபயக்காரர்கள், (குறித்த நாளில் பூசைக்குரிய செலவையும், விழாச்செலவையும் பொறுப்பேற்பவர்) அமைப்பாளர்கள் என்போர் பங்குபற்றுவர். இவர்களை விட பார்வையாளர்கள் பலரும் விழாக்களில் இரவுநேர நிகழ்ச்சிகளைப்

பார்ப்பதற்காகக் கூடுவர். அயற் கிராமங்களில் இருந்தும் மக்கள் வந்து கலந்துகொள்வார்கள். கோயிலின் பெருமையையும் சிறப்பையும் பொறுத்து அயல் கிராமங்களிலும் தூர இடங்களிலும் இருந்து வருவோர் தொகை அமையும். திருவிழா உபயம் கிராமத்தின் வசதிபடைத்தவர்களான வேளாளர் குடும்பங்கள் சிலவற்றிற்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டிருக்கும். சிலநாட்களின் விழாக்கள் சில சமூகக்குழுக்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கும்.

(உதாரணம் சலவைத் தொழில் செய்யும் சமூகக்குழு ஒருநாள் விழாவை பொறுப்பேற்றிருக்கலாம்). சமூகக்குழுக்களின் திருவிழாக்களின் செலவுகளைச் சம்பந்தப்பட்ட சமூகக்குழு பொறுப்பேற்கும், அச்சமூகக்குழுவின் முதியவர் ஒருவர் விழா அமைப்பாளர்களோடு தொடர்புகொண்டு அன்றைய நாள் பூசைகளையும், நிகழ்ச்சிகளையும் நடத்துவிட்பார். திருவிழாக்கள் ஒவ்வொரு நாளும் இரவும் பகலும் தொடர்ச்சியாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும். இரவுவேளை தான் உச்சம்.

விடியும் வரை இசை, நடன நிகழ்ச்சிகள் இரவுக் கலைநிகழ்ச்சிகளில் கதாகாலேட்சேபம் என்பதும் ஒரு முக்கிய கலை நிகழ்ச்சி, கதாகாலேட்சேபம் ஒரு கதை சொல்லல் ஆகும். கதைகளை பாடல்களுடன் சேர்த்து இசைகலந்த சொற்பொழிவாக இதனை நடத்திச் செல்வர். கதைகள் பக்தி உணர்ச்சி மிகுந்தனவாகவும், சமயக்கருத்துக்களை கூறுவனவாகவும், இந்துக்கடவுள்கள் பற்றியதாகவும், நாயன்மார்களைப் பற்றியதாகவும் இருக்கும். பக்தர்கள் கோயிலுக்கு வந்து குவிந்த வண்ணம் இருப்பார்கள். சிலர் கற்பூரத்தை கொளுத்தி வழிபடுவர். வேறு சிலர் தமது பெயரில் அருச்சனை செய்யும்படி பழம், பாக்கு,

இசக்கியம்மனின் மேனியைக்கம் - அம்சம்
Image Sourc : anjananeethi.blogspot.com

கிராமத்தில் எல்லாச் சாதியினரும் பங்கு கொள்வர். இச்சடங்குகளில் நிறுவன ஒழுங்கமைப்பு இருப்பதில்லை. ஒவ்வொரு சமூகக்குழுவும் தமது கோயிலின் சடங்குகளை தாமாகவே நடத்துவர். ஆனால் ஒரு கோயில் மிகுந்த முக்கியத்துவம் உடையதாக இருப்பின் பிறசமூகக்குழுக்களும் அக்கோயிலிற்கு வந்து சடங்குகளில் பங்குபற்றுவர். மிருகபலி கொடுக்கப்படும் கோயில்களிலும், இதே நடைமுறை பின்பற்றப்படும். ஆடுகளதும், கோழிகளதும் தலையை அறுப்பது மிருகபலியாகும். இந்த அறுவை ஒரு சடங்கியல் சார்ந்த பலியிடுதல் ஆகும். அறுவை வேலையில் பயிற்சியுடைய ஒருவர் இச்சடங்கை நடத்துவார். பெரியம்மை, சின்னம்மை முதலிய நோய்கள் கிராமத்தை தாக்காதிருப்பதற்காக இப்பலியிடல் நடைபெறும். ஒவ்வொரு கோயிலிற்கும் உரிய நாளொன்றில் இச்சடங்கு முடிந்த பின்னர் நோய் பரவுவதுண்டு.

நாட்களின் திருவிழா நிகழ்வுகளுடன் ஒப்பிட்டுபேசப்படும். 'மிகச் சிறந்த இசை' 'மிகச் சிறந்த சோடனை அலங்காரம்' பற்றிய மதிப்பீடுகள் பரிமாற்றப்படும். விழா அமைப்பாளர்கள் தமது திருவிழா மற்றையோரின் திருவிழாவை விடச் சிறப்பாக அமைய வேண்டும் என்பதற்காக அயராது உழைப்பர். 'போட்டி' திருவிழாவின் முக்கிய கூறாக அமைந்து காணப்படும்.

நாட்டார் தெய்வக்கோயில்களின் சடங்குகள் நாட்டார் தெய்வக் கோயில்கள் வெவ்வேறு சாதியினரின் உடைமைகளாக உள்ளன. இவற்றின் நிருவாகமும் அவ்வச் சாதிகளால் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இக்கோயில்களின் சடங்குகளில் பலியிடுதல் முதன்மையிடத்தைப் பெறுகிறது. பலியிடுதல் இருவகையாகும்.

- சைவப் படையல்
- அசைவப் படையல்

பொங்கல் செய்து படைத்தல், பூசணி, பலாப்பழம் என்பனவற்றைக் கூறிட்டுப் பிளந்து படைத்தல், ஏனைய பழவகைகளையும், உணவுப்பொருட்களையும் படைத்தல் சைவப்படையலாகும். இந்தச் சடங்குகளில்

பலியிடலில் பங்குபற்றுவதும், பலியில் வெட்டப்பட்ட மிருகங்களின் இறைச்சியை உண்பதும் நோய்பரவலுக்கு காரணமாகிவிடும் (WHITEHEAD, 1916).

நோய் பரவும் காலம் கிராமம் நெருக்கடியை எதிர்க்கொள்ளும் காலமாகும். சின்னம்மை, பொக்குளிப்பான் ஆகிய நோய்கள் பரவுப்போது நவீன மருத்துவமுறைகள் பரவாத அக்காலத்தில், வேற்றுமைகளைக் கடந்த ஒற்றுமை சமூகக்குழுக்களுக்கிடையே ஏற்பட்டிருக்கும். இவ்விரு தொற்றுநோய்களுக்கான காரணங்களை மரபுவழி வைத்தியத்தினால் விளக்கமுடிவதில்லை. தீமை பயக்கும் சக்திகள், ஆவிகள் என்பன தான் நோய்க்கான காரணம் என மக்கள் நம்புவர். பொங்கல் போன்ற சாந்திப்படுத்தல் சடங்குகளை நாட்டார் சமயக்கோயில்களில் நடத்துதல் மூலம் தெய்வங்களைச் சாந்திப்படுத்துவர்.

வீட்டுச்சடங்குகள்

திருமணம், இறப்பு என்னும் இரு சடங்குகள் வீட்டுச்சடங்குகளில் முக்கியமானவை. வேளாளர் வீடுகளில் இச்சடங்குகளின் ஆற்றுகையில் சில சமூகக்குழுக்கள் முக்கிய வகிபாகத்தை பெறுகின்றன. வேளாளர் சமூகப்பிரிவில்

குடும்பத்தின் திருமணச் சடங்கில் பிராமணர், சலவைத்தொழில் செய்வோர், முடித்திருத்துவோர், மேளக்காரர், வீட்டுப்பணியாளர் என்னும் ஐந்து சமூகக்குழுக்களுக்கு முக்கியமான பங்கு உள்ளது. ஆறாவதாக பொற்கொல்லர் சமூகக்குழுவைச் சேர்ந்த ஒருவரும் திருமணத்திற்கு முந்திய பொன்னுருக்குச் சடங்கில் பங்கேற்பார். திருமணம் சார்ந்த சடங்குச் சேவைகள் மரபுவழிப்பட்ட கடமைகள் (traditional duties) என்ற இயல்பை உடையன. திருமணத்தின் சமயப் புனிதம் சார்ந்த சடங்குகளை பிராமணக்குருக்கள் நிறைவேற்றி வைப்பார். அவரின் மந்திர உச்சரிப்பு திருமணத்திற்குப் புனிதத் தன்மையை உண்டாக்குகிறது. சலவைத் தொழில் செய்பவர் வீட்டிற்கும், திருமணப் பந்தலுக்கும் வெள்ளை கட்டுவார், பந்தலை அலங்கரிப்பார், சடங்குகளின் போது மணமகனும், மணமகளும் நடந்து செல்வதற்கு நிலப்பாவாடை விரிப்பார். முடிதிருத்துபவர் மணமகனுக்கு சடங்கியல் முறையான முகச்சுவரம் செய்வார். மேளகாரர் திருமணத்தின் போது மங்கல இசையைப் பொழிவார். வீட்டுப்பணியாளர்கள் உணவு

மரணச்சடங்குகளிலும் ஒரு நடைமுறை ஒழுங்கு இடுப்பதை அவதானிக்கலாம். வேளாளர் வீட்டு மரணச் சடங்கில் முடி திருத்து பவர் [நாவிதர்], சலவைத் தொழில் செய்பவர், வீட்டுப்பணியாளர் ஆகியோர் முக்கியமான பணிகளை ஆற்றுவர். மரணச்சடங்கில் பங்குபற்றும் பூசகர் கோயில் சடங்குகளை நடத்துவதில்லை.

சமைத்தல், உணவு பரிமாறுதல் ஆகிய பணிகளைச் செய்வார்கள். திருமணச்சடங்குகளில் சாதிகளின் பங்கேற்பு (caste participation) எவ்விதம் அமைகிறது என்பதை மேலே விபரித்தோம். இவை வேளாளர் வீட்டுத் திருமணங்களுக்கு உரிய நடைமுறைகளேயாகும். பிற சமூகக்குழுக்களின் திருமணச் சடங்குகளில் மேற்குறிப்பிட்ட சடங்குச் சேவைகள் இடம்பெறுவதில்லை.

மரணச்சடங்கு

மரணச்சடங்குகளிலும் ஒரு நடைமுறை ஒழுங்கு இருப்பதை அவதானிக்கலாம். வேளாளர் வீட்டு மரணச் சடங்கில் முடி திருத்துபவர் (நாவிதர்), சலவைத் தொழில் செய்பவர், வீட்டுப்பணியாளர் ஆகியோர் முக்கியமான பணிகளை ஆற்றுவர். மரணச்சடங்கில் பங்குபற்றும் பூசகர் கோயில்

சடங்குகளை நடத்துவதில்லை. அவர் திருமணத்தை நடத்தும் பூசகரை விட தரத்தில் தாழ்ந்தவராகவே கருதப்படுவார். மரணச் சடங்கு வீட்டிற்கு வெள்ளை கட்டப்படும். பிரேதத்தைக் குளிப்பாட்டுதல் முதலிய சடங்குகள் சடங்கியல் முறையில் ஆற்றப்படும். மரணச்சடங்கில் முக்கிய வகிபாகம் பெறும் முடித் திருத்துபவரை ஹோகார்ட் 'சுடலைப் பூசாரி' (HOCART, 1938) எனக்குறிப்பிடுகிறார். சுடலைக்கு எடுத்துச் செல்லப்படும் தீச்சட்டியை அவர் தயார்செய்வார். இறந்தவரின் மூத்தமகன் சடங்கினைச் செய்வார். அவர் சுடலைக்குக் கூட்டிச் செல்லும்போது தீச்சட்டி உடன் எடுத்துச்செல்லப்படும். இறந்தவர் தாயாராக இருப்பின் இளைய மகன் சடங்குகளைச் செய்வார். சுடலையில் தீமூட்டல் சடங்கு இடம்பெறும். சுடலைச் சடங்குகளின் முழுமையான நிருவாகிப் பொறுப்பு முடிதிருத்துபவருக்கு உரியதாக இருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

சடங்கின் போதும் மேளமடித்தல் இன்னொரு சமூகக் குழுவால் (பறையர்) நிகழ்த்தப்படும்.

மரணச்சடங்கின்போது சடங்கியல் அழுதல் (CEREMONIAL WEeping), 'புறச் சமூகக் குழுவொன்றின் (பள்ளர்) பெண்களால் நிகழ்த்தப்படும். சுடலையில் பிணத்தை எரிப்பதில் இச்சமூகக்குழுவின் ஆண்கள் முக்கிய பங்கேற்பைச் செய்வார்கள். அவர்களுக்கு உதவியாக இன்னொரு புறச்சமூகக் குழுவின் (நளவர்) ஆண்களும் பங்கேற்பதுண்டு.

பிணம் எரிக்கப்பட்ட மறுநாள் அதன் சாம்பலை மண்ணாலான முட்டி ஒன்றினால் போட்டுக்கொடுக்கும் பணியை முடித்திருத்துபவர் செய்வார். 31 ஆம் நாள் சடங்குகளின் போது சாம்பல் கடலிலோ, ஆற்றிலோ அல்லது குளத்திலோ கரைக்கப்படும். புதுமனைக் குடிபுகுதல் யாழ்ப்பாணத்தில் இன்னொரு முக்கியமான சடங்காகும்.

இச்சடங்கில் சில சமூகக்குழுக்கள் பங்கேற்கின்றன. இவற்றுள் தச்சர் சமூகத்தின் பிரதிநிதி முக்கியமான சடங்கியல் பணியை ஆற்றுவவராக விளங்குகிறார். யாழ்ப்பாணத்தின் கைவினைச் சமூகங்களின் ஓர் உபபிரிவாக தச்சர் சமூகம் உள்ளது. வீட்டைக் கட்டுவதும் கைவினைஞரான இச்சமூகத்திற்கு முக்கிய பங்கு உண்டு. புதிதாகக் கட்டிய வீட்டை சடங்கியல்

முறையில் உரிமையாளரிடம் பொறுப்பளித்தலே புதுமனை புகுவிழாவாகும். வீட்டைக் கட்டிய மேசனும் இந்நிகழ்வில் பங்கு பெறுவதுண்டு. வீட்டு உரிமையாளர் வீடு கட்டியவர்களுக்கு சடங்கியல் முறையான அன்பளிப்புகளை இந்நிகழ்வின்போது வழங்குவார். தச்சர் சமூகத்தவர்கள் வேளாளர்களின் வீடுகளை கட்டிக்கொடுக்கும்போது மட்டும் இச்சடங்கினை நிகழ்த்துவர். ஏனைய சமூகக்குழுக்களிற்கும், அவர்களால் வீடு கட்டிக்கொடுக்கப்படுவது உண்டே ஆயினும் புதுமனை புகுதல் சடங்கை அவர்கள் நிகழ்த்துவதில்லை. ஏனைய சமூகத்தவர் தாமாகவே அந்நிகழ்வை நடத்துவர்.

முடிவுரை

யாழ்ப்பாணத்தின் சாதிக்கட்டமைப்பை மேலே விபரித்துக் கூறினோம். இந்தக்கட்டமைப்பு யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டின் தொடர்ச்சிக்கும் பேணுகைக்கும் பலவகையில் பங்களிப்பு செய்கின்றது என்பது உண்மையே. கோயில் திருவிழாக்கள் கிராமத்தின் ஒற்றுமையையும், ஐக்கியத்தையும் வலியுறுத்தும் செயல் முறையாக அமைந்துள்ளது.

குறிப்பாக எந்தவொரு சமூக முறைமையிலும் இவ்வாறான செயல்முறை இருப்பது அச்சமூகத்தின் உறுதிநிலையைப் பேணுவதற்கு உதவும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. குறிப்பாக பிளவுப்பட்ட சமூகக் கட்டமைப்பைக் கொண்ட சமூகங்களில் இத்தகையதொரு செயல்முறை பயன்தருவது. இந்துக்கோயில்களின் சடங்கியல் கட்டமைப்பு, நாட்டார் தெய்வக்கோயில்களிலும், கிராமத்தின் (வேளாளர்) வீடுகளிலும் இடம்பெறும் சடங்குகள் என்பன அக்கிராமத்தின் சாதிகள் அனைத்தினதும் பங்கேற்பிற்கு இடமளிக்கிறது. அச்சடங்குகள் அனைவருக்கும் பொதுவான விடயமாகவும் அமைகிறது. ஆயினும் இப்பங்கேற்பின்போது, சாதிமுறையின்படி யார், யார் எவற்றைச் செய்யலாம், எவற்றைச் செய்யக்கூடாது என்பன மறக்கப்படாமல் நினைவுறுத்தப்படுகிறது.

சாதிவிதிகளும், தடைகளும் பங்கேற்பின்போது நெகிழ்ந்து கொடுப்பதில்லை. கணநாட் ஒபயசேகர எழுதிய சிங்களவர் சடங்குகளின் கட்டமைப்பு (THE STRUCTURE OF SINHALESE RITUALS) (GANANATH OBEYSEKERA 1958) என்ற தலைப்புடைய கட்டுரையில்

பௌத்தர்களின் சடங்குகளில் சாதிவிதிகளும், தடைகளும் விழாக்களின்போது தற்காலிகமாகத் தளர்த்தப்படுகின்றன - என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். சிங்களவர்களின் சாதிமுறை இறுக்கம் குறைந்தது (RYAN 1954) என்றும், சாதிக்கட்டமைப்பு நெகிழ்ச்சியுடையது (RYAN AND STRAUS 1954) என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. தமிழ் இந்துக்களின் சாதிமுறையும், சாதிக் கட்டமைப்பும் ஒப்பீட்டளவில் இறுக்கமானது; நெகிழ்ச்சியற்றது.

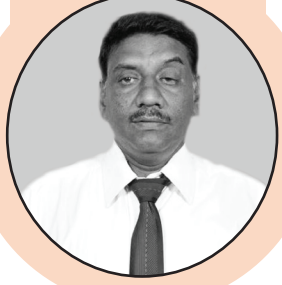
இவ்வாறான சாதிமுறை கிராமத்தின் புறச்சாதிகளை (EXTERIOR CASTE) சடங்குகளில் பங்கேற்பதை அனுமதிக்கிறது. ஆயினும் எல்லைக் கோடுகளைத் தாண்டக்கூடாது, விலக்கப்பட்டவற்றைச் செய்யக்கூடாது, தடைகளை பங்கேற்பின் நிபந்தனையாக விதிக்கிறது. இச்சாதிமுறை பற்றிய நூல்களைப் படித்தவர்களுக்கு இந்து ஜய்மனி (HINDU JAIMANI SYSTEM) முறையின் இன்னொரு வகையே யாழ்ப்பாணத்தில் காணப்படும் சாதிமுறை என்ற உண்மை புரியும் (WISER 1936).

உசாத்துணை

1. BANKS, M. 1960Caste in Jaffna. In Aspects of Caste in South India, Pakistan and Ceylon. E. R. Leach (ed.) Cambridge University Press, Cambridge.
2. CARTMAN, R. 1952Hinduism in Ceylon. M. D. Gunasena and Company, Colombo, Ceylon.
3. HOCART, A. M. 1938Les Castes. Translated by E. J. Levy and J. Auboyer. Paul Guenther, Paris.
4. HUTTON, J. H. 1946Caste in India. Cambridge University Press, Cambridge.
5. OBEYSEKERA, G. 1958The Structure of a Sinhalese Ritual. The Ceylon Journal of Historical and Social Studies. Vol. 1, University of Ceylon, Peradeniya, Ceylon.
6. RYAN, BRYCE 1953Caste in Modern Ceylon. Rutgers University Press, New Brunswick, N. J. 1952Socio Cultural Regions of Ceylon. Rural Sociology 17:928.
7. RYAN, BRYCE F. and MURRAY A. STRAUS 1954The Integration of Sinhalese Society. Research Studies of the State College of Washington XIII:4.
8. SRINIVAS, M. N. 1952Religion and Society Among the Coorgs of South India. Clarendon Press, Oxford.
9. WHITEHEAD, HENRY 1916Village Gods of South India. Humphrey Milford, London.
10. WISER, WILLIAM HENRICH 1936The Hindu Jajmani System. Lucknow Publishing House, Lucknow.

ஒரு நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தி என்பது அந்நாட்டின் நிலைபேறுகைக்கு ஸ்திரத்தினை வழங்குகின்றது. இலங்கையில் உள்ள வளசெழிப்பு நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு பெரும்பங்காற்றக்கூடியது. இலங்கையின் கால்பங்குக்கும் அதிகமான நிலப்பரப்பைக் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்கள் கொண்டுள்ளன. இந்தவகையில் இலங்கையில் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களின் நிலப்பரப்பு, அதில் அடையாளப்படுத்தக்கூடிய வளங்கள் அல்லது இதுவரை கண்டறியப்பட்ட வளங்கள் தொடர்பாக தெளிவுடுத்துவதாகவும், அந்த வளங்களின் இப்போதைய பயன்பாடற்ற முறைமையை மாற்றியமைத்து உச்சப்பயனைப் பெறுதல், அதனூடே வடக்கு - கிழக்கின் விவசாயத்துறை, உட்கட்டமைப்பு, கடல்சார் பொருளாதாரம் என்பவற்றை அபிவிருத்தி செய்வது பற்றியும் 'உள்ளூர் பொருளாதார அபிவிருத்தியும்' என்ற இந்த கட்டுரைத்தொடர் விளக்குகின்றது.

● அமரசிங்கம் கேதீஸ்வரன்

பொருளியல் துறையில் சிரேஷ்ட வளவாளராகவும், பயிற்றுனராகவும் செயற்பட்டு வருகின்ற அமரசிங்கம் கேதீஸ்வரன் அவர்கள் கிளிநொச்சி மாவட்ட செயலகத்தின் பிரதி திட்டமிடல் பணிப்பாளராவார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொருளியல் துறையில் இளமாணி மற்றும் முதுமாணிப்பட்டம் பெற்ற இவர் 2012ஆம் ஆண்டு 'திட்டமிடல் மூல தத்துவங்கள்' என்ற நூலினை வெளியிட்டுள்ளார்.

வவுனியா வடக்கு விவசாயிகளின் பப்பாசி பயிர்ச் செய்கை

Image Source : www.ilakku.org

வடக்கு கிழக்கு
மாகாணங்களில்
பழப்பயிர்
உற்பத்தியும்
வாய்ப்புகளும்

வ

டக்கு - கிழக்கின் விவசாயத்துறையில் மற்றொரு வாழ்வாதார வளமாக காணப்படும் பழப்பயிர்ச் செய்கையில் பல சாத்தியமான வளங்கள் இவ்விரு மாகாணங்களிலும் காணப்படுகின்றன.

இலங்கையின் பழச்சந்தையில் கணிசமான ஒரு வீதத்தை நிரம்பல் செய்யும் இவ்விருமாகாணங்களிலிருந்தும் வாழை, மா, பப்பாசி, தர்பூசணி, தேசி, தோடை, கொய்யா, மாதுளை ஆகிய பழப்பயிர்கள் முதன்மை பெறுகின்றன.

வடக்கு - கிழக்கு மாகாண வாழைச்செய்கை

வாழைப்பழச்செய்கை பிரபல்யம் பெற்றுள்ள இலங்கையின் மாகாணங்களில் வடக்கும்

கிழக்கும் பிரபல்யமானவை.

வடக்கு மாகாணத்தின் ஐந்து

மாவட்டங்களிலுமே வாழைச்செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. இது நடுத்தர காலப்பயிர் என்ற வகையில் 46 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து பயன்தரக்கூடியதான பயிராகும். இந்த வகையில் வடமாகாணத்தில் 2627 ஹெக்டேயர் நிலப்பரப்பில் வாழைச்செய்கை இடம்பெறுவதுடன் கிழக்கு மாகாணத்தில் 825 ஹெக்டேயர் பரப்பிலும் இது பயிரிடப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் 1057 ஹெக்டேயரிலும் வவுனியாவில் 753 ஹெக்டேயரிலும்

கிளிநொச்சி முழங்காவில் பகுதியை சேர்ந்த விவசாயி ஒருவரின் பழமர செய்கை

Image Source : www.ceylonmirror.net

கிளிநொச்சியில் 4 ஹெக்டேயர் 34 ஹெக்டேயரிலும் மன்னாரில் 232 ஹெக்டேயர் பரப்பிலும் முல்லைத்தீவில் 152 ஹெக்டேயர் பரப்பிலும் வாழை பயிரிடப்பட்டுள்ளது. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் 284 ஹெக்டேயர் பரப்பிலும் திருகோணமலையில் 426 ஹெக்டேயர் பரப்பிலும் அம்பாறையில் 115 ஹெக்டேயர் பரப்பிலும் இது செய்கைபண்ணப்பட்டுள்ளது.

வருடாந்தம் உற்பத்தி மதிப்பீட்டின் படி திருமலையில் 4254 மெற்றிக்தொன்னும் மட்டக்களப்பிலிருந்து 5675 மெற்றிக்தொன்னும் அம்பாறையில் 1868 மெற்றிக்தொன்னுமாக கிழக்கிலிருந்து 11797 மெற்றிக்தொன் வாழைக்குலை வருடாந்தம் கிடைக்கப்பெறுகிறது. யாழ்ப்பாணத்தில் 18534 மெற்றிக்தொன்னும் கிளிநொச்சியிலிருந்து 8232 மெற்றிக்தொன்னும் மன்னாரிலிருந்து 4732 மெற்றிக்தொன்னும் முல்லைத்தீவிலிருந்து 2126 மெற்றிக்தொன்னும் வவுனியாவிலிருந்து 13287 மெற்றிக்தொன்னுமாக வடமாகாணத்தில் 47011 மெற்றிக்தொன் வாழைக்குலைகள் வருடாந்தம் பெறப்படுகின்றன. இந்த வகையில் நாட்டின் மொத்த தேவையில் 58808 மெற்றிக்தொன் வாழைப்பழங்கள் வடக்குகிழக்கு மாகாணங்களிலிருந்து நிரம்பல் செய்யப்படுகின்றன.

நிலவும் காலநிலையுடன் ஒப்பிட்டு பண்ணை முறையில் உற்பத்தி இடம்பெறும் இப்பிரதேசங்களில் இன்னமும் இந்த உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கான வாய்ப்புக்கள் அதிகம் காணப்படுகின்றன. நாட்டின் தென்பகுதியில் அதிகளவிலான மக்களின் தேவைக்காக வடக்குகிழக்கிலிருந்தே வாழை உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. மகாவலி வலயத்திலும் தற்போது பரவலாக வாழைச் செய்கை இடம்பெறும் போதும் வடபுல பங்களிப்பே காத்திரமானது.

தொடர் பராமரிப்பும் கவனமும் தேவைப்படாத இப்பயிர்செய்கையில் மாற்றுத் தொழில்களில் உள்ளவர்களும் கூட ஈடுபட வாய்ப்புண்டு. இதற்கு அதிகளவில் மனிதவலு தேவை இல்லையாயினும் பண்படுத்தல், பழம்பறித்தல், நீர் விநியோகம் என்பவற்றால் மனிதவலு கட்டாயமானதாகவுள்ளதால் அதிகரித்துள்ள மனிதக் கூலியினால் பலர் இந்தச் செய்கையினை இலாபகரமானதாக இல்லை என ஒதுக்கி வருவதும் நிகழ்ந்து வருகிறது.

மாமரச் செய்கை

வடக்குகிழக்கு மாகாணங்களில் பழப்பயிர் செய்கையில் அடுத்து முக்கியம் பெறும் பயிராக காணப்படுவது மாமரச்செய்கை. கிழக்கில்

திருகோணமலையில் 498
ஹெக்டேயர் பரப்பிலும்
மட்டக்களப்பில் 485
ஹெக்டேயர் பரப்பிலும்
அம்பாறையில் 124
ஹெக்டேயர் பரப்பிலும்
விளைவிக்கப்படும்
இப்பயிர்செய்கையானது, வட
மாகாணத்தில் யாழ்ப்பாண
மாவட்டத்தில் 800
ஹெக்டேயர் பரப்பிலும்
வவுனியாவில் 761
ஹெக்டேயர் பரப்பிலும்
முல்லைத்தீவில் 495
ஹெக்டேயர் பரப்பிலும்
கிளிநொச்சியில் 337
ஹெக்டேயர் பரப்பிலும்
மன்னாரில் 336 ஹெக்டேயர்

வடக்கு-கிழக்கில்
மாமரங்களில்
பெருமளமானவை
குடியிருப்புக்களைச்
சூழவே காணப்படுகின்றன.
குடியிருப்புக்களில்
இப்போது விவசாயத்துக்கு
சவாலாக மாறியிருக்கும்
குரங்குகளினால் அதிகம்
பாதிப்படையும் விவசாயப்
பயிராக மாமரமே
காணப்படுகின்றது.

கிளிநொச்சி முழங்காவில் பகுதியை சேர்ந்த விவசாயி
ஒருவரின் பழமர செய்கை

Image Source : www.ceylonmirror.net

பரப்பிலும் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது.
இவ்வகையில் வடமாகாணத்தில் 2729
ஹெக்டேயர் பரப்பிலும் கிழக்கு மாகாணத்தில்
1107 ஹெக்டேயர் பரப்பிலுமாக
மொத்தமாக 3836 ஹெக்டேயர் பரப்பில்
மாம்பழத்தோட்டங்கள் காணப்படுகின்றன.

விளைச்சல் என்ற அடிப்படையில் கிழக்கில்
திருகோணமலையில் 3550 மெற்றிக்தொன்னும்

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலிருந்து
4851 மெற்றிக்தொன்னும்
அம்பாறை மாவட்டத்திலிருந்து
2502 மெற்றிக்தொன்னும் விளைவு
பெறப்படுகிறது இவ்வகையில் கிழக்கு
மாகாணத்திலிருந்து 10903 மெற்றிக்தொன்
விளைவு வருடாந்தம் பெறப்படுவதுடன்
வட மாகாணத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில்
5600 மெற்றிக்தொன்னும்
வவுனியாவிலிருந்து 5110 மெற்றிக்
தொன்னும் முல்லைத்தீவிலிருந்து
3542 மெற்றிக்தொன்னும்
கிளிநொச்சியிலிருந்து 2426
மெற்றிக்தொன்னும் மன்னாரிலிருந்து
2110 மெற்றிக்தொன்னும் விளைவாகப்
பெறப்படுகிறது. இவ்வகையில் இவ்விர
மாகாணங்களிலும் பயிரிடப்படும்
மாமரங்களில் பாரம்பரிய இனங்களே
அதிகளவில் காணப்படுகின்றன.
குறிப்பாக கறுத்தக் கொழும்பான்,
விளாட், அம்பலவி, கிளிச்சொண்டான்,
வெள்ளைக்கொழும்பான் போன்ற
இனங்கள் பிரபலமாகவுள்ளன. நவீன
வகையை சார்ந்த Tom md; தேசி
வகையை சார்ந்த பல தோட்டங்கள்
அண்மைக்காலமாக உருவாக்கப்பட்டு
வருகின்றன.

மாமரச் செய்கையில் அதிகளவு
வாய்ப்புக்கள் காணப்படினும்
அதன் செய்கை தொடர்பில் பாரிய
சவால்கள் இருக்கவே செய்கின்றன.
வடக்குகிழக்கில் மாமரங்களில்
பெருமளமானவை குடியிருப்புக்களைச்
சூழவே காணப்படுகின்றன.
குடியிருப்புக்களில் இப்போது
விவசாயத்துக்கு சவாலாக மாறியிருக்கும்
குரங்குகளினால் அதிகம் பாதிப்படையும்
விவசாயப் பயிராக மாமரமே
காணப்படுகின்றது. வருடத்துக்கு இரு

போகம் விளைச்சலைத் தரும் இப்பயிரிலிருந்து
மெய் வருமானம் பெறப்படுவது பாரிய
பிரச்சினைக்குள்ளாகியிருக்கிறது. மாமரங்கள்
முறைப்படியாக கத்தரித்து வளர்க்கப்படாத
நிலையில் பாரிய வளர்ச்சியுடன்
காணப்படுகின்றன. இந்த மரங்களிலிருந்து
பெருந்தொகையான விளைவு பெறப்பட்ட
போதும் அதனை பயனுடைய விளைச்சலாக
மாற்றிக் கொள்வதுவே பிரச்சினையாகியுள்ளது.

நூற்றுக்கணக்கில் கூட்டம் கூட்டமாக நாட்டுக்குள் நகர்ந்துள்ள குரங்குகள் உயர்ந்த மாமரங்களில் ஏறி சேதம் விளைவிக்கும் போது அவற்றை விரட்ட முடியாதுள்ளது. அதன் இந்தமரங்களிலேயே குரங்குகள்: இரவிலும் தங்கி வருவதால் அவை இப்போது நாட்டு விலங்குகளாக மாறியிருக்கின்றன. கடந்த தசாப்தத்தில் இடம்பெற்ற உள்நாட்டு மோதலின் போது காடுகளிலிருந்து குடிமனைகளுக்கு வந்து தங்கி கொண்ட குரங்குகள் மீள் குடியமர்வின் பின்னர் காடுகளுக்கு கொண்டு சென்று விடப்படவில்லை. அத்துடன் வன ஜீவராசிகள் திணைக்கள வகைப்பாட்டினுள்ளும் குரங்குகள் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. இதனால் குரங்குகளை முகாமை செய்யும் நிலை தெரியாது வடக்குகிழக்கு விவசாயிகள் திண்டாடி வருகின்றனர். குடும்ப மட்டத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படும் மா, பலா, கொய்யா, பப்பாசி போன்ற பல பழப்பயிர்களிலிருந்தும் முறையான வருமானத்தை பெற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலையில் எந்தப் புது முதலீடுகளும் இத்துறை நோக்கி இடம்பெற முடியாதுள்ளது. உலகளாவிய நிலையில் பிரபல்யம் வாய்ந்த கறுத்தக் கொழும்பான் மாம்பழங்கள் இப்போது உயர் நுகர்வுக்கு கூட கிடைக்கமுடியாத

நிலையை குரங்குகளின் தாக்கம் ஏற்படுத்தி வருகிறது. அண்மையில் விவசாயிகளினால் அழிப்பு செய்யப்படக் கூடிய விவசாயத்துக்கு சேதம் தரும் விலங்கு வகையில் குரங்குகள் உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பினும் அவற்றைக் கொல்வது பொருத்தப்பாடனாதாக அமையாது என்பதுடன் உயிர் பல்வகைமைக் கோட்பாட்டின் படி எல்லா உயிரினங்களினும் வாழும் சூழலாகவே இது அமைய வேண்டும் என்பதால் திட்டமிட்ட வகையில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட ஆள்திரட்டலுடன் கூட்டம் கூட்டமாக குரங்குகளை காடுகளுக்கு விரட்டிவிடக்கூடிய செயல்திட்டங்களே அமுலாக்கப்படல் வேண்டும்.

கொய்யாப் பயிர்ச் செய்கை

பழப்பயிர்களின் மற்றொரு முக்கியமான வகை கொய்யாச் செய்கை. கிழக்கு மாகாணத்தில் 156 ஹெக்டேயர் பரப்பிலும் வடமாகாணத்தில் 360 ஹெக்டேயர் பரப்பிலும் இது பயிரிடப்பட்டு வருகிறது. வட மாகாணத்தில் வவுனியாவில் 114 ஹெக்டேயர் பரப்பிலும் யாழ்ப்பாணத்தில் 48 ஹெக்டேயர் பரப்பிலும் முல்லைத்தீவில் 18 ஹெக்டேயர் பரப்பிலும் இது உற்பத்தி செய்யப்படுவதுடன் கிழக்கு மாகாணத்தில் திருகோணமலையில் 97 ஹெக்டேயர் பரப்பிலும்

முல்லைத்தீவு பகுதியில் கொய்யாப் பயிர்ச் செய்கை

Image Source : np.gov.lk

மட்டக்களப்பில் 42 ஹெக்டேயர் பரப்பிலும் அம்பாறையில் 17 ஹெக்டேயர் பரப்பிலும் இது உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. கொய்யா மரங்களின் விளைச்சலை அறுவடை செய்வதில் அணில் மற்றும் கிளிகள் என்பன சவாலாக உள்ள காரணத்தால் உற்பத்தியில் பெரும்பகுதி சேதத்துக்குள்ளாகின்றது. பயிரிடப்பட்டு அறுவடைக்கு பொருத்தமாக உள்ள 34 வருடங்களின் பின் இவை கத்தரிக்கப்பட்ட வளர்ப்பு செய்வதிலும் சிரமம் காணப்படுவதால் மெய் விளைவு பெறப்படுவது கடினமாகவேயுள்ளது. விளைவு மதிப்பீட்டை ப்பார்க்கும் போது திருகோணமலையில் 165 மெற்றிக்தொன்னும் மட்டக்களப்பில் 423 மெற்றிக்தொன்னும் அம்பாறையிலிருந்து 71 மெற்றிக்தொன்னுமாக 660 மெற்றிக்தொன் கொய்யா வருடாந்தம் கிழக்கு மாகாணத்திலிருந்து பெறப்படுவதுடன் வட மாகாணத்தில் வவுனியாவிலிருந்து 686 மெற்றிக்தொன்னும் மன்னாரிலிருந்து 720 மெற்றிக்தொன்னும் கிளிநொச்சியிலிருந்து 248 மெற்றிக்தொன்னும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து 200 மெற்றிக்தொன்னும் முல்லைத்தீவிலிருந்து 68 மெற்றிக்தொன்னும் வருட விளைச்சலாகப் பெறப்படுகின்றது. நீண்டகால முதலீட்டுப் பயிர்களில் ஒன்றான கொய்யாவின், பயிர்ச்செய்கையில் பண்ணை முறை பயிர்ச்செய்கையே அதிக நன்மை தரக்கூடியதாகும். நன்கு தரமுயர்த்தப்பட்ட ஆனைக்கொய்யா வகையைப் பயிரிடுவதன் மூலம் தரமான வருமானத்தைப் பெறக்கூடிய வாய்ப்புக் காணப்படுவதுடன் கொய்யா பயிரிடும் நிலப்பரப்பில் ஊடுபயிர் செய்கையிலும் ஈடுபடமுடியும் என்பதால் பண்ணைமுறைச் செய்கைக்கு ஊக்கப்படுத்துதல் அவசியமாகும். ஆரம்பத்தில் இருந்து அதிக முதலீட்டை வழங்க தேவையற்ற இப்பழப்பயிரில் ஊடுபயிர்களின் செய்கையுடன் ஆரம்பித்து பலன் தரும் வரை பராமரிப்புச் செலவின்றியே இதனை ஆரம்பிக்க முடியும். அறுவடைக்கும் இலகுவான இப்பயிர்ச்செய்கையில் முறையான

வருமானம் தரும் பழப்பயிர்களில் ஆண்டு முழுவதும் அறுவடையை உறுதி செய்து தொடர்ந்து வருமானம் பெறக்கூடிய பயிர்களில் பிரதானமாகக் காணப்படும் பப்பாசிச் செய்கையை குறிப்பிடலாம்.

கவனிப்பின் மூலம் விலங்குப் பாதுகாப்பையும் பெற்றுக்கொள்ள வாய்ப்புள்ளது. காலபோகப் பயிர்களுக்கென பெருமளவு நிலங்களை பயன்படுத்தும் வடக்குகிழக்கு விவசாயிகளின் உறுதியான வருமானத்தில் இந்தப்பழப்பயிரின் விரிவாக்கம் மேலும் பல வாய்ப்புக்களை வழங்க கூடியதாகவே உள்ளது.

பப்பாசிச் பயிர்ச் செய்கை

வருமானம் தரும் பழப்பயிர்களில் ஆண்டு முழுவதும் அறுவடையை உறுதி செய்து தொடர்ந்து வருமானம் பெறக்கூடிய பயிர்களில் பிரதானமாகக் காணப்படும் பப்பாசிச் செய்கையை குறிப்பிடலாம். பண்ணை முறையில் இலகுவில் ஆரம்பிக்கக் கூடியதும் குறுகிய

காலத்தினுள்ளேயே வருமானத்தைப் பெறக்கூடியதும் குறிப்பிட்ட வருடங்கள் தொடர்ந்து சிறந்த விளைச்சலை பெற்று பின்னர் புதிப்பிக்கப்படுவதன் மூலம் தொடர் வருமானத்தை உறுதி செய்யக்கூடியதுமான இந்தப்பயிர்ச்செய்கையில் இயற்கை இடரான காற்று மற்றும் வெள்ளப்பெருக்கு என்பனவும் குரங்கு மற்றும் குருவிகளும் சவாலாக அமைந்துள்ளன. எனினும் வடக்கு கிழக்கின் பழ உற்பத்தியில் பப்பாசிச் செய்கை காத்திரமிக்க பங்கை வகித்துள்ளது. வடமாகாணத்தில் 1093 ஹெக்டேயர் நிலப்பரப்பில் செய்கை பண்ணப்படும் இப்பயிரானது வவுனியாவிலேயே அதிகளவில் செய்கை பண்ணப்படுகிறது. அங்கு 409 ஹெக்டேயர் நிலப்பரப்பில் செய்கை பண்ணப்படும் இப்பயிர் வவுனியா வடக்கு நெடுங்கேணி பிரதேசத்தில் அதிகளவில் பண்ணை முறையில் செய்கைப்பண்ணப்பட்டு வருகிறது. வவுனியாவிற்கு அடுத்து யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் 190 ஹெக்டேயர் பரப்பிலும் மன்னாரில் 201 ஹெக்டேயர் பரப்பிலும் முல்லைத்தீவில் 155 ஹெக்டேயர் பரப்பிலும் கிளிநொச்சியில் 138 ஹெக்டேயர் பரப்பிலும் இது செய்கை பண்ணப்படுவதுடன் கிழக்கு மாகாணத்தில் 240 ஹெக்டேயர் இது செய்கை பண்ணப்படுகிறது. அதில் 141 ஹெக்டேயர் பரப்பில் திருமலையில் தான்

இது அதிகளவில் பயிரிடப்பட்டு வருகிறது. குச்சுவெளி, நிலாவெளி கமநலப்பிரிவுகளிலேயே இது அதிகம் பயிரிடப்பட்டு வருகிறது. அறுவடை விளைச்சல் என்ற வகையில் திருமலையில் 2055 மெற்றிக்தொன்னும் மட்டக்களப்பில் 1412 மெற்றிக்தொன்னும் அம்பாறையில் 598 மெற்றிக்தொன்னும் அறுவடையாக கிடைக்கப் பெறுகின்றன. வட மாகாணத்தில் வவுனியாவிலிருந்து 8500 மெற்றிக்தொன்னும் மன்னார் மாவட்டத்திலிருந்து 4356 மெற்றிக்தொன்னும் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலிருந்து 4472 மெற்றிக்தொன்னும் கிளிநொச்சியிலிருந்து 4300 மெற்றிக்தொன்னும் முல்லைத்தீவிலிருந்து 4830 மெற்றிக்தொன்னுமாக மொத்தமாக வடமாகாணத்திலிருந்து 26452

கிளிநொச்சி (மமங்காவில்) புகதியை சேர்ந்த விவசாயி

மெற்றிக்தொன் விளைச்சலாகவும் கிழக்கு மாகாணத்திலிருந்து 4066 மெற்றிக்தொன்னுமாக 30518 மெற்றிக்தொன் பப்பாசிப்பழங்கள் இவ்விரு மாகாணங்களிலும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

பப்பாசிச் செய்கையை பொறுத்தவரை மிக லாபம் தரும் பயிர்களில் ஒன்றாகக் காணப்படுவதுடன் அதிக சந்தை வாய்ப்பை கொண்ட ஒரு பயிராகவும் இது அமைந்துள்ளது. சுற்றுலாவிகளின் அதிக வரவு காரணமாக இன்னமும் வளர்ச்சியடையக்கூடிய ஒரு தொழிலாக இது

அமைந்துள்ளதுடன் உள்ளூரிலும் இதன் நுகர்வு கணிசமாகவே உயர்ந்து வருகிறது. எல்லாக்காலங்களிலும் இதனைப் பயிரிட்டு பலன் பெற முடியும் என்பதால் விவசாயிகளால் இது பெரிதும் விரும்பப்படும் பயிராகவே இருந்து வருகிறது. நல்லின விதைகளின் மூலம் மட்டுமே கன்றுகளை உருவாக்கி பயிரிட முடியும் என்பதால் இதன் விதையாக்கம் தனியாரது கம்பனிகளின் செல்வாக்கு உட்பட்டதாகவே உள்ளது. பாரம்பரியமாக பயிரிடப்பட்டு வந்த பப்பாசி விதையினை நாம் கவனிப்பாரற்று விட்டதனால் விதைப்பிறக்கத் தனியுரிமை கொண்ட பயிர்ச்செய்கை தொழில்நுட்பம் இப்பயிரினை முழுமையாக கையகப்படுத்தியுள்ளது. இதனால் சாதாரணமாக வீட்டுத்தோட்டங்களில்

பயிரிடக்கூட நாற்றுக்களை கொள்வனவு செய்து கொள்ள வேண்டிய கட்டாயச் சூழல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. ஏழை எளிய மக்களுக்கு இலகுவில் கிடைக்கக்கூடிய பழப்பயிர்களாக வாழை மற்றும் பப்பாசி மட்டுமே இருந்து வருகின்றன.

தேசிச்செய்கை

வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் உற்பத்தி செய்யப்படும் மற்றமொரு வாய்ப்பான பழப்பயிராக தேசிச் செய்கையை எடுத்துக் கொள்ளலாம். வட மாகாணத்தில் 995 ஹெக்டேயர் பரப்பிலும் கிழக்கு மாகாணத்தில் 156 ஹெக்டேயர் பரப்பிலுமாக மொத்தமாக 1151 ஹெக்டேயர் பரப்பில் உற்பத்தி செய்யப்படும் இப்பழப்பயிரினது ஒரு வாய்ப்பான பயிராகவே காணப்படுகின்றது. வட மாகாணத்தில் அதிக பிரதேசங்களில் பயிரிடப்படும் இப்பழமானது வவுனியா மாவட்டத்தில் மிகவும் அதிகளவாக 435 ஹெக்டேயர் நிலப்பரப்பிலும் யாழ்ப்பாணத்தில் 216 ஹெக்டேயர்

நிலப்பரப்பிலும் முல்லைத்தீவில் 157 ஹெக்டேயர் நிலப்பரப்பிலும் கிளிநொச்சியில் 93 ஹெக்டேயர் நிலப்பரப்பிலும் மன்னாரில் 53 ஹெக்டேயர் பரப்பிலும் இது உற்பத்தி செய்யப்படுவதுடன் கிழக்கு மாகாணத்தில் திருகோணமலையில் 66 ஹெக்டேயர் பரப்பிலும் மட்டக்களப்பில் 46 ஹெக்டேயரிலும் அம்பாறையில் 45 ஹெக்டேயர் பரப்பிலும் இது பயிரிடப்பட்டு வருகின்றது. விளைச்சல் என்ற அடிப்படையில் கிழக்கு மாகாணத்தில் 955 மெற்றிக்தொன்னும் வட மாகாணத்தில் 4850 மெற்றிக்தொன்னும் விளைவாக கிடைத்து வருகிறது. வவுனியா

மாவட்டத்தில் அதிகம் விளைச்சலை தரும் இப்பயிருக்கு தேவையான வாய்ப்பான பல ஏக்கர் நிலங்கள் பயிரிடப்படாமல் இருப்பதுடன் மிகக் குறைந்த அளவில் பயிரிடும் விவசாயிகளால் தான் இவ்விளைச்சல் உறுதி செய்யப்படுகிறது. துணை உணவுப்பொருட்களின் உற்பத்திகளுக்கான மூலப்பொருளாக பயன்படுத்தப்படுத்தக்கூடிய இப்பழப்பயிரானது நேரடி நுகர்வுக்கு அப்பாலும் தொழில் மற்றும் இலாப வாய்ப்பை கொண்ட ஒரு பயிராகவே இது காணப்படுகின்றது.

தோடைச்செய்கை

வடக்கு - கிழக்கில் தோடைச் செய்கைக்கு மிக உகந்த பிரதேசமாக வடக்கு மாகாணமே காணப்படுகின்றது. வட மாகாணத்தில் இப் பயிர்ச் செய்கைக்குப் பொருத்தமான காலநிலை நிலவுவதாலும் மண் அமைப்பின் பொருத்தமுமே இதற்குக் காரணம். 995 ஹெக்டேயர் பிரதேசத்தில் இது வட மாகாணத்தில் பயிரிடப்படுகின்றது. அதில் அதிகளவான தோடைச் செய்கை இடம்பெறும் மாவட்டமாக வவுனியா மாவட்டமே இருந்து வருகிறது. மொத்தமாக 586 ஹெக்டேயர் பரப்பில் இச் செய்கை வவுனியாவிலேயே இடம் பெறுகிறது. அடுத்து மன்னாரில் 34 ஹெக்டேயர் பரப்பிலும் முல்லைத்தீவில் 32 ஹெக்டேயர் பரப்பிலும் யாழ்ப்பாணத்தில் 26 ஹெக்டேயரிலும் கிளிநொச்சியில் 16 ஹெக்டேயர் பரப்பிலும் இப்பயிர்ச் செய்கை இடம்பெறுகிறது. நீண்டகால வருமானம் தரக்கூடிய இப்பயிர், பொருத்தமான பராமரிப்பும் மண்ணமைப்புமுள்ள பகுதிகளிலேயே அதிக விளைவைத்தருகின்றது. ஏனைய இடங்களில் மரங்கள் நன்றாக வளர்ந்தாலும் கூட காய்ப்பதில்லை என்பதனால் இதிலிருந்து பயன் பெறுவது சில தடைகளுடன் கூடியதாகவே காணப்படுகின்றது.

விளாம்பழச்செய்கை

வடக்கு மாகாணத்தில், காடுகளில் அதிகளவில் காணப்படும் விளாம்பழங்கள், பழுத்து விழும் காலத்தில் அவற்றைச் சேகரித்து விற்பனை செய்து வருமானம் பெறுவதே அதிகளவில் இடம்பெற்று வருகிறது. ஆனால் கிழக்கு மாகாணத்தில் வீடுகளில் இது பழப்பயிராக பயிரிடப்பட்டு நன்மைகள் பெறப்பட்டு வருகின்றன. திருகோணமலையில் 89 ஹெக்டேயர் பரப்பிலும் மட்டக்களப்பில்

வடக்கு - கிழக்கில் தோடைச்செய்கைக்கு மிக உகந்த பிரதேசமாக வடக்கு மாகாணமே காணப்படுகின்றது. வட மாகாணத்தில் இப் பயிர்ச் செய்கைக்குப் பொருத்தமான காலநிலை நிலவுவதாலும் மண் அமைப்பின் பொருத்தமுமே இதற்குக் காரணம். 995 ஹெக்டேயர் பிரதேசத்தில் இது வடமாகாணத்தில் பயிரிடப்படுகின்றது. அதில் அதிகளவான தோடைச் செய்கை இடம்பெறும் மாவட்டமாக வவுனியா மாவட்டமே இருந்து வருகிறது.

46 ஹெக்டேயரிலும் அம்பாறையில் 17 ஹெக்டேயர் பரப்பிலும் இது உற்பத்தி செய்யப்படுவதுடன் 595 மெற்றிக்தொன் விளைவு இம்மாகாணத்தில் வருடாந்தம் பெறப்பட்டு வருகிறது. துணை உணவுப் பதனிடலில் அதிக வாய்ப்புள்ள இப்பழங்கள் திட்டமிடப்பட்ட வகையில் வளர்ப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்டாலே சிறந்த விளைச்சலைப் பெறக்கூடியதாக அமையும். உற்பத்திச் செலவின்றி காடுகளிலிருந்து பெறக்கூடிய இப்பழங்களை உரிய காலங்களில் முறையாக திரட்டி பதப்படுத்தும் தொழில்நுட்பத்தை விரிவுபடுத்துவதன் மூலம் மிகச் சிறந்த வருமானத்தை பெறக்கூடிய ஒரு தொழிலாகவும் உச்ச மட்ட லாபத்தைப் பெறக்கூடிய தொழிலாகவும் இதனை மாற்றிக்கொள்ள முடியும். இவ்வகையில் வடக்கு- கிழக்கின் பொருளாதார வாய்ப்புக்களில் பழப்பயிர்களின் உற்பத்தியும் மிகப் பொருத்தமான ஒரு மூலவளமாகவே காணப்படுவதுடன் பெறுமதிசேர் தொழில்நுட்பத்தின் மூலம் பல துணை உணவுக் கூறுகளையும் உற்பத்தி செய்யும் வாய்ப்பு இந்தத்துறையில் காணப்படுவதனை நாம் அடையாளப்படுத்த முடியும். சிறப்பான விளைச்சலைத் தரும் மாவட்டங்களில் கூடுதல் முதலீட்டை வழங்கி இத்துறைசார் பயிர்களை அபிவிருத்தி செய்வதன் மூலம் மிகச் சிறந்த வருமானத்தையும் தொழில் வாய்ப்பையும் கொண்டதாக வடக்குகிழக்கு மாகாணங்களை மாற்றிக் கொள்ள முடியும்.

(தொடரும்)

இலங்கையில் பண்பாட்டுத் தனித்துவம் கொண்ட பல்வேறு நிலப்பரப்புகளுள் கிழக்கு மாகாணத்தின் கீழைக்கரை எனும் நிலப்பரப்பும் ஒன்றாகும். இந்நிலப்பரப்பு ஒரு நெடிய பாரம்பரியத்தையும், ஆதிவேரான பழங்குடிகளின் தொல்மரபையும் கொண்டமைந்துள்ளது. அவ் வரலாற்றை சிங்கள வரலாற்றாதாரங்களுடன் ஒப்பிட்டு, நவீன ஆய்வுப்பார்வையில் எழுதும் முயற்சியே 'ஈழத்துக் கீழைக்கரை: ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை' என்ற இத் தொடராகும். இதன்படி, இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணம் எனும் அரசியல் நிர்வாக அலகின் பெரும்பகுதியையும் அப்பகுதியைத் தாயகமாகக் கொண்ட மக்களின் பண்பாட்டையும் வரலாற்று ரீதியில் இது ஆராய்கிறது. கிழக்கிலங்கையின் புவியியல் ரீதியான பண்பாட்டு வளர்ச்சியையும், அங்கு தோன்றி நிலைத்திருக்கும் தமிழர், சோனகர், சிங்களவர், ஏனைய குடிகள் போன்றோரின் வரலாற்றையும், இன்றுவரை கிடைத்துள்ள சான்றுகளை வைத்துத் தொகுத்துக் கூறும் தொடராக இது அமைகிறது.

விவேகானந்தராஜா துலாஞ்சனன்

விவேகானந்தராஜா துலாஞ்சனன் அவர்கள் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் விஞ்ஞான பீடத்தில் மூலக்கூற்று உயிரியலும் உயிர் இரசாயனவியலும் கற்கைநெறியில் இளமாணிப் பட்டம் பெற்றவர். அதே பல்கலைக்கழகத்தின் பட்டக்கற்கைகள் பீடத்தில் பொது நிர்வாகமும் முகாமைத்துவமும் துறையில் முதுமாணிக் கற்கையைத் தொடர்கிறார்.

இலங்கை நிர்வாக சேவை அதிகாரியாகக் கடமையாற்றும் இவர் தற்போது மட்டக்களப்பு போர்தீவுப்பற்று வெல்லாவெளி பிரதேச செயலகத்தில் உதவிப் பிரதேச செயலாளராகப் பணிபுரிகிறார்.

இலங்கை சைவநெறிக்கழக வெளியீடான 'அலகிலா ஆடல்: சைவத்தின் கதை' எனும் சைவ வரலாற்று நூலையும் (2018), தனது திருமண சிறப்புமலராக 'மட்டக்களப்பு எட்டுப் பகுதி' நூலையும் (2021) வெளியிட்டுள்ளார்.

கீழைக்கரைக்கான எழுத்துச் சான்றுகள் : நாடுகாட்டுப் பரவணிக் கல்வெட்டு

க

ல்மடுவிலுமிருக்கிறது இராசபக்கிச முதலியாருடைய மனுசர்கள் தான். அவர்கள் தானே மற்றும் வெளிகளெல்லாம் விரைத்துத் திண்டுகொண்டிருக்கிற நாளில் அப்படியே விரைத்துத் திண்டுகொண்டிருங்கோவென்று அவருடைய மனுசரை விட்டுப் போட்டு அவர் தளவில்லுக்குப் போய்க் குடியிருந்து கொண்டு அந்த வனம் ஏழுக்கும் முன்னீடு காபமு[1] அனுப்புகிறது வேடரிற் கரடியன் கம்மாஞ்சி[2]. அதன் பிறகு கந்தக் கம்மாஞ்சி - இவர்கள் முன்னீட்டுக் கம்மாஞ்சிமார், அதின்பிறகு கோவில்மேட்டுக்கு[3] அம்மாள் கொண்டு வந்தது ஆரென்றாற் சின்னத்தம்பிப்போடியென்கிறவன், மதுரைக்குப்போய் அங்கே வைத்துப் பணிவிடையாச்சுது. நானிங்கே இருக்க நீயங்கே போக வேண்டாமென்று அப்போ வோகொடைக் கல்லிலே[4] யிருந்தது, அம்புத்தெய்வம், கொம்புத்தெய்வம், வில்லுத்தெய்வம், அம்மாணைத்தெய்வம், இதுகளையுங் கொண்டு அதுகளுக்குப்

பூசை கட்டுகிறது. சிங்களக் கட்டாடியும் பெண்சாதியும் சிங்களப் பத்ததியுங்கூடக் கொண்டு வந்தார்கள். அதிலும் அந்தத் தெய்வத்தைப் பூசை பண்ணிக் கோவில் மேட்டிலே வைத்துக் கொண்டிருக்கிற காலத்தில் அந்தக் கோயிலுக்குப் பூசை செய்பவன் கட்டாடியாவெளியை விதைத்துத் திண்டு கொண்டுவருகிற காலத்தில் அவனுடைய பெண்சாதி ஒரு பெண்பிள்ளை பெற்ற இடத்தில் அவர்கள் இரண்டு பேருஞ் செத்துப் போனார்கள். அவருடைய[5] மகள் கந்தியென்கிற மனுதி தான் பிறகு பூசை செய்து கொண்டிருக்கிற காலம் அவவை மழுவெடுத்த செட்டிகளிலொருவன் கல்யாணம் முடித்துக்கொண்டிருந்தான்[6]. அதிலும் பிள்ளை பிறந்தது, அந்தப் பிறந்த வழிக்குத்தானே அந்தத் தெய்வத்தைக் கொடுத்துப் போட்டார்கள். அவர்கள் பூசை பண்ணுகிறபடியால் அவர்களுக்கு இராசபக்கிச முதலியார் கட்டாடியாவெளியை அம்மாளுக்குக் கொடுத்துப்போட்டார்.

அவர்களாண்டு
 அனுபவித்து வருகிற
 காலத்தில் அந்த வங்கிஷம்
 காலற்று[7]. அப்போ
 பட்டிமேட்டுக்கு
 இராக்கொண்டு[8]
 தெய்வத்தையுங் கொண்டு
 போய்க் கோவிலுங்
 கட்டிக்குடியிருந்தார்கள்.
 அதின் பிறகு இராசபக்கிச
 முதலியார் அம்மன்
 தெரிசனம் பண்ண
 வந்தபோது இவர்களைக்
 காணவில்லை.
 தேடிப்பார்த்த போது
 பட்டிமேட்டில்
 இருக்கிறதாக அறிந்தார்.
 இனியிவர்களைத்
 தேடப்படாதென்று
 காரைக்காட்டு

வேளாளன்[9] கருணாகரக்
 கட்டாடியையும்
 அம்மன் அடையாளம்
 எடுத்துக்கொண்டு
 சனிக்கிழமை விசேஷ
 பூசை பண்ண

வேணுமென்று ஒன்பது காபமுவுங்[10] கட்டி
 அவர் சனங்களை அனுப்பினார். அவர்களைக்
 கண்டவுடனே இதுவெல்லாம் வாங்கிக்
 காரைதீவுக் கோவிலில் வைத்துப்போட்டுத்
 தங்கள் குலதெய்வ அடையாளங்களும் எடுத்துக்
 கொண்டு போய்ப் படுகளைச் சடங்கு செய்து
 அதில் அதிக புதினங்களைக் காண்பித்து
 அவர்களுக்கு அந்தத் தெய்வத்தையும் அவர்
 தாரை வார்த்துக்கொடுத்தார். கோவில்மேடும்
 கட்டாடியாவெளியுஞ் சிறுவனமும் என்றென்றுங்
 காரைதீவு[11] அம்மாளுக்கென்று இராசபக்கிச
 முதலியார் தாரைவார்த்துக் கொடுத்தார்.

இது தவிர இதற்கு முன்பு திருக்கோயிலுக்குப்
 பரிவட்டம் வெளுக்கிற வண்ணாரில்லாத
 படிக்கு ஏழு வண்ணியமாருங் கூடி இராசபக்கிச
 முதலியாரைக் கேட்க அப்போ அவர் தீவ[12]
 வண்ணானும் வீரவண்ணானும் குமானி
 வண்ணானும் ஆணும் பெண்ணுமாக மூன்று
 குடி கொடுத்தார். அதின் பிறகு இவர்
 செய்தியெல்லாங் கேள்விப்பட்டு அப்போ தான்
 மகராசா பட்டங்கட்டினது.

**உலாலை என்பது இதுதான். கடப்பு என்ற பெயரில் அமைந்த பழைய
 வாசல்களில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் தடிகள். இராசபக்கிச முதலியார்
 வீட்டில் இவை கல்லால் அமைந்திருந்தன.**

பட்டங்கட்டின முதலிமார் ஒன்பது பேர்.
 அதாவது

1. இராசபக்கிச முதலியார்
 2. சிறிவர்த்தன முதலியார்
 3. சூரியகாந்த முதலியார்
 4. வணிகசேகர முதலியார்
 5. குடாவேத்திமை முதலியார்
 6. அதிகார முதலியார்
 7. தளவில் முதலியார்
 8. கனகரெட்டின முதலியார்
 9. வாய்க்காம[13] முதலியார் ஆக
- இந்த ஒன்பது முதலிமாரும் பட்டங்கட்டின
 முதலிமார்.

பட்டங் கட்டாத முதலிமார்:

1. கல்மடு முதலியார்
2. துணுகம்ப முதலியார்
3. காளாஞ்சி அப்புகாமி
4. அக்கரைப்பற்றுத் திருத்தின

நிலமையிறாளை. இந்த நாலுபேரும்
 பட்டங்கட்டாத முதலிமார்.

அதின் பிறகு நாடுகாட்டுப் பகுதிக்குத் தலைமை

செய்த போடிமார்:

1. சின்னப் போடி
 2. மன்னிப்போடி
 3. கல்மடு முதலியார் மகன் மங்கலப்போடி
 4. வேலாப்போடி
 5. பத்திப்போடி
 6. செம்பகக் குட்டிப்போடி
 7. கண்ணாப்போடி,
- இந்த ஏழுபேரும் தலைமை செய்த போடிமார்.

இனியிறைக்காறப் போடிமார் :

1. கண்ணாப்போடி
2. சென்னஞ்சிப்போடி
3. செட்டிப்போடி
4. கதிர்காமப்போடி
5. பரமகுட்டிப்போடி
6. கல்மடு முதலியார் மகன்
7. மன்னிப்போடி[14]
8. மங்கலப்போடி
9. கனகப்போடி
10. முதலிக்குட்டிப்போடி
11. கதிர்காமப்போடி,

இந்தப் பதினெரு போடிமாரும் இறைகாறப் போடிமார்[15]. அந்தக்காலம் இவர்களுக்கு ஊழியம் என்னவானால் நக்கையில் விசாரைக்கு[16] ஊழியஞ் செய்கிறது. மொண்டிறாமவில்லிலிருக்கிற சனங்களுக்கு ஊழியம் என்னவானால் விசாரைக்கு மயிற்பீலி[17] கொடுத்துக்கொண்டு அந்த வெளிகளும் விரைத்துத் தின்றுகொண்டிருக்கிறது. வட்டிவிட்டியாவது விசாரைக்கு அரிசி குத்திக்கொடுக்கிறது. அந்த ஊரவர்கள் புரோசனத்தையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. கள்ளியம்பத்தையாரென்கிறது விகாரை செய்கிற சிற்பக் கொல்லனிருந்து கொண்டு விரைத்து ஊதிபந் திண்டுகொண்டிருக்கிறது. விசாரைக்குச் சேவிக்கிற பறையனுக்குப் பொன்னம்வெளியும் பறையனோடை நின்று[18] அவனுக்குத்தான். அவறானையென்கிறது முன் சிதம்பரகாமம்[19] - அதிலிருக்கிறது காரைக்காட்டு வெள்ளாளனிருக்கிறது. கிளவியூரென்கிறது கந்தம்மை மகள் மாதி. அவர்கள் பரவணி குறுணல்புக்கை வாங்கால். செல்லம்மைக் கிழவி மாடு கட்டின இடம் பட்டியவத்தளை. கோட்டாஞ்சேனையென்கிறது கண்டியில் மகாராசா தம்பனுகளிகைக்குக் கஞ்சா மரத்தைக் கடவெடுத்த படியால் அவன் கையை

வெட்டிக் கெங்கைக் கரையிலே தள்ளிவிட அவன் வந்து பேராத்தங்கரையில்[20] ஒரு சேனை வெட்டிக்கொண்டிருக்கிற நாளையிற் கண்டி மகாராசா எழுந்தருள்பண்ணி அவர் வந்தவிடத்திலே ஆண்டிகள் சோப்பிகள்[21] எல்லாரையும் கூட்டிக்கொண்டு போய்ச் சங்குதினன்[22]. அது ஆரென்று கேட்டார். அப்போ கஞ்சாமரம் வெட்டின ஆண்டியென்றார்கள். அப்போ என்னவேணுமென்று உத்தரவாச்சுது. அப்போ கோட்டாஞ்சேனையுருக்கு[23] உத்தரவு கிடைக்க வேணுமென்றான். அப்போ அந்த ஊருக்கும் வெளிக்குஞ் சீட்டுந் திருமுகமுங் கிடைத்தது, அதுபோக சீத்தவாக்கை நகரிக்குப் போய் நிலமையிறாளையும் அவர் பெண்சாதியுஞ் சனங்களுமாக நாடுகாட்டுக்கு வர விந்தனையடிப் பாட்டாலே வந்தார்கள். வருகிறபோது செல்லாப்பற்று[24] வழிப்பாட்டிலே ஒரு வேடுவிச்சி பிள்ளையொன்று பெற்று மாவுங் கொடியுமறாமல் வழிப்பாட்டிற் போட்டுவிட்டுப் போயிற்றான். அந்தப் பிள்ளையை இவர்கள் கண்டெடுத்துக் கொண்டுவந்து வளர்த்தார்கள். மறுபடி அந்த வேடுவிச்சி வந்து பார்த்தான்; பிள்ளையைக் காணவில்லை. வழியிலே சனங்கள் அதிகமாய்ப் போக்குவரவு பண்ணியிருந்தது. அவர்கள் கொண்டு போய்விட்டார்கள் என்று தன்பாட்டிலே போய்விட்டான். அவர்கள் அந்தப் பிள்ளைக்குப் பறைநாச்சி[25] என்று பெயரிட்டு வளர்த்து முத்துவனுக்குக் கல்யாணஞ் செய்து கொடுக்கிறது. அவள் பதினாறு பெண்பிள்ளை பெற்றாள். அதிற் பதினைந்து பேருக்குங் கல்யாணஞ் செய்து கொடுத்து இளைய பிள்ளை சும்மாவிருந்தது. அப்போ இவர்களுடன் கூட வந்த வண்ணானுடைய பெண்சாதி செத்துப் போச்சுது. அவன்போய்ச் சும்மாவிருந்தான். அப்போ அவன்போய் ஆண்டவரே முறைப்பாடு சொல்லுகிறேன் அடியேன் என்றான் அது என்னவென்று கேட்க எனது பெண்சாதி செத்தபடியாற் கையினாலே குத்தியாக்கித் தின்றுகொண்டு வண்ணாண்மை செய்ய என்னால் முடியாதென்று சொன்னான். அப்போது அந்த வேடுவிச்சி பிள்ளை இளையபிள்ளையைக் கலியாணம் பண்ணிக் கொடுத்தான். அதிலும் பிள்ளை பெறுகிறது. [26] அதைச் செல்லாப்பற்று வேடர் கேட்டு

வருஷந்தோறுஞ் சிறை பிடித்து விற்கத் தொடங்கினார்கள்.

அது பரவரிலும் மூண்டும் சாண்டாரிலும் மூண்டும்[27] அப்படிச் செய்த படியால் அந்த வேடருக்கு உபகாரம் பண்ண வேண்டுமென்று காங்குத்துப்பட்டி[28] பத்து முழமும் வாங்கி நாலு முழமும் மூண்டு முழமுமாகக் கிழித்து வேடருக்குத் கொடுத்தார்.

இராசபக்கிச முதலியார் அதின் பிறகு பெரியவாசலுக்குப் போனார். அப்பொழுது பட்டாணிகள் இரண்டு பேரென்றும் முகங்காட்டுகிறபோது ஆயுதம் வைத்துப்போட்டுப் போய் முகங்காட்டுவார்கள். அன்றைக்கு ஆயுதம் வையாதபடிக்குப் போய் முகங்காட்டினார்[29]. ஆனபடியாற் கெங்கைக் கரையிலே தள்ளிப்போட்டார். அப்போ இராசபக்கிச முதலியார் அவர்களைக் கொண்டுபோனாலிந்த வேடரின் பிரளிக்கூக்கு[30] காவலுக்கு நல்லதென்று கூட்டிக்கொண்டு வந்துவிட்டார். கொண்டுவந்து பள்ள வேகாமத்தில்[31] வேடருக்குக் காவலாக வைத்தார். அவர்கள் பேரென்னவென்றாற் தெருவெட்டியன், நன்னாயன்.

வேடுவர்கள் சகலருக்கும் முன்னீடு கரடியன்[32]. இவர்கள் ஊழியமென்னவென்றாற் கக்கூசி வீடு[33] கட்டுகிறது. தட்டுவேலி கட்டுகிறது, சுங்கத்துறையிற் சேவுக வயல்கட்டினால்[34] அந்தக் கங்காணம் பார்த்துக்கொண்டு சூடும் வைத்துப்போட்டு தலைக்கொரு கட்டு மடித்துக் கொண்டு போவார்கள்[35]. எல்லாத்துக்கும் முன்னீடு வேடர்தான்.

இந்த ஏழு வனத்துக்கும்[36] அதிகாரிமார் பரமன் அதிகாரி, மகன் கந்தன் அதிகாரி, மகன் கந்தக் கம்மாஞ்சி, மகன் வன்னியக் கம்மாஞ்சி. இப்படியிவர்கள் ஆண்டுகொண்டிருந்தார்கள். அக்கரைப்பற்று ஏழுவனத்துக்கும் முன்னீடு புலியனென்கிற வேடன். அவன் அக்கரைப்பற்றுக்குப் போற வழியிலே புலியன்தீவு. அதிலிருந்துகொண்டு மெழுகு, தேன் சகலதும் எடுத்துக்கொண்டு அவருக்கும் முதலியாருக்கும் வாபிக்களத்துக்கும் அனுப்புகிறது. புலியன்தீவில் உலுவிசியென்கிற பறங்கிக்காறனும் இருக்கிறது. ஏழுவனத்துக்கும் காபழு[37] அனுப்பிக்கொண்டு இராசபக்கிச முதலியாரும் புலியன் என்கிற வேடனுக்குக் கந்தியென்கிறவளைக் கலியாணம் பண்ணிக்கொடுத்து புலியன்தீவிலிருக்கிறது.

இராசபக்கிச பதவியார் தளவில்லில்

இருக்கிறபோது கல்லினாலே யுலாலை நாட்டியிருக்கும்[38], கல்லினாலேயுரல் மூன்று, கல்லினாலே கட்டில் மூன்று, வெள்ளை வெற்றிலைக் கொடியும் மூன்று. இப்படியாக அங்குமிங்குமாக[39] ஆண்டு கொண்டு வருகிற காலத்திற் பேராதனையப்பு பேய்களை விட்டுக் கொல்லுகிறது[40]. ஆகையால் ஏழு வன்னியமாரும் ஒன்பது முதலிமாருங் கூடிப் பேசிக்கொண்டார்கள் அவனைக் கொல்ல வேண்டுமென்று. அச்செய்தியை அந்தப் பேய்கள் கேட்டு வந்து பேராதனையப்புவுக்குச் சொன்னது. பேய்களை அப்போ பேராதனை அப்பு சொன்னான் அவர்கள் வந்து கொல்லமுன்னே நீங்கள் கொண்டு போடுங்கோ என்று. சொல்லி முழுகி மாத்துமுடுத்துக் கொண்டு போய்க் காவலிலே படுத்தான். அப்போ அந்தச் செய்தியை இராசகுல தெய்வம் நாதனையில் வில்லைகட்டிச் சடங்கில் நின்று அறிந்து வில்லைச்சடங்கு அன்றைக்கு முடிந்து ஆனை வடிவாக[41] வந்து கோம்பாத்தைக் குடாவில் வந்து, வேலியை முறித்து அதிலுமொருபிடி வெள்ளாண்மை பிடுங்கித் தின்னாமற் போட்டுவிட்டு, அந்த வழிப்பாட்டால் போய் வட்டிவிட்டி வெளியில் வந்து வேலியை முறித்து அதிலுமொருபிடி வெள்ளாண்மை பிடுங்கித் தின்னாமற் போட்டுவிட்டு, நெட்டிரும்வில் வெளியில் வந்து, வேலியை முறித்து அதிலுமொருபிடி வெள்ளாண்மை பிடுங்கித் தின்னாமற் போட்டுவிட்டு[42], மறாட்டியாவெளி வேலியை முறித்துக்கொண்டு போய்ப் பேராதனையப்பு படுக்கிற அட்டாளையைப்[43] பிடுங்கிப்போட்டுப் பேராதனை அப்புவையும் அடித்துக் கொண்டு போட்டு அட்டாளையை முறித்து அது தானே கொண்டுபோய்ப் புதைத்துப்போட்டு நின்று. அந்த ஆணையைக் கொல்ல வேண்டுமென்று வன்னியமாரும்[44] முதலிமாருங் கூடி ஈட்டிக்காரர் 60 பேர். செல்லைக்காறர் 60 பேர் மந்துக்காறர் 60 பேர் பொல்லுக்காறர் 60 பேர், வில்லுக்காறர் 60 பேர்[45] இப்படி யானையைக் கொல்லவிட்ட மனுசர் எல்லாரும் ஒருவருக்கொருவர் குத்திவெட்டிக் கொண்டு எல்லாரும் பட்டுப்போனார்கள். அந்தப் பேய் செய்த காரியத்தாற் பட்டார்கள். நாடுகாட்டிலுள்ள சனங்கள் எல்லாம் மாண்டு இறந்து போனார்கள்[46].

இது செய்தி மகராசா கேட்டு இந்தப் பகுதியிற் சனமெல்லாம் அழிந்து போச்சுதென்று

இந்தப் பகுதிக்கு ஊழிய பாழியம் ஒருகாலமும் இல்லையென்று கோட்டாஞ்சேனைக்கும் பள்ளச்சேனைக்கும் பொதுவிலே கூளா மரத்திலும் இலுப்பை மரத்திலும் சங்குசக்கரம் வெட்டியிருக்கிறது. அந்த மரத்திலிந்தச் செய்தியறியவும் பெரியோர்கள் நாடுகாட்டுப் பூருவ பரவணி முற்றும். இதற்கு எப்போது(ம்?) வடக்கு நாதனையடிப்பா,[47] வேடர் குடியிருந்த தோட்டம். எழுவான்முலை துலுக்கிமணல்[48], சங்கத்தான்பள்ளம், கருவேப்பங்காடு. தெற்கு கழிகாமத்து மலை. மேற்கு ஏழுவனமுட்பட கொலுசாப்பழை சுல்லக்கை ஆறு, குறுவழை ஆறு[49], இந்த நான்கு எல்லையும் ஆளப்பட்ட[50] பகுதியானது ஆண்டனுபவித்திருந்து பட்டங்கட்டின முதலிமார் ஒன்பது பேர், பட்டங்கட்டாத முதலிமார் நாலு பேர். தலைமை செய்த போடிமார் ஏழு பேர். இப்படிக்கு இந்தப் பகுதியாண்டிருந்தவர்கள் பூருவ பரவணி முற்றும்.

(தொடரும்)

இவ்வத்தியாயத்தில் பிறமொழி ஒலிப்புக்களை சரியாக உச்சரிப்பதற்காக, ISO 15919ஐத் தழுவி உருவாக்கப்பட்ட தமிழ் ஒலிக்கீறுகள் (Diacritics) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அந்த ஒலிக்கீறுகளின் முழுப்பட்டியலை இங்கு காணலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. இச்சொல்லை காபழு, கா....., காப்பூ என்று வெவ்வேறு இடங்களில் எழுதுகிறார் பத்மநாதன், இச்சொற்கள் இன்றைய மட்டக்களப்புத் தமிழில் வழக்கில் இல்லை. அவற்றை pingos, காவுதடி என்று மொழிபெயர்க்கிறார் நெவில். அடிக்குறிப்புகள் 10, 37ஐக் காண்க.
2. காடியன் கம்மாஞ்சி (பத்மநாதன்), Karadiyan Kamanchi (நெவில்)
3. இறக்காமம் அருகே இருந்த கோயில்மேடு என்றோர் இடம் 1815 குடித்தொகைக் கணக்கெடுப்பில் காட்டப்பட்டிருக்கிறது (Census, 1816:121). பொற்புறாவாக வந்த நாகமங்கலையம்மன் (கண்ணகி) தம்பிலுவில்லிலும் பின்னர் இறக்காமம் வெருகங்குடா வெளியிலும் கோவில் கொண்டதாகப் பாடுகிறது பொற்புறாவந்த காவியம் (கணபதிப்பிள்ளை, 1971). கோவில்மேடே வெருகங்குடா வெளி ஆகலாம். இறக்காமக் குளத்தினருகே ஒரு பாழடைந்த அம்மன் கோவில் அமைந்திருந்ததாக மரபுரைகள் நிலவுகின்றன.

4. வோறாகாடைக் கல் (பத்மநாதன்), Bogoda (நெவில்) வேகம்பற்றில் /போகொட எனும் ஓரிடம் இருந்தது.
5. சின்னத்தம்பிப்போடி
6. பட்டிமேடு பொற்புறா வந்த காவியத்தின் படி, நாகமங்கலையம்மனின் பூசகியாக இருந்த பெண்ணை மழவராயன் குலத்தில் வந்த மங்கலப்போடி என்பவர் மணந்தார். மழவரசன் என்றும் பாடம்.
7. வம்சம் முடிந்துபோனது. எனவே மழுவெடுத்த செட்டியினர் பெருமளவு வசித்து வந்த அக்கரைப்பற்று பட்டிமேட்டுப் பகுதிக்கு அக்கோவிலை இடமாற்றினர். அப்பகுதியில் மழவராயர், மழவரசன் என்ற பெயர்களைக் கொண்ட இரு குலத்தினர் இன்று வாழ்கின்றனர். பட்டிமேட்டுக்கு அருகேயுள்ள பனங்காட்டில் பெருமளவு வசிக்கும் மழவராயர் சமூகத்தினருக்கு “பட்டிமோட்டார்” என்ற செல்லப்பெயர் உள்ளது.
8. இரவில் கொண்டுபோய் வைத்து கோவில் கட்டப்பட்டது. அவ்விடத்தில் முன்பே கண்ணகிக்கு சடங்கு செய்து வந்திருக்கக்கூடும். ஒப்பிடுக. பொற்புறா வந்த காவியம்.
9. Karaikadu Vellalan (Nevill) காரைக்காட்டில் வேளாளன் (பத்மநாதன்). காரைக்காட்டு வேளாளர் அல்லது கார்த்தாய வேளாளர், இவர்கள் இறக்காமம் அருகே சிதம்பரகாமம் அல்லது அவறாணை என்ற ஊரில் வசித்துவந்தார்கள் (பார்க்க: அடிக்குறிப்பு 19). வேளாளர் குலத்தின் ஒரு உட்பிரிவினரான காரைக்காட்டார் மட்டக்களப்பில் வசித்ததை பூர்வசரித்திரம் சொல்கின்றது (கமலநாதன் & கமலநாதன், 2005:91).
10. ஒன்பது கா...வுங் (பத்மநாதன்), with nine pingo loads [of necessaries] (Nevill) அடிக்குறிப்புகள் 1, 36ஐப் பார்க்க.
11. காலந்தீவு (பத்மநாதன்). Krativu Amman (Nevill)
12. அரதிவர (பத்மநாதன்), Theva (Nevill)
13. வேகாம அல்லது வாவிசாம.
14. நெவிலின் பிரதியில் மணிப்போடி என்று இடம்பெற்றிருக்கிறது. மன்னிப்போடி என்பதே சரியாகக்கூடும்.
15. தலைமைப்போடிமாருக்கும் இறைக்காரப்போடிமாருக்கும் என்ன பதவி வித்தியாசம் என்று தெரியவில்லை. நெவிலின் கருத்துப்படி, தலைமைப்போடிமார், நாடுகாட்டுப்பற்றுக்குத் தலைமை வகித்தவர்கள். இறைக்காரப் போடிமார் நிலச்சுவாந்தர்கள்.
16. தீகவாபி விகாரம். புத்தபிரானின் நகம்

- வைக்கப்பட்டதால் நக்கை. விசாரை என்பது விகாரைக்கான தமிழ்ப்பதம்.
17. மயிற்பீலி எனுஞ்சொல் பத்மநாதன் பிரதியில் இல்லை.
 18. பறையனோடையிலிருந்து பொன்னம்வெளி வரை என்று பொருள்.
 19. அவறாணையின் பழைய பெயர் சிதம்பரகாமம் என்று பொருள். பார்க்க. அடிக்குறிப்பு 9. “முன்” என்று சொல்லப்படுவதால், மட்டக்களப்பில் காரைக்காட்டு வேளாளரின் பூர்விகக் குடியிருப்பு சிதம்பரகாமம் ஆகலாம். இந்தவிடத்தில் பத்மநாதன் பிரதியில் தவறுதலாக கிழவியூர் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. அவறாணை இன்று அம்பாறை - கல்முனை நெடுஞ்சாலையில் பழைய வளத்தாப்பிட்டிக்கும் புதிய வளத்தாப்பிட்டிக்குமிடையே வயல்வெளியாகக் காட்சியளிக்கிறது (தகவல்: செல்வராசா பிரதீப், 31)
 20. பேராறு என்பது அம்பாரைக்கு மேற்கே கல்லோயாவிலிருந்து பிரிந்து மூவாங்கல், கல்மடு ஊர்களுடாகப் பாய்ந்து குடுவில் நடுப்பிட்டியில் மீண்டும் கல்லோயாவுடன் கலக்கும் கல்மடு ஆற்றின் பழையபெயர். கல்லோயா முன்பு சாவாறு என்றும், கல்மடு ஆற்றுடன் இறக்காமத்தில் கலக்கும் எக்கலாறு முன்பு சேனையாறு என்றும் அழைக்கப்பட்டன (சுலைமான், 2015: 54 55). கல்லோயாத்திட்டத்திற்கு முன்னர் பேராறே கல்லாற்றின் பிரதான கிளையாக இருந்தது என்பதை அவ்வாறுகளின் பெயர்களான பேராறு, சாவாறு என்பன சுட்டிக்காட்டுகின்றன.
 21. ஆண்டிகள் - சன்னியாசிகள், சோப்பிகள் - நாடோடிகள்
 22. “போய் அச்சம் கூறினன்” (பத்மநாதன்) Shank blown “போய்ச் சங்குதினன்” (Nevill).
 23. கோட்டாஞ்சேனை என்ற ஓநூர் இடச்சு வரைபடமொன்றில், இன்றைய அம்பாரை நகருக்கு அருகே குறிக்கப்பட்டுள்ளது.
 24. மட்டக்களப்பின் வேடர் குல வம்சாவளியினரிடையே சித்தாண்டி முதல் கிரான் பேரில்லாவெளி வரையான பகுதியில் வாழ்வோரை “செல்லாப்பற்றுக் குடி” என்று அழைக்கும் வழக்கம் உண்டு. (பத்திநாதன் 2022) விந்தணையிலிருந்த செல்லாப்பற்றிலிருந்து அம்மக்கள் அங்கு வந்து குடியேறியிருக்கக்கூடும்.
 25. பறைநாச்சி (பத்மநாதன்), Paara Nachi (Nevill). வழியில் கண்டெடுத்ததால், நெவில் பாற - வழி என்று பொருள்கொண்டு பாற நாச்சி என்கிறார்.
 26. பெரு(கு)கிறது (பத்மநாதன்), Children were born to these (Nevill). பெருகிறது என்பது பெறுகிறது என்பதன் கொச்சைவழக்கு என்று கொள்வதே பொருத்தம். ‘கு’ சேர்த்து பொருள்கொள்ளத் தேவையில்லை.
 27. பத்மநாதன் பிரதி. நெவில் பிரதியில் That custom exists among the Paravar also, and among the Sandar. “அது பரவரிலும் உண்டு சாண்டாரிலும் உண்டு” நெவில் வாசிப்பின் படி, பிள்ளைகளை விலைக்கு விற்கும் வழக்கம் பரவரிடமும் சாண்டாரிடமும் இருக்கிறது. பத்மநாதன் வாசிப்பின் படி, வேடர்கள் பரவரிடமும் சாண்டாரிடமும் மூன்று மூன்று பிள்ளைகளைத் திருடி விற்றார்கள். மூன்று இன்னோரிடத்திலும் மூண்டு என்றே வருவதால் பத்மநாதன் வாசிப்பே சரியானதாகக் கூடும்.
 28. Broad Cloth (Nevill). அகலமான துணி
 29. அரசனின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்த ஆயுதமின்றி மன்னனைச் சந்திக்கவேண்டுமென்று விதி இருந்திருக்கிறது போலும்.
 30. புரளி. கொச்சைவழக்கு. வேடர் பிள்ளைகளைக் கவர்ந்து விற்றமையால் ஏற்பட்ட குழப்பம் என்பது உறுதிப்படுகிறது.
 31. கீழ்ப்பகுதி. உசர வேகாமத்தின் மறுபுறம்.
 32. காடியன் (பத்மநாதன்), Karadiyan (Nevill). ஒப்பிடுக: கரடியனாறு ஊர்ப்பெயர்.
 33. Temporary buildings (Nevill). கக்கூசி என்பது இடச்சு Kakhuis இலிருந்து தமிழுக்கு வந்த திசைச்சொல். இதை தற்காலிகக் கட்டடம் என்று நெவில் மொழியாக்கும் காரணம் தெரியவில்லை.
 34. If they erected a dam for Sevuka Vayal at Sungathurai (Nevill).
 35. சேவுகவயற்கட்டில் வேளாண்மை பார்ப்போருக்கு வயல் காவலிலும் சூடுவைத்தலிலும் உதவி கூலியாக ஆளுக்கொரு நெல் கட்டு வாங்கிச் செல்வார்கள்.
 36. இந்நூல் முழுவதும் ஏழுவனம் என்ற சொல் வருகிறது. ஏழுவனம் என்ற சொல்லை, மட்டக்களப்பு ஏழு பகுதியில் மக்கள் வாழாத வனப்பகுதி என்று பொருள்கொள்ளலாம். ஏழு பகுதியில் அக்கரைப்பற்றுப் பகுதியிலிருந்த “அக்கரைப்பற்று ஏழுவனத்தில்” உருவான புதிய குடியிருப்பே

- நாடுகாடு.
37. காப்பூ (பத்மநாதன்), pingos (Nevill). அடிக்குறிப்பு 1, 10ஐக் காண்க.
38. கல்லினாலே யுராலை நாட்டியிருக்கும் (பத்மநாதன்), kallil nale ulalai natti irukkum, the crossbars of the gate were of stone, evidently a mistake in rendering uluwahal a ulalai. (Nevill) கதவின் சட்டகம் கல்லாலானது என்கிறார் நெவில்.
39. கல்மடுவிலும் தளவில்லிலும்
40. Peratheni Appu used to send the Pey (devil) to kill (people). (Nevill) பத்மநாதன் வாசிப்பில் இராசபக்கிஷ முதலியார் கொல்லப்பட்டார் என்றும் நெவில் வாசிப்பில் மக்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் என்றும் வருகிறது.
41. இணை வடிவாக (பத்மநாதன்), in the form of an Elephant (Nevill)
42. அந்த வழிப்பாட்டால் போய்.....தின்னாமற் போட்டுவிட்டு என்பது வரையான வரி பத்மநாதன் பிரதியில் இல்லை. going along the road, bursting through the fence of Vatti vitti Velli, taking up one bunch of the crop, and throwing it away outside without eating it; bursting through the fence of Nettaram Vil Velli, and taking one bunch of the crop and throwing it away without eating it. (Nevill)
43. அட்டாளை - உயரமான காவற்பரண்
44. “வன்னியமாரும்” பத்மநாதன் பிரதியில் இல்லை.
45. sixty spearmen, sixty (shellai) javelin armed men, sixty noosemen, sixty clubmen, sixty bowmen (Nevill). வேல்வீரர்கள், ஈட்டிவீரர்கள், சுயிற்றுவீரர்கள், தண்டவீரர்கள், வில்வீரர்கள். படைவீரர்களாக இருக்கக்கூடும்.
46. பேராதனை அப்புவை இராசபக்கிஷ முதலியார்க்கு எதிரான அரசவம்சமென இனங்காணும் நெவில், அவர்கள் இருவரும் இறந்தபின்னர் அடுத்த ஆட்சியுரிமை யாருக்கென்பதில் ஒருவரோடொருவர் பொருது நாடுகாட்டில் அத்தனைபேரும் இறந்தார்கள் என்று ஊகிக்கிறார்.
47. The road to Natheni (Nevill) நாதனைக்குச் செல்லும் வீதி.
48. On the East Mulaitudukhitiv manal (the “breastshaking sand” literally, really the Mula Tudurwa sand banks (Nevill) தவறான வாசிப்பும் மொழிபெயர்ப்பும். எழுவான்முலை - கிழக்குத்திசை. துலுக்கித்தீவு மணல் ஆகலாம்.

49. நாடுகாட்டுப்பரவணி சிங்களத்திலிருந்து மொழியாக்கிய நூல் என்பதால், பல சொற்களை நெவில் மீளச் சிங்கள மயமாக்கி கூறுகிறார். உதாரணமாக புலியந்தீவு - கொட்டியாதுவ, சங்கத்தான்பள்ளம் - சங்கயபல்லம், கருவேப்பங்கேணி - கலுகொசொம்கெ_லே. புலியந்தீவு சிங்களத்தில் புலியந்துவ என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கிறதேயன்றி, நெவில் கூறுவது போல் கொட்டியாதுவ என்று அழைக்கப்படவில்லை. எனவே மூலச் சிங்களப்பிரதி கிடைக்காத வரையில் இவற்றை அவரது தனிப்பட்ட மொழியாக்கம் என்றே கொள்ளவேண்டும்.
50. ஆழப்பட்ட, திருத்தப்பட்டுள்ளது.

உசாத்துணை

1. கணபதிப்பிள்ளை, சி. (1971). மகாமாரித் தேவி திவ்விய கரணி, யாழ்ப்பாணம்:விவேகானந்தா அச்சகம்.
2. கமலநாதன், சா.இ. கமலநாதன், கமலா. (2005). மட்டக்களப்பு பூர்வ சரித்திரம், கொழும்பு - சென்னை:குமரன் புத்தக இல்லம்.
3. சுலைமான், ல. (2015). இறக்காமம் வரலாறு சமூகம் வாழ்வியல். இறக்காமம்: அனைத்துப் பள்ளிவாசல்களின் சம்மேளனம்.
4. பத்திநாதன், க. (2022). கடலோர வேட்டுவ சமூகங்களுள் காணப்படும் குடிவழமைகள். எழுநா, <https://ezhunaonline.com/>இலிருந்து மீள்விக்கப்பட்டது.
5. பத்மநாதன், சி. (1976). நாடுகாட்டுப் பரவணிக் கல்வெட்டு. மட்டக்களப்பு மகாநாடு நினைவு மலர், மட்டக்களப்பு: அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்ற மட்டக்களப்பு மகாநாட்டு அமைப்புக்குழு. பப. 8290.
6. Census (1816). Return of the Population of the Maritime Districts of Ceylon. Colombo: The Government Press.
7. Nevill, H. (1887a). “Nadukadu Record”. Taprobanian (August 1887), pp. 128.
8. Nevill, H. (1887b). “Nadukadu Record”. Taprobanian (October 1887), pp. 137141.

கிழக்கிலங்கை இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் செறிந்து வாழ்கின்ற பிரதேசமாகும். இங்கு வாழ்கின்ற முஸ்லிம்களின் பண்பாட்டுக்கூறுகள் மட்டக்களப்புத் தமிழர்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகளோடு பல விடயங்களில் ஒத்ததாகவும் வேறுப்படும் காணப்படுவதோடு பிற முஸ்லிம் பிராந்திய கலாசாரகூறுகளிலிருந்தும் தனித்துவமாகக் காணப்படுகின்றன. கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்கள் கிழக்கின் பூர்வ பண்பாட்டுக்கூறுகளை தமது மத நம்பிக்கைக்கு ஏற்ப மதத்தின் அடிப்படைக்கூறுகளில் பாதிப்பு ஏற்படாத வண்ணம் பண்பாட்டுக்கட்டமைப்பை தகவமைத்துக் கொண்டனர். இப்பண்பாட்டுப் மறுமலர்ச்சியின் கூறுகளை கலந்துரையாடுவதாக 'கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் பண்பாட்டசைவுகள்' என்ற இக்கட்டுரைத்தொடர் அமையும். இதன்படி, கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் தாய்வழி குடிமரபு முறை, முஸ்லிம் குடிவழிமரபில் உள்ள மாற்றங்கள், கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் திருமண சம்பிரதாயங்கள் அவற்றில் தற்காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள், பாரம்பரிய பரிசார முறைகள், உறவுமுறைகள் மற்றும் குடும்ப அமைப்புகள், உணவுமுறைகள், ஆடை அணிகலன்களும் மரபுகள், வீடுகள் மற்றும் கட்டடக்கலை மரபுகள், பாரம்பரிய அனுஷ்டானங்கள், கலைகள் எனப் பல்வேறு விடயங்கள் தொடர்பில் இந்தத் தொடர் பேசவுள்ளது.

● எம். ஐ. எம். சாக்கீர்

அம்பாறை மாவட்டம் சம்மாந்துறையைச் சேர்ந்த முஹம்மட் சாக்கீர் அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் மருத்துவ ஆய்வுகூட விஞ்ஞானமாணி (சிறப்பு) பட்டம் பெற்றவர் தற்போது மருத்துவ ஆய்வுகூட தொழில்நுட்பவியலாளராக பணிபுரிகிறார்.

வரலாறு, பண்பாட்டு ஆய்வு, நாட்டாரியல், ஆவணப்படுத்தல் போன்ற துறைகளில் தீவிரமாக இயங்கி வருபவர். இவரது 21வது வயதில் 'சம்மாந்துறை பெயர் வரலாறு' என்ற ஆய்வு நூலை வெளியிட்டார், சம்மாந்துறை பெரியபள்ளிவாசல் வரலாற்று ஆவணப்படம் போன்றவற்றிற்கு வசனம் எழுதியுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக முஸ்லிம் மஜ்லிஸின் இன்கிலாப் சஞ்சிகை மீளுருவாக்க குழுவின் முன்னோடியான செயற்பாட்டாளரான இவர் 2019 இல் வெளியான சம்மாந்துறை வரலாறும் வாழ்வியலும் எனும் நூலின் பதிப்பாசிரியர்களிலொருவரும் கட்டுரையாசிரியருமாவார். இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறு, கலை, பண்பாடு, முதலான கருபொருள்களில் கட்டுரைகள் பல எழுதியுள்ளார்.

ந்தக்கட்டுரை முஸ்லிம்களிடம் வழக்கிலுள்ள சில குடிகளின் ஆரம்ப வரலாற்றை நோக்குகின்றது. கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் குடிகளை நோக்கும் போது அவை ஒரே தடவையில் உருவாகியவையாக இராமல் காலத்திற்குக் காலம் புதிய குடிகள் தோற்றம் பெற்றே வந்துள்ளன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் கடைசிப்பகுதிவரை புதிய குடிகளின் தோற்றம் நிகழ்ந்தே வந்திருக்கின்றது. இக்கட்டுரை இரு ஊர்ப்பெயர் கொண்ட குடிகளையும் சம்பாநோட்டி

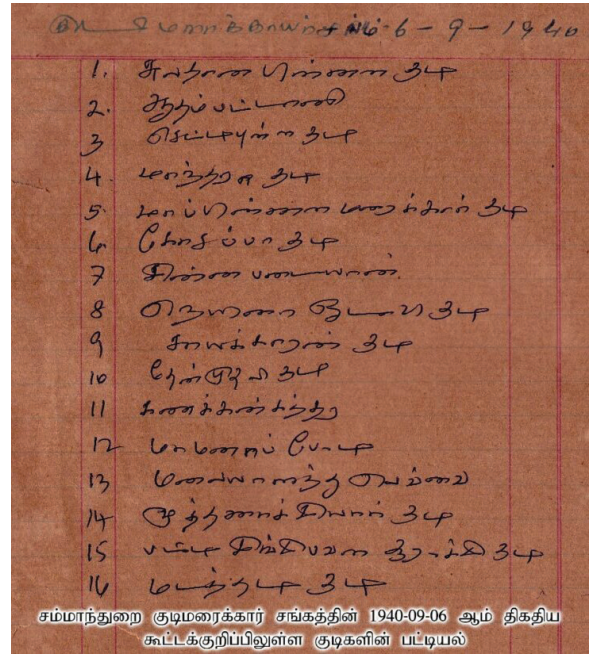
முஸ்லிம் குடிகள்

குடியைப்பற்றியும் விபரிக்கிறது. மாந்தறா குடி - மாந்திராவ குடி இந்தக்குடியினர் சம்மாந்துறை, அக்கரைப்பற்று, சாய்ந்தமருது, கல்முனை, ஓலுவில், இறக்காமம், மருதமுனை போன்ற ஊர்களில் காணப்படுகின்றனர். எல்லா ஊர்களிலும் இந்தக்குடிப்பெயர் பெரும்பாலும் ஒரே மாதிரியாகவே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இந்தக்குடிப்பெயர் ஒரு ஊரின் பெயராகும். இலங்கையின் வடமேல் மாகாணத்தில், குருநாகல் மாவட்டத்தில் ரிதிகம பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் அமைந்துள்ள பாணகமுவ என்ற கிராமமே இந்தப்பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றது. தற்போது பாணகமுவ என்ற பெயர் பிரபல்யமானதால் மாந்திரவ என்று அழைக்கப்படுவது கைவிடப்பட்டுள்ளது.

இவ்வூரின் வரலாறு பற்றிக்குறிப்பிடும் போது இவ்வூர் கண்டிய அரசனொருவன் பிசோகள என்ற மலைமுகட்டில் தீபமொன்றை வைத்து அவ்வொளி தென்படுகின்ற பிரதேசத்தை நம்பிக்கைக்கரிய ஒரு அரேபிய இளைஞனுக்கு 'ஸன்ஸனல்' அன்பளிப்பாக கொடுத்தமையினால் இவ்விடம் பஹணகம என்று பெயர் பெற்றதாகவும், இக்கிராமத்தில் அன்றைய காலங்களில் காணப்பட்ட 'மாத்தாவெவ' என்ற குளத்தின் பெயரே இவ்வூரின் பெயர்த்தோற்ற காரணி எனவும் குறிப்பிடுகின்றார். மாதத்தீதா வெவ பெரிய தந்தங்களையடைய யானைக்குளம் என்ற சிங்களத் தொடரில் இருந்தே மாந்திராவெவ என்ற பெயர் உருவானதாக குறிப்பிடுகின்றனர். இதற்கு ஆதாரமாக இவ்வூரிலுள்ள பல இடப் பெயர்கள் குளத்தோடு சம்பந்தமுடைய பெயர்களாக இருப்பதால், தெதுறு ஓயாவை அண்மித்து இக்கிராமம் காணப்படுவதனால் இந்தக்குளத்தின் பெயரே ஊரின் பெயராக மாற்றம்பெற்றது எனவும் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

இந்தக்கிராமங்களில் இருந்து வர்த்தக நோக்கத்திற்காக கிழக்கு மாகாணத்திற்கு வந்து குடியேறியவர்களின் தாய்வழிப்பரம்பரையே மாந்தறா குடி என அழைக்கப்படுகின்றனர். இக்குடியேற்றம் எப்போது நிகழ்ந்தது? எவ்வாறு வடமேல் மாகாணத்தில் இருந்து கிழக்கிற்கு வர்த்தகத்திற்கு வந்ததனர்? இவர்களின் வியாபார பாதைமார்க்கம் எவ்வாறு இருந்தது? என்பவை பற்றிய தகவல்கள் தெளிவாகக்கிடைக்கவில்லை. பாணகமுவ பகுதியில் மாடுகள் பட்டியாக வளர்க்கப்பட்டு தாவள முறை வர்த்தகம்

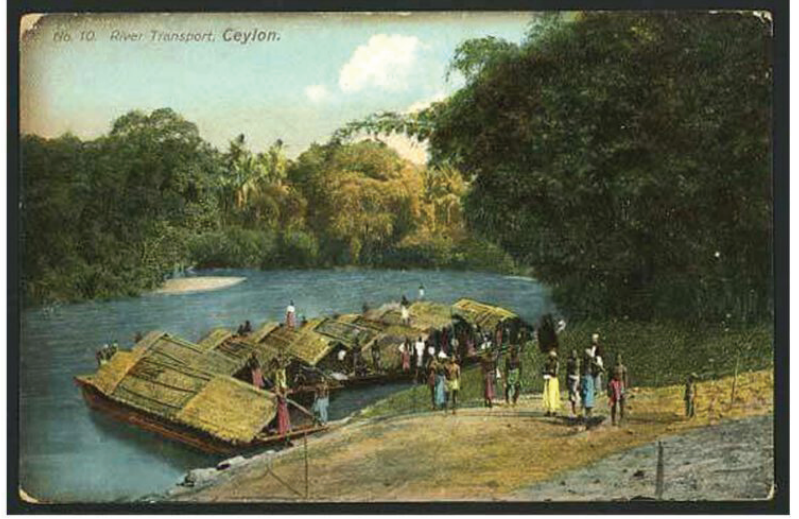
நடைபெற்றதாக இடப்பெயர்களை ஆதாரமாக கொண்டு குறிப்பிடப்படுகின்றது. அதாவது பட்டியவளவு, கோபால கெதற பகுதி, குருவடம்பிட்டி, ஹோம்பளப்பிட்டி, அட்டிகுள்பிட்டி போன்ற இடங்களில் மாடுகள் பட்டியாக வளர்க்கப்பட்டு தூர்ந்துபோன மாந்திரவ குளத்தின் புறதரைகளில் மேய்ச்சலுக்கு பயன்படுத்தியதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இந்த மாந்திராவ என்ற ஊரிலிருந்து குடியேறியவர்கள் மாந்தறா குடியினர் என அழைக்கப்படுகின்றனர். இவர்களைக் குறிப்பிடும் பழமொழியொன்றும் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களிடையே பிரபல்யமாகக் காணப்படுகின்றது. 'மாந்தறா குடியாள் மாண்கொம்புலை நெருப்பெடுக்கிற ஆக்கள்' என்று அவ்வூரவரின் விடாமுயற்சியையும் தீரத்தையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படுகின்றது. கொஸ்கொட குடி - கொஸ்கொட ராஜபாஷாவ முதலியார் குடி

பொதுவாகக் குடிகள் தாய்வழியில் மட்டுமே கடைபிடிக்கப்படுகின்றன. பெரும்பாலான குடிப் பெயர்கள் பெண்களின் பெயர்களைத் தழுவினாகக் காணப்படும் அதேவேளை தமிழ் பெயராகவும் காணப்படும். ஆயினும் இந்தக்குடியின் பெயர் சிங்கள மொழிச் சொல்லாலும், ஒரு ஆணின் பதவிவழி மற்றும் ஊரின் பெயரையும் கொண்டு காணப்படுகின்றது. இலங்கையின் தென்மேற்குப் பகுதியில் காணப்படுகின்ற கொஸ்கொட என்ற

ஊரைச் சேர்ந்த இப்றாலெவ்வை முதலியார் என்பவர் பிரித்தானியரின் ஆட்சிக்காலத்தில் கிழக்கில் பணிக்கமர்த்தப்பட்டார். அரசமொழிபெயர்ப்பாளராக கடமையாற்றிய இவரின் பதவி இராஜ பாஷாவ முதலி என்பதாகும். இவர் தனது தாய் மற்றும் மூன்று சகோதரிகளுடன் கரைவாகுப்பற்றில் வாழ்ந்துவந்துள்ளார். அக்காலத்தில் கடமையாற்றிய எட்வேட் பேர்ட்சு எனப்படும் வேட்சித்துரையினால் இப்றாலெவ்வை ராஜபாஷாவ முதலியாரின் தாய்க்கு 'அவ்வாட வெளி' என்ற நெற்காணி கொடுக்கப்பட்டது. அதனை அவர் தனது மூத்த இரு பெண்மக்களுக்கும் கொடுத்துள்ளார். அதே வேளை நிந்தவூரில் திருமணம் செய்த தனது மகளுக்கும் மகனுக்கும் நிந்தவூரில் காணப்பட்ட அவ்வாட வெளி என்ற நெற்காணியையும் வழங்கியுள்ளார் இவர்களின் தாய்வழிப் பரம்பரையினரே கிழக்கின் பல ஊர்களிலும் காணப்படுகின்றனர் என்று எஸ். எச். எம். நாஸிக் குறிப்பிடுகின்றார்.

கொஸ்கொட்டைக்குடி, கொஸ்கொட்டான்குடி, கொஸ்கொட்ட குடி என ஊருக்குஊர் சிறிது மாறுபட்டு வழங்கப்படுகின்றது. 1940 ஆம் ஆண்டைய சம்மாந்துறை குடிமரைக்கார் சபை கூட்டக்குறிப்புகளில் இந்தக்குடி' குறைசிக்குடி' என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதே வேளை இந்தக்குடிக்கு 'தேன்முதலிக் குடி' என்ற சிறப்புப்பெயரும் காணப்படுகின்றது. அக்கால வணிக மொழியான ஆங்கிலத்தை சரளமாகவும் இனிமையாகவும் நளிமமாகவும் நீதிபதியிடம் முன்வைத்தமையினால் ராஜபாஷாவ முதலியார் தேன்முதலியார் என அழைக்கப்பட்டதாகவும் வாய்வழிக்கதைகள் குறிப்பிடுகின்றன. இதனால் கொஸ்கொட்ட குடி தேன்முதலிக் குடி என சம்மாந்துறையில் நிலைக்கப்பெற்றுள்ளது. அதேவேளை கரவாகுப்பற்றைச் சேர்ந்த காஸிம் ஜீ இந்தக்குடியினர் அபூபக்கர்(றழி) என்ற கலிபாவின் வம்சத்தில் வந்தவர்கள் என்றும் கொஸ்கொட்ட கிராமத்தில் இருந்து குடியேறியுள்ளனர் என்றும் தனது நூலில் குறிப்பிடுகின்றார். அதேபோன்று சம்மாந்துறை குடிமரைக்கார் சங்கத்தின் 1940 ஆம் ஆண்டு கூட்டக்குறிப்பு புத்தகத்தில் இந்தக்குடி

சம்மன் படகுகள் தரிந்து நிற்கும் துறைப்பகுதி

Image Source : Post Card-www.ebay.com

பட்டியலில் தேன்முதலிக் குடி எனவும் குடிமரைக்கார் கையொப்பத்தில் குறைஷிக்குடி எனவும் குறிக்கப்பட்டுள்ளனர். சம்மானோட்டி குடி

இந்தக்குடியினர் சம்மாந்துறை மருதமுனை காத்தான்குடி, பொத்துவில், காங்கேயனோடை போன்ற ஊர்களில் காணப்படுகின்றனர். இந்தக்குடியினர் தென்னிந்திய வர்த்தகர்களாகவே காணப்பட்டுள்ளனர். இந்தக்குடியின் பெயர் சம்மாந்துறையில் சேருமுஹம்மது குடி என மாற்றி வழங்கப்படுகின்றது. அதே வேளை ஆரையம்பதியில் தமிழர்களிடையேயும் சப்பானோட்டி குடி காணப்படுகின்றது. "சம்பான்" என்பது தூய தமிழ்ச் சொல்லல்ல என்று தமிழறிஞர்களால் கூறப்படுகிறது. இது பஹ்ரி, திமில், தோணி, படகு, நாவாய் போன்ற தமிழ்ச்சொற்களுக்கு சமனானது என அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். மற்றும் அவர்கள் சீன மொழியிலிருந்து தமிழுக்கு வந்துள்ள வேற்று மொழிச் சொல்லென இதைக் கூறுகின்றனர். ஆங்கில மொழிக்கு 161020 களில் சீன மொழியிலிருந்து வந்ததாக ஆங்கில அகராதிகளில் காணப்படுகிறது. தூரகிழக்காசிய மொழிகளில் ஒன்றான மலாய் மொழியிலும் சம்பான் என்பதன் பொருள் தோணி அல்லது சிறு படகு என்றே அகராதிகளில் காணப்படுகிறது. இவ்வார்த்தை மலாய் மொழிக்கும் சீன மொழியிலிருந்தே சென்றுள்ளது. தென்னிந்திய முஸ்லிம்களின் வர்த்தகமும் இலங்கையின் கிழக்குப் பகுதியிலே சிறப்பாகக் காணப்பட்டதற்கு பல வரலாற்று ஆதாரங்கள்

19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் புழக்கத்தில் இருந்த
சம்மன் படகுகள் - நீர்கொழுப்பு

Image Source : Post Card-www.ebay.com

உள்ளன. அவ்வாறான இந்திய முஸ்லிம் வர்த்தகர்களில் ஒரு பகுதியினர் சம்மன்காரர்கள் என அழைக்கப்படுகின்றனர்.

அதேவேளை 'சம்பான்' என்பது தமிழ்மொழியில் உருவானதொரு சொல்லன்று. எனினும் தமிழ் மொழியில் கலந்த வெளிநாட்டுச் சொல்லாகும். தமிழ் அகராதிகளிலும் காணப்படுகிறது. இது உண்மையில் கன்தோனீஸ் (Cantonese) மொழி மூலச் சொற்களிலிருந்து உருவான சொல்லாகும். இது அம்மொழியில் 'சம்', 'பன்' என்ற இரு வார்த்தைகளின் சேர்க்கையாகும். சம்(sam)மூன்று என்றும், பன்(pan) பலகை என்றும் பொருள்படும். 'சம்பன்' மூன்று பெரும் பலகைகளால் ஆக்கப்பட்ட படகு அல்லது கப்பல் அல்லது சிறு கப்பல் எனப் பொருள்படும். இது சீன மொழிக்குள் சென்று படகு, கப்பல்களைக் குறிக்கும் சொல்லாக பயன்படுத்தப்பட்டது. பின்னர் தூர கிழக்காசிய மொழிகளிலும் அதே பொருள்படப் பயன்படுத்தப்பட்டது. மலேசியா, சீனா, சிங்கப்பூர், தாய்வான், ஹொங்கொங், போன்ற நாடுகளிலும் முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட பிறமொழிகளிலும் இதன் உச்சரிப்பு சம்பன் என்பதை ஒத்ததாகவே காணப்படுகிறது. 'கடற்கரையோரங்களை அடுத்து கடலில் ஓடும்

ஒரு சிறந்த ஓடமாக சம்பான் கருதப்படுகிறது. அதாவது ஆற்றிலும் கடலிலும் குறைந்த செலவில் நீண்ட தூரங்களுக்கு விரைவில் செல்லும் அரிய நீர்ப்போக்குவரத்து சாதனமாகும். இது இலேசான தோணியாகும். அதன் பகுதி தேளின் வாலைப் போல் இரு பக்கங்களிலும் உயர்ந்து நிற்கும். இத்தோணியின் இருபக்கங்களும் இரண்டு துடுப்புக்கள் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது கரடுமுரடாக சுழன்று எழும் அலைகளிலும் கலங்காது ஓடுகிறது. பண்டு தொட்டு இத்தகைய தோணிகள் வங்கத்திலும் தமிழகத்திலும் கேரளாவிலும் ஈழநாட்டிலும் ஏராளமாக ஓடிக் கொண்டிருந்தன. ஹம்பாந்தோட்டை என்ற ஊரும் சம்மாந்துறை என்ற ஊரும் நிலா்தியாக தொடர்புபட்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது' என ஏ. பி. எம். இதரீஸ் 'சோனக தேசம்' எனும் தனது ஆய்வில் குறிப்பிடுகிறார்.

சம்மன்காரர்கள் என்ற இந்தச்சொல் சம்மான் படகுகளைப்பயன்படுத்திய தென்னிந்திய முஸ்லிம் வர்த்தகர்களை குறிக்கும்படியாக பயன்படுகிறது. இது சிங்கள மொழியில் ஹம்பன்காரயா என வழங்கப்படுகிறது. தமிழ் அகராதிகளில் சம்மன்காரர்கள், சம்மானோட்டிகள் எனவும் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். இங்கு சம்மன்காரர்கள் என்று பொதுவாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

இவர்களையே கேரளத்தில் மரைக்காயர்கள் என்று அழைக்கின்றனர். மரக்கல ஆயர்கள் என்பதிலிருந்து இந்தச்சொல் தோன்றியதாக குறிப்பிடுவர். மரக்கலங்களுக்கு பொறுப்பான தலைவனைக்குறிக்க இந்தச்சொல் பயன்படுகின்றது. சிங்களத்தில் 'மரக்கல மினிஸ்ஸ' என்றவாறும் இச்சொல் கையாளப்படுகின்றது.

சம்மன்காரர்களுடனான இலங்கை மக்களின் வர்த்தகம் நாட்டின் அனைத்துத் துறைகள் மூலமும் இடம்பெற்றது எனலாம். புராதன மட்டக்களப்புத் துறைமுகத்திற்கும் தென்னிந்தியத் துறைமுகங்களிற்குமான தொடர்பு நீடித்து நிலைத்த ஒன்றாகும் என பேராசிரியர் அரசரத்தினம் கூறுகிறார். இதே போன்றே கொழும்புத்துறைமுகத்தில் இடம்பெற்ற வர்த்தகத்திற்குச் சான்றாக சுநன அழளங்கர என்றழைக்கப்படும் சம்மான் கோட்டுப்பள்ளி வாசல் காணப்படுகின்றது. அதே போன்று ஹம்பன்தோட்ட, சம்மாந்துறை போன்ற ஊர்களின் பெயர்களும் இத்தொடர்புகளினால் ஏற்பட்டதொன்றாகும்.

ஆரம்ப காலங்களில் பல வகையான அளவுகளில் சம்பான் தோணிகள் காணப்பட்டன 8அடி முதல் 30அடி வரையான நீள அளவுகளிலும் இவை காணப்பட்டுள்ளன. பொருட்களை ஏற்றிச் செல்லவும் உள்நாட்டு பிரயாணங்களுக்கும் இவை பெரிதும் பயன்பட்டன. இன்று இவற்றின் பயன்பாடும் சொல் வழக்கும் அருகிப் போயுள்ளது. தூர கிழக்காசிய நாடுகளில் ஒரு சில பகுதிகளில் இன்றும் சம்பான் தோணிகள் பயன்பாட்டில் உள்ளன. மட்டக்களப்பின் துறைகளைப்பற்றி கூறும் போது வீ.சீ கந்தையா அவர்கள் "மட்டக்களப்பு வாவி ஒரு காலத்தில் கிட்டங்கிக்கு அப்பால் நீண்டு கிடந்ததென்றும் அதன் தென்கோடியிலேதான் சம்பாந்துறை எனும் துறைமுகம் அமைந்து பெரிய வியாபாரத்தலமாக விளங்கிற்றென்றும் தெரிகிறது. இந்திய வியாபாரிகளாற் கொண்டு வரப்பட்டு நின்ற சம்பான் என்ற வள்ளங்களின் பெயரே அவ்விடத்திற்கும் வழங்கப்படுகின்றதென்ற குறிப்பு இத்துறைமுகச் சிறப்பினை நன்கு காட்டுகிறது" எனக் கூறுகிறார் இதையே. H.G.

Nevoil donal Fergusion, எஸ். ஓ. கனகரத்தினம் வெல்லவூர் கோபால் போன்றவர்களும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இவ்வாறு சம்பான்காரர்கள் குடியேறிய போது அவர்கள் சம்பானோட்டி குடி என்று அழைக்கப்பட்டனர். இந்திய உபகண்டத்தின் மேற்குகரையில் சேர நாட்டில் வர்த்தகத்தின் காரணமாக குடியேறிய அராபிய பாரசீக வம்சாவளியினரான மரைக்காயர்கள் என்று அழைக்கப்பட்ட மாப்பிள்ளா முஸ்லிம்கள் போன்று இலங்கையின் கிழக்குக்கரையில் தாய்வழிப் பாரம்பரியத்தைக் காட்டுவதாக காணப்படும் குடிவழிமுறையில் சம்பானோட்டி குடியையும் குறிப்பிடலாம். கப்பந்தலைவர்களை அழைக்கும் மரைக்காயர் என்ற பெயர் குடிகளின் தலைவர்களுக்கு குறிப்பிடப்படும் பதவிப்பெயராக நிலைத்தமை முஸ்லிம்களின் கடல்வழி வர்த்தகத்தின் கலாசார செல்வாக்காகவே காணப்படுகின்றது. அதே வேளை சம்மான் தோணிகளை தென்னிந்திய வர்த்தகர்கள் மட்டுமன்றி மலாயர்கள், சீனர்கள், ஜாவா தேசத்தினர் போன்றோரும் பெருமளவு பயன்படுத்தியுள்ளனர். ஆனால் அவர்கள் சம்மன்காரர்கள் என பொதுவாக அழைக்கப்படுவதில்லை. இவ்வாறு குடியேறிய வசித்த தூர கிழக்காசியர்கள் அவர்களின் மொழியையும் பிராந்தியத்தையும் அடிப்படையாக கொண்டு ஜாவா குடியினர் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

உசாத்துணை

1. பாணகமுவ எனும் மாந்திராவ முஸ்தபா, 2012 தகவல் முர்ஸித், ஷாஜஹான் (பாணகமுவ)
2. றாஸிக். எஸ்.எச்.எம். (2012) முஸ்லிம்கள் மத்தியில் குடிவழிமுறை
3. தில்லைநாதன். சா. (2015) மட்டக்களப்புத் தமிழர் பண்பாட்டு மரபுகள்
4. Digital Dictionaries of South Asia
5. இதர்ஸ் ஏ.பி.எம்., 2011 சோனக தேசம் மிகச்சருக்கமான அறிமுகம் ப105
6. www.infopedia.nl.sg
7. கந்தையா . வீ.சி., 1964 மட்டக்கழப்புத் தமிழகம் ப428 Ferguson. D. , The Earliest Dutch Visit to Ceylon p 123

(தொடரும்)

கால்நடை வளர்ப்பு என்பது இலங்கையின் முக்கியமான ஒரு பொருளாதாரக் கூறு. மனிதனின் புராதன தொழில்களில் கால்நடை வளர்ப்பு மிகமுக்கியமானது. பால், முட்டை, இறைச்சி, எரு, வேலைவாய்ப்பு என பல வழிகளிலும் கால்நடை வளர்ப்பு மக்களுக்கு வருவாயை ஏற்படுத்தும் துறையாகும். அத்துடன் நுகர்வோரின் புரத மற்றும் முக்கியமான ஊட்டச் சத்துகளின் தேவையை பூர்த்தி செய்வதாகவும் கால்நடை வளர்ப்பு அமைகிறது. பொருளாதார நெருக்கடியால் இலங்கை தள்ளாடும் சூழ்நிலையில், கால்நடை வளர்ப்பினூடாக கிராமிய மட்டத்திலும், தேசிய மட்டத்திலும் போசணைமட்டத்தை உயர்த்துவதோடு, இதை மேம்படுத்துவதனூடாக இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை எவ்வாறு மேம்படுத்தலாம் என்பது தொடர்பான வழிமுறைகளை அனுபவரீதியாகவும், ஆய்வியல் ரீதியாகவும் முன்வைப்பதாக 'இலங்கையின் கால்நடை வளர்ப்பு பொருளாதாரம்' என்ற இத்தொடர் அமைகிறது.

● சிவபாத சுந்தரலிங்கம்
கிருபானந்தகுமரன்

கால்நடைகளை கொல்லும் சட்டவிரோத சிகிச்சையாளர்கள்

கால்நடை மருத்துவரான சி. கிருபானந்தகுமரன் அவர்கள் பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் தனது கால்நடை மருத்துவ பட்டப்படிப்பினை மேற்கொண்டார் (BVSc, MVS). தமிழக, இலங்கை ஊடகங்களில் கால்நடை மருத்துவம் மற்றும் விலங்கியல் நடத்தைகள் தொடர்பான தொடர்களை எழுதி வருகிறார்.

பதிவு செய்த வைத்தியர்களே கால்நடை வைத்தியர்களாகக் கருதப்படுவார்கள். மேற்படி பதிவு இல்லாமல் இலங்கையில் விலங்கு மருத்துவ சிகிச்சை செய்ய முடியாது. அண்மையில் கூட யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள ஒரு தனியார் அமைப்பு ஒரு சட்ட விரோத சிகிச்சையாளருக்கு கால்நடை மருத்துவத்தில் கலாநிதிப் பட்டம் [PhD] வழங்கியிருந்தது. அவர் வவுனியா வடக்கு, முல்லைத்தீவு பகுதிகளில் சட்ட விரோதமாக விலங்குகளுக்கு சிகிச்சை வழங்குவார்.

அண்மைக் காலமாக மனித மருத்துவம் சார்ந்த போலி மருத்துவர்கள், போலி சிகிச்சை நிலையங்கள் தொடர்பாகக் கரிசனை வெளியிடப்படுகிறது. ஊடகங்கள் அது தொடர்பான செய்திகளை முன்னுரிமைப்படுத்துகின்றன. மனித மருத்துவத்தைப் போல விலங்கு மருத்துவத்தில் ஏராளமான போலி மருத்துவர்கள், போலி சிகிச்சை நிலையங்கள் உள்ளமையும் அதனால் ஏற்படும் மனித மற்றும் விலங்குகளில் ஆரோக்கியத்தில் ஏற்படும் சவால்களையும் இந்தக் கட்டுரையில் சுட்டிக் காட்டுகின்றேன்.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரை விலங்கு மருத்துவ விஞ்ஞானக் கற்கைநெறி பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் விலங்கு மருத்துவ பீடத்தால் மட்டுமே வழங்கப்படுகிறது. [BVSc Bachelor of Veterinary Science] விலங்கு மருத்துவராக இலங்கையில் செயற்பட இலங்கை விலங்கு மருத்துவ சபை [Veterinary Council of Sri Lanka] அனுமதியை வழங்குகிறது. இந்த சபையால்

இலங்கையில் முன்பு, பொதுவாக கால்நடைகளுக்கு ஏற்படும் நோய்களுக்கு கிராமத்தில் உள்ள சில கால்நடை வளர்ப்பாளர்கள் தமது அனுபவத்தின் அடிப்படையில் சிகிச்சை அளித்திருந்தனர். உள்நூர் மூலிகைகள் மற்றும் கம்பிகளால் சுடுதல் [குறி சுடுதல்] போன்ற பழைய முறைகளை பயன்படுத்தியிருப்பார்கள். பாரம்பரிய சிகிச்சை வாகடங்களும் இருக்கின்றன. எனினும் இன்று விலங்கு மருத்துவத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் முன்னேற்றமும் அதிகரித்த மேம்படுத்தப்பட்ட மருந்துகளின் பாவனையும் விலங்கு மருத்துவத்தை அடுத்த பரிமாணத்தை நோக்கி கொண்டு சென்றுள்ளது. இலங்கையில் நடைமுறையில் பாரம்பரிய

vaccination campaign

Image Source : vet.pdn.ac.lk

கால்நடை மருத்துவம் கிடையாது. மனித மருத்துவத்தில் உள்ளது போல சித்த ஆயுர் வேத கால்நடை வைத்தியர்கள் கிடையாது. சில பண்ணையாளர்கள் தமது அனுபவ அடிப்படையில் மனிதர்கள் பாவிக்கும் சித்த மற்றும் ஏனைய சுதேச மருந்துகளை தமது விலங்குகளுக்கும் வழங்குகின்றனர். இவை சிறிய நோய்களைக் குணப்படுத்தும் அதேவேளை பாரிய நோய்களுக்கு முறையான கால்நடை வைத்திய வழிகாட்டுதல் அவசியம்.

நவீன கால்நடை மருத்துவத்தில் முன்னைய காலம் போல் இல்லாது மருந்துகள் மற்றும் சிகிச்சை முறைகள் மாற்றம் கண்டுள்ளன. இவை முறையாகப் பயிற்சி பெற்ற வைத்தியர்களுக்கு தெரியும். அரசாங்கத்தால் அவர்களுக்குத் தொடர்ச்சியான அறிவுறுத்தல்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. எனினும் சட்ட விரோதப் பயிற்சியாளர்களுக்கு இது தெரியாது. தமக்கு தெரிந்த பழைய முறைகள் மூலமே அவர்களின் சிகிச்சை அமைவதோடு பழைய மருந்துளையே அவர்கள் பாவிக்கின்றனர். சில பழைய முறை மருந்துகள் பெரும்பாலான நாடுகளில் தடை செய்யப்பட்டவை. மனித மற்றும் விலங்குகளின் பாவனைக்குத் தடுக்கப்பட்டவை. பக்க விளைவு கொண்டவை. முறையான மருந்துகள் இல்லாத காலத்தில் அவை பாவிக்கப்பட்டவை. [எனினும் அண்மைக் காலத்தில் சில மருந்து நிறுவனங்கள் தமது

விற்பனையை அதிகரிக்க முக்கியமான மருந்துகளை யாருக்கும் விற்கும் நிலையை அவதானிக்க முடிகிறது. குறிப்பாக மனித சுகாதாரத்தை பாதிக்கும் கடும நுண்ணுயிர் கொல்லி மருந்துகளும் இவற்றுள் அடங்குவது ஆபத்தானது.]

விலங்கு மருத்துவத்தில் புதிதாகப் பாவிக்கப்படும் பல மருந்துகள் மிகவும் சிக்கலானவை. அவற்றின் செயற்பாடுகள் நுண்ணியவை. தவறாகப் பாவிக்கும் போது பல பக்க விளைவுகளைத் தர வல்லன. உதாரணமாக சில மருந்துகள் சினைப்பட்ட விலங்குகளுக்கு பாவிக்கும் போது அவற்றில் கருச்சிதைவை ஏற்படுத்தக் கூடியன. சில மருந்துகள் மிகப் பாரதூரமான குடல், மற்றும் இரப்பை புண்ணை, கடுமையான வாந்தியை, மயக்க நிலையை ஏற்படுத்த வல்லன. மனிதனுக்கு பாதிப்பைத் தரக் கூடியன. எனவே மருந்துகளின் பாவனையின் போது மருந்தின் இயல்பு, அதன் பக்க விளைவைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இலங்கையில் விலங்கு மருத்துவத்தை பொறுத்தவரை கால்நடை மருந்தாளர் [Veterinary Pharmacist] எனும் பதவி, படிப்பு கிடையாது. விலங்கு வைத்தியர்களே அந்தப் படிப்பையும், விஞ்ஞானப் பின்புலத்தையும் கொண்டவர்கள். எனவே அவர்கள்தான் மருந்தாளர்கள். அவர்களின் பரிந்துரை இன்றி மருந்துகளை வழங்க முடியாது.

விலங்கின் உடல் இரசாயனப் பதார்த்தங்கள் ,உடற் தொழிற்பாடுகள் [Physiology], கட்டமைப்பு[Anatomy] மனிதரில் இருந்து வேறுபட்டவை. உதாரணமாக மனிதருக்கு பயன்படும் பரசிட்டமோல் [Paracetamol] போன்ற மருந்துகள் பூனை போன்ற விலங்குகளுக்கு நச்சு விளைவுகளை ஏற்படுத்துவதோடு உயிராபத்தையும் தரக் கூடியன. எனவே விலங்கு மருந்துகளை மனித மருந்தாளர்கள் விலங்கு மருத்துவரின் ஆலோசனை இன்றி வழங்குவது மிகவும் ஆபத்தானது.

எனது அனுபவத்தில் மிக அண்மையில் கூட கால்நடை ஒன்றின் வயிற்றோட்ட நிலைமைக்கு சட்டவிரோத பயிற்சியாளர் கொடுத்த, மிக சக்தி வாய்ந்த அண்டி பயோடிக் மருந்தை அதிக அளவில் கொடுத்ததே காரணமாக இருந்தது. அதனால் வயிற்றோட்டம் நின்று விட்டது. எனினும் அந்தக் கால்நடை உணவு உண்பதையும் நிறுத்திவிட்டது. சில நாட்களில் அந்தக் கால்நடை இறந்து விட்டது. தினமும் பத்து லீற்றர் கறக்கக் கூடிய உயர் ரக கால்நடை அது. உண்மையில் இந்த இடத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட வேண்டும். ஆடு, மாடு போன்ற கால்நடைகள் எமது இரப்பையை போல் அன்றி இரப்பைகளின் தொகுதியை [Complex Stomach] கொண்டவை. அவற்றின் சமிபாட்டில் நுண்ணுயிர்ச் சமிபாடும் முக்கியமானது.

அசையூன் இரப்பை [Rumen] எனும் முன் இரப்பையில் புரட்டோசோவா மற்றும் பக்டீரியாக்களின் செயற்பாடு மூலம் ஆரம்ப நிலைச் சமிபாடு நிகழ்கிறது. அதன்பிறகே மேலதிக சமிபாட்டுச் செயற்பாடு ஏனைய பகுதிகளில் நிகழும். அதாவது ஆடு, மாடுகளின் உயிர் வாழ்வுகைக்கு இந்த நுண்ணுயிரிகள் அவசியம். கால்நடைகளுக்கு வாய் வழியாக அண்டியொட்டிக், அண்டி புரோட்டோசோவா மருந்துகளை வழங்கும் போது தீமையான நுண் உயிர்களுடன் மேற்படி அவசியமான நுண் உயிர்களும் இறந்துவிடுகின்றன. மேற்படி சம்பவத்திலும் இதுதான் நிகழ்ந்தது. மருந்துகளைச் செலுத்தும் போது விலங்கின் உடல் தொழிலியல், உடற்கூறியலை சரியாக கவனிக்க வேண்டும். ஒரு நோயை நிறுத்தி இன்னொரு நோயை கொண்டு வரக்கூடாது.

அண்மையில் வவுனியாவில் ஒரு பிரபல மனித மருந்தகம் கேட்டுக் கேள்வியில்லாமல் எந்த வித கால்நடை வைத்தியரின் பரிந்துரையும் இல்லாமல் கேட்கும் சகலருக்கும் கடுமையான நுண்ணுயிர்க் கொல்லி மருந்துகள், தடுப்பூசிகள் என சகலதையும் வழங்கி வருவதை அவதானிக்க முடிந்தது. பண்ணையாளர்கள் அங்கு நேரடியாகச் சென்று அவற்றைப் பெற்று வருவதையும் காண முடிந்தது. இது தொடர்பாக சம்பந்தப்பட்ட மருந்து நிறுவனங்களுக்கு தெரியப்படுத்த மழுப்பலான பதிலையே தந்திருந்தனர். ஒரு நிறுவனம் மருந்தை வழங்குவதை நிறுத்தினால் இன்னொரு நிறுவனம் வழங்கத் தயாராகவே உள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது. இல்லாது போனால் மருந்துகளை வாங்கி விற்கும் விநியோகஸ்தர்கள் வழங்குகின்றனர். இவர்கள் எந்தவித கட்டுப்பாடும் இன்றி சுயமாக இயங்குகிறவர்கள்.

வெளிப்படையாகச் சொல்வதாயின் அந்த மருந்தகம் ஒரு கால்நடை வைத்திய நிலையமாகவே செயற்படுகிறது. அங்கு பணி புரிபவர்கள் கால்நடை வைத்தியர்களாகவே தம்மை கருதி இயங்குகின்றனர். இலங்கை அரசு கால்நடை வைத்திய நிலையங்களில் மருந்து இல்லாத காரணத்தால் இந்த மாதிரியான மருந்தகங்களுக்கே சில கால்நடை வைத்தியர்கள் பரிந்துரைக்கின்ற காரணத்தால் இந்த நிலை தோன்றுகிறது. பண்ணையாளர்களும் கால்நடை வைத்தியசாலையும் இங்கேதான் மருந்துக்கு அனுப்புகிறார்கள், எனவே நேரடியாக அங்கேயே போனால் நேரம் மிச்சம் எனக் கருதி மருந்துகளை

மளிகைப் பொருள் போல வாங்குகிறார்கள். இதற்கு அந்தந்த அலுவலகங்களில் உள்ள செயற்கை சிணைப்படுத்துனர்கள் மற்றும் ஏனைய ஊழியர்கள் உடந்தையாக உள்ளனர். பல இடங்களில் அவர்கள்தான் வைத்தியர்கள், சிகிச்சையாளர்கள். அவர்களும் அந்த மருந்தகங்களில் தங்கு தடையின்றி மருந்துகளைப் பெற முடிகிறது. இதை விட அவர்களுக்கு என்ன வேண்டும்? அண்மையில் கூட முல்லைத்தீவில் சட்ட விரோதமாக சிகிச்சை செய்த சிற்றூழியர் அரச வேலையில் இருந்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார். இப்போது அவர் தனிப்பட்ட முறையில் சிகிச்சைகளைச் செய்து வருகிறார். (இனி யாரும் அவரது சட்டவிரோத சிகிச்சையைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது போலும்) செல்லப் பிராணிகளுக்கு தடுப்பூசி வழங்குதல், தோல் வியாதிகளுக்கு சிகிச்சை வழங்குதல், கருத்தடை மருந்துகளை வழங்குதல், கால்நடைகளின் சத்திரசிகிச்சைகள் போன்ற மிகப் பாரதூரமான சிகிச்சைகளைக் கூட மேற்படி போலி முகவர்கள் செய்கின்றனர். அதாவது மிகப் பாரதூரமான பக்க விளைவுகளை தரும் மேற்படி சிகிச்சைகளை அவர்கள் செய்வது அந்தப் பிராணிகளின் உயிரிழப்புக்கும் வழி வகுக்கிறது.

மிக அண்மைக் காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் புதிய சவாலாக விலங்குகளின் உணவுப் பொருட்களை விற்பனை செய்யும் கடைகள் [Farm shops] உருவெடுத்துள்ளன. உண்மையில் அதிகரித்த விலங்குகளின் உணவுத் தேவை காரணமாக அந்தக் கடைகள் மிக அவசியமானவை எனினும் மேற்படி கடைகள் விலங்குகளின் உணவுப் பொருட்களை விற்பதோடு மட்டுமின்றி அதி சக்தி வாய்ந்த நுண்ணுயிர்க் கொல்லி மருந்துகளையும் விற்கின்றன. மேலும் சிறிது காலத்தில் கால்நடைகளுக்கு தடுப்பூசி, மருத்துவ சிகிச்சையையும் செய்யத் தொடங்குகின்றன. அங்கு பதிவு செய்த கால்நடை வைத்தியர் இருப்பதில்லை. சக்தி வாய்ந்த மருந்துகள் வைத்திய ஆலோசனை இன்றி வழங்கப்படுகின்றன. மேற்படி கடைக்காரர்கள் பாமர மக்களை ஏமாற்றும் விதமாக கால்நடை [Veterinary] மருத்துவ சிகிச்சை நிலையம் என்ற ரீதியில் விளம்பரப்பலகையையும் காட்சிப் படுத்தியிருக்கிறார். இது சட்ட விரோதமானது. இலங்கை மிருக வைத்திய சபையால் பதிவு செய்யாத யாரும் மேற்படி பெயரைப் பயன்படுத்த முடியாது. இதற்கு சில மருந்துக் கம்பனிகளும் உதவி செய்கின்றன. இலவச விளம்பரப் பதாகைகளைக் கொடுப்பதோடு

சக்திவாய்ந்த மருந்துகளையும் தயவு தாட்சண்யம் இன்றி வழங்குகின்றன. இலங்கை முழுவதும் இந்த நிலை புற்றுநோய் போல உருவெடுத்துள்ளது. இலங்கை விலங்கு உணவு மற்றும் மருந்துச் சட்டத்தின் படி உத்தியோகபூர்வமாகப் பதிவு செய்த நிறுவனங்கள் மட்டுமே விலங்கு உணவுப் பொருட்களை விற்பனை செய்ய முடியும். அந்த உணவுகளால் ஏற்படும் சாதக பாதகங்களுக்கு அவர்களே பொறுப்புக் கூறவேண்டும். தவறாகத் துஷ்பிரயோகம் செய்யும் நிறுவனங்களில் அனுமதியை இரத்துச் செய்யலாம். அதே போல அவர்கள் நுண்ணுயிர் கொல்லிகளை விலங்கு மருத்துவரின் பரிந்துரை இன்றி விற்க முடியாது. எனினும் மேற்படி கடைகள் இந்த விதிமுறையைக் கருதுவதில்லை. உண்மையில் இப்படி ஒரு சட்டம் இருக்கிறதா என்று அவர்களுக்குத் தெரியுமோ தெரியாது. தமது கடைகளின் மூலம் அவர்கள் மிருக வைத்தியர்களாகவே செயற்படுகின்றனர். அதாவது விலங்கு உணவுக் கடை திறந்தால் விலங்கு மருத்துவர் ஆகலாம் என்பதைப் போன்ற ஒரு நிலை. இந்தப் பாரதூரமான நிலைமைக்கு மேற்படி மருந்துகள் மற்றும் விலங்கு உணவுகளை விற்பனை வழங்கும் நிறுவனங்களே பொறுப்புக் கூற வேண்டும். இந்தக் கடைகளுக்கு தயவு தாட்சண்யம் இன்றி சில மருந்து நிறுவனங்கள் மருந்துகளை வழங்குகின்றன.

எனக்குத் தெரிந்த வகையில் ஒரு விலங்கு உணவுக் கடை உரிமையாளர் கோழிக் குஞ்சுகளைக் கொடுக்கும் போது அவற்றுடன் ஒரு தொகை நுண்ணுயிர்க் கொல்லி மருந்துகளை நான்கு - ஐந்து கிழமை வரைக்கும் கொடுத்திருந்தார். அது மிகவும் சக்தி வாய்ந்த மருந்து. அந்த மருந்தின் பாவனை மனித மருத்துவத்திலும் உள்ளது. உண்மையில் அந்த மருந்தின் பாரதூரத்தை அறியாத பண்ணையாளர்களும் தொடர்ச்சியாகக் கோழிக் குஞ்சுகளுக்கு கொடுப்பார்கள். ஒருதடவை ஒரு சிறிய நோய் நிலைமை அந்தக் கோழிக் குஞ்சுகளுக்கு தோன்றியபோது இலங்கையில் உள்ள எந்த வித மருந்தும் வேலை செய்யவில்லை. அதாவது நோய் நுண்ணுயிர்கள் மேற்படி நுண்ணுயிர்க் கொல்லி மருந்துகளுக்கு இசைவாக்கம் அடைந்திருந்தன. மேலும் ஒரு புறோயிலர் (கறிக்கோழி) நாற்பது தொடக்கம் நாற்பத்தைந்து நாட்களில் விற்பனை செய்யப்படுகிறது. இங்கு கொடுக்கப்படும் மருந்துகள் அந்தக் கோழிகளின் உடலில் காணப்படும் நிலைமை உள்ளது. மருந்துகள் குறித்த காலத்துக்கு விலங்கு உடலில் நிலைத்திருக்கக்

நவீன கால்நடை மருத்துவத்தில் முன்னைய காலம் போல் இல்லாது மருந்துகள் மற்றும் சிகிச்சை முறைகள் மாற்றம் கண்டுள்ளன. இவை முறையாகப் பயிற்சி பெற்ற வைத்தியர்களுக்கு தெரியும். அரசாங்கத்தால் அவர்களுக்குத் தொடர்ச்சியான அறிவுறுத்தல்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. எனினும் சபட விரோதப் பயிற்சியாளர்களுக்கு இது தெரியாது.

கூடியன. இறைச்சி மட்டுமின்றி பாலிலும் முட்டைகளிலும் இதுதான் நிலை. பிறந்தது முதல் இறைச்சியாகப் பயன்படும் நாள் வரைக்கும் மருந்தேற்றப்படும் மேற்படி கோழிகள் உயிர் வாழும் மருந்துக் களஞ்சியம் போன்றவை. மனிதருக்கு மிகவும் ஆபத்தானவை. மனிதர்களுக்கு நுண்ணுயிர்க் கொல்லி எதிர்ப்பு நிலை அதாவது மருந்துகள் செயலிழந்து போகும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. சிறுகச் சிறுக விலங்கு உணவுகள் மூலம் மனித உடலில் சேரும் இவை ஒரு கட்டத்தில் மிகப் பெரும் அளவில் மனித உடலில் தேங்கி விடுகின்றன. நோய் நுண்ணுயிரிகள் அந்த மருந்துகளுக்குப் பழக்கம் அடைகின்றன. இதனால் மனிதர்களுக்கு ஏற்படும் சிறிய சளி, காய்ச்சல் போன்ற நிலைமைகளுக்கு மிகப் பெரிய நுண்ணுயிர் கொல்லி மருந்துகளை பாவிக்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. சூப்பர் பக்ஸ் எனப்படும் மருந்துகளுக்கு எதிரான நுண்ணுயிரிகள் மனித உடலில் அதிகரிப்பதால் அமெரிக்காவில் மட்டும் பல ஆயிரக்கணக்கான மனித மரணங்கள் நிகழ்கின்றன. உலகத்தில் உயர் மருத்துவ வசதி கொண்ட சிறந்த மருந்துக் கட்டுப்பாடுகள் கொண்ட அந்த நாட்டில் இந்த நிலை என்றால் மிகவும் பின் தங்கிய சுகாதார வசதிகள் கொண்ட எங்கள் நாடுகளின் நிலையை ஒருதரம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். உலகில் கால்நடைகளுக்கு பாவிக்கப்படும் எண்பது சதவீதமான அண்டியொட்டிக்ஸ் மருந்துகள், Therapeutic அதாவது நோய் நிலைமைக்கு பாவிக்கப்படுவதில்லை. விலங்குகளின் வளர்ச்சிக்கும் செலவைக் குறைக்கும் விதமாகவே பாவிக்கப்படுகின்றன. பண்ணைகளின் தரத்தை மேம்படுத்தாது இந்த மருந்துகளின் மூலம் நோய்த் தொற்றுகளை தடுக்க முயல்கின்றனர். இதனால் மனிதர்களுக்கு

தேவையற்ற உயிர் இழப்புகளும், அதிக செலவும் ஏற்படுகிறது. மிக முக்கியமாக வைத்தியர்களால் கொடுக்கப்படும் மருந்துகள் செயல் இழந்து போகும் நிலை தோன்றியுள்ளது. ஒரு மருந்துக்கு மீள் பெறுகைக் காலம் [Withdrawal period] உள்ளது. எந்த உணவுக்காக வளர்க்கப்படும் விலங்குகளுக்கு செலுத்தப்படும் மருந்துகள் குறித்த மீள்பெறுகைக் காலம் கொண்டவை. அதாவது மேற்படி மருந்துகளை பாவித்த விலங்குகளின் உற்பத்திகளான பால், முட்டை, இறைச்சியை குறித்த காலத்துக்கு பாவிக்க முடியாது. அந்த உணவுகளில் அந்த மருந்துகள் குறித்த காலத்துக்கு தேங்கி இருக்கும். அவற்றை உண்ணும் போது அவை மனித உடலுக்கும் செல்கின்றன. ஆனால் இங்கு அப்படி யாரும் நடப்பதில்லை. இலாபம் ஒன்றை மட்டுமே குறிக்கோளாக கொண்டு மருந்துகளை பாவிக்கின்றனர். விற்கின்றனர்.

எனவே, இந்த மாதிரியான விலங்கு உணவுக் கடைகளை ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவர வேண்டும். தேவையற்ற மருந்துப் பாவனையை ஒழுங்கு படுத்தவேண்டும். சரியான தரவுகள் உள்ள நிறுவனங்களுக்கே விற்பனை உரிமையை தரவேண்டும். அடிக்கடி அந்த நிறுவனங்களை, கடைகளை பரிீட்சிக்க வேண்டும். இல்லாது போனால் மனிதர்களில் பாரதூரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்திவிடும்.

உலகில் எண்பது சதவீதத்துக்கு அதிகமான நுண்ணுயிர்க் கொல்லி மருந்துகள் விலங்குகளுக்கே பாவிக்கப்படுகின்றன. ஐரோப்பிய நாடுகளில் பெரும்பாலான சக்தி வாய்ந்த மருந்துகளை விலங்குகளுக்கு எழுந்தமானமாக, தேவையின்றிப் பாவிப்பது

சட்டத்தின் மூலம் தடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதுபோல் அங்குள்ள விலங்கு வளர்ப்பாளர்களும் தமது சமூகப் பொறுப்பைச் சரிவர உணர்ந்து செயற்படுகின்றனர். எனினும் இலங்கை போன்ற மூன்றாம் உலக நாடுகளில் இந்த நிலை கிடையாது. போதிய விழிப்புணர்ச்சி கொடுக்கப்படுவதில்லை. தாவர உணவுகளில் களைகொல்லி மற்றும் கிருமிநாசினி பாவனைக்கு எதிராக கவனம் செலுத்தும் நாம், இந்த விடயத்தை புறக்கணித்து விடுகிறோம். இது ஆரம்ப நிலை புற்று நோய் போல இன்று உருவெடுத்துள்ளது. எனினும் மிக வேகமாகப் பரவி வருகிறது. இதனை ஆரம்பத்தில் குணப்படுத்தாதுவிடின் மிக ஆபத்தான மீளமுடியாத நிலைக்கு எம்மை இழுத்துச் சென்றுவிடும்.

மேலும், கால்நடைகளை சினைப்படுத்தும் சினைப்படுத்துநர்கள் தமது சினைப்படுத்தல் வேலையை விட விலங்குகளுக்கு சிகிச்சை அளிப்பதையே முக்கிய கருமமாகச் செய்கின்றனர். இதனால் அவர்களின் உண்மையான சினைப்படுத்தும் பணிகள் சரிவர இடம்பெறுவது கிடையாது. பண்ணையாளர்கள் அழைக்கும் நேரத்தைத் தவற விடுகின்றனர். சினைப்பருவம் தவறுகிறது. நீண்ட நாள் சினைப் படாத கால்நடைகளை கருணைக் கொலை செய்யவும் சினைப்படுத்துநர்கள் நேரடியாகப் பரிந்துரைக்கின்றனர். வைத்தியரிடம் அந்தப் பண்ணையாளர்கள் செல்வதைத் தடுக்கின்ற நிலைதான் உள்ளது. இதில் வேடிக்கையான விடயம் பல பண்ணையாளர்கள் கால்நடை வைத்தியர்களை சந்திப்பதில்லை. மேற்படி சினைப்படுத்துநர்கள், ஏனைய சிற்றூழியர்களை கால்நடை வைத்தியராகவே அவர்கள் கருதுகின்றனர். இவர்களும் அதனை மறுப்பதில்லை. இவர்களை விட சுகாதார அமைச்சில் பணி புரியும் தடுப்பூசிக்காரர்களும் கால்நடை வைத்தியராகவே

மிக அண்மைக் காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் புதிய சவாலாக விலங்குகளின் உணவுப் பொருட்களை விற்பனை செய்யும் கடைகள் [Farm shops] உருவெடுத்துள்ளன. உண்மையில் அதிகரித்த விலங்குகளின் உணவுத் தேவை காரணமாக அந்தக் கடைகள் மிக அவசியமானவை எனினும் மேற்படி கடைகள் விலங்குகளின் உணவுப் பொருட்களை விற்பதோடு மட்டுமின்றி அதி சக்தி வாய்ந்த நுண்ணுயிர்க் கொல்லி மருந்துகளையும் விற்கின்றன.

தம்மைக் கருதி சிகிச்சை செய்கின்றனர். சிலர் சத்திர சிகிச்சை செய்யும் அளவுக்கு களத்தில் இறங்கியும் உள்ளனர். இந்த மாதிரி நபர்களால் தவறாக சிகிச்சை வழங்கி பாதிக்கப்பட்ட பல விலங்குகளைப் பார்த்திருக்கின்றேன். டிஸ்டெம்பர் போன்ற தொற்று நோய்களைப் பரப்பும் காவிகளாகவும் செயற்படுகின்றனர். இந்த மாதிரியான தவறான சிகிச்சையாளருக்கு மருந்துகளை வழங்கும், ஆலோசனை வழங்கும் கால்நடை வைத்தியர்களும் உள்ளனர் என்பதை மறுக்க முடியாது. தமது மருந்து விற்பனைக்காகவும் பழகிய

முகத்துக்காகவும் அவர்கள் இந்த உதவிகளைச் செய்கின்றனர். இப்படியாக சகலதும் சேர்ந்து கால்நடைகளையும் செல்லப்பிராணிகளையும் பாதிக்கின்றன, பாலுற்பத்தியைக் குறைக்கின்றன. விலங்குகளின் உயிரிழப்புக்குக் காரணமாக அமைகின்றன. குறைந்த செலவு, அவசரத்துக்கு உதவும் தன்மை, அறியாமை என பண்ணையாளர்கள் செய்யும் தவறுகள் மற்றும் கால்நடை வைத்தியர் பற்றாக்குறை சில கால்நடை வைத்தியர்களின் அசமந்தம் என்பன ஒன்று சேர்ந்து கால்நடைகளைப் பாதிக்கின்றன. இவைகள் சீர் செய்யப்படாத வரையில் இந்தப் பாதிப்புகள் நிகழ்ந்து கொண்டதான் இருக்கும். (தொடரும்)

நாள்தோறும் நாம் உணவாகக் கொள்ளும் தானியங்கள், காய்கறிகள், சுவையூட்டிகள், பாலுணவுகள் என்பவற்றின் குணங்கள் மற்றும் பயன்பாடு பற்றிக் கூறும் நூல் பதார்த்தகுணம் என்று அறியப்படும். அகத்தியர், தேரையர் முதலானோரின் பெயர்களில் பதார்த்தகுணம், குணபாடம் போன்ற தலைப்புகளில் பலநூல்கள் கிடைக்கின்றன. இவ்வகையில் இலங்கை யாழ்ப்பாணத்தில் ஆக்கப்பெற்ற நூல்களுள் ஒன்றே இருபாலைச்செட்டியார் என்று அறியப்படும் ஒரு மருத்துவரால் ஆக்கப்பெற்ற பதார்த்தகூடாமணியாகும். இற்றைக்கு ஏறத்தாழ இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் போர்த்துகேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் ஆகியோரின் இலங்கை வருகைக்குப் பின்னர் ஆக்கம் பெற்ற இந் நூலில் இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளுக்கு இவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பல்வேறு உணவு வகைகள் தொடர்பில் கூறப்பட்டுள்ளவற்றை 'பதார்த்த கூடாமணி' என்ற இத் தொடர் ஆராய்கின்றது.

பால. சிவகடாட்சம்

பதார்த்த கூடாமணி மிளகாய்

பால. சிவகடாட்சம் அவர்கள் இலங்கையின் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தாவரவியலை பிரதான பாடமாகக் கொண்டு உயிரியல் விஞ்ஞானத்துறையில் (B.Sc. Hons) சிறப்புப் பட்டம் பெற்றவர். இலண்டன் இம்பீரியல் கல்லூரியில் (London Imperial College) டிப்ளோமா சான்றிதழும், இலண்டன் பல்கலைக் கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டமும் பெற்றுள்ளதடன் ரொறொன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் B.Ed பட்டமும் பெற்றுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் விவசாய உயிரியற் பீடத்தில் மூத்த விரிவுரையாளராகவும் அதன் தலைவராகவும் பதவி வகித்த இவர் பின்னர் கனடாவில் உள்ள ரொறொன்ரோ கல்விச் சபையின் நிர்வாகத்தின் கீழுள்ள மார்க் கார்ட்னோ கல்லூரியில் விஞ்ஞான மற்றும் உயிரியற் பாட ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

இலங்கையிலிருந்து 1971 - 1973 காலப் பகுதியில் விஞ்ஞானக் கட்டுரைகளைத் தாங்கி வெளிவந்த 'ஊற்று' என்ற மாத சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியராகவும், 1970-1971 காலப்பகுதியில் வெளிவந்த தமிழ்மது இலக்கிய மாத இதழின் ஆசிரியர் குழுவின் உறுப்பினராகவும் பணியாற்றிய சிவகடாட்சம் (அவர்கள்) தொடர்ச்சியாக ஆய்வுக்கட்டுரை களையும் இலக்கிய கட்டுரைகளையும் எழுதி வருகின்றார்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த இரு பாலைச் செட்டியார் என்பவரால் இயற்றப்பெற்றதாகக் கருதப்படும் பதார்த்த கூடாமணியில் மிளகாயும் இடம்பெற்றுள்ளது. சவிதை வடிவிலான இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ள உணவுகளின் குணங்கள் பற்றி இத்தொடரில் ஆராயப்படுகின்றது. அவசியமான இடங்களில் சி. கண்ணுசாமிப்பிள்ளை அவர்களின் பதார்த்தகுண விளக்கம் உள்ளிட்ட பிற தமிழ் மருத்துவ நூல்களில் இருந்தும் ஒருசில பாடல்கள் தரப்படுகின்றன.

மிளகாய்

திதிலா மிளகாய்க்குள்ள செய்கையைச் சொல்லக் கேண்மோ
வாதமே சேடம் வாயு மந்தம் என் றினைய வெல்லாம்
காதம்போம் போசனங்கள் தம்மைக் கடிதினிற் சமிக்கப் பண்ணும்
போதமார் பித்தம் தோன்றும் பிரிவில் சீ மலமும்போமே

பதார்த்த கூடாமணி

இதன் பொருள்: குற்றமில்லாத மிளகாயினுடைய குணங்களைச் சொல்லக் கேளுங்கள். வாதம், சளிக்கட்டு, வாய்வு, மந்தம் என்பனவெல்லாம் தூரவிலகிப்போம். போசனத்தை விரைவில் சமிபாடு அடையவைக்கும். அதிகம் சாப்பிட்டால் பித்தம் கூடும். வாந்தி வயிற்றோட்டம் என்பன ஏற்படும்.

மேலதிகவிபரம்: இற்றைக்கு 500 ஆண்டுகளுக்குமுன்னர் வாழ்ந்த இலங்கை இந்தியமக்கள் மிளகாய் பற்றி அறிந்திருக்கவில்லை. அவர்களுடைய உணவிலோ மருத்துவத்திலோ மிளகாய் இடம்பெற்றிருக்கவில்லை. சங்ககாலத்தில் 'கறி' என்றால் மிளகு. மிளகு இல்லாமல் அவர்களால் கறிசமைக்க முடியாது. அன்றைய தமிழகத்தில் சேரநாடு (இன்றைய

கேரளம்) கறிமிளகு விளையும் பூமியாக, மிளகை ஏற்றுமதி செய்யும் நாடாக விளங்கிற்று.

சங்ககாலத்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் வந்திறங்கிய வணிகப்பொருள்களை உருத்திரங்கண்ணனார் என்னும் புலவர் பின்வருமாறு பட்டியலிடுகிறார்.

நீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரவியும்
காலின் வந்த கருங்குறிமூடையும்
வாமலைப் பிறந்த மணியும் வொன்னும்
குடமலைப் பிறந்த ஆரமும் அகிலும்
தென்கடல் முத்தும் குணகடல் துகிரும்
கங்கைவாரியும் காவிரிப்பயனும்
ஈழத்துணவும் காழகத்தாக்கமும்

ஆம். “நிமிர்ந்த தோற்றம் உடைய குதிரைகள் நீரின் மேல் வந்திறங்கின. கருமிளகு மூடைகள் காலின் மேல் வந்தடைந்தன.”

சோழநாட்டின் துறைமுகப்பட்டினமாகிய பூம்புகாருக்கு கடல்கடந்த நாடுகளில் இருந்து கப்பல் மூலம் குதிரைகள் கொண்டுவரப்பட்டதையும் சேரநாட்டில் இருந்து கால்நடைகளின் உதவியுடன் மிளகுமூடைகள் கொண்டுவரப்பட்டதையுமே “நீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரவியும் காலின் வந்த கருங்குறி மூடையும்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் உருத்திரங்கண்ணனார். இந்த மிளகுக்காகத்தான் யவனரும் அராபியரும் கூட தமிழகம் நோக்கிவந்தனர்.

இந்தியாவுக்குப் போவதற்கு ஸ்பெயின் நாட்டுக்கு மேற்குப்பக்கமாகச் செல்லும் கடல்வழிப்பாதை ஒன்றைக் கண்டுபிடித்தால் மிளகைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு எந்த இடையூறும் ஏற்படாது என்று கூறிக்கொண்டு புறப்பட்ட கிறிஸ்தோபர் கொலம்பஸ் கண்டுபிடித்தது அமெரிக்காவை மட்டுமல்ல பிற்காலத்தில் மிளகைவிடப் பிரசித்திபெற்ற சுவையூட்டியாக விளங்கப்போகும் மிளகாயையும் தான்.

காரீபியன் தீவுகளில் மிளகைத்தேடிய கொலம்பசுக்கு மிளகாயைக் கொண்டுவந்துகொடுத்தார் ஒரு உள்ளூர்வாசி. மிளகாயைச் சுவைத்துப்பார்த்த கொலம்பஸ் ‘மிளகைப்போல் இந்தக்காய் உறைக்கிறதே’ என்று வியந்தார். இதுவும் ஒருவகை ‘பெப்பர்’ (மிளகு) தான் என்ற முடிவுக்கு வந்தார். மிளகாய்க்கு ‘பெப்பர்’ (pepper) என்ற

மிளகாய்

Image Source - tamil.samayam.com

ஆங்கிலப்பெயர் வந்ததன் வரலாறு இது. தாவரவியலைப் பொறுத்தமட்டில் மிளகுக்கும் மிளகாய்க்கும் எந்தத்தொடர்பும் கிடையாது. வெற்றிலைக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது மிளகு. கத்தரிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது மிளகாய்.

மிளகாயின் பிறப்பிடம் தென் அமெரிக்கா. ஈக்குவடோர் நாட்டில் புதைபொருள் ஆய்வாளர்களினால் கண்டெடுக்கப்பட்ட 6100 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட உணவுப்பாத்திரங்களுள் மிளகாய்கள் காணப்பட்டன. தெற்கு மற்றும் மத்திய அமெரிக்காவில் பழங்குடிகளால் முதன்முதலாகப் பயிரிடப்பெற்ற பயிர்வகைகளுள் மிளகாயும் ஒன்று. தென் அமெரிக்காவின் அஸ்ரெக்ஸ் (Aztecs) பழங்குடிகளின் மொழியில் ‘சிலி’ என்பது மிளகாயைக்குறிக்கும். இதிலிருந்து பெறப்பட்டதே மிளகாயைக் குறிக்கும் ஆங்கிலச்சொல்லான ‘சிலி’ (chili).

1493 இல் கொலம்பஸ் அமெரிக்காவுக்கான இரண்டாவது கடற்பயணத்தை மேற்கொண்ட போது அவருடன் கூடச்சென்றவர்களுள் டியகோ ஆல்வாரே சான்சா (Diego Alvarez Chanca) என்ற மருத்துவரும் ஒருவர். இவர்தான் முதன்முதலாக தென் அமெரிக்காவில் இருந்து மிளகாய்விதைகளை ஸ்பெயின் நாட்டுக்குக் கொண்டுவந்து சேர்த்தார். 1494 இல் மிளகாய் பற்றிய மருத்துவக் குறிப்புகளை உள்ளடக்கிய ஒரு நூலையும் எழுதிவைத்தார்.

முதலில் மிளகாய்ப்பயிர் ஸ்பெயினிலும் போர்த்துக்கல்லிலும் இருந்த கிறித்துவ

மடாலயங்களில் வளர்க்கப்பட்டது. அக்காலப்பகுதியில் விலைமதிப்பு கூடிய மிளகுக்குப்பதிலாக மிளகாயைப் பயன்படுத்தலாம் என்ற உண்மையை கிறித்துவ மதகுருமார்களே கண்டுபிடித்தனர்.

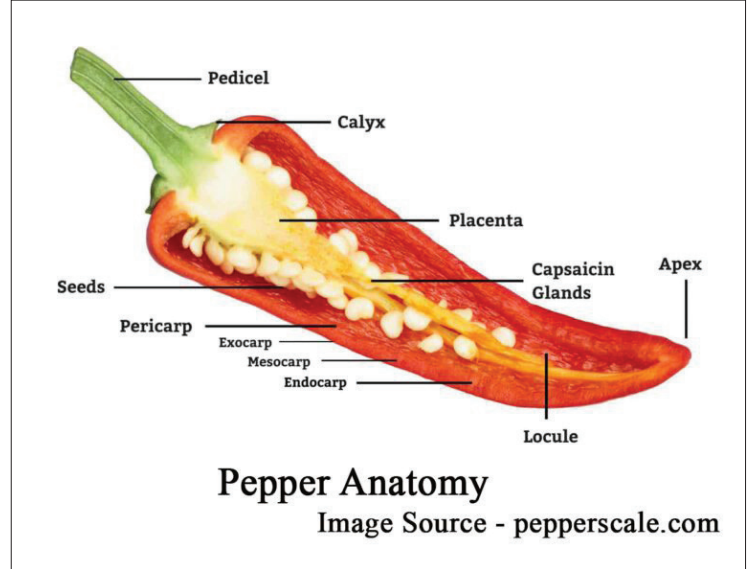
பதினாறாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இந்தியமக்களுக்கும் இலங்கைமக்களுக்கும் மிளகாயை அறிமுகப்படுத்தியவர்கள் போர்த்துகேயரே ஆவர். உள்நாட்டில் வளரும் கறிமிளகுக்கு மாற்றாகப் பயன்படக்கூடிய கப்பலில் வந்த சரக்கை 'கப்ப(ல்)மிளகு' என்று அழைத்தனர் மலையாளிகள். மிளகுக்குப்பதிலாகக் கறியில் சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு காயாக இருந்தமையால் இதற்கு 'மிளகாய்' என்று பெயர் வைத்தனர் தமிழர்கள். சிங்களத்தில் மிளகுக்குப் பெயர் 'கம்மிரிஸ்'; மிளகாய்க்குப் பெயர் 'மிரிஸ்'. மிகவிரைவில் தெற்கு ஆசிய மற்றும் கிழக்கு ஆசிய மக்கள் மத்தியில் கறிக்கு இன்றியமையாத சுவையூட்டியாக மிளகாய் இடம்பிடித்துவிட்டது.

இன்று இலங்கை மக்கள் ஒவ்வொருவரும் சராசரியாக ஆண்டுக்கு 2.032 கிலோகிராம் செத்தல் மிளகாய் சாப்பிடுகிறார்கள். இலங்கையின் மொத்தச் செத்தல் மிளகாய்த் தேவை ஆண்டொன்றுக்கு 42.634 மெட்ரிக் தொன்களாகும். இதில் அரைவாசிக்கும் மேல் வெளிநாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகிறது. மிளகாய் ஏற்றுமதி செய்யும் நாடுகளில் இந்தியா முதலிடம் வகிக்கின்றது. எனினும் இந்தியாவில் உற்பத்தி செய்யப்படும் மிளகாயில் 10 சதவீதமே ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றது. மிளகாய் மோகம் இந்திய, இலங்கை மக்களை எவ்வளவு ஆட்டிப்படைக்கிறது என்பதை இந்தப் புள்ளிவிபரங்கள் உணர்த்தி நிற்கின்றன.

வெப்பமான காலநிலையை உடைய நாடுகளில் வாழும் மக்களே மிளகாயை அதிகமாக உணவில் சேர்த்துக்கொள்வதை அவதானிக்கலாம். இதற்கு

மிளகாய் அதிகம் சாப்பிட்டால் 'அல்சர்' (வயிற்றுப்புண் குடற்புண்) வரும் என்பது ஒரு தப்பான அபிப்பிராயம். வயிற்றில் 'அல்சர்' என்பது ஒருவகை பக்ரீரியாக் கிருமியினால் தோற்றுவிக்கப்படுகிறது என்ற உண்மை உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கிருமிகொல்லும் குணம் உடைய மிளகாய் 'அல்சர்' வராதது தடுக்கக்கூடும்.

ஒரு காரணம் உண்டு மிளகாயின் சூட்டுத்தன்மை (காரம்) உட்கொண்டதும் உடலில் எரிவு உணர்ச்சியை ஏற்படுத்துகின்றது. இதன் விளைவாக எச்சிலும் வியர்வையும் அதிகரிக்கின்றன. வயிற்றிலும் கடலிலும் சமிபாட்டுச் சுரப்புகள் உணக்குவிக்கப்படுகின்றன. உணவு துரிதமாகச் சமிபாடு அடைகின்றது. இரத்தச் சுற்றோட்டம் அதிகரித்து உடலில் சூட்டுணர்வு பரவுவதன் மூலம் வியர்வை அதிகரிக்கிறது.

இந்த வியர்வை ஆவியாகும்போது உடல் உண்மையில் குளிர்ச்சி அடைகிறது. வெப்பமான சுவாத்தியம் உடைய நாடுகளில் வாழும் மக்கள் சமையலில் மிளகாயைக் கூடுதலாக விரும்பிச் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு இதுவே காரணமாகும். மிளகாய் இல்லாமல் இறைச்சிக்கறி சமைப்பதை இன்று பலர் நினைத்துக்கூடப் பார்க்கமாட்டார்கள்.

மிளகாய் அதிகம் சாப்பிட்டால் 'அல்சர்' (வயிற்றுப்புண் குடற்புண்) வரும் என்பது ஒரு தப்பான அபிப்பிராயம். வயிற்றில் 'அல்சர்' என்பது ஒருவகை பக்ரீரியாக் கிருமியினால் தோற்றுவிக்கப்படுகிறது என்ற உண்மை உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கிருமிகொல்லும் குணம் உடைய மிளகாய் 'அல்சர்' வராமல்

தடுக்கக்கூடும் என்பதுதான் உண்மை.

அதேசமயம் ஏற்கனவே வயிற்றில் அல்லது குடலில் புண் உடைய ஒருவர் மிளகாயைச் சாப்பிட்டால் அந்தப்புண்ணில் மிளகாய்பட்டு எரிவு அதிகமாகும் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

மிளகாயின் உறைப்புக்குக் காரணமான 'கப்சைசின்' (capsaicin) என்னும் இரசாயனப்பொருள் மிளகாயின்

உள்ளே இருக்கும் விதைகளுடன்கூடிய

தொப்புள் கொடியிலேயே (placenta) அதிக அளவில் உள்ளது. மிளகாய் இனம் ஒன்றின் காரத்தின் அளவு அதன் பரம்பரை அது வளரும் சூழல் மற்றும் மண்ணின் தன்மை போன்ற பலவிடயங்களில் தங்கியுள்ளது. இவ்விடத்தில் ஒரு சுவையான தகவல்.

மிளகாய்ச்செடி

Image Source - plantura.garden

சேர்ந்துவிட்டன. இவற்றுள் ஒன்று கண்ணாறு கழிப்பதற்கு மிளகாயைப் பயன்படுத்துவதாகும்.

கலகம் அடக்கும் பொலிஸார் பயன்படுத்தும் கண்ணீர்ப் புகைக்குண்டுகளில் (tear gas) மிளகாயின் எரிச்சலை ஏற்படுத்தும் இரசாயனமான 'கப்சைசின்' சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. பாலியல் வன்முறையில் ஈடுபடமுயல்வோர், வழிப்பறிக் கொள்ளையர்கள், திருடர்கள் மற்றும் கரடிகள் போன்றவற்றை அண்டாமல் விரட்டி அடிப்பதற்கு உதவும் 'பெப்பர் ஸ்பிரே' (pepper spray) யின் உள்ளடக்கமும் இந்தக் 'கப்சைசின்'

தான்.

வெள்ளை இனத்தவர் இன்னமும் மிளகாயை உணவில் சேர்த்துக்கொள்ளத் தயங்குகிறார்கள். ஐரோப்பியநாடுகளில் உள்ள பெரும் சந்தைக் கடைகளில் மிளகாயைக் காண்பது கடினம். அதேசமயம் மிளகாய் விரும்பிகளான ஆசியரும் ஆபிரிக்கரும் செறிந்துவாழும் கனடாவில் அனைத்துப் பலசரக்குக் கடைகளிலும் இதனைக்காணமுடியும். Chili pepper, paprika என்பன மிளகாயின் ஆங்கிலப்பெயர்கள். Capsicum annum L. என்பது மிளகாயின் தாவரவியற்பெயர்.

(தொடரும்)

மிளகாய்க்கு காமத்தை அதிகரிக்கச்செய்யும் (aphrodisiac) குணம் உள்ளது என்பது நீண்டகாலமாக இருந்துவரும் ஒரு நம்பிக்கை. தென்னமெரிக்கப் பூர்வீகக் குடிகள் இந்த நோக்கத்துக்காக மிளகாயைப் பயன்படுத்தினர்.

விவசாயி ஒருவர் மிளகாய் நடும்போது மிகவும் கோபவசப்பட்டு இருந்தால் அங்குவிளையப்போகும் மிளகாயும் காரம் கூடியதாய் இருக்கும் என்னும் ஒரு கருத்து ஆபிரிக்க மக்களிடம் உள்ளது.

மிளகாய்க்கு காமத்தை அதிகரிக்கச்செய்யும் (aphrodisiac) குணம் உள்ளது என்பது நீண்டகாலமாக இருந்துவரும் ஒரு நம்பிக்கை. தென்னமெரிக்கப் பூர்வீகக் குடிகள் இந்த நோக்கத்துக்காக மிளகாயைப் பயன்படுத்தினர். மிளகாய் பற்றிய தென்னமெரிக்கப் பழங்குடிகளின் நம்பிக்கைகள் ஏதோ ஒரு வழியில் நம்மவரிடமும் வந்து

நம்மிடையே உள்ள பாரம்பரிய வேளாண்மை முறைமைகளில் நவீன நுட்பங்களை புகுத்தி, இலங்கையில் ஒரு விவசாயப் புரட்சியை ஏற்படுத்துவதற்கான நவீன விவசாயக் கொள்கைகளை உருவாக்கும் சாத்தியங்கள் குறித்து ஆராய்ச்சி முடிவுகளுடன் தர்க்கித்து, மக்களுக்கும், விவசாயத்துறை சார்ந்தவர்களுக்கும் மற்றும் கொள்கை வகுப்பாளர்களுக்கும் ஒரு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதோடு மட்டுமல்லாது ஆராய்ச்சித் துறை மாணவர்களுக்கு உசாத்துணை ஆதாரமாகவும் 'இலங்கையின் வேளாண்முறைமையில் நவீன நுட்பங்கள்' என்ற இந்தக்கட்டுரைத்தொடர் அமைகிறது. இலங்கையின் பாரம்பரிய வேளாண்மை முறைமையில் உள்ள சாதக - பாதகங்கள், அதிலுள்ள போதாமைகளை நிவர்த்திக்கும் வகையில் நவீன நுட்பங்களைப் புகுத்துதல், நவீன நுட்பங்களால் உண்டாகக்கூடிய விளைவுகள், இலங்கையில் பசுமைப்புரட்சிக்காக முன்வைக்கப்படவேண்டிய விவசாயக் கொள்கைகள் என்பன பற்றி விரிவாகவும், ஆய்வுத்தளத்திலும் இந்தக்கட்டுரைத்தொடர் விபரிக்கின்றது.

● **கந்தையா பகீரதன்**

நவீன விவசாயத்திற்கு மாறத் தயங்கும் இலங்கை

அறிமுகம்

லங்கை தனக்கென்று தனித்துவமான இயற்கையோடு இணைந்த விவசாயத்தை மேற்கொள்கின்ற ஒரு விவசாய

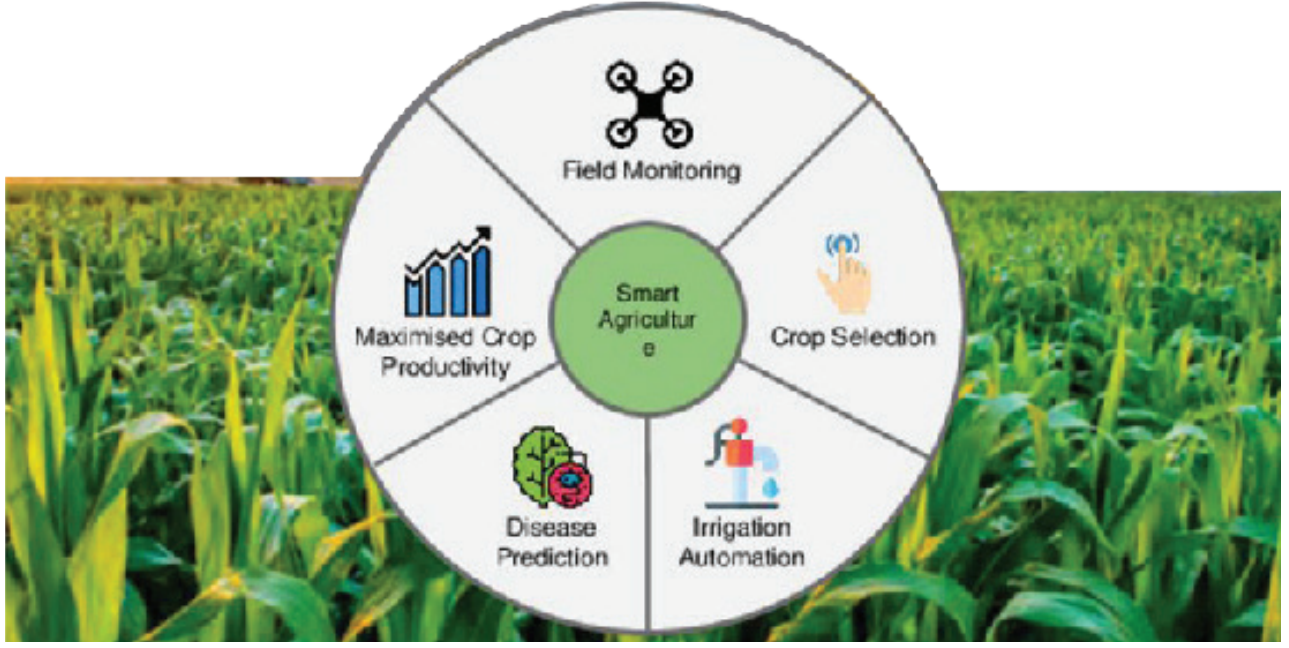
நாடு. பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகவே

எமது மூதாதையர்கள் எந்தக் காலநிலையில் என்னென்ன பயிர்கள் செழித்து வளரும், எந்த எந்தப் பயிர்களுக்கு என்ன சூழல் நிபந்தனைகள் தேவை போன்ற விடயங்களைக் கற்றதோடு, இந்த நாட்டிலே இயற்கையாகக் காணப்பட்ட தமது உணவுக்குத் தேவையான தானிய மற்றும் பழப் பயிர்களை இயற்கையேயப் பண்ணை முறைகளை பயன்படுத்தி உற்பத்தி செய்து உண்டு மகிழ்ந்தனர். மக்கள் தொகை அதிகரிப்பிற்கு ஏற்ப உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை கட்டியெழுப்பி நீரை வீணாக்காமல் அனைத்து விவசாய நிலங்களையும் சிறிய சிறிய அளவில் அனைவரும் பயிரிட்டு தற்சார்பு விவசாயத்தையே தமது பாரம்பரிய விவசாயமாகக் கையாண்டனர். விவசாயத்துடன் கால்நடைகளையும் மற்றும் உணவுக்குத் தேவையான அனைத்து வீட்டு விலங்குகளையும் சேர்த்து ஒருங்கிணைந்த தாவர

கந்தையா பகீரதன் அவர்கள் 2009ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் விவசாய பீடத்தில் விவசாய விஞ்ஞான இளமாணிப் பட்டத்தைப் பெற்று, அதே பல்கலைக்கழகத்தில் 2011ஆம் ஆண்டுமுதல் விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிகின்றார். இவர் 2012ஆம் ஆண்டு பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பட்ட மேற்படிப்பிற்கான விவசாய நிறுவகத்தில் தாவர பாதுகாப்புத் தொழில்நுட்பத்தில் தனது முதுமாணிப் பட்டத்தினைப் பெற்றுக்கொண்டார். பின்னர் இவரின் ஆராய்ச்சித் திறமைகளுக்காக 2014ஆம் ஆண்டு அவுஸ்திரேலிய அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்படும் பட்டப்பின் ஆராய்ச்சிக்கான புலமைப்பரிசில் மற்றும் அவுஸ்திரேலியன் முதுகலை விருதையும் (IPRS&APA) பெற்று அவுஸ்திரேலியாவின் சிடனி பல்கலைக்கழகத்தில் மூலக்கூற்றியல் தாவர பாதுகாப்புப் பிரிவில் கலாநிதிப் பட்டத்தை 2017 ஆம் ஆண்டு பெற்றுக் கொண்டார்.

இவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராகவும் மற்றும் விவசாய உயிரியல் துறையின் தலைவராகவும் பதவி வகிக்கின்றார். இவர் தனது ஆராய்ச்சி முடிவுகளை 30இற்கும் மேற்பட்ட தேசிய மற்றும் சர்வதேச ஆராய்ச்சி மாநாடுகளில் முன்னிலைப்படுத்தியதோடு மட்டுமல்லாது, உலகளாவிய ரீதியில் புகழ்பெற்ற சஞ்சிகைகளிலும் தனது ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை பிரசுரித்துள்ளார். இவர் எழுதிய 'அந்நியக்களை பாதினியம்: அடங்க மறுப்பது ஏன்? அறியாததும் புரியாததும்' என்ற நூல் வெளிவரவுள்ளது.

கூட்டுப் பண்ணை முறைகளையும் பலர்கைக்கொண்டனர். இலங்கை முழுவதும் 80% க்கும் அதிகமானோர் விவசாயிகளாக இருந்தனர். பண்டைய விவசாயம் முற்றுமுழுதாக இயற்கையை அண்டிய இயற்கைச் சூழல் விவசாயமாகக் காணப்பட்டது. பிரித்தானியர்களின் வருகையின் பின்னர் எமது தற்சார்பு முறை விவசாயம் வீழ்ச்சியடைந்து ஏற்றுமதியை மையமாகக் கொண்ட வர்த்தக விவசாயமாக மிளிரத் தொடங்கியதனால், பலர்குடும்ப விவசாயத்தைக் கைவிட்டனர். தாராள இறக்குமதிப் பொருளாதாரம் பரிணமித்ததினால், மேலும் பல உள்நாட்டு வர்த்தக ரீதியான விவசாய உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு எதிர்பார்த்த

Challenges of Smart Agriculture

Image Source: www.semantic scholar.org

வில்லை கிடைக்காததனால், விவசாய நிலங்களை விற்று வேறு தொழில்களை நாடினர். விவசாய நாடான இலங்கையின் பொருளாதாரம் ஒரு ஸ்திரமற்ற நிலையிலேயே பல பத்தாண்டுகளாக காணப்பட்டதோடு மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் விவசாயத்தின்பங்கு வீழ்ச்சிநிலையில் தொடர்ந்து காணப்படுகிறது. இலங்கையின் விவசாய பொருளாதாரத்தை உலக நாடுகளுக்கு ஈடாக தூக்கி நிறுத்த நவீன பசுமைத் தொழிநுட்பங்களைப் புகுத்த வேண்டிய தேவை இருப்பினும் இலங்கை விவசாயிகள் இதற்கு தயக்கம் காட்டி வருகின்றனர். இதற்கான காரணங்களை விரிவாக ஆராய்ந்து உரிய தீர்வுகளை இந்த அத்தியாயம் பரிந்துரைக்கிறது.

இலங்கையின் தற்போதைய விவசாய முறைகளில் உள்ள பிரச்சினைகள்

விவசாயத்தின் மூலம் உற்பத்தி பெருகாவிட்டால் பெருகி வரும் உலக மக்களின் பசியைப் போக்க முடியாது என்பது கண்கூடு. இன்றைய நவீன விவசாயத்தில் தற்போது ஸ்மார்ட் தொழில்நுட்பங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அதாவது அக்ரிகல்ச்சர் சைபர்பிசிகல் சிஸ்டம் (Agriculture CyberPhysical System [ACPS]), இன்டர்நெட் ஓஃப் அக்ரோதிங்ஸ், [(IoAT)], சோலார் எனர்ஜி Solar Energy,

சென்சார் நோட் Sensor Node, தானியங்கு பயிர் நோய் முன்னறிவிப்பு, Automatic Crop Disease Prediction, இயந்திரக் கற்றல், Machine Learning, கன்வல்யூஷனல் நியூரல் நெட்வேர்க் (Convolutional Neural Network (CNN)), வேளாண்மையில் வயல் உழவின் ஆழம் மற்றும் அகலத்தை தீர்மானிக்க மைக்ரோ சென்சார்சு மற்றும் சில்லுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மண்ணின் ஊட்டச்சத்து கிடைக்கும் தன்மை மற்றும் தேவையான ஊட்டச்சத்தை தானாகவே பயன்படுத்துதல், மண் மற்றும் தாவர நீர் இருப்பு, தேவை மற்றும் நீர்ப்பாசன இடைவெளிகளைத் தீர்மானிக்க, செயற்கை நுண்ணறிவு (AI) இணைந்த ஆளில்லா வான்வழி வாகனங்கள் (UAVs) மற்றும் உரப் பயன்பாடுகள், பூச்சி கண்காணிப்பு, நோய் மதிப்பெண்/வயல் பினோடைப்பிங், பூச்சிக்கொல்லி பயன்பாடு, அறுவடை, செயலாக்கம் மற்றும் பேக்கேஜிங் ஆகியவற்றிற்கான ரோபோக்கள் என பல்வேறு நவீன தொழினுட்பங்கள் பயன்படுத்தப்படுவதனால் உற்பத்திச் செலவு குறைவு, வளங்களின் வீணடிப்புக் குறைவு, பயிரிழப்புக் குறைவு மற்றும் மனித வலுப் பயன்பாடு மிகக் குறைவு.

இதனாலேயே தான் இன்று சீனா, இஸ்ரேல், ரஷ்யா, மெக்சிக்கோ, பிரான்ஸ், ஜப்பான் போன்றன தொழிநுட்ப விவசாயத்திற்கு

பழங்கள், காய்கறிகள் மற்றும் பிற பயிர்களை உள்ளடக்கிய உணவுப் பயிர்களின் உற்பத்திக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. கிட்டத்தட்ட 1.65 மில்லியன் சிறு விவசாயிகள் சராசரியாக 2 ஹெக்டேயருக்கும் குறைவான நிலப்பரப்பில் விவசாயத்தை மேற்கொண்டு மொத்த வருடாந்த உணவு உற்பத்தியில் 80 சதவீத பங்களிப்பை வழங்குகின்றனர். கிராமப்புற பண்ணைத் தொழிலாளர்களின் நாட்சம்பளம் அதிகம் என்பதினால், சிறு விவசாயம் வறுமையைக் குறைப்பதில் முக்கியமான ஒரு பங்கைக் கொண்டுள்ளது. விவசாயத்தை நவீன மையப்படுத்தும் போது பலர் வேலைகளை இழக்க நேரிடும். இருப்பினும், விவசாயத்தின் உற்பத்தித்திறன் மேம்படவில்லை மற்றும் பல்வகைப்படுத்தல், வணிகமயமாக்கல் மற்றும் மதிப்புக் கூட்டல் மூலம் துறையை நவீனமயமாக்கத் தொடங்கவில்லை என்றால், இந்த வருமான ஆதாயங்கள் நிலையானதாக இருக்காது.

மனநிலை மாற்றம்

இலங்கை போன்ற சிறிய தீவுநாடுகளில் உள்ள பெரும்பாலான விவசாய நிலங்கள் ஒரு ஹெக்டேயருக்கும் குறைவாகவும், வணிக ரீதியாகப் பயிரிடப்பட்ட நிலங்கள் குத்தகை நிலங்களாகவும் உள்ளன. கிராமப்புறங்களில் வசிக்கும் விவசாய சமூகத்தில் கணிசமான பகுதியினர் 40 வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆண்கள் மற்றும் பாரம்பரிய சாகுபடி முறைகள் மற்றும் அணுகுமுறைகளை இன்னும் நம்புகிறார்கள் மற்றும் பின்பற்றுகிறார்கள். மத நம்பிக்கைகள் மற்றும் ஆணாதிக்க மனப்பான்மை பெரும்பாலும் விவசாயம் மற்றும் வளங்களை அணுகுவதில் பெண்களின் பங்கைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. கலாசார மற்றும் சமூகத் தடைகள் மற்றும் நில உரிமை காரணமாக அரசாங்க ஆதரவு மற்றும் ஊக்கத் திட்டங்கள் பெரும்பாலும் தோல்வியடைகின்றன. இந்த காரணிகள், ஸ்மார்ட் விவசாயத்தை நோக்கி விவசாயிகள் தங்கள் மனதை மாற்றுவதற்கான ஆர்வத்தைக் கணிசமாகத் தடுக்கின்றன.

இலங்கை போன்ற நாடுகளில், விவசாயிகளின் கல்வியறிவு மற்றும் அவர்களின் அறிவியல் அறிவு மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது. விவசாயிகள் ஸ்மார்ட்போன்கள் மற்றும் மின்னஞ்சல்களைக் கையாள்வது மிகவும் கடினம்.

எனவே, விவசாயிகளின் மனநிலை மாறாத வரையில், ஸ்மார்ட் விவசாய நுட்பங்களைச் செயற்படுத்துவது சவாலான பணியாகும்.

விழிப்புணர்வு இல்லை

விரைவான தொழில்மயமாக்கல் மற்றும் மானுடவியல் நடவடிக்கைகள் காலநிலையை பெரிதும் மாற்றியுள்ளன. விவசாயத்தில் அடிக்கடி நிகழும் கடும் மழை மற்றும் வெள்ளப்பெருக்கு, கடும் வெப்பம், வறட்சி, புதிய பூச்சிகள் மற்றும் நோய் தாக்குதல்களால் பயிரில் இழப்பு ஏற்படுகிறது. தீவிர காலநிலை மாற்றத்திலிருந்து எழுவதற்கு, புத்திசாலித்தனமான மற்றும் துல்லியமான விவசாயமே சிறந்த தீர்வு. ஆனால் சிறு தீவு நாடுகளில் பெரும்பான்மையான சிறு விவசாயிகள் மற்றும் குறு விவசாயிகளுக்கு ஸ்மார்ட் விவசாயத்தின் நன்மைகள் மற்றும் வணிகமயமாக்கலுக்கான டிஜிட்டல் விவசாயத்தைப் பயன்படுத்துவது பற்றிய விழிப்புணர்வு இல்லை. இதனால் அவர்கள் நவீன தொழிநுட்பங்களை இன்றுவரை அங்கீகரிக்கவில்லை.

விஞ்ஞான தொழிநுட்ப அறிவு போதாமை

நவீன விவசாயம், பயிர்ச்செய்கை அம்சங்களை தொழில்நுட்பத்துடன் ஒருங்கிணைக்கிறது. அத்துடன் விவசாயத் தகவல், விவசாயம் மற்றும் தொழில்முனைவோர், விவசாய வசதிகள், தொழில்நுட்ப பரவல் மற்றும் இணையம் மற்றும் பிற தகவல் தொடர்பு அம்சங்களையும் இது ஒன்றிணைக்கிறது. இலங்கை போன்ற நாடுகளில், விவசாயிகளின் கல்வியறிவு மற்றும் அவர்களின் அறிவியல் அறிவு மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது. விவசாயிகள் ஸ்மார்ட்போன்கள் மற்றும் மின்னஞ்சல்களைக் கையாள்வது மிகவும் கடினம். மேலும், ஒரு விவசாயி ஸ்மார்ட் பண்ணையை இயக்க விரும்பினால், பயிர்த் தேவைக்கு ஏற்ப தேவையான மாற்றங்களைச் செய்ய, சென்சாரின் (ஸ்மார்ட் கருவிகள்) வாசிப்புத் தரவு எவ்வாறு கண்காணிக்கப்பட வேண்டும் அல்லது சரியாக விளக்கப்பட வேண்டும் என்பது

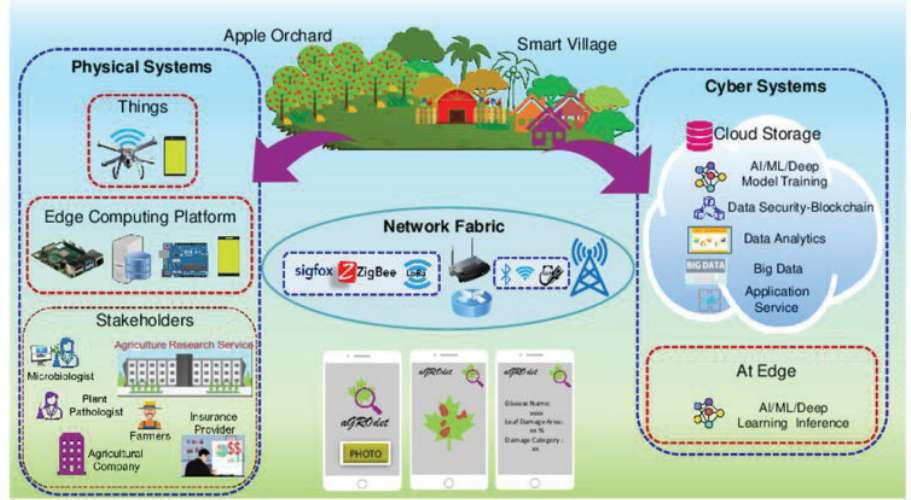
நவீன விவசாயம் நீண்ட காலத்திற்கு பண்ணை லாபம் மற்றும் நிலைத்தன்மையை சாதகமாக்குகிறது. ஒரு ஸ்மார்ட் பண்ணையை நிறுவுவதற்கான ஆரம்ப செலவைக் கருத்தில் கொள்ளும்போது, பண்ணையில் இருந்து முதல் வருவாயைப் பெறும் வரை, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு போதுமான நிதி உதவி மற்றும் தொழில்நுட்ப ஆதரவு வழங்கப்படாவிட்டால், வளரும் நாடுகளில் உள்ள அனைத்து விவசாயிகளுக்கும் அது சாத்தியமாகாது.

குறித்த கணிசமான அடிப்படை அறிவைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். பெரும்பாலான விவசாயிகள் தொழில்நுட்ப அம்சங்களைக் கற்றுக்கொள்வதில் விருப்பம் காட்டவில்லை அல்லது அதிக கூலி மற்றும் செலவைக் கருத்திற் கொண்டு தொழில்நுட்ப வல்லுநரை வேலைக்கு அமர்த்தத் தயாராக இல்லை. ஸ்மார்ட் சாதனங்கள் மற்றும் கருவிகள் செயற்பாட்டு சிக்கல் நிறைந்தவை; ஸ்மார்ட் சாதனங்களின் சரியான பராமரிப்பு, மேலாண்மை, பாதுகாப்பு மற்றும் செயல்திறன் போன்றவை சவால்கள் கொண்டவை. எனவே, டிஜிட்டல் விவசாயத்தை பின்பற்ற விவசாயிகள் தயக்கம் காட்டுகின்றனர். உண்மையான களச் சூழ்நிலையில் ஸ்மார்ட் தொழில்நுட்பத்தை செயல்படுத்துவதற்கான செலவு விவசாயிகளுக்கு மற்றொரு முட்டுக்கட்டை ஆகும்.

செலவு

நவீன விவசாயம் நீண்ட காலத்திற்கு பண்ணை லாபம் மற்றும் நிலைத்தன்மையை சாதகமாக்குகிறது. ஒரு ஸ்மார்ட் பண்ணையை நிறுவுவதற்கான ஆரம்ப செலவைக் கருத்தில் கொள்ளும்போது, பண்ணையில் இருந்து முதல் வருவாயைப் பெறும் வரை, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு போதுமான நிதி உதவி மற்றும் தொழில்நுட்ப ஆதரவு

வழங்கப்படாவிட்டால், வளரும் நாடுகளில் உள்ள அனைத்து விவசாயிகளுக்கும் அது சாத்தியமாகாது. இலங்கை, போன்ற சிறிய வளரும் நாடுகளில், விவசாயத்தில் நவீன தொழில்நுட்பங்களின் பயன்பாட்டை மேம்படுத்துவதற்கு நிதி உதவி மற்றும் ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாடு (R&D) மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது. மேலும்

Agriculture Cyber Physical System

Image Source- www.researchgate.net

வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள் மற்றும் உள்ளூர்ப் பல்கலைக்கழகங்களுடன் ஒத்துழைப்பதன் மூலம் தொழில்நுட்பத்தில் R & D இல் அரசு மற்றும் தனியார் துறையின் ஈடுபாடு பலப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இலங்கையில், விவசாய அமைச்சின் கீழ் உள்ள விவசாயத் திணைக்களம் (DOA) காலநிலை மற்றும் புத்திசாலித்தனமான (ClimateSMART) விவசாயத்தை வலுப்படுத்தவும், உலக வங்கியின் நிதியுதவியுடன் விவசாய நவீனமயமாக்கல் திட்டங்களின் மூலம் டிஜிட்டல்

விவசாயத்தை மேம்படுத்தவும் முன்முயற்சிகளை எடுத்து வருகிறது. பல்வேறு ICT திட்டங்கள் இப்போது மேலே குறிப்பிட்டுள்ள சவால்களைச் சமாளிக்க பல மின்விவசாயத்திட்டங்கள் (Digital Agriculture) அறிமுகப்படுத்தியுள்ளன. உதாரணத்திற்கு; விவசாயத் திணைக்களத்தின் உத்தியோகபூர்வ இணையத்தளம் (www.doa.gov.lk); விக்கிகோவியா இணையத்தளம் (www.gov.ya.lk); கிருஷிலங்கா விவசாய இணையத்தளம் (www.krushilanka.gov.lk); அரிசி அறிவு வங்கி இணையத்தளம்; விவசாய ஆலோசனை சேவைக்கான அழைப்பு மையம் (1920); eSMS சேவை, கோவி மிதுரு திட்டம் மற்றும் சந்தை விலை தகவல் அமைப்புகள் போன்றவற்றில் பல விவசாயச் செய்கை மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் சிறப்பம்சங்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

துறை சார் நிபுணர் பற்றாக்குறை உலகம் முழுவதும் விவசாயத் தொழில்நுட்பப் பயிற்சி பெற்ற நிபுணர்கள் மற்றும் விஞ்ஞானிகள் கிடைப்பது மற்றொரு பெரிய சவாலாகும். வளர்ந்த நாடுகளில் அதிவேக விகிதத்தில் தொழில்நுட்ப விவசாயத்தை விரிவுபடுத்துவது கவர்ச்சிகரமான ஊதியத்துடன் அதிக தொழில்நுட்ப நிபுணர்களை ஈர்க்கிறது. இதனால் இந்தோனேஷியா, இலங்கை, பிஜி, மொரிஷியஸ் போன்ற சிறிய தீவுகளில் தேவையான அளவு நிபுணர்கள் இல்லாதது ஒரு முதன்மையான சவாலாக உள்ளதுடன் ஆர்வமுள்ள முதலீட்டாளர்களுக்கு எதிர்மறையான தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது.

எனவே, விவசாய நிலங்களில் முறையான பாதுகாப்புடன் சென்சார்கள், மென்பொருள் அல்லது வன்பொருள் மேலாண்மை, சேகரிக்கப்பட்ட digital தரவுகளை விளங்கிக் கொள்ளல், பண்ணைக் கருவிகளைக் கையாளுதல் மற்றும் பராமரிப்பு தொடர்பான மேம்பட்ட திறன் அடிப்படையிலான பயிற்சியைத் தொடர்ந்து பண்ணை உரிமையாளர்கள் மற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்குதல் என்பன துறைசார் நிபுணர்களின் பற்றாக்குறையை ஈடுசெய்ய ஓரளவு போதுமானதாக இருக்கும். மேலும், அறிவியலாளர்கள், இளம் ஆராய்ச்சியாளர்கள் மற்றும் கல்வியாளர்களுக்கு திறன் மேம்பாடு மற்றும் தொழில்நுட்பம் தொடர்பான தொடர் பயிற்சியை வழங்கும் ஒரு வழிமுறை உருவாக்கப்பட வேண்டும். தொழில்நுட்ப விவசாய முயற்சிகளை மேலும்

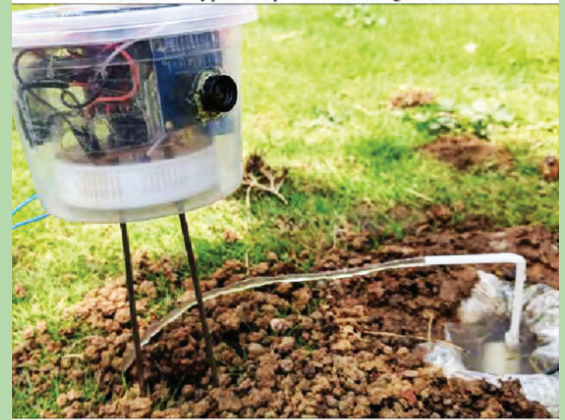
விரிவுபடுத்துவதற்கு விரிவாக்கல் துறையினர் தொடர்ந்து விவசாயிகளுக்கான பயிற்சிகளை ஒழுங்கமைக்கவேண்டும்.

நம்பகமான தரவுகள் இன்மை, தரவுகளை சேமிப்பதில் மற்றும் பாதுகாப்பதில் சிரமம்

பயிர் உற்பத்திக்கு இன்றியமையாத சுற்றுச்சூழல் காரணிகளின் தொடர்ச்சியான மாற்றம் தொடர்பான நம்பகமான தரவுகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல், சேமித்தல் மற்றும் அவற்றை கணினி மூலமாக செயற்கை அறிவுமூலம் விளங்கிக் கொண்டு தன்னிச்சையாக உணரிகள் மூலம் நீரிறைத்தல், பீடைகளைக் கண்காணித்தல், மண் போசணைப் பதார்த்தங்களை அளத்தல் மற்றும் அறுவடை செய்தல் போன்றவற்றிலேதான் தொழில்நுட்ப விவசாயத்தின் வெற்றி தங்கியுள்ளது. நமது நாட்டில் குறைந்த அளவிலான அளவியல் நிலையங்கள் மற்றும் தரவு சேகரிப்பு தொழில்நுட்ப வல்லுநர்கள் இருப்பதால்,

(a) Prototype setup with no irrigation.

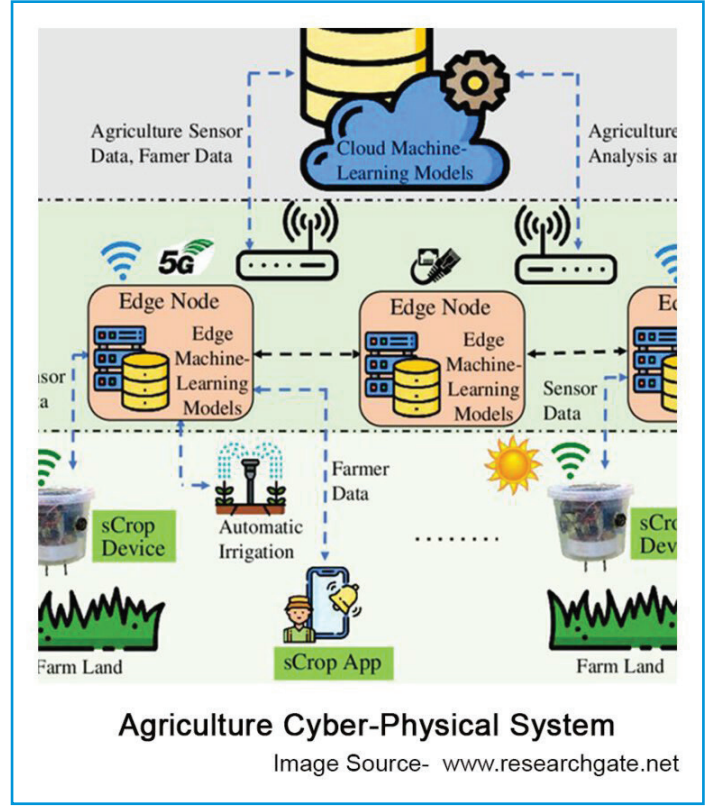

IoT Experimental Prototype

Image Source- www.semanticscholar.org

தரவின் நம்பகத்தன்மை மற்றும் கிடைக்கும் தன்மை கேள்விக்குறியாக உள்ளது. சேகரிப்பு மையங்களில் உள்ள தரவு சேகரிப்பு கருவிகள் முறையாக இயக்கப்படுவதில்லை மற்றும் செலவைக் கருத்தில் கொண்டு அதிநவீன டிஜிட்டல் உபகரணங்கள் பொருத்தப்படவில்லை. மேலும், சேகரிக்கப்பட்ட தரவு தொலைநிலை அணுகலுக்காக ஒன்லைன் தளங்களில் சேமிக்கப்படுவதில்லை. மின்வெட்டு மற்றும் மின்சார விநியோக தடைகள் அடிக்கடி நிகழ்கின்றன. மின்சக்தி செயலிழப்பு ஏற்பட்டால், பல டிஜிட்டல் சென்சார்கள் பட்டரிகளில் வேலை செய்வதால் தரவு பதிவு தடைப்படும் எனவே, முன்னறிவிப்புக்கு நம்பகமான தரவு கிடைக்காது. சில சமயங்களில், மின் செயலிழப்பு அல்லது நெட்வேர்க் குறுக்கீடு காரணமாக கணினி செயலிழப்பு காரணமாக ஏதேனும் தரவு தவறாக விளக்கப்பட்டால், நீர்ப்பாசனம் அல்லது உரம் சரியான நேரத்தில் வழங்கப்படாது அல்லது முறையாக கண்காணிக்கப்படாவிட்டால் வெப்பநிலை கட்டுப்படுத்தப்படாது.

ஸ்மார்ட் விவசாயத்தில், தரமான தரவு சேகரிப்பு மற்றும் சேமிப்பு, தரவு கையகப்படுத்தல் மற்றும் மதிப்புமிக்க தரவுகளின் விளக்கம் ஆகியவற்றுக்கு IOTமத்தியஸ்த கருவிகள் மற்றும் பயன்பாடுகளுக்கு உயர் செயல்திறன் வன்பொருள் மற்றும் மென்பொருள் வசதிகள் தேவை. நமது நாட்டில் பண்ணைப் பகுதிகள் மற்றும் கிராமங்களுக்கு நீட்டிக்கப்பட்ட இணைய இணைப்புக் கிடைக்காமை மற்றும் வேகமான நெட்வேர்க் இணைப்புகள் இல்லாமை என்பன வயல்களில் AIவழிகாட்டப்பட்ட UAVகளைப் பயன்படுத்தும் போது உடனடி தரவு சேகரிப்பு மற்றும் விரைவான செயலாக்கத்தைத்

தடுக்கின்றன. மேலும், பெரும்பாலான விவசாய நிலங்கள் கிராமப்புறங்களில் அமைந்துள்ளன. அந்த ஆட்சியில் மின்சாரம் மற்றும் இணைய வசதிகள் நீட்டிக்கப்படவில்லை அல்லது கிடைக்கவில்லை. அத்தகைய சூழ்நிலையில், விலையுயர்ந்த ஸ்மார்ட் வசதிகளைச் செயற்படுத்துவது சாத்தியமில்லை. அதனால் ஆர்வமுள்ள பல விவசாயிகள் கூட இதுபோன்ற தடைகளைக் கருத்தில் கொண்டு தங்கள் பண்ணைகளை ஸ்மார்ட்டாக மாற்றத் தயங்குகிறார்கள். மொபைல் சாதனங்கள், ரிமோட் சென்சிங், பிக் டேட்டா (BigData), கிளவுட் (Cloud), அனலிடிக்ஸ் (Analytics) போன்றவற்றை

இணையத்துடன் இணைக்கும் போது, முறையான சைபர் செக்யூரிட்டி இல்லாத காரணத்தால் பாரிய தரவுகளைச் சேமிப்பதில் தரவுத் திருடர்கள் (Data Hackers) மூலம் பாதுகாப்பு சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. மேலும், பெரும்பான்மையான வளரும் நாடுகளில், மென்பொருளின் உண்மையான பதிப்பு (Crack Version) பயன்படுத்தப்படுவதில்லை, எனவே, இணைய ஹக்கர்கள் அல்லது சைபர்தாக்குதல் மூலம் தரவு திருடுதல் அல்லது தகவல்களைச் சிதைப்பதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம்.

உறுதியற்ற விவசாயக் கொள்கை

காலநிலை மாற்றம் மற்றும் மாறுபாட்டை மாற்றியமைப்பதற்கும் குறைப்பதற்கும் ஒரு முக்கிய வாய்ப்பாகத் தொழிநுட்ப விவசாயம் விளங்குகிறது. எனவே, தேசிய மற்றும் பிராந்திய அளவிலான கொள்கைகள், மற்றும் விவசாயம் மற்றும்/அல்லது சுற்றுச்சூழலின் உத்திகள் ஆகியவை அந்தந்த நாடுகளின் விவசாயக் கொள்கைகளை தொழிநுட்ப மற்றும் துல்லியமான விவசாயத்தை நோக்கி மாற்றுவதற்கு கவனம் செலுத்துகின்றன. விவசாயத்தின் டிஜிட்டல் மாற்றம் குறித்த வலுவான மற்றும் சாத்தியமான கொள்கை இலங்கை போன்ற சிறிய நாடுகளுக்கு மிகவும் இன்றியமையாதது. ஏனெனில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி, வேலைவாய்ப்பு, உணவு மற்றும் மக்களின் வருமானம் ஆகியவற்றில் விவசாயம் குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் கொண்டுள்ளது. இதனால், நமது நாட்டின் விவசாயக் கொள்கைகள் நவீன தொழில்நுட்பத்தை கணிசமாக இணைக்கும் வகையில் திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டிய தேவை உள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, இலங்கையின் விவசாயத்துறையில் 4IR மற்றும் 5IR தொழில்நுட்பங்களை அறிமுகப்படுத்துவதில் கொள்கை பின்தங்கியிருப்பது, தொழிநுட்ப விவசாயத்தை விரிவுபடுத்த தடையாக உள்ளது. மேலும், விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்படும் உர மானியத் திட்டங்கள், பசுமை இல்ல வாயு உமிழ்வைக் குறைக்க, காலநிலை ஸ்மார்ட் விவசாயத்தை மேம்படுத்த, ஸ்மார்ட் வேளாண்மை ஆராய்ச்சி, விரிவாக்கம் மற்றும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில்

அதிகரிக்க முதலீடு செய்ய வேண்டும் என்று ஆசிய வளர்ச்சி வங்கி தெரிவித்துள்ளது. நவீன விவசாயத்தை மேற்கொள்ள என்ன செய்யவேண்டும்?

குறைந்த விலையில் சென்சார்ர்கள், ஆளில்லா வான்வழி வாகனங்கள் (UAVகள் அல்லது ட்ரோன்கள்), ரோபாட்டிக்ஸ் போன்றவை கிடைக்க வழிசெய்தல். ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாடு மற்றும் பொதுத் தனியார் கூட்டாண்மை நிதி உதவி மூலம் நிலையான விவசாயம் தொடர்பான பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண்பதன் மூலம் டிஜிட்டல் விவசாயம் மற்றும் துல்லியமான விவசாயத் தொழில்நுட்பங்களை மேம்படுத்துதல். பண்ணை இயந்திரமயமாக்கலுக்கான தனியார் துறையின் ஈடுபாட்டுடன் ஸ்மார்ட் விவசாயம் மற்றும் டிஜிட்டல் விவசாயத்தின் பயன்பாடு அதிகரிப்பதன் அவசியம் குறித்து விவசாயிகளிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துதல்.

தொழில்நுட்பத்தின் விலையைக் குறைத்தல், நிதி உதவி மற்றும் சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகளுக்கு மலிவு விலையில் கடன் வழங்குதல். வன்பொருள்/தொழில்நுட்பம் எடுத்துச் செல்லக்கூடியதாகவும், மற்றும் வெற்றிக்கான சிறந்த வாய்ப்பைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

இணைய அடிப்படையிலான வேளாண் ஆலோசனை, திறன் மேம்பாடு, இயந்திர மேலாண்மை மற்றும் நிதி உதவிக்கான தகவல் மற்றும் தொழில்நுட்ப தரவுத்தளங்கள், நிபுணர் அமைப்புகள் மற்றும் DSS ஆகியவற்றை விவசாயிகளுக்கு முழு அணுகலை அனுமதிக்கும் டிஜிட்டல் தளத்தை நிறுவுதல். டிராக்டர்கள் மற்றும் விவசாய உபகரணங்களின் உரிமையாளர்களை அவர்களின் சேவைகள்

தேவைப்படுபவர்களுடன் இணைக்க செயலி அடிப்படையிலான ஒருங்கிணைப்புத் தளத்தை மேம்படுத்துதல்.

களையெடுத்தல், தெளித்தல் மற்றும் விலையுயர்ந்த பழங்கள் மற்றும் காய்கறிகளை அறுவடை செய்தல் போன்ற கடினமான மற்றும் மீண்டும் மீண்டும் நிகழும் பண்ணை நடவடிக்கைகள் AI மூலம் செயல்படுத்த தேவையான பயற்சிகள் வழங்குதல் தொழிநுட்ப விவசாயத்தில் வாய்ப்புகளை ஆதரிக்கும் புதுமையான விவசாயக் கொள்கைகளை பின்பற்ற வேண்டும் எந்தவொரு இணைய அடிப்படையிலான அமைப்பிலும் பொதுவாக எதிர்கொள்ளும் தனியுரிமை மீறல், தரவுத் திருட்டு மற்றும் மோசடி ஆகியவற்றிலிருந்து விவசாயிகளைப் பாதுகாக்க ஒரு வலுவான இணைய பாதுகாப்பு பொறிமுறை கிடைக்க வழிசெய்தல். ஒரு பிரத்யேக நம்பகமான அதிவேக இணைய இணைப்பு மற்றும் தகவல் தொடர்பு நெட்வேர்க் உட்கட்டமைப்பு குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில் தொழிநுட்ப விவசாயத்தின் வளர்ச்சிக்கு உதவும் வகையில் கிடைக்க வேண்டும்.

சூரிய மற்றும் காற்றாலை போன்ற புதுப்பிக்கத்தக்க எரிசக்தி ஆதாரங்களை அதிக அளவில் பயன்படுத்தக்கூடிய பசுமைவிவசாய தொழில்நுட்பங்களை கடைப்பிடிப்பதற்காக விவசாயிகளுக்கு தடையில்லா மின்சாரம் வழங்கப்பட வேண்டும்.

உயர் தொழில்நுட்ப உட்கட்டமைப்பு மற்றும் தரமான கல்வியில் முதலீடு செய்வதன் மூலம் வளரும் நாடுகள் மேம்பட்ட உற்பத்தி திறன்களில் கவனம் செலுத்துகின்றன. வேளாண் உணவு உற்பத்தி மற்றும் பொருளாதாரத்தை அதிகரிக்க, பெரிய தரவு சேகரிப்பு மற்றும் விவசாய அடிப்படையிலான தொழில்துறையில் AI பயன்பாடுகளை அதிகரிக்க முயற்சிகள் தேவை. அறிவியலாளர்கள், இளம் ஆராய்ச்சியாளர்கள் மற்றும் கல்வியாளர்கள் மத்தியில் திறன் மேம்பாடு மற்றும் தொழில்நுட்ப பரிமாற்றத்திற்கான ஒரு வழிமுறை உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

ஸ்மார்ட் தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான பல்வேறு அம்சங்களைக் கற்றுக்கொள்வதில் விவசாயிகளுக்கு வழக்கமான பயிற்சி அளிக்கப்பட வேண்டும். ஸ்மார்ட் விவசாய முயற்சிகளை மேலும் அதிகரிப்பதற்கு பயனுள்ள செயலமர்வுகள் மற்றும் கருத்தரங்குகளைத் திட்டமிடலாம். நிலம் துண்டாடலைத் தவிர்த்து, விவசாய தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான

பாரிய கூட்டு விவசாய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள நிலச் சட்டங்களை அமுல்படுத்துதல். விவசாய வினைத்திறனை அதிகரித்தல் விவசாயம்சார் வியாபாரங்களும் சிறிய அளவிலான காணிகளில் விவசாயம் செய்கின்றவர்களும் பெறுமதி சேர்ப்பை அதிகரித்தல், சந்தைகளுக்கான அவர்களது அணுகலை மேம்படுத்தல் ஆகிய இலங்கை அரசாங்கத்தின் முயற்சிகளுக்கு விவசாயத்துறை நவீனமயப்படுத்தல் திட்டமானது 2016 ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பம் முதலே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இலங்கையின் விவசாயத்துறையை நவீன மயப்படுத்தும் திட்டத்திற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்குவதற்காக ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் புதிய மானிய உதவிகுறித்த உடன்படிக்கையில் இலங்கையின் நிதி அமைச்சும் உலக வங்கியும் அண்மையில் கைச்சாத்திட்டுள்ளன. 125 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர் பெறுமதியான இந்தத்திட்டமானது விவசாயப் பல்வகைப்படுத்தல் மற்றும் தொழில்நுட்ப மேம்படுத்தல் ஆகியவற்றிற்கும் ஒத்துழைப்பு வழங்குகின்றது. இந்தத்திட்டத்தின் மூலம் நாடளாவிய ரீதியில் 48,000ற்கும் அதிகமான சிறு உரிமை விவசாயிகள் ஏற்கனவே பயன்பெற்றுள்ளதுடன் விவசாயம் சார் வியாபார நிறுவனங்களில் முதலிட்டமை காரணமாக 1,500ற்கும் அதிகமான புதிய தொழில்களை உருவாக்கியுள்ளது. ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திடமிருந்து கிடைத்துள்ள மேலதிக மானிய உதவியான 125 மில்லியன் யூரோ, கண்டி (மத்திய மாகாணம்) பதுளை (ஊவாமாகாணம்) அம்பாறை (கிழக்கு மாகாணம்) கிளிநொச்சி மற்றும் வவுனியா (வடக்கு மாகாணம்) ஆகிய ஐந்து மாவட்டங்களுக்கும் விவசாயக் கொத்தணிகளை விரிவாக்கம் செய்வதற்கு துணைபுரியும். இப்படியான பல முதலீட்டுத் திட்டங்களை அரசாங்கம் தொடர்ந்து ஊக்குவித்து இலங்கையின் விவசாயக் கொள்கையில் தொழிநுட்ப விவசாய மேம்பாட்டில் உறுதியைப் பேணுமாயின், நமது நாடும் தொழில்நுட்ப விவசாயத்தில் சாதனை படைக்க முடியும்.

உசாத்துணை:

biodynamicsrilanka.org/

agrislanka.blogspot.com/2018/03/biodynamic-preparationsvitalizers.html

preparationsvitalizers.html

Ulluwishewa, Rohana. (1996). *Biodynamic Agriculture and Traditional Farming Practices in Sri Lanka*.

agrimin.gov.lk/web/index.php/home1/12project/841

agriculturesectormodernizationproject

(தொடரும்)

ஈழத்தில் யாழ்ப்பாணம் தனக்கென சிறப்பான உணவுப் பழக்கவழக்கங்களையும் மருத்துவத்தில் சில விசேட முறைகளையும் கொண்டிருந்தது. ஆயினும் அந்நியர் ஆட்சி, பூகோளமயமாதல், வர்த்த நோக்கிலான வாழ்வியல், நாகரிகமோகம் என்பன அந்த உணவுப்பழக்கவழக்கத்தைக் குலைத்துப்போட்டது. அதன் விளைவாக, ஆரோக்கியக் குறைபாடுகள், தொற்றா நோய்கள் என பலவீனமான சமுதாயம் ஒன்று நம்மிடையே உருவெடுத்துள்ளது. இந்த நிலையை மாற்றியமைத்து, மீண்டும் ஆரோக்கியமான சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்ப எமது பாரம்பரிய உணவுமுறைமையை மீட்டெடுக்க வேண்டும். ஈழத்தமிழர்களின் உணவுப்பழக்க வழக்கங்கள், உணவுகள் என்பன தொடர்பாக சித்தமருத்துவம், தற்கால உணவு விஞ்ஞான ஆய்வு என்பவற்றின் நோக்குநிலையில் விளக்குகின்றது 'மாறுபாடில்லா உண்டி' என்ற இந்தக்கட்டுரைத்தொடர்.

● தியாகராஜா சுதர்மன்

பாலும், பால்சார்ந்த உணவுகளும்

தியாகராஜா சுதர்மன் அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் பல்லைக்கழகத்தின் சித்தமருத்துவ பட்டதாரியும், பேராசனப் பல்கலைக்கழகத்தின் உணவு விஞ்ஞானத்தில் பட்டப்பின் டிப்ளோமா பட்டதாரியும், தேசிய சமூக அபிவிருத்தி நிறுவனத்தின் உளவளத்துணை டிப்ளோமா பட்டதாரியும் ஆவார்.

அரச சித்த மருத்துவ உத்தியோகத்தாராகப் பணிபுரியும் இவர் ஒரு சிறுகதை எழுத்தாளருமாவார். இவர் 'ஆகாரமே ஆதாரம்' எனும் நூலையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

நமது உணவுப் பாரம்பரியத்தில் சைவ உணவு, அசைவ உணவு என்ற வகைப்பாட்டுக்குள் சைவ உணவுப் பழக்கவழக்கங்களுள் பாலும் பால்சார்ந்த உணவுகளும் அடங்குகின்றன.

மேலைத்தேய உணவு வகைப்பாடுகளுள் பாலினை தாவர உணவுகளுடன் சேர்த்து உண்ணுபவர்களை லக்ரோ வெஜிரேறியன் (Lacto vegetarians) என்பார்கள். மேலைத்தேயத்தவர்கள் தனியே தாவர

உணவுகளை உண்பவர்களுக்கு (Pure vegetarians) சில ஊட்டச்சத்து குறைபாடுகள் வரும் என குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். உதாரணமாக உடலுக்குத் தேவையான ஆனால் மனித உடலினால் தொகுக்க முடியாத, தாவர உணவுகளில் இல்லாத சில புரதக்கூறுகளான அமினோ அமிலங்கள் (Essential Amino Acids), சில கொழுப்பின் கூறுகளான கொழுப்பமிலங்கள் (Essential Fatty Acids) என்பன இவ்வாறானவர்களுக்கு கிடைக்காது போகும். இவ்வாறான சத்துக்கள் ஏனைய உயிரினங்களின் முட்டை, இறைச்சி, பால் என்பவற்றில் இருந்து மனிதனுக்கு கிடைக்கின்றன.

நமது பாரம்பரிய சைவ உணவுப் பழக்கத்தில் பால் மிக முக்கியமான உள்ளடக்கமாக உள்ளது. உயிர்களைக் கொல்லாமல், அவற்றுக்கு தேவையானது போக மிகுதிப்பாலை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றோம். இதன் மூலம் எமது பாரம்பரியத்தில் சைவபோசனத்தை கடைப்பிடிப்பவர்களுக்கு மேற்படி ஊட்டச்சத்துக்களின் குறைபாடுகள் ஏற்ப

டுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் அரிது. பால் எனும்போது பிரதானமாக பசுவின் பாலே கருத்திற் கொள்ளப்படுகின்றது. எனினும் ஆடு, எருமை போன்றவற்றின் பால்களும் எமது உணவுப்பழக்கத்தில் காணப்படுகின்றன.

பசுவின் பால்

“.....வாசமார் பாற்குப் பித்தம் வரட்சியு மிருமன் மாறும்”

“கயமுதற் பிணிகளும் போங் காயத்திற் பெலனு முண்டாம் நயமதாய்த் தாது விர்த்தி நாளுமுண் டாகு மென்ப வியன்மிகு வெள்ளை யாப்பான் மெல்லிதா மெவர்க்கு மேற்கும் கயமுறு கபிலை யின்பால் கனத்திடு மென்பர் மாதோ”

பக்.84, அமிர்தசாகரம் பதார்த்த சூடாமணி.

வாசமுள்ள பாலுக்கு பித்த தோசத்தினால் உடலில் ஏற்படும் வறட்சி, வறட்டிருமலும் மாறும். உடலை மெலிவடையச் செய்யும் பிணிகளும் குறைந்து உடலில் பலம் உண்டாகும். பாலினால் உடற்தாதுக்கள் (சாரம் Serum, செந்நீர் - Blood, தசை - Muscle, மூளை - Brain, என்பு - Bone, கொழுப்பு - Fat, வெண்ணீர் - Sperm / சுரோணிதம் - Egg) விருத்தியடையும்.

குறிப்பாக பாலில் உள்ள சத்துக்களானவை உடலினால் உடனடியாகத் பயன்படுத்திக் கொள்ளமுடியும் என சித்தமருத்துவம் கூறுகின்றது. இதனால் உடல் நலிவுற்ற நிலையில் பால் சிறந்த ஆகாரமாகப் பயன்படுகின்றது.

பசுப்பால் தொடர்பில் சித்தமருத்துவ நூல்களில் பசுக்களின் நிறத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவற்றின் குணங்களும் மாறுபட்டுக் காணப்படுவதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. அதற்கமைய இந்தப்பாடலில் வெள்ளைநிறப் பசுவின் பால் அனைவருக்கும் பொருந்தக்கூடியது என்றும் ஒவ்வாமைகளை ஏற்படுத்தாது என்றும் குறிப்பிடப்படுவதுடன், நலிவுற்ற கபில நிறப் பசுவின் பால் அஜீரத்தை ஏற்படுத்தும் எனப்படுகின்றது.

ஆனால் தற்கால விஞ்ஞானரீதியிலான பார்வையில் இவைபற்றிய முடிவுகள் எதுவும் இல்லை. பாலானது அனைத்து வகையான சத்துக்களையும் கொண்ட நிறையுணவாகக் காணப்படுகின்றது. பாலில் காணப்படும் புரதம் வளரும் குழந்தைகள், சிறுவர்களுக்கு சிறந்ததொன்றாகக் காணப்படுகின்றது, உயிர்ச்சத்துக்களில் B வகை உயிர்ச்சத்துக்களை அதிகமாகக் கொண்டது. குறிப்பாக B12 ஐ அதிகமாகக் கொண்டது. B12 ஆனது நரம்புக்கலங்கள், குருதிக்கலங்கள் ஆரோக்கியத்துக்கு அவசியமானதொன்றாகும்.

200 மி.லீற்றர் பாலில் இருந்து 1.9 மைக்ரோகிராம் B12 கிடைக்கின்றது. பொதுவாக 13 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகள் சிறுவர்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு தேவையான B12 ஆனது, 0.4 - 1.8 மைக்கிரோ கிராமும், வயதுவந்தோருக்கு 2.4 மைக்ரோ கிராமும், கர்ப்பிணித்தாய்மார், பாலூட்டும் தாய்மார் போன்றோருக்கு 2.8 மை.கிராமும் ஆகும்.

அதேபோல் சாதாரண ஒருவருக்கு ஒருநாளைக்குத் தேவையான சத்துக்களின் அளவுகளில், பின்வரும் வீதங்களில் 240 மி.லீ பாலில் இருந்து கிடைக்கின்றன.

புரதம் - 16%
மாப்பொருள் - 5%
கொழுப்பு - 10% (நிரம்பிய கொழுப்பானது 25%, கொலஸ்தீரோல் 12%)
கல்சியம் - 23%
சோடியம் - 5%
உயிர்ச்சத்து A - 3.2%

பாலில் நிரம்பிய கொழுப்பமிலங்கள் மற்றும் கொலஸ்தீரோல் குறிப்பிடத்தக்களவு காணப்படுவதால் அதிஉடற்பருமன், உடல்வலுப்

dairy farmer

Image Source- www.cargillsceylon.com

பிரயோகமற்ற தொழில் உடையவர்கள், வயதானவர்கள், கொலஸ்திரோல், நீரிழிவு, இதய நோய் உடையவர்கள் பாலினை குறைப்பது நன்று. அல்லது கொழுப்பு நீக்கப்பட்ட பாலினை பயன்படுத்துதல் சிறந்தது. அல்லது மோராக அருந்துதல் நன்று. இதனாலேயே சாதாரணமாக பாலினை பயன்படுத்துவது தொடர்பில் சித்தமருத்துவ நோயில்லா நெறியானது பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது.

“... பால்சுருக்கி நெய் உருக்கி, மோர்பெருக்கி ...” உண்ண வேண்டும் என அறிவுறுத்துகின்றது.

இங்கு “பால் சுருக்கி” என்னும்போது பாலினை அடுப்பினில் குறைந்த நெருப்பில் காயவிடும்போது பாலின் மேல் ஆடை படரும். இவ்வாறு படரும் பால் ஆடையினை அகற்றி குடிக்கும்போது பாலில் உள்ள கொழுப்பானது குறைவடைகின்றது. இதனால் பால் கொழுப்புக்களினால் ஏற்படும் உபாதைகள் குறைவடைகின்றன.

சித்த மருத்துவத்தில் சுவைகளின் அடிப்படையில் எந்தெந்தச் சுவைகளை பாலுடன் கலந்து அருந்தலாம் என குணபாடம் சீவ வகுப்பு என்னும் நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“ஆறின் முதன்டுவா காவரப்பாலை வளர்க்கு பீறின் சுவையிரண்டேற்றென் பர்கார்ப் - பூறினுறுங் கண்டோக்கு முண்ணென் களையொழிப்பாத் தோடருந்தப் பண்டாக்கு முண்ணி பகர்”

பக்.512, குணபாடம் சீவ வகுப்பு

அறுசுவைகளில் பாலுடன் புளிப்பு, துவர்ப்பு, கைப்பு சுவைகளை பாலுடன் சேர்க்கக்கூடாது என்றும், கார்ப்பு, இனிப்புச் சுவைகளை சேர்த்து கொள்ளலாம் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பசுவின் இளந்தயிர் - முதுதயிர்

“இளந்தயிர் கிருச்சி ரத்தோ டிளைப்பருந் தாகம் போக்கும் வளர்ந்திடும் வாத மப்பால் வருமுது தயிர்க்கு ணத்தை விளம்பிடின் மதுர மாகு மேம்படு பெலனுஞ் சாரும் உளந்தனின் மகிழ்ச்சி யுண்டா முறுதியிர் தீர்க்கு மன்றே”

பக்.85, அமிர்தசாகரம் பதார்த்த சூடாமணி

மோர்

Image Source- tamil.samayam.com

இளந்தயிர் (இரவு உறையிட்டு அடுத்தநாள் காலையில் பெற்றுக்கொள்ளும் தயிர்) - சிறுநீர்ப் பாதையில் குத்தல், எரிவு, வலி என்பவற்றுடன் முகத்தில் வீக்கத்தை உண்டுபண்ணி சிறுநீர் சொட்டுச் சொட்டாக வெளியேறும் நிலையான கிருச்சிரம் (சிறுநீர் சொட்டு சொட்டாக போகுதல்) களைப்பு, தாகம் என்பவற்றைப் போக்கும். வாததோசத்தை வளர்ப்பதன் மூலம் உடற்செயற்பாடுகளை சீராக்கும்.

முதுதயிர் - (இளந்தயிர் காலத்துக்கு பின்னர் பயன்படுத்தும் தயிர்) இனிப்புச் சுவையின் குணங்கள் மேம்பட்டு உடலுக்கு பலத்தைத் தரும். உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி உண்டாக்கும். கை கால் மரத்துப்போதலை நீக்கும்.

தயிரானது உடலுக்குச் சிறந்த உணவாகக் காணப்படுகின்றது. குளிர்ச்சித்தன்மையைக் கொண்டது. இதனால் இரவு உணவில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை. அதேபோல் வாத நோய்களிலும் சேர்க்கப்படுவதில்லை.

தயிரில் உடலுக்கு நன்மையைத்தரும் நன்னுண்ணுயிரிகளான (Probiotics) பக்ரீரியாக்கள், மதுவம் (Yeast) என்பன காணப்படுகின்றன.

இவை வயிற்றுப்போக்கு, வயிற்றுவலி, வயிறு ஊதுதல், சமிபாடின்மை, மலக்கட்டு போன்ற உணவுக்கால்வாய் உபாதைகள் இல்லாது சமிபாட்டுச் செயற்பாடுகள் சீராக நடக்க உதவுகின்றன. பால் ஒவ்வாமையைக் குறைக்கின்றது.

	சத்துக்கள் (1 cup - 236.5ml)	பால்	மோர்
1	மாப்பொருள்	11g	12g
2	கலோரி	149 cal	98 cal
3	புரதம்	8g	8g
4	கொழுப்பு	8g	2g
5	கொலஸ்திரோல்	34mg	10mg

மோர்

தயிரினை மத்தினால் கடைந்து கொள்ளும்போது பெறப்படுவது மோர் ஆகும். இங்கு வெண்ணெய் எடுத்த மோராகவும், வெண்ணெய் எடுக்காத மோராகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

நமது பாரம்பரியத்தில் வெண்ணெய் எடுத்த மோரே அதிகம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

“கரைத்ததுடன் வெண்ணெய் தன்னைக் கவர்ந்து மோர்க்கு ணங்கேள் செரித்திடு மன்னந் தானுஞ் செவ்வையாய் மலமும் போகும் அருத்தியாய்ப் பசியுண் டாகு மவ்வெண்ணெயெடாத மோரார் சிரத்துநோய் கண்ணோய் காசுஞ் செறிபிர மேகத் தோடே

உட்டணங் கிராணி பித்த முற்றநீர்க் கடுப்பு மாறும் மட்டில்வெண் ணெய்க்குத் தாது வளர்ந்திடும் பெலனுண் டாகும் வெட்டைமூ லம்போங் கண்ணு மிகவொளி யுண்டா மெய்யும் திட்டமா யமுகுண் டாகுந் தீர்ந்திடு மிரத்த பித்தம்”

- பக்.85, அமிர்தசாகரம் பதார்த்த சூடாமணி

வெண்ணெய் நீக்கப்பட்ட மோரினால் உணவு நன்றாகச் சமிபாடு அடையச் செய்திடுவதோடு மலத்தினையும் நன்றாகப் போகச் செய்யும். தொடர்ச்சியாக நல்ல பசியும் உண்டாகும்.

வெண்ணெய் நீக்கப்படாத மோரினால் சிரசில் ஏற்படும் நோய்கள், கண் நோய்கள், ஒவ்வாமைகள், நீரிழிவு, உடற்கூடு, நாட்பட்ட கழிச்சல், பித்த அதிகரிப்பினால் ஏற்பட்ட நீர்க்கூடுப்பு என்பன குறைவடையும்.

நெய்யற்ற மோரினை மதுமேக நோயில் (நீரிழிவு) அருந்த வேண்டும் என மேகவாகடத் திரட்டு எனும் நூலில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

“ஆரே ஆரே வருகின்றீர் ஐயும் பித்தும் அகத்தடக்கி நீரே நீரே ஆகிலும் கேள் நெய்யற்ற மோரே மிகப்பருகி பாரீர் பாரீர் முகட்டையிலே பறித்துப் பறித்து அவையின்தூறு தூறே தூறே கொள்கின்றேல் தோற்றீர் நீரே தோற்றீரே”

பக். 14, மேகவாகடத்திரட்டு.

கபம், பித்தம் ஆகிய குற்றங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு வருகின்ற மதுமேக நோயில் தயிரினைக் கடைந்து நெய்யினை எடுத்தபின், மோரினை பருகுவதுடன் முகட்டை இலை, அதன் வேர் போன்றவற்றை முறையே

பாலில் உள்ள சத்துக்களானவை உடலினால் உடனடியாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளமுடியும் என சித்தமருத்துவம் கூறுகின்றது. ஆதலால் உடல் நலிவுற்ற நிலையில் பால் சிறந்த ஆகாரமாகப் பயன்படுகின்றது.

பத்தியமாக மருந்தாக உட்கொள்ளின் மதுமேகநோய் கட்டுப்படும் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

பாலில் உள்ள மாப்பொருள், கொழுப்பு என்பன மதுமேக நோய்நிலையில் அபத்தியமாகின்றன. மோரில் கொழுப்பின் அளவானது குறைக்கப்படுகின்றது. “மோர் பெருக்கி” என்னும் போதும், போதுமான அளவு நீர் சேர்த்து மோரினை நன்றாக ஐதாக்கிக் கொள்ளும்போது மோரில் உள்ள மாப்பொருளானது மேலும் ஐதாக்கப்படுகின்றது. இதனால் விரைவாக குளுக்கோஸ் அகத்துறிஞ்சப்பட்டு குருதியில் குளுக்கோஸ் செறிவாக்கப்படுவது (Glycemic load) குறைக்கப்படுகின்றது. இதனால் மோரானது சிறந்த பத்தியப்பொருளாகப் பயன்படுகின்றது.

பால், மோர் என்பவற்றுக்கிடையிலான மாப்போசணைக் கூறுகளில் புரதச்சத்து, மாப்பொருளில் மாற்றமிராது. ஆனால் கிடைக்கும் கலோரியில், கொழுப்பில் அதிகளவிலான மாற்றம் இருக்கும்.

வெண்ணெய்க்கு உடந்தாதுக்கள் வளர்ச்சி பெறும், பலமுண்டாகும், உடற்கூடு, அதனால் ஏற்படும் மூல நோய் என்பன குறையும். கண்ணுக்கு ஆரோக்கியத்தை வழங்கும். உடல் அழகுபெறும். மூலத்தில் இருந்து இரத்தம் வடிதல் போன்ற சிறு சிறு இரத்தக் கசிவு நிலைகளைக் குறைக்கும்.

நெய்

“வாதமை பித்தந் நாளும் வருந்திடா திருக்கு நெய்க்குச் சீதமு மழகு முண்டாங் சிறப்புறக் குளிருங் கண்கள் தாதுவர்த் திக்கும் பித்தந் தவிர்ந்திடு மிளமை யுண்டாம் ஓதபல் வெலும்பு கண்ணோ யொழிந்திடு மென்பர் சித்தர்”

பக்.85, அமிர்தசாகரம் பதார்த்த சூடாமணி

நெய்க்கு வாதம், பித்தம், கபம் ஆகிய மூன்று முத்தோசங்களும் சமநிலை குழம்பாமல் இருக்கும். உடலில்

குளிர்ச்சியும் அழகும் உண்டாகி கண்கள் ஆரோக்கியமடையும். இளமை உண்டாகும். பல், எலும்பு, கண்கள் தொடர்பான நோய்கள் குறைந்திடும். ஒரு நாளைக்கு உணவில் சேர்க்கக் கூடிய நெய்யின் சராசரி அளவு 1 தேக்கரண்டி - 1 மேசைக்கரண்டி ஆகும். ஒருநாளைக்கு சராசரியாக 13 கிராம் நிரம்பிய கொழுப்பு (Saturated fat) எமது உடலுக்கு

போதுமானது. 1 மேசைக்கரண்டி நெய்யில் 9 கிராம் நிரம்பிய கொழுப்பு உள்ளது. எனவே இதனைக் கவனத்தில் கொள்வது சிறந்தது.

வெண்ணெய், நெய் என்பவற்றில் சத்துப் பெறுமானங்களில் அதிக மாற்றங்கள் இல்லையெனினும் வெண்ணெய்யினை நன்றாக உருக்கி நெய்யாக வைத்திருக்கும்போது நீண்டகாலம் வைத்திருக்கலாம். அத்துடன் வெண்ணெய்யில் உள்ள நீர் இல்லாதாக்கப்பட்டு நெய்யானது வெப்ப வீரியமுள்ள பசியைத் தூண்டக்கூடிய உணவாக மாற்றப்படுகின்றது. ஆனால் நெய்யில் நிரம்பிய கொழுப்பமிலங்கள் அதிகம் இருப்பதால் இலகுவாகச் சமிபாடு அடையமுடியாதது தோலுக்குக்கீழ் சேமிக்கப் படுகின்றது. இந்தச் செயற்பாட்டில் கெட்ட கொழுப்பானது (LDL cholesterol) உடலில் அதிகம் உற்பத்தியாகின்றது. அத்துடன் நெய்யிலும் கணிசமான அளவு கெட்ட கொழுப்புக் காணப்படுவதால் ஆரோக்கியத்துக்குப் பாதகமாக அமைகின்றது. எனவே அளவுடன் எடுத்து ஆரோக்கியமாக வாழ்வோம்.

சில பால் சார் பாரம்பரிய உணவுகள்

01. பாலுடை அடிசில் / பாற்சோறு
(அரிசிசார்ந்த உணவுகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது)

02. நெய்யுடை அடிசில் / நெய்ச்சோறு

“வெறுநெய்யுடன் சோறுமுண்ணில் விருபல கண்ணுங்
கிறு கிறுத்த பித்தநோய் கிட்டா - தறிவிக்குங்
கண்ணுக்கு மாசுளிர்ச்சி கட்டுமிகச் சீரணமா
முண்ணற்குப் பத்தியமா முன்”

பக்.389, பதார்த்தகுண சிந்தாமணி

நெய்யும் அன்னமும் கலந்துண்ணில் முதியோர்,
வறியோருக்கு பலமும், கண்ணுக்கு குளிர்ச்சியும்,
தலைச் சுற்றுடன் கூடிய பித்த நோய் ஏற்படாது.
சமிபாடு சீராகும். நோய்களுக்கு சிறந்த பத்திய
உணவாகும்.

வறுமையால் வயிறு ஒடுங்கி வயிற்றில்
பல வரிகளைக் கொண்ட வாட்டமுடைய
புலவர்களுக்கு அவர்கள் உடல் பலம்பெற
நெய்யுடை அடிசில் கொடுத்தான் என
பெருஞ்சித்திரனாரால் பாடப்பெற்ற
புறநானூற்றுப்பாடல் கூறுகின்றது.

“...அவிழ்ப்பு வறியா தாகலின் வாடிய
நெறிகொள் வரிக்குடர் குளிப்பத் தண்ணெனக்
குய்கொள் கொழுந்துவ நெய்யுடை அடிசில்
மதுசேர் நான்மீன் போல நவின்ற...”

பக்.41, சுவையான சங்ககால தமிழர் சமையல்.

தேவையான பொருட்கள்

அரிசி - 200கிராம்
கறுவா - சிறிதளவு
கராம்பு - 2 - 3
பொடியாக நறுக்கிய இஞ்சி - 1 மேசைக்கரண்டி
ஏலக்காய் - 2
சீரகம் - 1 தேக்கரண்டி
கொத்தமல்லி இலை / கறிவேப்பிலை - தேவையான அளவு
நெய் - 30 கிராம்
தேங்காய்ப்பால் - 200மி.லீ
தண்ணீர் - 200மி.லீ
உப்பு - தேவையான அளவு
தாச்சியில் நெய்விட்டு கறுவா, கராம்பு, ஏலக்காய், சீரகம்

என்பவற்றைச் சேர்த்து வதக்கவும். கூடவே நறுக்கிய
இஞ்சியைச் சேர்த்து பொன்னிறமாக வதக்கவும். சுமார்
30 நிமிடங்கள் தண்ணீரில் ஊறிய அரிசியினை
நன்கு வடித்து இவற்றுடன் சேர்க்கவும். கொத்தமல்லி
இலை / கறிவேப்பிலையை நறுக்கி சேர்த்து வதக்கவும்.
தேங்காய்ப்பால், தண்ணீர் சேர்த்து தேவையான அளவு
உப்பு சிறிதாகச் சேர்த்து சோறு குழைந்து போகாமல்
வேகவைத்து இறக்கி நன்கு பிரட்டிக்கொள்ளவும். இதனை
இஞ்சிச் சம்பலுடன் உண்பார்கள்.

ஒரு மேசைக் கரண்டி நெய், வெண்ணெய் (14கிராம்)

	நெய்	வெண்ணெய்
Calories	123	100
Fat	14 grams	11 grams
Saturated fat	9 grams	7 grams
Monounsaturated fat	4 grams	3 grams
Polyunsaturated fat	0.5 grams	0.5 grams
Protein	trace amounts	trace amounts
Carbs	trace amounts	trace amounts
Vitamin A	13% of the Daily Value (DV)	11% of the DV
Vitamin E	3% of the DV	2% of the DV
Vitamin K	1% of the DV	1% of the DV

DV - நாளாந்தம் தேவைப்படும் அளவு.

03. தயிருழுந்து வடை

“உளுந்தின் பருப்பை யுலர்த்தி யூர்ச்செய்
தழுந்தா தரைத்து வடையாக்கிச் - செழுந்தேனிற
கூட்டியுண வையபித்த சோபையறு மூதையிலை
தீட்டிவேர் கண்மாதே தேர்”

பக்.402, பதார்த்தகுண சிந்தாமணி.

உளுத்தம் பருப்பை புளித்த தயிரில் ஊற வைத்து
பெரும்படியாக அரைத்து சுட்ட வடையை
தேனில் தோய்த்து உண்ண கபம் பித்தம்
சேர்க்கையால் ஏற்படும் உடல் வீக்கங்கள்
குறையும்.

தயிருழுந்து வடை
Image Source- www.facebook.com/Desi Foodie

04. புளி தயிர்க்குழம்பு

தேவையான பொருட்கள்

தயிர்	- 200 மி.லீ
தேங்காய்	- 30 கிராம்
மிளகு	- 1 தேக்கரண்டி
நெய் / தே. எ.	- 2 மேசைக்கரண்டி
மஞ்சள் தூள்	- சிறிதளவு
வெந்தயம்	- 1/2 தேக்கரண்டி
புளிச்சாறு	- 1 மேசைக்கரண்டி
கடலைப்பருப்பு	- 2 தேக்கரண்டி
துவரம் பருப்பு	- 2 தேக்கரண்டி
மல்லி	- 2 தேக்கரண்டி
கறிவேப்பிலை	- சிறிதளவு
சீரகம்	- 1 தேக்கரண்டி
இஞ்சி	- சிறு துண்டு
உப்பு	- 1 தேவையான அளவு
தண்ணீர்	- தேவையான அளவு

உறவைத்த கடலைப்பருப்பு, துவரம் பருப்புடன் மல்லி, வெந்தயம், தேங்காய், இஞ்சி, மிளகைச் சேர்த்து நன்கு அரைத்துக் கொள்ளவும். தாச்சியில் நெய் / தேங்காய் எண்ணெய் உஊற்றி சீரகம், நறுக்கிய கறிவேப்பிலையைச் சேர்த்து வதக்கவும். இதனுடன் மஞ்சள் தூள், உப்பு, அரைத்த விழுதைச் சேர்த்து வதக்கவும். பச்சைவாடை போனபின்பு நெருப்பினைக் குறைத்துக்கொண்டு, தயிரை கடைந்து தாச்சியில் இட்டுக் கலக்கி, போதுமான தண்ணீரை விட்டுக் கலக்கி குழம்பைக் கொதிக்கவிடவும். குழம்பு கொதிக்கும்போது புளிச்சாற்றினை சேர்த்துக் கொள்ளவும்.

05. மோர் அருந்தும் விதம்

தேவையான பொருட்கள்

மோர்	- 300மிலீ
உப்பு	- தேவையான அளவு
சீரகம்	- 1/2 தேக்கரண்டி
கறிவேப்பிலை	- சிறிதளவு
இஞ்சி	- 1/2 இஞ்ச்

மோருடன் தேவையான அளவு தண்ணீரைச் சேர்த்து அதனுள் சீரகம், உப்பு, பொடியாக நறுக்கிய இஞ்சி, கறிவேப்பிலை சேர்த்து நன்கு கலக்கி அருந்துதல் வேண்டும்.

06. பால் அவல்

தேவையான பொருட்கள்

அவல்	- 100 கிராம்
பால்	- 200மி.லீ
ஏலக்காய்	- 2
சீனி / சர்க்கரை தூள்	- 50 கிராம்.

கழுவிச் சுத்தம் செய்த அவலை கூடான பாலில் சேர்த்து கலக்கவும். கூடவே பொடித்த ஏலக்காய், சீனி / சர்க்கரை சேர்த்து நன்கு கலந்து அவல் பாலில் உஊறியபின் உண்ணவும்.

எருமைப்பால் - தயிர் - வெண்ணெய் - நெய் - மோர்
“மேதுப்பா றயிரே வெண்ணெய் மிகுவிக்குங் கிரந்தி மந்தம்
தேத்தோ டரிய வாயு செப்புறு நெய்யு மிற்றே
ஏற்றற வெண்ணெய் தன்னை யெடுத்தமோர் கிராணி தாகம்
வாதைக்கா மாலை பாண்டு வன்சல ரோகம் போக்கும்”

பக்.85, அமிர்தசாகரம் பதார்த்த சூடாமணி

எருமை மாட்டின் பால், தயிர், வெண்ணெய் கிரந்தி, மந்தம், சோர்வு என்பவற்றை மிகுவிக்கும். நெய்யினால் குளிர்ச்சி அதிகமாகி வாயுவும் ஏற்படும். வெண்ணெய் எடுத்த எருமைப்பால் மோர், நீண்டநாட் கழிச்சல், நாவரச்சி, காமாலை, பாண்டு (குருதிச்சோகை), சலரோகம் என்பவற்றைக் குறைக்கும்.

வெள்ளாட்டுப்பால்

“வெள்ளாட்டு நீர்க்குப் பேதி மிகவுண்டாங் கிருமி வீக்கம்
கள்ளமில் லாமற் றிருங் காசில்பா னோய்க ளுக்காம்
உள்ளூறு கிரந்தி வாத முறுகுலை மந்தம் வாயு
விள்ளும் பழைய காய்ச்சன் மேவிய குணமும் போயே”

பக்.86, அமிர்தசாகரம் பதார்த்தசூடாமணி

இங்கு வெள்ளாட்டு நீர் என்பது வெள்ளாட்டின் சிறுநீர் ஆகும். இதனை அருந்தின் பேதி உண்டாகும். அத்துடன் கிருமிகளால் உடலில் உண்டாகும் வீக்கங்கள் குறையும்.

ஆட்டுப்பாலுக்கு கிரந்தி, வாதத்தினால் ஏற்படும் வலி, மந்தம் அதனால் ஏற்படும் வாய்வு, சொல்லமுடியாத அளவு இருக்கும்

பசுப்பால் - ஆட்டுப்பால் சத்துக்களின் அளவுகள் (240மி.லீ - 244 கிராம்)

சத்துக்கள்	பசுப்பால்	ஆட்டுப்பால்
சக்தி (கலோரி)	149 cal	168 cal
புரதம்	8g	9g
மாப்பொருள்	11g	11g
கொழுப்பு	8g	10g
நிரம்பிய கொழுப்பு	5.1g	6.5g
கொலஸ்திரோல்	34mg	27mg
கல்சியம்	290mg	327mg
இரும்பு	0.12mg	0.12mg
பொற்றாசியம்	371mg	498mg
சோடியம்	120mg	122mg
நாகம்	0.93mg	0.73mg
உயிர்ச்சத்து A	76microgram	137microgram
உயிர்ச்சத்து B1	0.09mg	0.12mg
உயிர்ச்சத்து E	0.24mg	0.22mg
உயிர்ச்சத்து B2	0.39mg	0.34mg
உயிர்ச்சத்து B3	0.2mg	0.68mg
உயிர்ச்சத்து B6	0.1mg	0.11mg
உயிர்ச்சத்து B9 Folate	12microgram	2microgram
உயிர்ச்சத்து C	2mg	3mg

நீண்டநாள் காய்ச்சல் (கணை) அதனால் ஏற்படும் உபத்திரவங்களும் குறையும். ஊட்டச்சத்துக்களைப் பொறுத்தவரையில் பசுப்பாலினை விட ஆட்டுப்பால் சற்று சிறந்ததாகவே காணப்படுகின்றது.

உணவுடன் பால் வகைகள் அருந்துவதால் பல நன்மைகள் கிடைக்கும். இவ்வாறான பாலினை இரவு உணவுக்குப் பின்னர் நன்கு வற்றக்காய்ச்சி அருந்தவேண்டும் என யாழ்ப்பாண சித்த மருத்துவ நூலான பரராசசேகரம் கூறுகின்றது.

“மன்விர வுண்ட பின்பு வற்றக்காய்ச் சிடுமா வின்பால் நன்னய மாகக் கொள்ளி னயனநோய் நாடா தோடும் பன்னுதீ பனங்களெல்லாஞ் சமித்திடும் பலநோய் மாறும் வன்னமெய் தடித்து விம்மி வளர்ந்திடும் வடிவுண்டாமே

பக். 112, பரராசசேகர வைத்தியம்.

பால் காய்ச்சம்போது நீர் சேர்த்துக் காய்ச்சுதல் வேண்டும். வெள்ளாட்டுப்பால், பசுப்பால் ஆயின் எட்டில் ஒரு பங்கு நீரும், ஏனையவற்றின் பால்களுக்கு சமபங்கு

நீரும் சேர்த்து காய்ச்சுதல் வேண்டும். அதேபோல் பாலின் தரத்தினை அதிகரிக்கவும் ஒவ்வாமைகளைக் குறைக்கவும் சுக்கு (வேர்க்கொம்பு) அல்லது சிறுகாஞ்சோன்றி வேர் சேர்த்துக் காய்ச்சுதல் வேண்டும். இவ்வாறு காய்ச்சும் பால் வெள்ளாட்டுப்பாலுக்கு ஒப்பாகும் என சித்தமருத்துவ நூலான குணபாடம் தாதுசீவ வகுப்பு கூறுகின்றது.

“ஆடுபசும் பால்காய்ச்சி லசட்பா கம்புளலாம் நீட்டுமை செம்மறிக்கு நேர்நோந் - தேடரிய சுக்குசிறு காஞ்சோன்றிவேர் கூட்டிச் சுவறியபா லொக்கும்வெள் ளாட்டுப் பாற் குரை”

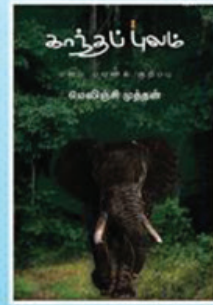
பக்.525, தாதுசீவ வகுப்பு, குணபாடம்

(தொடரும்)

ஆதிரை
வெளியீடு

ஆதிரை வெளியீடுகள்

கனடாவில் கிடைக்கின்றன.

தொடர்புகளுக்கு

+1 647 972 3619

SEND MONEY to SRI LANKA

FIRST TRANSFER FEE FREE *

Immediate Payment to Any Account

Cash Pickup at any

get **5%** Discount*
on Purchases

0207 341 7300
www.spoton.money

Authorised and regulated by the Financial Conduct Authority (FRN 510848)
SpotOn Money is a trading name of Monex International Limited, a company incorporated in England and Wales,
and registered as a money service business with HMRC (12161278)

* T & C Apply

RE/MAX COMMUNITY THE MOST TRUSTED REAL ESTATE AGENTS IN CANADA

- » We are building a family of elite agent, become a part of the family
- » We are voted as most trusted realtor by consumers
- » Our Services

Real Estate
Networking

Real Estate
Investment

Real Estate
Buying and Selling

remaxcommunity.ca

/remaxcommunityinc

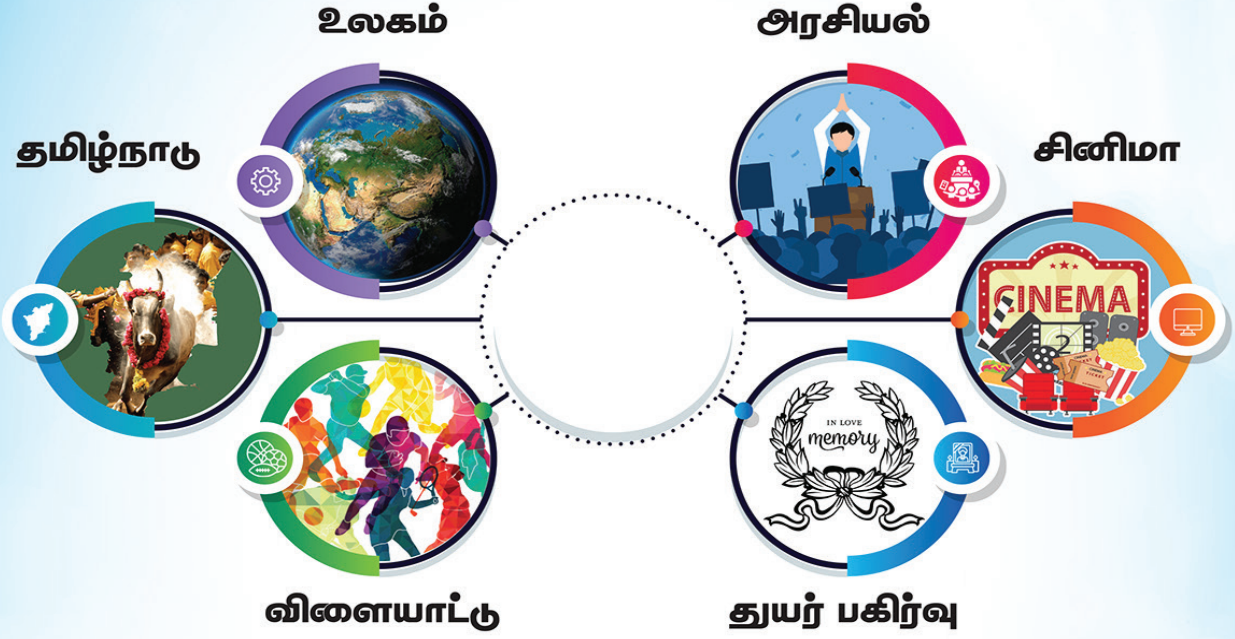
/remax_community

/remaxcommunity

/UCD-3WoKApsSL2P4SqInHVIA

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்

**தமிழால் இணையும்
தமிழ் செய்திச் சஞ்சிகைத் தளம்**

vanakkamlondon.com [/vanakkam.london](https://www.facebook.com/vanakkam.london) [/vanakkamlondon](https://www.instagram.com/vanakkamlondon)

[/Vanakkam_London](https://twitter.com/Vanakkam_London) [/TheVanakkamLondon](https://www.youtube.com/channel/UCTheVanakkamLondon)

OPEN 24 HOURS
(416) 876-3349

TRUCK & TRAILER REPAIR IN GTA

**TRUCK REPAIR EXPERT IN TORONTO,
25 NANABERRY ST, SCARBOROUGH, ON M1X 1Y5**

**MAP OF HIGHWAY FLEET SERVICES - PROFESSIONAL MOBILE
TRUCK & TRAILER REPAIR IN GTA**

highwayfleetservices.com

হাইওয়ে

Protection For You & Your Family

Our services

- Life Insurance «
- Critical Illness Protection «
- Mortgage Protection «
- Travel/Super Visa Insurance «
- Dental & Medical Benefits «
- Disability Benefits «
- Long Term Care «
- Employee Benefits «
- RESP, RRSP & TFSA «

Are You Getting Million Dollar Advice?

Life100

INSURANCE & INVESTMENTS INC.

416-918-9771 | 416-321-2500

info@life100.ca www.life100.ca

10 Milner Business Court, Suite 208,
Scarborough, ON M1B 3C6

Sritharan Thurairajah CLU, CHS

Simple Solution in a Critical Situation

Xebiro has multiple technology companies under its umbrella, whereby we help any organization with any of their technological service needs. These companies have been in operation for the last few years and have helped more than 200 companies worldwide. Our team works seamlessly with businesses around the world – from the UK, Canada, Australia, USA, Norway, Switzerland, France, Poland, Singapore, and Sri Lanka.

OUR GROUP OF COMPANIES

CodeLantic offers one-stop solutions in the field of custom web application, mobile app development and software solutions.

ExentAI aims to research and develop innovative solutions for problems arising across a range of domains and industries for users or customers using state-of-the-art AI technologies.

ITaffix is a leading technical support company providing 24/7 services supporting all the IT needs of businesses to resolve their core technical issues.

OntoMatrix is a full-service digital marketing company with flawless techniques and innovative ideas that assist the brands to reach the heights of success.

EmbryoZ offers an extensive investor database of seasoned industry professionals to connect with. In addition to this, we provide you with multiple supporting service providers to ease off your work.

BurgeonFirst is focused on closing the funding gap between the 'friends and family' stage and the Venture Capital stage.

BUSINESS PROCESS OUTSOURCING

FinAccDirect is a financial process outsourcing company offering outsourced bookkeeping services, outsourced tax preparation services and company secretarial services.

LegalLiaise is an independent boutique law firm trusted to meet the diverse needs of business clients around the world.

callOcare helps businesses reach out to their customers in the best possible way with 24x7 phone answering services, real-time reporting and 100% call recording facilities.

LeadHRM Services provide customized Human Resource Services to corporate houses and companies across varied industries that want their people to grow and achieve success

CSR INITIATIVE

NurtureLeap is a foundation that focuses on the youth of Northern Sri Lanka to create professionals by providing them real world training and exposure to international organisations.

London

#32 Spring Street,
Paddington W21JA.
Phone : +44 203 5001380
Email : contact@xebiro.com

Colombo

#7 - 3/1, Galle Road,
Colombo 06.
Phone : +94 112 559854
Email : contact@xebiro.com

Jaffna

#63, Sir Pon Ramanathan Road,
Kallady, Thirunelvely, Jaffna
Phone : +94 212 212797
Email : contact@xebiro.com